

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MARIA FRANKLAND

THE MARRIED COUPLE

**THEY VOWED TO
LOVE EACH OTHER.**

THEY LIED...

AN UTTERLY COMPELLING AND TWIST-FILLED DOMESTIC PSYCHOLOGICAL THRILLER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

EVLI ÇİFT

SON DERECE ZORLAYICI VE
TERS KÖŞELERLE DOLU BİR AİLE
İÇİ PSİKOLOJİK GERİLİM

MARIA FRANKLAND

bookouture

OceanofPDF.com

BOOKS BY MARIA FRANKLAND

[*Evli Çift Alınan Çocuk*](#)

[*Geçen Noel'de*](#)

[*Girmesine İzin*](#)

[*Verdiğim*](#)

[*Tavuk Partisi*](#)

Sesli olarak mevcuttur

Onu İçeri Aldım ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

[*OceanofPDF.com*](#)

CONTENTS

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57 Sonsöz](#)

[Onu İçeri Aldım](#)

[Bölüm 1](#)

[Maria'dan Daha Fazlasını Dinleyin](#)

[Maria Frankland tarafından yazılan kitaplar](#)

[Maria Frankland'dan Bir Mektup](#)

[Kitap Kulübü Tartışma Soruları](#)

[Kaçırılan Çocuk](#)

[Geçen Noel'deki](#)

[Tavuk Partisi](#)

[Teşekkür Genç Okurları](#)

[Destekleyen Yayın Ekibi](#)

OceanofPDF.com

*Bu kitap, bir partnerin elinde acı çeken kadın ve
erkeklerle adanmıştır
Onları sevmiş ve değer vermiş olması gereken kişi.*

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Köpekler sır saklamakta iyidir. Çünkü konuşamazlar. Eskiden sürekli konuştuğum için azar işitirdim. Şimdi konuşmadığım için azarlanıyorum. İnsanlar soru sormaya devam ediyor. Ne gördüğüm hakkında. Duyduklarım hakkında. Nasıl hissettiğim hakkında. Artık konuşmak istemiyorum. Keşke hepsi beni yalnız bıraksa.

Okuldaki kızlar benimle oynamayı ve arkadaş olmayı bıraktılar. Çünkü benim annem ve babam yok. Ben onlardan farklıyım. Ama köpeğim var. O benim en iyi arkadaşım. Onunla sadece düşünerek konuşabiliyorum, bu yüzden ona her şeyi anlatabiliyorum.

OceanofPDF.com

ONE

Parmakları karısının bileğini yokluyor ve safra yutuyor, Haziran gecesinin sıcağında asılı kalan kanın kokusuyla öğürüyor. "Karım bıçaklandı! Paul ocağın önünden sürünerek Michelle'in kan sıçramış dolapların arasında, fayans döşeli zemine yığıldığı yerin yanına iner.

"Göğsünde. Bilmiyorum.' Telefonuyla konuşuyor. Michelle Jackson. Evet, nabız var. Ağzından baloncuk çıkmıyor. Bıçak sıkışmış.' Paul uzanarak tezgâhtan bir havlu alır ve çatal-bıçak yağmurunu aşağı indirir. Havluyu saplanmış bıçağın etrafına sarar, göğsü güm güm atar. Kadın gevşer. Tekrar nabzını yoklar, kana bulanmış elleri bileğine bulaşır. "Paul Jackson. Summerfield Tatil Parkı, Filey. Bilmiyorum! Kendini toparladı ve pencereden dışarı baktı. "Dışarıda gümüş rengi bir Ford Focus var.

Michelle'in yüzüklerini taktığı elini okşar, sonra yere bırakır. *Böyle bir şey olamaz.* Tekrar salona bakar. 'Hayır, hiçbir şey alınmamış... Emily, orada kal. Kapıyı kapat. Baban birazdan gelir.' Sızan kandan kaçınarak ayağa kalkar ve koridor boyunca Emily'nin yatak odasının kapısına doğru ilerler, kırık cam ayaklarının altında çıtırdar. 'Evet, hâlâ buradayım. O benim küçük kızım. Altı yaşında. Hayır, ne gördüğünü bilmiyorum.

Baba!

"Bir dakika içinde orada olacağım.

Paul Emily'nin kapısına bakar. Annesinin kanıyla kaplı olduğu için içeri girmemeye karar verir. Oda yarı karanlık olduğu için Emily'nin onu göremeyeceğini umar. Göğsüne dayadığı yastığın üzerinden ona bakar. 'Her şey yolunda, her şey yoluna girecek, baban burada. Annem iyi olacak. Ambulans her an gelebilir. Emily?'

Hiçbir şey söylemiyor. Muhtemelen şokta.

Yanına gidip onu teselli etmek ister ama onu kana bulamak en iyi hareket tarzı değildir. "Ne oldu?" Kızına karşı sesindeki aciliyeti gizlemeye çalışır. "Anlat bana.

Titriyor. Mutfığa geri dönmesi gerekiyor ama dayanamıyor. Ya Michelle öldüyse? İyi görünmüyordu. Hayır, Emily ile kalması en iyisi. Bir an için karısı birkaç metre ötede yarı ölü değilmiş gibi davranabilir.

"Buraya gel kızım. Spaniel cinsi köpekleri Carla yatağın altından çıkıp Paul'ün ayaklarının dibine çöker. "Geliyorlar! Çığlık çığlığa siren sesleri arasında koridordaki perdeyi geri çeker ve karısının yanına geri döner. Michelle yere daha da kaymış, saçları etrafına dağılmıştır. Adam onun yanında diz çöker.

"Bay Jackson? Birkaç dakika içinde iki sağlık görevlisi kulübenin mutfığa açılan kapısında durur. "Bizim için kenara çekilir misiniz lütfen? Michelle'e yaklaşırlar ve iki yanına çömelirler. "Bayan Jackson, ben Joel, ambulans servisinde sağlık görevlisiyim ve bu da meslektaşım Marvin. Size yardım etmek için buradayız. Beni duyabiliyor musunuz?" Bakışları Michelle'in kül rengi yüzünden Paul'üne kayar. "Ne oldu burada?

"Onu buldum. Kendi sesi ona yabancı geliyor. "Emily, odanda kal. Koridor boyunca seğiren kapıyı fark eder. "Bir dakika içinde döneceğim. Kızıl saçlı sağlık görevlisi çantasından bir şeyler çıkarır ve Michelle'in bluzunu makasla keserek açar.

"Onu *buldun* mu?

"Ne olduğunu bilmiyorum, tartıştık, sakinleşmesi için yanından ayrıldım ve sonra geri geldim... onu böyle buldum!

Paul kapıya yaslanır ve onların çıkıntılı bıçağı incelemelerini izler. Baygınlık geçirerek duvara doğru çömelir. Hayatında hiç bu kadar çok kan görmemişti. Dışarıda toplanan insanların sesleri etrafını sarar.

"Kanamayı durdurmamız gerek, sonra onu taşıyabiliriz. Marvin kemerinden bir telsiz çıkarır ve Paul onun yüzünün ne kadar çilli olduğunu fark eder. "Neyle karşı karşıya olduğumuzu kontrol merkezine bildireceğim. Bu yerinde bırakılmalı. Bıçağı işaret ediyor.

Paul, Joel'in dikkati dağılan bakışlarını, biri erkek diğeri kadın iki polis memurunun durduğu kapıya kadar takip eder. "Bay Jackson? Adam eşiği geçerek Paul'ün yığıldığı yere doğru ilerler. "Ben DC Calvert ve bu da meslektaşım PC Bradshaw. Elinin ağırlığı Paul'un omzuna dayanır. "Sizden birkaç ayrıntı almam gerekiyor.

Michelle'le birlikte olmalıyım. Olanlardan sonra onu nasıl bırakabilirim-'

'Bırakın sağlık görevlileri işlerini yapsın. O emin ellerde. İçlerinden birine kaşlarını çatar. "Buranın bir suç mahalli olduğunu unutmayın. Etraflarına saçılmış tıbbi malzemeleri işaret ediyor. "Mümkün olduğunca çabuk silahın poşetlendiğinden emin olun.

Calvert dışarıdaki karanlığın içinden bir başka polis memurunun belirdiği kapıya doğru bakar. Meslektaşına, "Kordonu etrafından dolaştır," diye emrediyor.

"Efendim.

"Ve bunu yaptıktan sonra," diye devam ediyor Calvert, "hiçbir şeye dokunmayın. Telsizle haber vermeni istiyorum. Adli Tıp'ın buraya gelmesini istiyoruz. Onlara silahla ağırlaştırılmış bir saldırıyla karşı karşıya olduğumuzu söyle.

"Efendim.

"Kızım! Paul yatak odasını işaret eder. "Kızım orada. Onu bırakamam - daha altı yaşında. Sırayla hepsine bakar. "Uyuyordu. Onların kendisi hakkındaki olası yargılarının farkındadır ama yüz ifadeleri hiçbir şey ele vermemektedir. "Onu asla bırakmamalıydım!

"Biz sizinle konuşurken PC Bradshaw kızınızla ilgilenecek. Calvert meslektaşına başıyla selam verir.

"Adı ne?

Paul, şapkasının altından çıkan sarı at kuyruklu kadın memurun sesiyle bir nebze olsun rahatlar. "Emily. Paul onu görür, yatak odasının kapısını açmıştır ve pijamalarının içinde titreyerek durmaktadır. Onu kucağına alıp her şeyi düzeltmek istiyor. "Uzun sürer mi... yani sorularınız? Kızımı görmem ve eşimle birlikte hastaneye gitmem gerekiyor. Kadın polis memuru Emily'ye doğru yürürken Paul içinde yükselen endişeyi kusr gibi hissediyor.

Calvert ona döner. 'Bir memur eşinizle birlikte gidecek. Size haklarınızı okuyacağım ve sonra karakola gideceğiz. Sorgunu kaydedeceğiz ve sonucuna göre seni doğruca hastaneye götüreceğiz. Seni kendim götüreceğim.'

"Beni tutukluyor musunuz?

"Evet. Paul Jackson, sizi cinayete teşebbüs şüphesiyle tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Ancak sorgulandığınızda daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Sesi robotik. Bunu daha önce sayısız kez söylediği belli. "Söylediğiniz her şey kanıt olarak gösterilebilir. Cep telefonunuzu alabilir miyim lütfen? Sesi daha konuşkan bir hal alıyor. "Soruşturma tamamlandıktan sonra geri alacaksınız.

"Cinayete teşebbüs mü? Ama...' Michelle'i yerden sedyeye taşırlarken Paul'ün dikkati sağlık görevlilerine kayar. Bakışlarını onun yüzünden ayıramaz ve onu bir daha görüp göremeyeceğini merak eder.

OceanofPDF.com

TWO

Paul masayı kavırıyor, parmak eklemleri beyazlıyor.

"Tarih 12 Haziran Salı ve saat 12.20. Benim adım DC Joseph Calvert, mülakat memuru ve bu mülakatı meslektaşım DC Alan Whittaker ile birlikte yürütüyorum. Kasetin yararı için ikiniz de varlığınızı teyit edebilir misiniz? Önce Paul'e başını sallar.

"Paul Alan Jackson. Bu gerçeküstü. Paul nerede olduğuna inanamıyor. Her an uyanıp Emily ve köpeğinin yatak odasına girdiğini görecektir ve Michelle'e gördüğü korkunç rüyayı anlatacak.

Calvert meslektaşına başıyla
selam verir. "DC Alan
Whittaker.

"DC Whittaker notlar alacak ve görüşmeye yardımcı olacak. Calvert Paul'e doğru döner. "Bir avukatın hazır bulunmasını istemediğinizi teyit edebilir misiniz?

"Hayır, bilmiyorum. Paul boğazını temizler. "Bu işi bitirmek ve karımla birlikte olmak istiyorum. Kapalı yeşil duvarlara bakarken, *"Tabii ki bir avukata ihtiyacın var, seni aptal"* diyen dırdırcı sesi duymazdan gelir. Avukat olan iş arkadaşı John onu öldürecektir. Bir yanı, içinde bulunduğu durumu kimsenin bilmesini istemediğine karar vermiştir; bu, sorunu kendi başına çözebileceğinden emin olmasıyla birleşir.

"Daha önce de belirttiğim gibi, bir avukat talep etme hakkınız var ve bu hakkınızı kullanmanızı şiddetle tavsiye ederiz. Herhangi bir zamanda fikrinizi değiştirirseniz, görüşmeyi durduracağız. Siz

Dikkatli bir şekilde sorgulanıyorsunuz, görüşme kayıt altına alınıyor ve şimdi size haklarınızı hatırlatacağım'.

Paul tırnaklarını diğer elinin etli kısmına batırıyor. *Bu gerçekleşmiyor.* Daha önce olduğu gibi aynı robotik kelimeler etrafında yüzüyor.

'Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Ancak, sorgulandığınızda daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söylediğiniz her şey kanıt olarak gösterilebilir. Haklarınızı anlıyor musunuz, yoksa açıklanmaya mı ihtiyacınız var?

"Anlıyorum. Paul bunları televizyonda yeterince sık duymuştu. Yine başı dönmeye başladı. Endişe seviyesi ve odanın sıcaklığı ona karşı komplo kuruyor. İstemeden de olsa yanlış bir şey söylemeden ayakta kalabilmeyi umuyor.

Paul Jackson. Karınız Michelle Jackson'ı öldürmeye teşebbüs ettiğiniz şüphesiyle sizi tutukladık. Daha önce servisimizi üç kez aramıştınız ve biz de sizi evde kanlar içinde, Michelle ise bıçak yarasıyla ağır yaralı bir şekilde yatarken bulduk. Olay yerine gittiğimizde evde küçük kızınızdan başka kimse yoktu. Polis kayıtlarını kontrol ettiğimizde, aile içi olaylarla ilgili olarak üç ayrı olayda daha katılımımızın talep edildiğini gördük. Sizi neden tutukladığımızı anlıyor musunuz?

"Evet. Hayır diyemez, değil mi? Paul ona bakışlarından çoktan asılmış, çizilmiş ve dörde bölünmüş olduğunu anlayabilir.

'Bu durumda, bugün tam olarak neler olduğunu bize kendi kelimelerinizle anlatmanızı istiyorum. Bu sabah uyandığınız andan üç dokuzlu çağırışı yaptığınız ana kadar.

Paul bir an için gözlerini kapatır ve o gün yaşananları aklına getirir. *Gerçekten de sadece o sabah mı olmuştu?*

* * *

Emily çıplak ayaklarıyla tatil evinin güneşten kavrulan salonunda bir aşağı bir yukarı dans ederek küreğini sallıyordu. 'Sahile gidebilir miyiz? Gidebilir miyiz? Gidebilir miyiz?

"Emily, bırak artık! Michelle romanının arkasından güldü. "Vay canına, keşke senin enerjinden biraz bende de olsaydı.

"Sizinle aşağıda buluşalım mı? Paul bir bavulun altından birkaç havlu çıkarırken ona öneride bulundu. "Kitabını okuman için sana biraz huzur verir mi?"

"Kulağa harika geliyor. Michelle bacaklarını uzattı. 'İşi düşünmek zorunda olmamak harika. Birazdan sahile ineceğim. Duş aldıktan ve yüzümü giydikten sonra.

"Muhteşem görünmek için makyaja ihtiyacın yok!" "Ah, seni yaşlı büyücü.

"Çok geç kalma yoksa bütün çayı içebilirim. Geleceksin, değil mi?" diye ekledi bitişikteki mutfakta matarayı doldururken. Çoğu zaman onları kendi hallerine bırakır, sonra da 'terk edildiğinden' yakınırdı.

"Elbette yapacağım.

Kova, kürek, rüzgarlık ve kamp sandalyeleriyle birlikte, hevesli bir Carla tarafından yokuştan aşağı sahile doğru sürüklendiler. Bugün güzel bir gündü, tatildegdiler ve iyi anlaşıyorlardı.

İngiltere'deki rekor sıcaklıklar Malta'dakileri geçti! Paul gazetesini katladı ve yanına koydu. Emily ve Carla'yı bulmak için etrafı taradı ve Emily'nin kovası deniz kabuklarıyla dolup taşarken kendisine doğru koştuklarını gördü.

"Bunlar kumdan kalem için. Dizlerinin üzerine çöktü. "Bana yardım edecek misin?"

"Bir dakika içinde. Annene göstermek için inşa ettiğini kaydedelim." Michelle'in bunu kaçırması onu kızdırmıştı. "Dikkatli ol Emily! Saçındaki kumları savurdu.

'Annemin geleceğini sanıyordum. Ne zaman burada olacak?'

Emily'nin bakışlarını sahile ulaştıkları patıkaya doğru takip etti. Aileler rüzgârlıkların arkasında keyifle güneşleniyor, sohbet ediyor, piknik yapıyor ya da uyukluyorlardı. Diğerleri kriket oynuyor ya da uçurtma uçuruyordu. İçinde kadın olmayan tek 'aile' onunkiydi. İçi acıyordu ama özlediği şeyin Michelle mi yoksa onun düşüncesi mi olduğundan emin olamıyordu.

"Yakında gelebilir. Paul öne doğru uzandı ve Emily'nin kaburgalarını gıdıkladı. "Haydi. Suya kadar yarışalım. Ben kürek çekmeye gidiyorum.

Bir saat daha geçti. Sandviçler yenildi. Çay ve squash içildi. Plaj eşyalarını topladılar ve tatil parkına doğru dik yolu tırmandılar. "Beni taşı baba.

'Şaka yapıyor olmalısın. Bütün bunları taşımak zorundayım! Paul daha sonra Emily'nin bir sonraki yalvarışına boyun eğmek için dondurma arabasının yanında durdu. Kaldıkları yolun sonundaki bira bahçesinde tek başına oturmuş bir kadeh şarap içen karısını fark etti. Karısının yüzündeki ifadeyi gördüğünde içinde bir şeyler battı.

"Anne!" Emily ona doğru fırladı ve kendini bankta annesinin yanına attı. 'Kumdan kalemi görmelisin. Babam fotoğrafını çekti.

Paul eşyalarını masanın kenarına bıraktı ve boş bira bahçesine göz gezdirdi. "Neredeydin?" Sesindeki kızgınlığı saklayabildiğini umuyordu. "Bize katılacağını sanıyordum?

"Görünüşe göre bensiz gayet iyiymişsin. Koyu renk saçlarını topuz yaptı.

Paul kadının sesinde düşmanca bir hava sezdi ama güneş gözlüğü taktığı için gözlerindeki ifadeyi okuyamadı. "Bana ve Emily'ye birer içki ısmarlayacak mısın? Üzerimde yeterince para olacağını sanmıyorum. İçini bir kızgınlık kapladı. *Her zaman* ondan para istemek zorunda kalıyordu. Başlangıçta her şey yolundaydı. İkisinin de maaşları ortak bir hesaba yatırılıyordu. Michelle tutumlu ve mantıklı biriydi ve ödemeler zamanında yapılıyordu. Paul ise mali k o n u l a r d a her zaman işe yaramazlığıyla tanınmıştı. İlk başta, tüm kaynaklarını bir araya getirmenin oldukça romantik olduğunu düşünmüştü. Ama kadının harcadığı her kuruşu sorgulamasından kısa sürede bıkmıştı. Maaşının ödenmesi için tek başına bir hesap açmayı önerdiğinde çılgına dönmüştü. Tartışmalarla uğraşmaya değmezdi, bu yüzden onun taleplerini kabul etti. *Sakin bir hayat için her şeyi yapardı.*

'O zaman bara gidebilirsin. Ben bir tane daha alacağım. Çantasını karıştırıp bir mendil çıkarırken kızının dondurma lekeli yüzüne gülümsedi. "Şu haline bak!

"Kaç tane içtin Michelle? Bu tehlikeli bir soruydu, bunu biliyordu. Bir kez içmeye başladı mı, bir daha bırakamazdı. Adam cevap beklerken onun mavi boyalı ayak tırnaklarına baktı.

"Sadece bir tane. Şemsiyeyi hepsinin üzerinde ayarladı. 'Bir tane daha acıtmaz. Bana dırdır etmeyi keser misin!

Paul masadan kalktı ve çimlerin üzerinde dolaşarak ona bol buz ve soda ile karıştırılmış *küçük bir* şarap almaya söz verdi.

Uzaktaki martıların sesi dışında nispeten sessizdi. "Günün geri kalanında ne yapacağız? Paul içkilerini yudumlarken sordu. "Dışarıda bir yerlere gidebiliriz.

"Zahmet edemem. Michelle ağzını k a p a t t ı . "Burada iyiyim. Em'i paketle.'

Paul pipetiyle içkisine baloncuklar üfleyen Emily'ye baktı. "Ama tatilde olmamız gerekiyordu. Emily sıkıldı. Bütün gün burada kalamayız. Sesini sabit tutmaya çalışıyordu ama içi içini yiyordu. *O kafayı bulmadan hiçbir şey yapamazlar mıydı? Ne zaman Emily'yi ilk sıraya koyacaktı?*

"Neden olmasın?" Omuz silkti ve kolunu salladı. 'İstediğimizi yapabiliriz. Dediğin gibi, tatildegiz. Sesi neşeliydi. "Şu güneş kreminden biraz alacağım.

Kadının çilli omuzlarına sürdükten sonra eliyle ensesine sürmesini işaret etmesini izledi. "O zaman bana biraz daha para verebilir misin? Bu her iki şekilde de olabilir. Onlardan kurtulduğuna sevinecek ya da bir tartışma başlatabilirdi. "Birkaç saat daha seninle uğraşmayacağız. Carla'nın başına vurdu. "Carla sana eşlik edecek, değil mi kızım?

"Nereye gidiyorsun? Çantasına uzanırken Michelle'in bilezikleri şingirdadı.

"Eğlenceye. Emily'nin heyecanla başını kaldırması üzerine gülümsedi. 'Dönüş yolunda bir şeyler alırız. Daha sonra biftek yemek ister misin? Emily'yi yatırdıktan sonra?

"Olabilir, sanırım. Banka kartını masaya doğru kaydırıldı. "Aslında kulağa çok hoş geliyor. Barmen masadan eski bardağını kaldırırken ona gülümsedi.

"Şifreyi bilmiyorum." Cebinden cüzdanını çıkardı ve kartı yerleştirdi. "Değiştirmiştin, *hatırladın* mı?

'İki, üç, sıfır, dokuz. Düşün günümüz. Gülümsedi. "Yaşlanmayacaksın, değil mi?" Gözleri kısıldı ve gülümsemesi kayboldu.

"Olmamaya çalışacağım. Ayağa fırladı, neredeyse kafasını şemsiyeye çarpıyordu ve köpek de ayağa fırlayınca güldü.

"Gelemezsin Carla. Emily onun başını okşadı. 'Köpeklerin gezintiye çıkmasına izin verilmiyor. Sen annenle kal.

"Beni bütün gün tek başıma bırakma. Michelle bardağını boşalttı.

Paul onun başının üstünü öperken daha fazla içmeyeceğini umuyordu.

Kendi başına kalmayı seçiyorsun, bu yüzden bana acı çektirmeyi bırak, demek istedi ama daha iyi düşündü. Kendi içinde, iki duygu arasında gidip geldi.

Mizah ve kızgınlık, onlardan uzun sürmemelerini talep etme küstahlığını gösterdi. Elbette orada durup kendisinin katledilmesini izlemelerini beklemiyordu.

Emily deniz kıyısına yaklaştıklarında radyo istasyonlarıyla oynadı. "Annem neden gelmek istemedi?

"O biraz yorgun. Hâlâ eğlenebiliriz, değil mi?" "Keşke annem de Imogen'in annesi gibi olsaydı.

"Böyle söyleme Emily. Senin sadece bir annen var.' Emily onun önünde böyle bir şey söylerse Michelle deliye dönerdi. "Vay canına, çok kalabalık. Park etmek çok uzun sürecek.'

Paul baktığı her yerde çiftleri ve aileleri fark etmemeye çalıştı. Dışarıdan mutlu ve birlik içinde görünüyor olabiliyorlardı ama perde arkasında neler olup bittiğini kim bilebilirdi ki? Dışarıdan bakan gözlere göre o ve Michelle de muhtemelen son derece mutlu bir çift gibi görünüyorlardı.

"Su kanalına gidebilir miyiz baba? Kütüklerin öğleden sonra güneşine köpüklü su püskürtmesini izlediler. Emily onun elini tutarak onu istediği yöne doğru yönlendirmeye çalıştı.

"Hadi o zaman," diye sıırıttı, kızın elini sıkarken neşelenmek için kendini zorladı. Gezintiden sonra etrafta dolaşmaya devam ettiler. Paul karnındaki ağır sancıya aldırmamaya çalıştı. Bunun içinde sık sık yaşayan öfkeli bıçaklardan daha iyi olduğunu düşündü. Michelle'in içki içmesi ve ruh halinin değişkenliği ailelerini kemiriyordu. Ondan ayrılmak onu endişelendiriyordu ama geri dönmekten de korkuyordu.

Yanıp sönen ışıklar, disko müziği ve eğlence çılgınlıkları ruh halini daha neşeli bir hale getirmeye çalışırken Emily ile birlikte bir lunaparkta bisiklete bindi. Ama Michelle'i bir türlü aklından çıkaramıyordu. Hâlâ iyi bir ruh halinde olacak mıydı? Ne kadar içmiş olabilirdi? Bu tatili hem dört gözle bekliyor hem de aynı ölçüde korkuyordu. Bu rahatlamak için bir fırsattı ama onun daha fazla içmesi için de bir fırsattı.

Daha sonra Emily ile birlikte süpermarkette dolaşarak biftek, patates ve biber sosu aldılar. Şarap ve bira reyonunda durakladı ama bir şey almamayı düşündü. Emily'nin ona en son 'kendini kaybetmesinin' üzerinden sadece birkaç gün geçmişti.

Diğer müşterilerin yüzlerini tararken, onların hayatlarına devam ederkenki önemsizliklerini özlüyordu. Eve dönüp televizyonun karşısına geçmek ya da

gezintiye çıkmak. Her hareketini haklı çıkarmak ya da kıskançlık suçlamalarına cevap vermek zorunda kalmamak.

* * *

Calvert masanın karşısında öne doğru eğilirken meslektaşları yeni bir görüşme kâğıdına başlar. "Tatil evinize döndüğünüzde," diye soruyor, "eşiniz o zamana kadar dönmüş müydü?"

Evet. Geç olmuştu. Emily'nin çaya ihtiyacı olduğu için dönüş yolunda bir kafede durmuştum ve annesiyle benim yemek yememizin biraz zaman alacağını biliyordum. İlk başta Michelle'in hala dışarıda olduğunu düşündüm ama sonra uyuduğunu fark ettim.

"Yatak odasında mı?"

"Evet.

"Peki bu ne zaman oldu? Kulübeye dönüşünüz?"

"Akşam 8.30 civarı. Paul saate bakar. Sadece birkaç saat geçmişti ama sanki sonsuzluk gibiydi.

Calvert parmağını bir kâğıtta gezdiriyor. "Polise üç dokuz çağrısı yapmadan iki saat yirmi dakika önce mi döndünüz?"

"Evet, kulağa doğru gibi geliyor. Paul bunu net bir şekilde çözemeyecek kadar bitkin düşmüştür. Odaklanmaya devam etmelidir. Doğru şeyleri söylediğini umuyor.

'Bu süre içinde ne oldu? İki saat yirmi dakika.'

Paul tereddüt eder. "Michelle sersemlemiş ve huysuzdu; günün erken saatlerinde içki içtiğinde hep öyle olur.

"Bunu nereden biliyorsun?"

Ne aptalca bir soru. "On yıldır onunla birlikteyim. Ne zaman kötü bir ruh halinde olduğunu bilirim. Onu daha önce uyandırmadığım için bana bağırırdı.

"Sonra ne oldu?"

"Onun isteği üzerine Emily'yi yatağa gönderdik ve ben de akşam yemeği için salata doğruyordum. Paul gözlerini ovuşturuyor. Yorgunluktan yanmaktadırlar.

"Mutfakta mı?"

Başka bir aptalca soru. Bu adam hangi gezegende yaşıyor? Belki de ona genelde tuvaletin yanında salata doğradığını söylemeliyim. "Evet. Michelle uyandıktan sonra geldi. Bütün gün ve akşam Emily ile dışarıda olduğum için üzgündü.

'Ne demek üzgün? Nereden biliyorsun?'

"Her zaman tek başına olmaktan bıktığından şikayet ediyordu ve artık onu sevmediğimi düşünüyordu.

"Tam olarak ne dedi? Calvert soruyor.

"Emin değilim... "Bütün gün beni evde bıraktığına inanamıyorum, tatilde olmamız gerekiyordu." gibi bir şey. Sonra da onu sevmediğimi söyledi.

"Peki bu korkusunda haklı mı?

"Ne korkusu? Paul onun neden bahsettiğini merak eder. Söylediklerinin tek kelimesini dinledi mi?

"Onu sevmediğini mi?

"Hayır tabii ki, daha geçen Eylül'de evlendik. Sorunlarımız var, kabul, ama bu onu sevmediğim anlamına gelmiyor.

"Oldukça. Calvert'in yüzünde hayalet bir gülümseme belirir. "Onu sık sık tek başına mı bırakıyorsunuz?"

Paul onun ne demek istediğinden emin değildir ve bir an için John'la temasa geçmesi gerekip gerekmediğini merak eder. İşler çözülmezse sabah onu arayacaktır. "Hiç de değil, sana bugün nasıl olduğunu anlattım. Onu dışarıda bırakmıyorduk, seçme şansı vardı.

"Bunu ona hatırlattın mı?

"Hiç şansım yoktu. Dediğim gibi, kötü bir ruh hali içindeydi ve bana bir şeyler fırlatmaya başlamıştı. Paul gözlerini masaya dikmiş, kenetlenmiş ellerine odaklanmıştı. Bütün bunları itiraf etmekten nefret ediyor.

"Ne gibi?

"Aptalca şeyler. Yüzünün hissettiği kadar kızarmamış olmasını umuyor. Nasıl bir adam gibi konuşuyor olmalı. Tabii ona inanırlarsa. "Tuzluk, bir ayakkabı, bir kutu saç spreyi.

"Peki misilleme yaptınız mı?

Hayır, onu sakinleştirmeye çalışıyordum. Emily derin uykundaydı. Onu kontrol ettim ve kürek çekerken uyanmasını istemedim. Bunu itiraf etmek zordur. Paul kendini daha başarısız hissediyor.

"Bu sıralar düzenli bir şey mi?

"Bir aşağı bir yukarı. Paul iç çeker. Hiç kimse onun durumunun öngörülemezliğini anlayamazdı. Her şey onu kızdırabilirdi.

"Yani, mutfakta üzerinize yağın nesneler vardı. Sen ne yaptın?"

Doğramayı bıraktı. Ondan uzaklaşmaya çalıştım. Ama sonra bıçağı kaptı.'

"Ve?

"Onu göğsüne doğru tuttu ve eğer onu sevmezsem, artık burada olmayabileceğini söyledi. Bunu milyonlarca kez duydum. Bunu kastettiğini hiç düşünmemiştim! Paul bu sözleri söylerken her şeyin kulağa ne kadar zorlama geldiğini hissediyor. Karısının ne kadar deli görüldüğünden bahsetmeye bile gerek yok. Eğer kendine geldiyse hastanede iyi bir performans sergilediğini hayal eder. Onu suçluyor. Onu bir tür eşini döven biri gibi gösteriyor. Şu anda ondan nefret ediyor.

"Peki tüm bunlar kızınız evdeyken mi oldu?" "Uyuyordu.

"Sonra ne oldu?

"Ona yürüyüşe çıkacağımı söyledim. Sakinleşmesi için ona bir şans verdim. "Kızınızı o ruh haliyle onunla mı bıraktınız?

"Michelle Emily'yi seviyor. Paul konuşurken ellerini yukarı doğru kaldırır. "Ve dediğim gibi, Emily derin uykudaydı. Ben de kendimi bir süreliğine işin dışında tutarsam öyle kalacağını düşündüm.

"Nereye gittin?

"Daha önce gittiğimiz barda bir bira içmiştim.

"Peki saat kaçtı? Calvert saatine bakar.

"Bilmiyorum. Akşam on civarı mı?" Tanrım, oraya geri dönmek için neler vermezdi. İçmeye devam etmeliydi. Başka biri olsa öyle yapardı. Ne kadar aptalmış. Uzak durmalıydı.

"Bunu doğrulayabilecek biri var mı? Kiminle konuştunuz?" 'Sadece bar personeliyle.

"Tamam, tarif edebilir misiniz?

"Bir adam ve bir kadın. Bilmiyorum... adam benim yaşlarımdaydı, belki biraz daha gençti, dürüst olmak gerekirse hatırlayamıyorum, pek dikkat etmedim. Kadının kıvılc saçları vardı.

"Doğru, izini bulmak çok zor olmasa gerek. Başka kimse var mı?"

"Hayır, daha önce girdiğimizde olduğu gibi boştu. Yine de dışarıda oturan bir sürü insan vardı. Başka bir adam bana yarış sonuçlarını sordu ama neye benzediğini hatırlayamıyorum. *Neden bunu hatırlamak zorundayım?* Sıradanlık Paul'e çarptı. Hastanede olup bitenlere kıyasla bu hiç de önemli değildir. Michelle'in nasıl olduğunu bilmem gerek. "Michelle'in nasıl olduğunu bilmem gerek.

çok al-' Aniden kapının çalınması ve ardından bir bilgisayarın görüşme odasının kapısının yanından bakmasıyla sıçradı.

"DC Calvert, size bir telefon var. Sanırım önemli."

"Michelle'le mi ilgili? Paul polis memurunun gözlerini kaçırmamasından öyle olduğunu anlar. "Bilmem gerek. Lütfen söyleyin.

"Hastane," polis memuru ona bakar, "ama bana hiçbir şey söylemediler.

'Ben, DC Calvert, birkaç dakikalığına odadan ayrılıyorum. Görüşmeye 12.55'te ara verildi. Calvert ayağa kalkar ve meslektaşının yanından geçmeden önce kayıt cihazındaki bir düğmeye basar. "Neler olup bittiğini öğrendiğimde hemen döneceğim.

Bu Paul'ün yaşadığı en uzun beş dakikadır. Diğer polis memurunun varlığını görmezden gelerek hareketsiz bir şekilde oturur, masaya kazınmış grafitiye bakar ve onun iyi olmasını diler. İşlerin bu noktaya geleceğini asla tahmin edemezdi.

"Paul," Calvert'in sesi düşüncelerini bölerek, "Korkarım haberler iyi değil. Michelle tiyatroda.

"Ve? Paul'ün sesi kısılır. *Ölmüş olamaz. Ölmüş olamaz!* Duyamadığı kelimeleri susturmak istercesine gözlerini kapatır. "Hâlâ hayatta, değil mi?

"Evet.

Paul başını ellerinin arasına alır. "Şunu söyleyeceğini sanıyordum..."

Karşısındaki sandalyeye geri kayar. "Çok kan kaybetti.

Kan nakli yapıyorlar ama görünüşe göre iç yaralanma sorunlara yol açıyor. En kötüsüne hazırlıklı olmanız gerekiyor gibi görünüyor.

"Aman Tanrım! Paul dimdik oturur. Eğer onun yanında olursa, bir fark yaratabilirdi. İçinde bulunduğu durumu değiştirebilecek tek kişi o. O ölemez. "Orada olmam gerek!

"Paul," der Calvert, yüzünde belirgin bir küçümseme vardır. 'Tutuklusun. Korkarım hiçbir yere gitmiyorsun.'

'Ben hiçbir şey yapmadım. Bunun olmasını istememiştim. Gözyaşlarını elinin tersiyle sildi. "Ona asla zarar vermezdim. Asla.

"Avukat istemediğinize gerçekten emin misiniz?" diye sorarken Calvert'in yüzünde en ufak bir duygu belirtisi yoktu.

OceanofPDF.com

THREE

Memur yanına bir tepsi 'kahvaltı' koyarken Paul kendini ince şiltenin üzerinde oturur pozisyona getirir. Bu karakolda geçirdiği otuz saat yüzünden her yeri ağrıyor. Ucuz margarin kokusu içini çalkalıyor. Yorgunlukla birleşen mide bulantısı akşamdan kalma gibi.

"Karımdan haber var mı? Paul birkaç saat süren uykunun verdiği rahatlama memnundur ama gerçekler tekrar üzerine yıkılır. Karmakarışık düşüncelerini toparlamakta zorlanır. *Bütün bunlar nasıl olmuştu?*

"Henüz değil. Bir şey duyarsak ilk öğrenen sen olacaksın. Kelimeler hücrenin beton duvarlarında bir mermi gibi sekiyor.

"Kızım ve köpeğim ne olacak? Mavi kâğıttan takım elbisesinin içinde sıcak şimdiden boğucu. "Ne zaman gidebilirim? İkisine de ulaşması gerekiyor. Çabuk.

"Kahvaltına konsantre ol. Bir şeyler yemeye çalışmalısın. Memur anahtarları şingırdatarak kapıya doğru yürür. 'Birazdan mahkeme aracını yükleyeceğiz. Yakında daha fazlasını öğreneceksiniz.

"Yanında götürsen iyi olur. Bir şey yiyebilmemin imkanı yok.

Kapı gıcırdarken, yerde kanlar içinde yatan Michelle'in görüntüsü aklına gelir. Ölmek üzereymiş gibi görünse de hâlâ hayatta *olduğunu* hisseder. Cinayete teşebbüsle suçlanıyor.

Emily'nin iyi olduğundan emin olma ve Michelle'in yatağının yanına gitme umudu yok olmuştur. O kadar bitkin ki doğru düzgün düşünemiyor. Gözaltında geçirdiği her saat ona bir gün gibi gelmiştir. Ona zarar verdiğini düşünüyorlar. O gün, o gece olanları zihninden geçiriyor ama her şey bulanıklaşıyor. Emily ile yazlık eve döndüğü andan itibaren hiçbir şeyi net olarak hatırlayamıyor ve zihninin bir şekilde oyun oynadığından endişeleniyor.

Bir gün, 'tatillerini' içleri burkularak hatırlayacaklar ama bunu geride bırakacaklar. Bugün her şey yoluna girecek. O, bunun olmasını sağlayacaktır.

"Sıra size gelmeden önce birkaç dakikamız var. Paul, ceza hukuku avukatı olan meslektaşı John Gibbs mahkemenin altındaki hücrede belirlediğinde rahatlayarak ağlayabilir. "Konuşmamız gerek. Çabucak. Bir elini Paul'un omzuna koyar. 'Dışarıda tek başına değilsin dostum; Alana'yı da yanımda getirdim. Arkadaşın da burada. Nick, değil mi? Ve kardeşin. Kayınvaliden geldi ve gitti. Kızın onda, tabii ki burada değil, onu okula bıraktı. Köpeğiniz de onda.'

"Tanrıya şükür. Anlaşılan ilk gece onları koruyucu ailelerin yanına vermişler. Paul gözlerini kapatır. "Ama Alana'yı getirmemeliydin.

John, Paul'ün yanına oturur. "Onu ofiste terk etmeme izin vermedi. Senin hakkında konuşmayı bırakmadı. Ağzının kenarlarında bir gülümseme belirir. "Al, sana giymen için birkaç giysi getirdim. Kayınvaliden Susan'dı, hastaneye dönerken getirmişti.

"Emily'nin iyi olup olmadığını biliyor musun? Paul küçük giysi paketini kabul eder, karakol 'giysilerini' atabileceği için memnundur.

Sanırım öyle. Susan söylemedi. Ama o onun büyükannesi. Ona çok iyi bakacaktır. Asıl endişesi Michelle'in iyileşip iyileşmeyeceği.

"Ne büyük bir karmaşa! Paul vücudunu John'un yüzüne doğru çevirir. "Bunu benim yapmadığımı biliyor olmalısın. Kendini kontrol edemez. Yeni hıçkırıklara boğulurken omuzları titrer. John'un yüzü iki gece önce buraya getirildiğinden beri gördüğü ilk dost yüzdür. "Bunun olduğuna inanamıyorum!

"Seni buradan çıkaracağız. John Paul'un omzunu sıkar. "Güven bana.

"Kefaleti halledebilecek misin?" Yine ağladığına inanamıyor. Sanki bu bir şeyi değiştirecekmiş gibi. "Böyle bir suçlamayla mı?

"Elimden geleni yapacağım. John Paul'un eline bir mendil tutuşturur. "Yapacağımı biliyorsun.

'Sizinle temas kurabildiklerine sevindim. Bunların hiçbirisi gerçek değil.'

'Biliyorum, ne olduysa oldu, beni hemen aramalıydın. Görüşme dökümünüzü inceliyordum ve birkaç boşluk var. Yine de halledeceğiz.'

'Ya ölürse? Aman Tanrım!' Sanki gerçeklik kafasına vurup duruyor. "Ne büyük bir kabus! Başını ellerinin arasına alıyor. 'Bu asla olmamalıydı! Neden böyle bir şey olmak zorundaydı ki?

"Biliyorum, biliyorum Paul.

"Emily'yi görmem gerek! Paul dik oturur. "Neler yaşıyor olmalı!

'Her seferinde bir şey. Dediğim gibi, o iyi.'

Michelle'in nasıl olduğunu bilmem *gerek*. Kimse bana bir şey söylemiyor! Bildiğim kadarıyla ölmüş olabilir! *Ölmüş olabilir!*

"Dediğim gibi. Önce kefalet. John sert bir sesle konuşuyor, eli Paul'ün omzundan hiç ayrılmıyor. 'Sonra hastaneyle temasa geçeceğiz. Söylemenin yapmaktan daha kolay olduğunu biliyorum ama sakın olmalısın. Herhangi bir değişiklik olsaydı duyardın.

"Buna dayanamıyorum. Paul'ün başı hâlâ ellerinin arasında.

"Hadi dostum. John kendini yukarı çekerken sırtını sıvazlar. "Şimdilik seni kefaletle çıkarmaya odaklanalım.

Paul rıhtımda dururken gözleri Alana'nın kilerle birleşir. Kadın birkaç saniye ona bakar ve sonra gözlerini kaçırır. Alana her zamanki gibi kusursuz bir şekilde giyinmiştir ve Paul'ün kendi kıyafetsizliğinin daha fazla farkına varmasına neden olur. Nick onun yanına oturur ve ona doğru başını sallar. Kardeşi David, okunması zor, zayıf bir gülümseme sunar.

"Mahkemenin yararı için lütfen tam adınızı belirtin. Mahkeme salonu sessizliğe gömülür. Güneş ışığı süslü çatıdan süzülerek Paul'e bu duvarların ötesinde hâlâ devam eden normalliği hatırlatır.

"Paul Alan Jackson. Tepe aydınlatmasının parıltısı altında yüzü alev alev yanıyor.

"Adresiniz? Tüm mahkeme salonunun gözleri, Paul ile mahkeme kâtibi arasındaki bir tenis maçını izler gibi ileri geri hareket eder.

"Kırk iki Bracken Bankası, Osbaldwick, York. Kelimeler onu terk ederken titriyor.

"Mesleğiniz nedir?"

"Hukuk yöneticisi.

"Paul Alan Jackson," katip bir kağıttan okuyor, "11 Haziran Pazartesi günü Filey'deki Summerfield Tatil Parkı'nda eşiniz Michelle Marie Jackson'ı öldürmeye teşebbüs etmekle suçlanıyorsunuz. Bu duruşmanın amacı bu konuyla ilgili bir savunma yapmak değil, bunun ne zaman ve nerede yapılacağına karar vermektir. Ayrıca kefaletle serbest bırakılma başvurunuzun işleme konulması için de bir fırsattır.

"Kefalet için bir başvuru var mı? Yargıcın sesi hiçbir duygu taşımıyor.

"Sayın Yargıç, var. John hakime hitap eder. "Benim adım Brown, Gibbs ve Jackson'dan John Gibbs. Bugün Paul Jackson adına hareket ediyorum. Boğazını temizliyor. "Bay Jackson'ın iyi ve sağlam bir karaktere sahip olduğu, sicilinin lekesiz olduğu ve adaleti saptırmak olarak yorumlanabilecek herhangi bir eylemde bulunma ihtimalinin düşük olduğu gerçeğine dayanarak kefaletle serbest bırakılması için önünüze bir dava koyuyorum. Kendisi yukarıda belirtilen adreste ikamet etmeye ve pasaportunu teslim etmeye isteklidir.

"Buna itiraz etmek zorundayım. Savcılık masasından bir kadın konuşur.

"Devam et.

"Bayan Jackson şu anda yoğun bakımda. Sesi sanki çok sigara içiyormuş gibi cızırtılı geliyor. "Durumun ciddiyeti ve suçlama göz önüne alındığında, Bay Jackson kendi çıkarlarını korumak için hikayeyi değiştirmeye teşvik ederek adaletin gidişatını saptırmaya çalışabilir.

Paul'un tüyleri diken diken olur. *O ne biliyor ki?*

"Meslektaşımın sanığın kusursuz siciline ilişkin iddialarını kabul etmekle birlikte, savcılık, bu soruşturma devam ederken, kefaletle serbest bırakılmanın çiftin kızı Bayan Jackson ve sanığın kendisi için risk oluşturduğuna karar vermiştir.

"Bana bir dakika izin verin. Yargıç birkaç kâğıda göz gezdirdikten sonra savcılık masasındaki bayanı kendisine, ardından da John'a doğru çağırır. Paul, çalışmaları boyunca John'u iş başında gördükten sonra, şimdi onun ayakta durup *kendisini* savunmasının ne kadar gerçeküstü olduğunu düşünür. Vücut dilinden ve yüz ifadelerinden kelimeleri çözmeye çalışır ama bu imkansızdır. Kişisel bir değiş tokuş gibi görünmektedir ancak

Michelle ve Emily'ye dönmesini mi? Bu, hayatının en uzun anıdır. "Savcılığın endişelerine katılıyorum," der yargıç, başı zonklayan Paul'e bakarak. 'Kefaletle serbest bırakılmayı reddetmek zorundayım. Potansiyel tanıklara müdahale riski çok büyük. Suçlamanın ciddiyeti nedeniyle, bu konunun savunma ve duruşmaya hazırlık duruşması için ertelenmek üzere Kraliyet mahkemesine sevk edilmesi gerekecek.

"Bahsedilmesi için iletacağım. Mahkeme katibi hakime doğru bakar.

Yargıç, bacakları çökmekte olan Paul'e bakar. "Paul Jackson. Duruşmanızın görüleceği zamana kadar B kategorisinde bir kurumda gözetim altında tutulacaksınız. Kraliyet mahkemesi duruşma tarihini belirlediğinde avukatınız bilgilendirilecektir. Sonra gardiyanlara doğru başını sallar.

"Herkes ayağa kalksın," diye emrediyor katip.

OceanofPDF.com

FOUR

Telefon masanın üzerinde parladı. "Cevap verecek misin? Nick sordu. 'Yine sapığın arıyor. Nasıl başa çıkıyorsun bilmiyorum dostum.

Paul'ün telefonu Nick'in önünde açmasına imkân yoktu. Gününü gün ederdi. 'Yine arayacak. Önemli bir şeyse her zaman arar zaten. Tahta bankın üzerinde ayaklarını sürüyerek, yapış yapış halının üzerinde ilerledi. Etraflarında kadehler ve sohbetler hoş bir şekilde çınlıyor, ona eskiden yaşadığı bir dünyayı hatırlatıyordu. Bir zamanlar barın mutfağından yayılan biftek kokusu onu cezbedebilirdi. Nick'le bir bira daha içerek oyalanma lüksüne sahip olabilirdi. Konuyu nasıl değiştirebileceğini düşünmeye çalıştı.

"Yerinde olsam kapatırdım. Nick telefonu ona doğru itti. "Hayır, buna değmez. Pencereden yukarı baktı. Uzaklarda bir yerde Belediye binasının saati ona yarım saat geciktiğini bildirdi.

"Paul. Nick birasını yudumladı. 'Bir süredir kendinde değilsin dostum. Her şey yolunda mı? Psikopat karınla yani?"

"Ben iyiyim. Gerçekten. Paul bira altlığıyla oynadı, bardan çıkıp kışını eve götürmesi gerektiğini biliyordu. Hiç gelmemeliydi. Pek keyif aldığı söylenemezdi. "Bilirsin işte, bir şeyler işte.

"Ne demek istiyorsun? Nick'in gözleri Paul'ün yüzünden hiç ayrılmadı. "Hadi ama. Beni ne zamandır tanıyorsun? Gidip kimseye söylemeyeceğim, değil mi? Çıkar ağzındaki baklayı.

"Ah, bilirsin. Michelle'le ilgili birkaç sorun var. Hallededeceğiz. İyi olacağız. Parmak uçlarını bardağına vurdu, keşke telefonunu gözden uzak tutsaydı diye düşündü. Üstesinden gelebilirdi. Şimdiye kadar da etmişti. Nick'le göz göze gelmekten kaçındı. Kendini tam bir ahmak gibi hissediyordu.

'Sadece beş dakikadır evlisiniz! Sorun ne?' Eliyle hesaplama yaptı. 'Beş ay. Birbirinizin beynini dağıtıyor olmalıydınız! Belki de olduğunuz gibi kalmalıydınız. Bana sorarsan, o zaman da aynı derecede deliydi. Yine de evli olmanın onu biraz yola getirebileceğini düşünmüştüm.

"Neyse, şu lanet konuyu değiştirelim. Paul acı birasından bir yudum aldı. "Bu akşam futbol maçı mı izliyorsun?

"Bir zamanlar benimle birlikte izlerdin.

"Biliyorum," diye içini çekti Paul, "ama ben artık evli bir adamım, değil mi? Sesinin ne kadar güçsüz çıktığını biliyordu.

"Evli bir adam". Ne olmuş yani! Jacqui birkaç birayla maç izlememi sorun etmiyor. Benden kurtulduğuna memnun.'

"Bir dahaki sefere kalıp izleyeceğim. Paul telefonunu cebine attı ve ayağa kalktı. "Gitsem iyi olacak.

'Kal ve bir tane daha iç! Hadi iç! Bira içmeyeli haftalar oldu. Onları tekrar içeri alacağım. Paul, Nick'in üst cebinden içi dolu bir cüzdan çıkarmasını izlerken bir kıskançlık duygusuna kapıldı. "Boş ver onu. Erkek ol ve ona kimin patron olduğunu göster!

"Yapamam. Yine de başka bir zaman işten sonra beni buraya getir. Paul bunu gerçekten inanarak söyleyebilmeyi dileyerek zorla sırtıttı. "Ve bir dahaki sefere yanımda biraz nakit getirmeyi unutmam.

"Biliyor musun, en son ne zaman golf oynadığımızı hatırlamıyorum," diye devam etti Nick. 'Seni bir kez daha pataklamanın zamanı gelmişti! Şu lanet olası karına bir çeki düzen vermen gerekecek.

"Biliyorum. Sana bir zil vereceğim.' Paul birasının son bardağını da boşalttı.

Paul. Nerede olduğumu biliyorsun. Eğer kafanı çok fazla yorarsa benim evimde her zaman bir kanepe vardır. Bir şey söylemeyeceğim, söz veriyorum.'

Biliyorum. Teşekkürler dostum. Ama her şey kontrol altında.'

Sıkıntılı bir nefes vererek, rahat barı akşam havasının tokatlarıyla değiştirdi. Normalde yılın bu zamanını memnuniyetle karşılardı. Ancak, geride kaldığını umduğu kış geceleri kadar kasvetli hissediyordu.

Bu mümkün görünmüyordu ama düğünden bu yana geçen aylar içinde evdeki işler daha da kötüye gitmişti. Bu konuyu konuşmasının imkânı yoktu.

Nick'le ya da başka biriyle. Bununla başa çıkabilirdi. Ama bıkmıştı. Nick haklıydı. Uzun süredir evli değillerdi.

Paul otobüs durağına doğru yürüdü. Otobüsün gelmesi gerekiyordu ama acele etmeye hiç niyeti yoktu. Her gün onu bekleyen olası senaryolardan oluşan bir piyango gibiydi. Ceketinin içinde cüzdanını ararken Michelle ve Emily'nin görüntüsü ona ışık saçtı.

"Ben geldim. Herkes iyi mi? Paul arka kapıyı iterek mutfağa girerken sesine neşe yükledi. Evin sıcaklığı, taze çamaşır kokusuyla birleşerek yüzüne vuruyordu.

"Baba! Emily mutfağa daldı ve kendini ona doğru fırlattı. Kollarını ona doladı ve kısa bir süre onun sıcaklığının tadını çıkardı. Spaniel cinsi köpekleri Carla, Emily'nin arkasından ona doğru atladı.

"Ne hoş bir karşılama! Güldü.

"Bize katılmaya karar verdin, değil mi? Michelle kollarını kavuşturmuş, kapı aralığında duruyordu.

Paul onun yüzünü inceledi, cesaretlendirebileceği bir ipucu arıyordu. Emily'yi yere indirdi. "Özür dilerim, biraz geciktim. İşten sonra hızlıca bir bira içtim. Bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu.

Bir bira? Eve gelmek istemedin mi? Bütün gün seni özledim, biliyorsun.' "Tabii ki özledim. Emily'nin önüne koyduğu bir tabloya baktı.

"Harika, anneme söyle buzdolabına yapıştırırsın. Mutfak masasından bir yığın mektup aldı. "Otobüsü kaçırdım ve gazetelere bakarken bir bira içmek istedim. Michelle, neden bana gelen mektupları açıyorsun?"

"Ne, tek başına mı? Bara asla tek başına gitmezsin. Mektuplarla ilgili soruyu duymazdan geldi. "Bir kadınla birlikte değildin, değil mi?"

"Saçmalama. Bilmen gerekiyorsa, Nick'le birlikteydim. Bir mektubu zarfına geri koydu ve onun tepkisini görmek istemediği için başka bir mektup aldı. Başlangıçta Nick'ten hoşlanmıştı ama son birkaç yıldır arkadaşlıklarını kıskanmaya başlamıştı. Onun tüm arkadaşlıklarını.

'Nick bu. Nick şunu. Benimle evli olman gerekirken beni her zaman dışarıda bırakıyorsun. Elbise kurutucusuna doğru ilerleyerek içinden giysilerini çekti. "Belki bir içki için dışarı davet edilmek isterdim.

"Git ve odanda oyna. Emily'nin saçlarını karıştırarak onu nazik bir itişle kapıya doğru gönderdi. "Carla'yı da yanına al.

Emily babasından annesine baktı. Gözlerinden Paul'ün suçluluk duymasına neden olan bir bakış yayıldı. "Evet baba.

"Onun yanına taşınmalı ve bu işi bitirmelisin. Michelle bir havluyu dörde katladı ve mutfak masasının üzerine çarptı. 'Önceden ayarlanmış olmalı. Önce bana haber veremez miydin? Annem bakıcılık yapardı.

"Biraz ara ver Michelle. Paul, Jacqui'nin Nick'e tanıdığı özgürlüğü hatırlayınca mektubundan başını kaldırdı. "Sadece bir içkiydi; sana sormam gerekmezdi. Ben yetişkin bir adamım.

'Parayı nereden buldun? Bu sabah sana sadece bir beşlik verdim.'

"Nick bana bir bira aldı. Mektubu çamaşır yığınının yanına koydu. "Önemli bir şey değil.

"Bu saate kadar gelmediğin zaman öyle oluyor. Çamaşır kurutucusunun mandalını açıp tahta zemine çarparak düşmesini sağlarken sesi asitliydi. 'Bu adil değil biliyorsun. İstedğin zaman buraya giriyorsun. Em güneşin senin arkandan parladığını sanıyor. *Sen* bardayken ona *ben* bakıyorum. Bizim bir aile olmamız gerekiyor.'

"Seninle kürek çekmemek için *her şeyi* yaparım. Ellerini ceplerine sokarak kapıya doğru ilerledi. Acıkmıştı ama normal bir akşam geçirme umutlarıyla birlikte iştahı da azalmıştı.

"Bir şey mi biliyorsun? Nick'le birlikte olduğuna inanmıyorum.' Ona doğru geldi. "Bana telefonunu göster.

"Tanrı aşkına, Michelle. Neden?"

'Böylece kontrol edebilirim. İçimi rahatlatmak için.

'Hayır, bakmayacağım. Telefonuna bakmıyorum.' Mutfak kapısının koluna uzandı. "Bana güvenmiyorsan, bu senin sorunun. Kadın diğer eliyle adamın koruduğu cebe doğru hamle yaptı. Adamın kolunu kavradı. Tırnakları kolunu deldi. "Ah! Canımı yakıyorsun!"

"Telefonu bana ver! Tırnakları adamın derisini daha da kazıyarak elini cebinden çekmeye zorladı ve telefonu koparması için serbest bıraktı. Kazancından memnun görünerek oturma odasına çekildi. Paul acıyan kolunu ovuşturarak onu takip etti.

'Ne bulacağınızı sandığınızı bilmiyorum,' dedi. 'Zamanınızı boşa harcıyorsunuz. Saklayacak bir şeyim yok. Böyle davrandığına inanamıyorum.

Michelle şömineye yaslanıp mesajları ve aramaları incelerken hiçbir şey söylemedi. "Eminim görmemi istemediğin şeyleri silmişsindir zaten. Birkaç dakika sonra telefonu ona doğru fırlattı. "Yedi cevapsız araman var!

"Öyle mi? Umursamaz görünmeye çalışarak bir sandalyeye çöktü.

'Biliyorsun. Aptal numarası yapma!' Ona doğru bir adım attı. 'Bütün akşam zili çaldım. Neden cevap vermedin?'

"Sessizde olmalı. Adam ondan uzaklaştı. "Bugün erken saatlerde toplantıdaydım ve geri açmadım.

"Emily'nin hayatı üzerine yemin et ki başka birini istemiyorsun.

"Doğruyu söylüyorum ama sakın benden kızımın hayatı üzerine yemin etmemi istemeyin. Öfkesini sesinden uzak tutmaya çalıştı.

Paul salondan çıkarken karısının yüksek sesi zihninde yankılanıyordu. Merdivenlerden yukarı bakarken, Emily'nin sahanlıkta çömelmiş, tırabzanın arasından baktığını fark edince göğsünde bir dehşet birikti.

OceanofPDF.com

FIVE

Paul ağır bir şekilde metal arkalığa yaslanır. Hapishane minibüsünde geriye doğru seyahat etmektedir, bu da yönünü kaybetme hissini arttırmaktadır. Hapsedildiği katı metal konteyner onu klostrofobik hale getirir. Doktor bir keresinde Michelle'e panik atak geçirdiğinde burnundan nefes alıp ağzından vermesini tavsiye etmiştir. Bu tavsiyeyi hatırlayarak kendisi de dener.

Karnındaki hastalıklı gurultu, akşam yemeği vakti olduğunu gösteriyor. Yemek yemeyeli asırlar oldu. Karakolda ve mahkemede kendisine sunulan tüm ikramları reddetti. Yemek yemeyi kabul etmek, içinde bulunduğu durumu kabullenmek demektir. Emily'nin okulda olup olmadığını, herhangi bir normallik görüntüsüyle devam edip etmediğini merak eder. Onu en son aldığı zamanı hatırlar.

* * *

"Baba! Emily Paul'e gülümsedi. "Neden buradasın?

"İşten erken çıktım. Okuldan onunla tanışma fırsatı bulduğu için her zaman minnettardı.

"Dekorasyonu yarın bitirelim mi? Kapıya doğru giderlerken Paul kolunu Michelle'e doladı. "Madem çalışmıyorum, bir şeyler yapmalıyız.

"Merak etme. Carla'nın ipini daha sıkı tutarken ona göz kırptı. 'Kesinlikle bir şeyler "yapacağız". Senin için planlarım var. Ama ben

önce salonu bitirmemizi istiyor.'

"Yardım edebilir miyim,
anne?"

"Elbette yapabilirsin. Sen daha düzenli olabilirsin. Michelle Emily'nin saçlarını karıştırdı.

"Sanırım üçümüz daha hızlı oluruz. Eve doğru yürürlerken Paul Michelle'i kendine yaklaştırdı. Emily'nin elini sıktı. "Bu çok güzel. Her şeyin bu şekilde kalmasını umuyordu. "Üç kişilik bir ekip olursak bir film ve bir paket servisi araya sıkıştırabiliriz.

'Aptal baba! Annem ve ben kızız.'

"Ona sen söyle Em. Michelle, Paul'ün kolundan sıyrıldı ve ikisinin de arkasına geçerek Emily'nin elini tuttu.

"Bir, iki ve üç..." Paul, Michelle'le birlikte Emily'yi havaya kaldırırken güldü. "Bakın ne başlattık.

"Merhaba Bayan Fawcett," diye seslendi Paul bahçe yolundan dönen komşularına. Çitlerini kırmakta olduğu yerden aceleyle geri çekildi ve kapıyı çarparak kapattı.

"Onun nesi var? Paul anahtarlarını ararken Emily'nin elini bıraktı. "Bir çanta dolusu somun anahtarı gibi bir yüzü var.

Michelle güldü. 'Ah, aldırmayın. Muhtemelen yaşından dolayıdır. Hadi çaydanlığı koyalım.'

Emily kısa süre sonra duvar kağıdı kırpıntılarını toplamaktan sıkıldı ve peşinde köpeğiyle birlikte odasına çekildi. "Uzun süre dayanamayacağını biliyordum. Paul merdivenin dibinde yanından geçerken Michelle'in burnunun ucunu öptü. "O yaşta çok çabuk sıkılırlar. Daha sonra kanepede biraz vakit geçirmeyi dört gözle bekliyorum. Özellikle de yanımda güzel bir bayan varsa.

"Bunlardan birini nereden bulacaksın? Michelle ona bir bez uzattı. "Endişelenmeli miyim?"

'Çok fazla aramama gerek kalacağını sanmıyorum. Yine de bize küçük bir kadın ve bir köpek de katılabilir.

Bir sonraki duvar kâğıdı şeridini asmak için merdivene çıkmadan önce kazağını çıkardı. "Neye gülüyorsun?" Kazağını Michelle'e doğru fırlattı. "Gülümsediğinde muhteşem oluyorsun, biliyorsun.

"Sadece manzarayı seyrediyordum. Paul'ün telefonu duvar kâğıtları yığınının altından çaldığında gülümsemesi çatık kaşlara dönüştü. "Kim o?"

'Nereden bileyim? Merdivenin tepesindeyim.' Elinde tuttuğu duvar kağıdının uzunluğu duvara çarptı.

Telefona baktı. "Lanet olası Nick arıyor. Ne istiyor?"

"Bilmiyorum. O zaman benim için cevapla. Onu arayacağımı söyle. Duvar kağıdını düzeltti.

Alo? Hayır, şu anda müsait değil. Hayır. Bugün sizi geri arayamayacak. Kendisi meşgul.'

Paul sessiz kaldı. Kadının yüz ifadesini çok iyi tanıyordu. "Bir fincan çay daha içelim mi?" Telefonunu açık bıraktığı için kendine lanet etti.

"Hayır.

"Bu akşam ne yemek istersin?"

"Bilmiyorum. Sonraki on dakika dayanılmazdı. Kadın yapıştırdı. O astı. Yapıştırıcının kağıda dökülmesi, makasın gıcirtısı ve Emily'nin üst katta izlediği DVD'nin yankısı dışında salon sessizdi. Kendine gelmesi için dua etti.

"Biraz daha macun karıştıracağım. Michelle konuşurken Paul irkildi. Michelle odanın dışındayken radyoyu açtı ve sessizliği bozan Radyo 2'nin uğultusuna minnettar oldu. Birkaç dakika dinledikten sonra Nick'i hatırladı ve telefonunu kapıp bir mesaj gönderdi.

Meşgulüm dostum, yarın seni ararım.

"Kiminle mesajlaşıyorsun?"

Michelle elinde macunla odaya yeniden girdiğinde Paul yerinden sıçradı. "Sadece Nick. Hadi Michelle. Böyle yapma. Son birkaç gündür harika gidiyorduk.'

"Ben iyiyim. Kıyafetlerimi değiştirip Emily'ye çay getireyim.'

"Pekâlâ. Bana bir gülümse o zaman. Kızın karşılık vermesiyle hafifçe rahatlayan adam işine devam etti.

Paul duvar kağıdının son parçasını da yapıştırdıktan sonra bir metre boyuna ulaştığında saat yediye yaklaşıyordu. 'Sırtım çok ağrıyor! Gidip Emily'ye kitap okuyacağım.

"Bütün gece bekleme. Michelle duvar kağıdı süslerini plastik bir torbaya doldurdu. "Onu çoktan yıkadım.

'Aww. Ben de öyle yapardım. Onun yerine ona fazladan bir hikaye okumam gerekecek.

"Keşke Emily'ye gösterdiğin çabayı bana da gösterseydin. Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken Michelle'in ifadesi karardı.

* * *

Kırlar karanlık pencerenin önünden hızla geçerek Paul'ün bir an için dışarıyı görebildiği için şükretmesine neden olur. Ağaçlar, gökyüzü, kuşlar, tarlalar, mavi otoyol işaretleri. Sıradan bir yolculuk olabilirdi. Bütün bunları bir daha ne zaman görecektir? Nereye gittiğine dair bir ipucu vermek için tabelaları tersten okumaya çalışır. Tek bildiği M1'de olduğu ve güneye doğru gittiğidir. Ya da belki cehenneme.

OceanofPDF.com

SIX

Michelle perdeleri yeniden asarken merdivenin üzerinde dengede duruyordu. 'Uzun zamandır yoktun,' dedi.

"Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Gitmeme izin vermezdi. Onun yaşındayken ben de aynıydım. Paul üst kattayken bir an için beş yaşındayken annesinin ona kitap okurken kolyesiyle oynadığı anıya dalmasına izin vermişti. Annesini ve babasını genellikle düşüncelerinden uzaklaştırırdı, anımsamak çok acı vericiydi. Ergenlik çağındayken onların ani ölümüyle hiçbir zaman doğru dürüst başa çıkamamıştı. Bir şekilde içine kapanmıştı.

"Bize Çin yemeği sipariş ettim. Michelle merdivenden indi.

"Harika. Karısıyla kanepede kıvrılıp yatacağı bir akşamı bekleyerek neşelendi. "Ben ortalığı toparlayayım. Etrafına bakındı. "Burası harika görünüyor. Birazdan oturup hayranlıkla seyredebiliriz.

Michelle kapı ziline cevap vermeye giderken, o da mobilyaları geri taşımaya koyuldu.

"Çok güzel kokuyor. Kollarını başının arkasında kavuşturdu ve mutfığa girerken gerindi. "Açlıktan ölüyorum... O şaraptan ne kadar içtin? Kadının kadehini boşaltışını izledi ve içinde bir şey düştü. *Lanet olası şarabı içmeden beş dakika dayanamaz mı?*

"Sadece birazcık. Bunu daha sonra ısıtabileceğimizi düşündüm. Ona çapkın bir bakış atarken yemek kaplarını tezgâhın arkasına itti.

'Ne demek ısıtmak? Zaten sıcak, değil mi?' Kaplardan birinin kapağını çıkardı.

"Önce seni biraz yatağa götürebilirim diye düşündüm. Saçlarını omuzlarının arkasına savururken ona doğru ilerledi. "Emily şimdi uyuyor.

Paul kollarını ona doladı. "Bitkin düştüm Michelle. Bütün gün hiç durmadım. Bu sefer sana bir senet vermem gerekecek. Bir şeyler yemek ve seninle kanepede dinlenmek istiyorum.

'Ah, hadi ama. Bana hep fırça atıyorsun.' Suratını astı. "Yarın işe gitmen gerekmiyor ki.

"Bu doğru. O zaman bunu sabah telafi edebilirim. Bu işi çözdüğünden emindi. "Bu bir randevu mu? Kadın adamın kollarında kaskatı kesildi ve cinsel dürtülerinin yeniden harekete geçmesini dilediği bir şekilde kaygılandı. Ama aylardır süren tartışmalar etkisini gösteriyordu ve dürüst olmak gerekirse, onu sevmesine rağmen artık ondan hoşlandığından emin değildi. Bugün sakindiler ama işlerin aniden kötüleşmesi gibi bir alışkanlıkları vardı.

Sorun ne Paul? Neden beni hep reddediyorsun? Artık beni istemiyor musun?"

"Gerçekten istiyorum. Belki de açmayı deneyebilirdi. 'Bak, yukarı çıkalım, eminim beni çalıştırabilirsin... kulağa yanlış geldi, öyle demek istemedim...'

"Bana defolup gitmemi de söyleyebilirsin. Geri adım attı. "Neyin var senin?"

'Hayır, bak, öyle değil...'

Önüne geçmeden, kafasının yanlarından aşağı yemek yağdı ve yüzünü yaktı. Öfkesini bastırmaya çalışırken yumruklarını sıktı. Onu ya da şanslıysa bir duvarı yumruklamak üzereydi.

"Sen... hayır!" Kadın diğer kartonun kapağını çıkarıp ona fırlatırken eğildi. Tatlı ekşiyle karıştırılmış sarı köri sosu duvardan aşağı damladı. Adam ona doğru yürüdü, öfkesi yakıcı acıyı maskeliyordu.

Geri çekildi ve kapıya doğru ilerledi.

"Buraya geri gel. Öyle ya da böyle, buna pişman olacaktı.

"Beni istemiyorsan, isteyen birini bulurum. Koridordan hışım ile geçti ve hızla evden çıktı. Hâlâ bir şeyleri yumruklama dürtüsüyle boğuşan adam, nefes alış verişini düzene sokmaya çalışırken bir dolabın üzerine çömeldi. Birkaç dakika içinde kendini biraz toparladı ve güzel bir günün nasıl bu kadar ters gidebileceğini düşündü.

Emily şaşkın bir ifadeyle mutfak kapısında belirdi. "Baba, annem neden bağırıyor?" Ellerini annesinin sık sık durduğu gibi kalçalarına dayamıştı. "Bütün bu karmaşa da ne? Onu mutfağa kadar takip eden Carla, doğruca etrafa saçılmış yemeklere yöneldi. Paul ayağıyla onu uzaklaştırdı.

"Sadece küçük bir kaza. Sesini normalleştirmeye çalıştı. "Gidip temizleyeceğim. Ama önce seni tekrar yatıracağım. Boynundaki ve göğsündeki sosu temizlemek için çamaşır yığınının bir havlu çekti. 'Sen yukarı çık. Ben hemen arkanda olacağım; üzerine yemek bulaşmasını istemiyorum.

Birkaç dakika sonra karanlığın içinde 'Seni seviyorum babacığım,' diye fısıldadı. "Ve anneciğim.

'Ben de seni seviyorum. Annem de öyle. Sesi çatallaştı. "Uyumaya devam et.

Merdivenlerin dibine yaklaştığında sosların pis kokusu üzerine çöktü. Dağınıklıkla uğraşmak konusunda isteksizdi. *Neden yapsındı ki?* Sonra, bunu yapmazsa Michelle'i daha da çileden çıkaracağını fark ederek, bu işi halletmeye karar verdi.

Kovanın dolmasını izlerken suyun buharı ona doğru kıvrıldı ve yüzünü yıkadı. Pislik her köşede kendine bir yol bulmuş, mutfağı bir hastalık gibi istila etmişti. Eliyle silerken çıkan koku mide bulandırıcıydı; Çin körisi ve tatlı ekşi, eklediği limonlu temizleme solüsyonuyla birleşmişti. Hepsi beze yapıştı. Duvar ve zemin temizlendikçe, kendinden duyduğu tiksinti de artıyordu - ne yapıyordu ki, bunu temizliyordu? *Ne biçim adamsın sen!* Utanç etrafını sardı.

Duş onu daha insani hissettiriyordu. Turuncu ve sarı sosların musluktan akıp gidişini izledi ve sessizlikten Emily'nin tekrar uykuya dalmış olabileceğinden şüphelendi. Onu sürekli uyanık bir şekilde kavgalarını dinlerken hayal ediyordu. Zaman ilerledikçe, ilişkisinde boyunu daha da aşmaya başlamıştı. Bir yandan Michelle'i yatıştırmaya çalışırken bir yandan da Emily için normalliğin bir parçasını korumaya çalışmak herkesi ezmek için yeterliydi. Zorlu bir işe her şeyini vermek zorunda kalmasından bahsetmiyorum bile. Ve şimdi her şeyi yapıyor olabilirdi. Barlarda erkeklerle sohbet etmekte her zaman iyi olmuştu. Bunu düşünürken içinde bir şeyler kıpırdandı.

Saçlarını tararken yüz ifadesini inceledi. Gözlerinin köşelerinde çizgiler belirmeye başlamıştı. Yakında "Kim daha yaşlı görünüyor?" yarışında kardeşini geçecekti. Alt kata inmeden önce Emily'nin kapısının arkasından baktı. Kollarını ayısına dolamıştı.

Başını kaldırıp saate bakınca endişeye kapıldı. 11.35. *Hangi cehennemdeydi?* Bu saatte tek başına dışarıda olmamalıydı. Belki de sakinleşmiştir. Davranışlarından sonra onu önemseydiği için kendine lanet etti.

"Ne istiyorsun?"

"Neredesin? Telefonu kulağına dayayıp salonun kapısını tekmeleyerek kapattı ve dans müziğinin gürültüsünden kendisini duyabilmesi için sesini yükseltti.

"Harika vakit geçiriyorum.

"Michelle, eve gel.

"Belki de bunu daha sık yapmalıyım.

"Neyi yapmalısın?"

"Kulübe git.

Michelle. Hayır. Bunu halledebiliriz.'

"Belki yarına kadar dönmem.

"Aptallık ediyorsun. Bana nerede olduğunu söyle, sana bir taksi çağırayım.'"Hiç şansın yok. Müziğin ritmi hızlandı, onun hızla akan düşüncelerini yansıtıyordu. "Kiminlesin? Bir erkek sesi duyduğunda kıskançlık onu bıçakladı.

ona çok yakın.

"Bilmek istemez miydiniz? Sonra hat sessizleşti. Numarasını tekrar aradı. 'Merhaba, ben Michelle. Lütfen sinyal sesinden sonra mesajınızı bırakın.

"Benim... Özür dilerim... Seni üzmemi istememiştim. Onun öfke nöbetleri için özür dilemesi sıradanlaşmaya başlamıştı. "Eve gel... Bir taksi çağırmayı unutma... Ben beklerim. Kendini koltuğa geri attı. Parmaklarını şakaklarına geçirirken kendi kendine, "Pısrığın tekisin," dedi. "Tam bir pısrık. Bir sürü volta attıktan sonra bir şişe birayla yetindi.

Kapıdaki bir anahtar onun dönüşünü müjdeledi. Sersemlemiş bir halde saate baktı: Sabah 4.24.

"Hangi *cehennemdeydi* sen? Dirseklerinin üzerinde doğrulup gözlerini kısarak ona baktı. "Şu haline bak. Paul'ün dikkatini kanepenin yanında uyumakta olan ama şimdi odanın dışına doğru süzülen köpek çekti. Paul hemen Michelle'in sarhoş haliyle bir erkeğin kendisinden faydalanmasına izin verdiğini düşündü.

"Bu gece dışarı çıkmak neyi kaçırdığımı fark etmemi sağladı. Ona doğru sallanırken bacağını sehpa vurdu. "Hayatımı *seninle* boşa harcıyorum. Kelimeler ağzından geveleyerek döküldü.

"Yatağına git Michelle. Sesi sessizdi, yükselen öfke dalgasını maskeliyordu. "Kendine gel. Sen bir utanç kaynağısın.

"Bana üç telefon numarası verildi. Aynı sayıda parmağını kaldırdı. "Gördün mü, beni istemesen bile hala *bende*.

Michelle onun üzerinde yükseliyor, parmaklarını gözlerinin önünde sallıyordu. Kadın söylenmeye devam ederken parmağının yarattığı hava akımını hissedebiliyordu. Yüzüne değen elin şiddetiyle geri çekildi. Michelle daha sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak dizlerinin üzerine çöktü. Adamın öfkesi yerini şaşkınlığa bıraktı. Kadın bir akıl hastası gibi davranıyordu.

'Hepsi senin suçun. Beni böyle davranmaya sen zorladın. Yumruklarını kucağında sıkı. "Bunu benim için yapmıyorsun. En azından yatakta. Berbatsın. Doğru düzgün ereksiyon olamıyorsun. Ve benden nefret ediyorsun, değil mi?"

Sözleri tokadı gibi acıttı. "Lütfen yatağına git. Sırtını minderlere yasladı. "Yeterince içtim...

"Keşke hiç tanışmasaydık. Kederli bir dul gibi hıçkırığa hıçkırığa ağladı. "Ayrılmalıyız.

Michelle. Yatağına git. Lütfen.'

Kapıya doğru sendeledi. Kadının tökezleyerek merdivenleri çıkmasını, bir süre takırdamasını ve birkaç dakika sonra tuvalete kusmasını dinledi. Normalde gidip iyi olup olmadığına bakar ve saçlarını yolundan çekerti. Bu kez oturma odasının kasvetine gömülmüş, yatağın gıcirtısını duyana kadar nefes almaya bile cesaret edememiş, en azından birkaç saat dinlenebileceğini düşünmüştü.

OceanofPDF.com

SEVEN

Temiz havanın kendisinden ne kadar süreyle çalınacağını bilmeyen Paul, minibüsten hapishanenin nezarethanesine götürülürken derin derin nefes alıyor.

Michelle'in durumu hakkında bilgi almasının üzerinden saatler geçmiştir ve Emily'nin nasıl başa çıktığını kesin olarak bilmemektedir. Önünden geçen başka bir memuru izliyor. Birazdan mesaisi bitecek, evine karısının yanına gidecek, akşam yemeğinde biftek ve patates kızartması yiyecek, çocuklarına kitap okuyacak. Paul onunla yer değiştirmek için her şeyi yapardı.

İki hapishane görevlisi daha havasız bir odada bir tezgâhın arkasına tünler. Onu yönlendiren adam boştaki eliyle tezgâhın üzerine bir form bırakır. "Paul Alan Jackson. Sesinde ne sıcaklıktan ne de tiksintiden eser var - en azından medeni.

Resepsiyon görevlisi kadın evrakları inceledikten sonra Paul'e bakar. Paul kadının yüz ifadesini okuyamaz ama bunun bir nefret ifadesi olduğundan emindir.

"Herhangi bir mal var mı? Kelepçeleri çözmekte olan memura doğru bakar. Paul kendi kolunun diğer adamın güneşten yıpranmış kolunun yanında ne kadar solgun görüldüğünü fark eder.

"Sadece bu. İçinde Paul'ün anahtarları ve cüzdanının bulunduğu polietilen bir torba tezgâhın diğer tarafına itilir. Cüzdanından çıkan Michelle ve Emily'nin gülümseyen fotoğrafını görünce içini bir keder dalgası kaplar.

"Pekala, yerinizi ayırıyoruz. Burayı imzalayın.' Bir form ona doğru itilir. Paul, karışacağı mahkûmları düşündükçe ürperiyor.

"Tamam Jackson. Masa başı memuru yerinden kalktı. 'Bu geceyi indüksiyon kanadında geçireceksin. Önce halledilmesi gereken birkaç şey daha var.

"İndüksiyon kanadı mı? Paul bütün bunlarla uğraşamaz. Sadece düşünceleriyle baş başa kalmak istiyor.

"Tüm 'ilk geceler' orada bir gece geçirir. Geçiş süreciniz için. Ama önce tarayıcıdan geçmenizi ve soyunacağınız duş odasına girmenizi istiyorum. Sarı bir perdeyle örtülü bir kabini işaret ediyor. "Duş almadan önce arama yapmak için birazdan geleceğim.

"Arama mı?

"Evet. Uzun sürmez.

Çıkardığı her giysiyle birlikte saygınlığından bir parça daha eksiliyor. Hapishane görevlisi elleri eldivenli bir şekilde yeniden ortaya çıktığında korku göğsünü pençeliyor.

"Elbette bunu yapmak zorunda değilsin...

"Sadece bir dakika sürecek. Korkarım herkes için prosedür böyle. Benim için çömelebilir misiniz?"

Korku öfkeyle karışıyor ve ensesindeki tüyleri diken diken ediyor. Gözlerini kırıştırarak kaçınılmaz olanı kabullenmek için kendini hazırlıyor.

Duş aldıktan sonra hapishane 'üniformasını' giymiştir. Gömlek ince bedeninden sıyrılıyor ve kot pantolon çok kısa. Birkaç kapıdan geçerken bir memuru takip eder.

"Paul Jackson? Sonunda başka bir çift kapının önündeki masaya getirildiğinde bir kadın gözlüklerinin üstünden ona bakıyor. Kadın da erkek meslektaşları gibi giyinmişti. 'Seninle birkaç şeyi gözden geçirmem gerekiyor. Öncelikle, tutuklu yargılanıyorsun. Çalışmak zorunda değilsin ama çalışırsan haftalık iki sterlin elli peni maaşına ek olarak günde iki sterlin yirmi peni daha alacaksın.

"Bilmiyorum. Diğer mahkûmlarla birlikte çalışmak zorunda kalmanın verdiği korku içini ürpertiyor. Belki de kendini kendine saklamalıydı.

"Zaman senin için daha çabuk geçecek. "Tamam, çalışacağım.

'Ya da eğitim alabilirsiniz. Bilgisayar becerileri, okuma-yazma ya da aritmetik var. Yanıt beklerken kollarını kavuşturur, evlilik ve nişan yüzüklerini gösterir. Yüzüklerin görüntüsü Michelle'i tekrar zihninin ön saflarına getiriyor. Gerçi çok da uzaklaşmış değildir.

"Çalışacağım. Buradaki koku midesini bulandırıyor; ter, tütün ve lahana karışımı bir koku, sıcakla birlikte daha da kötüleşiyor.

"Her sabah sekizde dışarıda bir saat egzersiz ve her akşam altıda bir saat birliktelik yapacaksınız. Sesi robotik, bu bilgiyi defalarca tekrarladığı belli. "Yediden itibaren haşat olacaksın. Gözlüklerini yüzünden iterek, sıkıca topuz yaptığı saçlarının üzerine bırakıyor.

"Dernek nedir?

"Bilardo oynayabilir, televizyon izleyebilir, diğerlerinin arasına karışabilir ve telefon görüşmeleri yapabilirsiniz; bu tür şeyler.

"Telefon görüşmesi yapabilir miyim? Şimdi yapabilir miyim?"

"Cumartesi günü bir sonraki kantin siparişi gelene kadar beklemeniz gerekecek. Masanın altından bir form ve bir broşür çıkardı. 'O zaman telefon kartı için başvurabilirsiniz. Siparişiniz bir sonraki cumartesi gelecek.

"Birini arayabilmek için neredeyse iki hafta beklemek zorunda mıyım?

"Sadece tüm numaralarınızı doğruladığımız takdirde. Beş numaraya izin var. Broşürde yazılı olan ilgili bilgileri işaret ediyor. "Arayıp kontrol edeceğiz, sabit hat olmalılar. Tekrar evraklarına bakıyor. "Hukuk alanında çalışıyorsunuz, değil mi? Her şeyin nasıl işlediğini biliyor olmalısınız?

"Yasal bir yönetici olarak. O hayat şimdi milyonlarca kilometre uzakta. "Taşımacılıkta. Ceza hukukuyla hiç işim olmadı. Bir an duraklayarak bu kadını merak eder. Belki de ona yardım eder. Denemeye değer. "Karımın durumunu öğrenmek istiyorum, Leeds'te hastanede yatıyor. Bu sabah karakola gittiğimden beri haber alamadım. Ve kızım. Kayıinvalidemin yanına götürüldü. Benim için ikisinin de nasıl olduğunu öğrenebilir misiniz? Öğrenene kadar rahat etmeyeceğim. Lütfen?"

Subayın yüzünün yumuşadığından emindir. 'Size herhangi bir mesaj gelirse, mümkün olan en kısa sürede iletilecektir. Avukatınız da sizi arayabilir. Yüzüğünü evirip çeviriyor. "Mesai saatleri içinde olduğu sürece sizi bulacağız. Broşürü parmak uçlarına değene kadar kaydırıyor. 'Bu size tüm kurallar ve rutinler hakkında bilgi verir. Başka sorunuz olursa, dernek sırasında memurlardan birine sorun. Akşam yemeği için vaktiniz var. Bu gece acemilik kanadındasın, bu yüzden yemek sana getirilecek. Yarından itibaren diğerlerine katılacaksınız. Eğer meslektaşım ile gitmek isterseniz, o sizi hücrenize kadar götürecektir.

Paul, sessiz bir koridor boyunca, yeşil tuğlalı duvarın içinde aralık duran bir kapıya doğru şangırdayan subayı takip eder. Hücredeki masanın üzerine bir tepsi yemek bırakılmıştır. Bir çeşit yemek. Bir çeşit soğuk turta, yanında da sebze benzeyen bir yığın şey ve bir elma. Beyaz tuğla duvarlara bakıyor. Masa. Sandalye. Yatak. Dolap. Hepsi yere sürgülenmiş. Bölme duvarının arkasında bir tuvalet ve lavabo var. Eğer bir memur kapısındaki izleme panelinden bakarsa, onu tuvalette görebilir. Harika. Huzur içinde sıçamayacak.

'Bu gece tek kişilik hücrede kalacaksınız. Önümüzdeki bir iki gün içinde kalıcı hücreniz tahsis edildiğinde sizi ikiye katlayacağız.

"Sanırım tek başıma olmayı tercih ederim. Paul, taşınacağı kanatta başka kimlerin pusuya yatmış olabileceği ihtimalini düşünür.

"Seçme şansınız yok. Memurun sesi düz ve soğuk. "Yerleşmeniz için sizi yalnız bırakayım.

"Yerleşmek mi? Teşekkürler,' diye mırıldanıyor Paul, ağır kapı gıcırdayarak kapanırken oluşan cereyana doğru. Sefil bir şekilde tepsiye bakar. Emily ve Michelle'in görüntüleri onu terk etmez. Başını ellerinin arasına alarak, var olduğunu hiç hayal etmediği bir şiddetle ağlar. Bu gerçekten olmuyor.

OceanofPDF.com

EIGHT

Benzer şekilde giyinmiş mahkûmların oluşturduğu bir sırada duran Paul halüsinasyon görüyor olabilir. Bu sanki bir suç draması gibi. Burada durmasının, Tanrı bilir kiminle birlikte sıraya girmesinin, Tanrı bilir ne için içeride olmasının imkânı yok. Bütün geceyi ve ertesi günü zar zor hareket ederek, yatağa uzanıp düşünerek geçirdi. Bununla nasıl başa çıkacağını düşünerek. Bazen uyuyakalıyor. Memurların her otuz dakikada bir kapısındaki gözetleme kapağını açmasıyla geçen bitmek bilmeyen bir yirmi dört saat oldu. Muhtemelen kendini öldürmeye çalışıp çalışmadığını kontrol ediyorlardır.

Öndeki mahkûm mırıldanıyor ve konuşurken Paul'ü tepeden tırnağa süzüyor: "Ben olsam bezelyeleri ıskalarım," diyor.

"Neden? Paul tepsisini sıkıca tutuyor, açlıktan başka bir şey hissetmiyor ama duruşmaya kadar hayatta kalmak istiyorsa bir şeyler yemesi gerektiğini biliyor.

"Burada yenisin, değil mi? Yağlı siyah saçları alnına taranmış. Kollarında dövmesiz herhangi bir et parçası görmek zor.

Paul, onun her zaman bir mahkûmun nasıl görüneceğini hayal ettiği kişi olduğuna karar verir. "Evet.

"Servisin arkasındaki çocuklar. Mahkûm gözlerini onlara doğru çeviriyor. "Bazen yemeklerle oynuyorlar.

"Karışmak mı?

'Sandviç, hamburger, et, bilirsiniz, bu tür şeylerle oldukça güvendesiniz... katı şeyler. Ama bezelye, muhallebi, başkasının sümüğünü ya da daha kötüsünü yutmak istemiyorsanız uzak durun. Ne istiyorsun?"

"Bu konuda konuşmamayı tercih ederim. Paul boğazının arkasında yükselen safrayı bastırmaya çalışır. "Hâlâ her şeyi kafamda toparlamaya çalışıyorum. O gece olanların üzerinden geçmesi gerekiyordu. Her şey bulanık, hatırlayamıyor. Sanki her şeyi unutmuş gibi.

"Önümüzdeki birkaç gün içinde gazetelerde her şeyi okuyacağız. Omuz silkiyor. "Yine de Harikalar Diyarı'na hoş geldiniz. Ben Tommo. Bir şeye ihtiyacınız olursa gelip beni görün. İlk kez gelen birine benziyorsun.

Paul. Ve teşekkürler. Tepsisini kolunun kıvrımında dengeleyerek tokalaşmayı kabul eder.

Paul servisten bir börek ve bir elma aldıktan sonra sıranın sonunda bir memur onu beklemektedir. Paul'e plastik bir bıçak ve çatal uzatır.

"Hepsi bu kadar mı?" Tepsie bakıyor. "Aç değilim.

Nerede yiyeceğim?"

"Hücrende. Eğer beni takip etmek istersen. Memur çelik bir merdivene doğru ilerler.

Paul onu takip eder, merdivenlerden yukarı, sahanlığa çıkar. Hapishane hayal ettiği gibidir. Göz alabildiğine sarı çelik; gürültü, bağırış çağırış ve harcanmamış testosteron havası. Bu tür yerlerin görüntülerini haberlerde birçok kez görmüştü.

İlk sahanlığa varırlar. Paul, muhtemelen ikinci ya da üçüncü katlardan intiharları önlemek için konulmuş olan baş üstü çelik ağını fark edince ürperir. Görevliyi takip etmeye devam ederken zemin ayaklarının altında titrer. Diğer hücrelerin dışındaki tabelaları görür, çoğunlukla bir hücrede iki isim vardır. *Robinson; 60310 5 yıl; Metcalfe; 52798 9 yıl. Lambert; 31542 ömür boyu.* Tek başına bir hücrede gibi görünüyor. Sonra işaretini görüyor: *Little; 40352 6 yıl; Jackson; 78465 RP. RIP* de yazabilirdi.

"Bu tutuklu mahkum anlamına geliyor," diye açıklıyor memur. "Hüküm verildikten sonra değiştirilecek.

'Mahkum edilmeyeceğim. Zaten burada olmamalıydım. Paul, hücredeki bir adamın masada oturduğu yerden kendisine baktığını fark edince sesinin yükselmesini engellemeye çalışır. "Suçlandığım şeyi ben yapmadım.

"Bunu her duyduğumda bir poundum olsaydı. Memur ona gülüyor. "Sizi yeni hücre arkadaşınız Paul Jackson, Stephen Little ile tanıştırayım. Tanışmanız için sizi yalnız bırakayım. Oh, ben düşünürken.' Bakışlarını onların üzerinde gezdiriyor. "İkiniz de bir televizyon organizasyonu ister misiniz? Harçlığınızdan haftada bir pound düşer. Her biriniz için.

Stephen, Paul'e bakmadan hızlıca 'Lütfen,' diye cevap verir. 'Ne kadar çabuk alabiliriz? Senin için uygun mu dostum?'

"Evet.

Memur Stephen'a "Bir ya da iki gün içinde," diye cevap verdikten sonra Paul'e bakar. 'Dernek saat altıda. Zamanı geldiğinde gelip ikinizin de kilidini açacağız. Bir saatliğine dışarı çıkmak isteyip istemediğinizi seçebilirsiniz. Ya da burada kalabilirsiniz. Bu size kalmış. Ne olursa olsun kilidiniz açılacak.

"Teşekkürler. Hücre kapısının kilidi tıkırdarken elmasından bir ısırık alır. "Nasılsın dostum?" Stephen'a bakar. İyi görünüyor. Görünürde dövme yok.

Evet. Tamamdır sanırım. Düşünüyorum. Ne için varsın?'

Paul, sürekli geleceğini bildiği soruyu yanıtlamak için kendini zorlar. "Karım bıçaklandı. Benim yaptığımı düşünüyorlar.

"Peki ya sen?"

"Hayır.

"Bu benim için yeterince iyi. Stephen elini uzattı. "Sizinle tanıştığım sevindim. Ne kadar süre tek başıma kalacağımı merak ediyordum.

Paul. Aynı şekilde. Her ne kadar farklı koşullarda olmamamız utanç verici olsa da. Peki ya sen?"

'Üç kişiyi öldürdüm. Dumanlar içindeydim. Şoför bendim.'

"Kahretsin. Üç kişiyi öldüren bir adamla aynı mekanı paylaşıyor. Yine de oldukça saygın görünüyor. *Ne kabus ama!* Hücre temizlik sıvısı kokuyor. Yine de sahanlıktaki pis kokudan iyidir. Paul tepsisini Stephen'ın karşısındaki masaya kaydırır, ancak yemeğini nasıl yutacağı ya da nasıl tutacağı konusunda hiçbir fikri yoktur. Vücut sıvılarını dışarı atan erkeklerin istenmeyen görüntülerini kovmaya çalışır. *Harikalar Diyarı'na hoş geldiniz.* Daha önce duyduğu sözler zihninde yankılanır.

OceanofPDF.com

NINE

Emily'nin sesi çok yüksek çıkmıştı. "Neden burada uyuyorsun baba?"

"Sessiz ol Emily," diye tısladı Paul. 'İsteyeceğimiz son şey, seni uyandırmak.

Anne.' Emily ondan uzaklaşırken çok sert davrandığını fark etti. Otururken esnedi. "Üzgünüm tatlım, baban biraz yorgun.

"Perdeleri açabilir miyim? Parmak ucunda pencereye doğru yürüdü, coşkusu biraz azalmıştı.

Paul gözlerini ovuşturdu ve önceki akşamı hatırlayınca tekrar kapattı. *Tanrım, bugün ne getirecekti?*

"Bana kahvaltı hazırlayabilir misin baba? Konuşurken oturma odasının kapısını araladı.

"Emily," diye tersledi. "Sesini alçaltman gerekecek. Onu susturduğu için kendini kötü hissediyordu ama Michelle'le henüz karşılaşmak istemiyordu. Özellikle de akşamdan kalma bir haldeyken. Umarım hastayken tuvalete gitmiştir. Bunu temizlemeye dayanamazdı.

"Ugh. Emily babasının arkasından mutfığa doğru ilerlerken burnu kırıştı. "Burası kokuyor. Belli ki Paul bir gece önce paket servis kalıntılarını temizlemek için daha verimli bir iş çıkarmış olabilirdi. Koku zaten çalkalanmakta olan midesini biraz daha bulandırdı.

"Kahvaltınızı oturma odasında yapın. Kapıyı işaret etti. "Annem bana kızmaz mı? Yüzünden endişeli bir ifade geçti.

'O bilmeyecek. Gürültüyü azalt. Ona bir kase mısır gevreği sunarken esmer başının üstünü okşadı. "O yatağında. Sessiz olursan parka gideriz.

"Annem de gelebilir mi?

"Göreceğiz.

Paul onu yemek yerken bırakıp yıkanmak ve giyinmek için üst kata çıktı. Ütü yığınının arasında yaptığı aramada bir kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt buldu ve ne kadar buruşuk olduklarını umursamadan sessizce giydi. Evlendiğinden beri beli en az bir santim incelmmişti. İnsanlar bunun hakkında yorum yapıp duruyordu. Ancak kemer bulmak için yatak odasına girmesine imkân yoktu.

Emily'nin yatak odasında parmak uçlarında dolaşarak, hangi zemin parçalarının gıcırdadığını ve hangi çekmecenin yavaşça açılması gerektiğini biliyordu. Sonra, kazanın fırsatını bulduğunda ısıklık çalarak üfleme sesi çıkaracağını bildiğinden, soğuk musluğu çalıştırdı ve yüzüne sıçrattığında şok oldu. Michelle'i uyandırma riskini henüz göze almamıştı. Ne kadar uzun süre uyursa, uyandığında o kadar uysal olacaktı. Bugün onun saçmalıklarına katlanamazdı. O kadarını biliyordu.

Kurşunun takırtısını duyan Carla, gecenin geri kalanını geçirdiği sahanlıktaki yerinden sıçrayarak merdivenlerin başına geldi.

"Acele et Em," diye ısrar etti, kadın paltosunu sürüklerken tepesinde bir gıcırta duydu. "Parka gideceksek hemen gitmemiz gerek. Carla onun yanına geldi, kuyruğu öfkeyle sallanıyordu.

"Peki ya saçım ne olacak baba, dişlerimi fırçalamadım mı?" "Boş ver bunları. Sonra hallederiz.

Yatak odasının kapısının açıldığını duyunca deri ceketini kaptı ve hızla kapıdan çıktılar. Yaşadıkları çıkmaz sokağın ötesine geçene kadar nefes alamamıştı. Emily ona gülümsedi. "Ördekler için ekmek unuttuk baba.

"Bir dahaki sefere onları besleriz. Coşkulu Carla'yı kendine doğru çekti. "Tanrı aşkına, topukla. Artık geri dönemeyiz.

Yürüyüşün kafasını boşaltacağını umuyordu ve parkın kapısından girdiklerinde Carla'yı Emily ile koşması için serbest bıraktı. Birbirlerinin dikkatini dağıtarak ona temiz sabah havasını içine çekmesi için alan açtılar. Attığı her adımda yumrukları hafifçe çözülüyordu. Ama düşünceleri daha da karıştı.

İlerlemek için bir yol bulmaya çalıştıkça daha da kapana kısılıyordu. Sanki merkezinde sadece karanlığın olduğu bir tür labirentte yaşıyor gibiydi.

Anne ve babasını kaybettiği zamanı düşünerek, kendi ailesinin gerçek olacağı zamanı nasıl hayal etmeye çalıştığını hatırladı. Bu korkunçtu; kesinlikle hayal ettiği gibi değildi. Hem de hiç.

Emily okul arkadaşlarından biriyle karşılaştığında heyecanla kükredi. Anne ve babası da oradaydı, birlik içinde ve memnun görünüyorlardı. Adamı incelerken içine ezici bir yorgunluk çöktü. *Eminim dün gece akşam yemeğini giymemiştir.*

Onun gibi olmayı arzuluyordu. Onun normalliğine sahip olmak için. Kontrolü yeniden ele geçirmesi gerekecekti. Ne pahasına olursa olsun. Bir ses duymayı arzuluyordu, bu yüzden cep telefonunu çıkardı ve Nick'i aradı.

"Pekâlâ dostum. Dün seninle konuşamadığım için üzgünüm." "İyi ki önemli bir şey değildi.

Paul onu aramamış olmayı diledi. Evde zaten yeterince saçmalık vardı, bir de arkadaşı ona saçmalamasındı. "Özür diledim.

"Ben de spor salonuna gitmeyi önerecektim. Misafir kartım var. Ama *dışarı çıkabilir* misin? Asıl soru bu.

"Böyle yapma. Ben kendimin adamıyım. Sadece Emily ile parktaydım." "O zaman telefonuna cevap vererek ne yapıyordun?"

"Duvar kağıdı yapıyordum.

"Onu izlemek istersin, dostum. Telefonda bu kadar kaba olduğuna inanamıyorum."

"Bırak onu Nick. Paul arkadaşını salıncakta iten Emily'ye baktı. "Emily geri çekil.

"Seni iyice kontrol altına aldı dostum.

"Ne, parkta olduğum için mi?"

"Her şey. Nick'in sesinde bir ürperti vardı. "Kendine dikkat et.

"Evet. Peki. Bir dahaki gidişinde beni ara. Ne yapabileceğime bakarım. "Önce imzalaması için bir izin formu göndereceğim.

"Yakında görüşürüz. Paul bir banka oturdu ve Alana'yı aramaya karar verdi. "Cumartesi günü senden haber almak ne hoş.

"Dün gece evde biraz sorun yaşadım. Parktayım." "Seninle buluşabilir miyim?"

Özlem karnını çekiştiriyordu. Onu geçersiz kılmak için mücadele etti.

"Hayır. Emily ile birlikteyim. Sadece dostça bir ses duymak istedim.

"Hizmet edebildiğime sevindim. Ne oldu?"

"Oh, bilirsin işte. Biraz yemek atma. Biraz da bütün gece dışarıda kalmak. Paul iç çekti. "Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil.

"Bunu hak etmiyorsun. Sesini alçaltmış gibi ydi. "Onun hakkında ne düşündüğümü biliyorsun. Ve senin hakkında da.

Lee nerede?

"Bay Heyecanlı? Yukarıda bir şey tamir ediyor.' Kıkırdadı. 'Parkta seninle çok daha fazla eğlenirdim ve-'

Üzgünüm Alana. Gitmem gerek. Michelle arıyor.' Aramaları Alana'dan Michelle'e geçiren düğmeye bastı.

'Benim,' diye açıkladı. "Özür dilerim.

OceanofPDF.com

TEN

MICHELLE

Michelle kahvesini yudumlarken Paul'ün sabahlığını daha sıkı sardı. "Özür dilerim, biliyorsun. Bana böyle bakmak zorunda mısın? Bu artık tanıdığım bir ifadeydi; acıma ve belki de korkuyla karışık bir tiksinti. Artık gözlerinde sevgi yoktu. Elindeki fincanı mutfak masasına vurdu. "Berbat göründüğümü biliyorum ama kendimi daha kötü hissetmeme neden olma. Yataktan sürünerek çıktıktan sonra yansımasına bakmıştı. Saçları Medusa'yı andırıyordu ve dün geceki makyajı yüzünden aşağı kaymıştı. Ağlayarak çıkarmadığı makyajı. Akşamdan kalma gibiydi ve kahve ona hiç iyi gelmiyordu. Sıcaklığı aşağıya doğru kayıyor, midesinde ekşime yapıyordu. Yanlış bir hareket yaparsa yine kusacaktı.

Emily, Paul'ün arkasından tırısla içeri girdi. Anne ve babasını fark eder etmez ifadesi değişti ve koridora doğru çekildi, giderken Carla'nın yakasını yakaladı. Michelle bir an için onu geri çağırmayı ve ona meydan okumayı düşündü. Emily neden böyle davranıyordu? Paul ona ne söylemişti? Kendi kızına karşı güvensizlik duymaya başlamıştı, öyle ki onların küçük baba-kız birlikteliğini kıskanıyor, bu da kendisinden daha fazla nefret etmesine neden oluyordu. *Her zaman* dışlanmıştı. Emily ile yalnız kaldığında sürekli babasını soruyordu. Sanki onunla rekabet edemiyormuş gibiydi.

"Bir sürü kötü şey söyledin Michelle. Paul çaydanlığa doğru yürüdü. 'Sarhoşken ne kadar kötü olduğunu bilmiyorsun. Her şeyi kaybediyorsun.

Kendini kontrol et.' Çaydanlığı tabanından çekip çıkardı. 'Ve dün iyiydik. Anlamıyorum.

Michelle onun kendisine sarılmasını diledi ve bu düşünce, onun kokusu ve sıcaklığıyla sarmalandığını hayal ettikçe daha fazla ağlamak istemesine neden oldu. Son zamanlarda birkaç gecedir aynı yatakta yatmamışlardı. Bu onun suçuymuş; güvensizliği, içkisi ve ardından gelen öfkesiyle onu kendinden uzaklaştırıyordu. Bir kısır döngünün içindeydi ama bunu nasıl kıracağına dair hiçbir fikri yoktu. Sanki kendi içine çekilmişti ve kaçamıyordu.

"Hatırlayamıyorum. Aslında hatırlamaya çalışmak başını döndürüyordu. "Dediğin gibi, sarhoştum.

"En başından dışarı çıkmamalıydın. Su ısıtıcısını aşırı doldurup yüzüne su fişkırtırken yüksek sesle küfretti. "Öyle değil.

'Şimdi de dışarı çıkmamı mı istemiyorsun? Senin için dışarı çıkmak sorun değil mi? Yaklaşık bir saat dışında gecenin çoğunu parkta tek başına oturup şişeden şarap içerek geçirdiğini bilmiyordu. Alkol onu gecenin soğuk havasından uyuşturmuştu ve o çektiği eziyeti düşünürken saatler akıp gitmişti. Adam onu terk edecekti, bundan emindi. Eninde sonunda hepsi terk ederdi. Kendi babası bile. Yıllarca onun tarafından aşağılanmıştı. Bir yanda o ve ağabeyi, diğer yanda o ve annesi vardı. Ağabeyi aşağılık biriydi. Yıllarca zorbalığa maruz kalmanın bedeli ağır olmuştu. Okulda da rahat durmamıştı. Güzel bir genç kızdı ve peşinde bir sürü erkek vardı, bu yüzden diğer tüm kızlar ondan nefret ediyordu.

'Hayır, tabii ki hayır. Bence *birlikte* dışarı çıkmalıyız. Çaydanlığı tabanına bıraktı ve düğmeye bastı. 'Eğer içkiden uzak durabilirsen. Bu şekilde devam edemeyiz, Michelle. Sanırım biraz danışmanlığa falan ihtiyacımız var.

Biliyorum. Ne gerekiyorsa yapacağım. Seni seviyorum.' "Yemek yedin mi?

"Hiçbir şey yiyemedim. Kadın ona baktı. Adam ona karşı nazik davranıyordu ama onu sevdiğini söylediğinde karşılık vermemişti ve ona doğrudan bakmaktan kaçınıyordu. Ama yemek yiyip yemediğini önemsiyordu. Utanmasına rağmen içinde bir şeyler parladı. Tam bir inek olmuştu. Biraz bulanıktı ama bir kısmını hatırlayabiliyordu. Ona tokat atmıştı. Yüzüne bakıp morarma olup olmadığını kontrol etti. Biraz kırmızı görünüyordu ama hepsi bu kadardı. Eğer ona bu şekilde katlanabiliyorsa, bu onu sevdiği anlamına geliyordu. *Öyle değil miydi?* "Daha önce daha mutluyduk, değil mi Paul? Onu sardı

parmaklarını kupasının etrafına sıkıca sarmış, biraz daha rahatlamıştı. "Sen ve ben olduğumuz zaman. Emily gelmeden önce mi? Çok gülmüştük."

"Emily geldiği için mutluyuz. Paul şimdi onunla yüzleşiyordu. "Bana güvenmen ve bu berbat ruh hallerine teslim olmayı bırakman gerekiyor.

'Seninle birinci olsaydım onların içinde olmazdım. Listenin başında *ben* olmalıyım. Emily'nin, işinin, her şeyin, özellikle de o lanet sekreterinin önünde. Her neyse, bir gün Emily büyüyecek ve sen yine benimle baş başa kalacaksın. *O zamana kadar beni terk etmediysen*, diye fısıldıyordu iç sesi ona. Onu kendinden uzaklaştıracaktı. Bunu yüzünde görebiliyordu.

"Tanrı aşkına Michelle. Daha altı yaşında ve sen onun evden ayrılmasından bahsediyorsun. Paul elindeki fincanı süzme tahtasına çarptı. "Tanıdığım en az anaç insan sen olmalısın. Neyin var senin?"

Kocası hışımla mutfaktan çıkarken Michelle sessizce oturuyordu. Normalde karşılık verirdi ama şimdi sessiz olan odada oturmaya devam etti, kocasının üst katta kızlarıyla konuşmasının yankısını duydukça hasta ve yalnızdı. Yukarı çıkıp konuşmaya katılabiliirdi ama çok hastaydı ve bunu yapmasını istemezlerdi. Her zaman her şeyin dışında olduğu gibi kendi ailesinin de dışındaydı.

Akşamdan kalma hali sabah ilerledikçe daha da şiddetlendi. Sabahı kanepeye yayılmış, televizyonun karşısında, hâlâ Paul'ün sabahlığına sarınmış bir halde geçirdi. Paul odayı tararken, "Ben bir süreliğine dışarı çıkıyorum," dedi. 'Eğer Arabanın anahtarlarını bulabilirim. Emily'i ben alırım. Sana biraz yer açarım. Ben de biraz alabilirim, o kadarını biliyorum.

Michelle başını minderden kaldırdı. 'Tek başıma bırakılmaktan nefret ediyorum, biliyorsun. Nereye gidiyorsun? Biraz daha iyileşip seninle gelene kadar bekleyemez mi?

"Bir saatliğine bizim David'i görmeye gidiyorum. Onu görmeyeli uzun zaman oldu. Arabanın anahtarlarını karıştırdı, onları bulmuştu.

"Bu da nereden çıktı? Son birkaç seferdir Paul'ün kardeşinin önünde tartışmaları kızıışmıştı. "Bu biraz ani oldu. Bunu ne zaman planladınız? Belki de David Michelle'in ortalıkta olmamasından faydalananacaktı. Paul'e fikrini söyleyebilir ve onu terk etmeyi düşünmesini sağlayabilirdi. Paul David'i dinledi. Ondan hoşlanmıyordu, bu da onu bir tehdit haline getiriyordu. Ve Paul'ün onunla kalması için yeri vardı. Kendisinin parçası olamadığı bu ilişkiyi yine kıskanıyor ve kendisinin de kardeşleri olmasını diliyordu. Tanrım, böyle hissetmekten nefret ediyordu!

"Michelle, Emily'i amcasını ziyarete götürüyorum. Kötü bir şey yok.'

"Ve sen beni burada mı bırakacaksın? Gözyaşları gözlerine saplandı ve hararetle kollarını ona sarmasını diledi. Evleneli bu kadar kısa bir süre olmuşken bu kadar yalnız olmak mümkün müydü?

"Uzun sürmez. Ona doğru yürüdü ve elini uzattı. "Sarılamaz mıyım?" diye fısıldadı, onun bakışlarını yakalamaya çalışarak. "Sen Uzak. Artık bana hiç sarılmıyorsun. Buna dayanamıyorum.'

'Uzak değilim. Akşamdan kalmasın. Yine de daha da eğildi ve Michelle onun sıcaklığının beş saniye boyunca tadını çıkarabildi. Ama vücudu kaskatı kesilmişti ve onu bırakmak için sabırsızlandığını hissetti. Dişlerini henüz fırçalamadığını hatırladı ve hasta olmaktan ve bayat alkolden ekşimiş nefesinin farkındaydı.

"Madem sadece kardeşini görmeye gidiyorsun, neden tıraş losyonu sürdün? Normalde geceleri dışarı çıkmak için kullandığı Calvin Klein tıraş losyonunun kokusunu aldı.

'Tanrı aşkına! Tıraş oldum. Parfüm ya da makyaj konusunda sana meydan okuyayım mı?'

"Hayır, ama o zaman beni umursamıyorsun, değil mi? Sesinin huysuz bir çocuk gibi çıktığını biliyordu ama umursamanın ötesine geçmişti. Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu. Onu bu hale getirenin akşamdan kalma olduğunu umuyordu.

"Tabii ki biliyorum.

"Peki neden bana *hiç* seninle gelmemi teklif etmiyorsun? Bunu neden söylediğini bilmiyordu. Sanki *gerçekten* giyinip David'lere gitmek istiyormuş gibi. David yeterince nazikti ama gülümsemesi Michelle'le göz göze gelmesine engel oluyordu.

'Zinde bir durumda değilsin. Burada kal ve kendine çeki düzen ver.

"Oraya gittiğine inanmıyorum. Paul'ün yüzünde bir suçluluk belirtisi aradı.

Bu senin sorunun. Bak, bunu yapamam. Huzurun tadını çıkar.'

Tanıdık öfke, davetsiz bir misafir gibi içinde yükseldi. 'Ya gitmeni istemiyorsam? Burada tek başıma olmak istemiyorum. O anda kendinden nefret etti.

"Ben bir yetişkinim. Bir yere gitmek için senin iznine ihtiyacım yok Michelle.'

Sesi farklı geliyordu. *Ona ne olmuştu?* Son zamanlarda bunu daha çok fark etmişti; bir zamanlar onunla konuşmaya çalışırdı, ama şimdi tartışıyordu. "Sanırım Alana'yı görmeye gidiyorsun. Yumruğunu bir mindere vurdu

farkına varmadan. 'Seni suçlayacağımı sanmıyorum. Ama artık dayanamıyorum.

"Saçma sapan konuşuyorsun. Ayağa kalktı ve kapıya doğru geri geri gitti. "Sonra görüşürüz. Emily,' diye seslendi. "Hadi gel.

"Sadece bir saat kalacaksın, değil mi? Söz mü?"

'İstediğim kadar kalacağım.'

Ford Focus'larının motoru uzaklara doğru çekilirken Michelle ağladı. Karanlık üzerine çökmüştü; ancak bunu değiştirecek gücü yoktu. Paul ellerinden kayıp gidiyordu. Emily'nin onun hâlâ yanında olmasının tek nedeni olduğundan emindi. Kızını kıskandığı için vicdanı onu rahatsız ediyordu ama elinden bir şey gelmiyordu. O gelip dikkatleri üzerine çekene kadar her şey yolundaydı. Michelle, Paul'ünki de dahil olmak üzere herkesin tüm dikkatinin nasıl *bebeğe* odaklandığını hâlâ hatırlayabiliyordu. Orada bulunup tüm yaşamının kelimenin tam anlamıyla emilmesi dışında, hiç var olmamış da olabilirdi. Bitkin düşmüş ve ağlamasını durduramamıştı. Göğüsleri onu yarı yarıya öldürmüştü ve diğerlerinin Emily'ye karşı sergilediği o 'her neyse' onda yoktu. Zaman zaman ondan nefret etmişti. Ağlama sesi pnömatik bir matkap gibi geliyordu. Bir gün sağlık ziyaretçisi onu kurbağa yürüyüşüyle aile hekimine götürmüştü. Antidepresanlar işe yaramıştı. Ama Emily artık ona Paul'ün gözlerindeki ifadeyle bakıyordu.

Michelle, Paul'ü başka bir kadınla hayal etmeyi bırakabilmeyi diledi. Alana, şüphesiz. Onu öpüyor, onunla seks yapıyor, kızıyla gizli gezintilere çıkıyordu. Kendini bu kadar hasta hissetmeseydi, arabasını kontrol etmek için David'in evine kadar bisikletle gidecekti. Sefil düşünceleri çalan cep telefonu bölündü. Telefonu eline aldı, hızlıca ekrana baktı ve anında biraz çöktü.

"Merhaba anne. Ne istiyorsun?"

"Ne demek "Ne istiyorum?"! Neyin var senin?" 'Hiçbir şey. Ben Paul.'

Michelle onun adını söylerken sesi titriyordu.

Yüksek sesle.

"Ah Michelle. Yine tartışmıyorsun, değil mi?"

"Evet. Michelle gözyaşlarını tutamıyordu. Bu annesinin sıcak ve sempatik ses tonuydu. Şu anda, ona iyi davranıyor olmasının bir faydası yoktu.

"Peki ya bu sefer?"

'Dışarı çıktım ve geç döndüm. Şimdi de Emily ile kardeşinin evine gitti.

"Bu pek de boşanma sebebi gibi görünmüyor. Annesinin sesi endişeli tonunu kaybetmişti. "İyi olacaksın.

"Artık beni sevdiğini sanmıyorum anne. Michelle saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bana nasıl baktığını görmelisin.

"Bütün evlilikler inişli çıkışlı dönemlerden geçer. Annesinin sesi nazikti ve Michelle onun orada olmasını, kendisine sarılmasını arzuluyordu. "Elbette seni seviyor. Daha fazla çaba göstermelisin.

"Asla tek başımıza değiliz. Michelle annesiyle normal bir şey hakkında konuşabilmeyi diledi. "Aptal sekreterini benden daha çok önemsiyor.

'Ah, şimdi bu doğru değil. Eğer onu başka kadınlarla birlikte olmakla suçlayacak olursanız, onu kendinizden uzaklaştırırsınız.

'Bana çıkışmana gerek yok. Zaten yeterince kötü hissediyorum.

'Kıskançlığınla evliliğini mahvedersen "kötü "nün ne olduğunu anlarsın, aşkım. Bunu bilen birinden dinle. Bekar bir ebeveyn olarak hayatın ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı?

Michelle içinde bir şeylerin büküldüğünü hissetti. "Söylemeliyim. Bana yeterince sık söyledin.

Bak. Emily'i hafta sonu için alacağım. Ne zaman istersen. Sen ve Paul gidin. Bu sana çok iyi gelecek.'

"Teşekkürler. Michelle burnunu çekti. "Tabii isterse.

Telefon görüşmesinden sonra Michelle kendini koltuktan kaldırdı ve üst kattaki banyoya yöneldi.

Bir an için tekrar hasta olup olmayacağından emin olamadı. Leğeni kavradı ve serin havada titrerken derin nefesler aldı. Mide bulantısı azalınca bir bardak su doldurdu ve birkaç yudum aldı. Aynalı dolapta tekrar kendini gördü ve parmaklarını dağınık saçlarının arasından geçirdi. Berbat görünüyordu. Kırmızı gözler, lekeli bir cilt ve tamamen perişan. Gülümsemenin nasıl bir şey olduğunu zar zor hatırlıyordu. Yansıması ona geri bakıyordu. *Çirkin! Çirkin! Çirkin!*

Dolabın bir tarafını açtı ve içinde kendisini daha iyi hissettirecek tek şeyi aradı, ararken diğer eşyaları yere döktü. Bir tıraş bıçağı çıkararak tuvalet kapağının üzerine oturdu. Başparmağı ve işaret parmağı arasında hafifçe bir o yana bir bu yana çevirdi. Jiletin yamuk şekli, öğleden sonra güneşinin altında kiremitli duvarlarda parıldarken ona da yansıdı.

Tanıdık bir sakinlik çöktü üzerine. Paul yıkılacaktı ama bu ona ne yaptığını fark etmesini sağlayabilirdi. Tabii fark ederse. Onu artık neredeyse hiç soyunmuş görmüyordu.

Sabahlığı yukarı kaldırdı, el değmemiş etin bol olduğu yere saldırmaya hazırды. Önceki yıllardan kalma yaralar gümüşü çizgiler halinde solmuştu. Michelle, el değmemiş bir kar tarlasına ayak izlerini basmaya hazır bir çocuğun beklentisiyle bacağının üst kısmını kesti. Hafif bir acı hissederek, kanın daha hızlı akması için kesiğin kenarlarına bastırdı, bununla birlikte içindeki acıyı da dışarı atabileceğini biliyordu. Bir santimetre kadar uzaktan tekrar kesti, sonra tekrar ve tekrar, yaralarından ayrı ayrı sızan kan şeritlerine hayretle baktı, sonra tek bir kan şeridi olarak birleşti.

Onlar üzerinde sahip olduğu güç, gözyaşlarının arasından gülümsemesine neden oldu. Ağladığını fark etmemişti ve çektiği işkenceden tekrar kurtulmanın bir yolunu bulduğu için şükran duydu. Bu, daha önce kendine tanıdığı ama on yıl boyunca direnmeyi başardığı serbest bırakmanın aynısıydı. Eski psikoterapistinin yüzü zihninde canlandı ve onun hayal kırıklığını hayal etti.

Her yeni kesikle birlikte öfkesi ve hayal kırıklığı azaldı. Kısa süre sonra bunun yerini daha fazla gözyaşı aldı. Yaralarını kaşırken kanamayı durduramadığını fark etti. Gözyaşlarını da durduramıyordu. Yüzündeki tuzlu su ve kanı karıştırarak gözyaşlarını sildi. Gözyaşları bacaklarına damlayarak daha fazla acımalarına neden oldu, yoksa zaten acıyor muydu? Her iki durumda da iyi hissettiriyordu. Bir elini ön kolunun üst kısmında gezdirirken, avucu daha fazla yara izinin çıkıntıları üzerinde kaydı. Bunlar yıllar boyunca bacaklarındaki kadar iyi iyileşmemiş kesiklerdi. Usturanın ucunu o bölgenin üzerinde tutarken durakladı. Burada herkes fark ederdi. *Hayır, bu sefer değil.* Bacağına dönerek iki kesik daha attı ve jileti musluğun altında durulayıp dolaba yerleştirdi.

Kendine bir sargı bezi buldu, sonra bacağını tuvalette dengeleyerek metodik bir şekilde kesiklerinin etrafına sardı. Sargıyı gergin bir şekilde çekti ve gerginlik bacağını boğarken rahatladığını hissetti.

Daha sakin ve yıllardır hissetmediği kadar özgür hissederken, son bir saat içinde Paul ve Emily hakkında bir kez bile düşünmediğini fark etti. Sık sık kim olduğunu, bir insan olduğunu gözden geçiriyor, hayatında onu genellikle yutmayı başaran rollere yenik düşmekten bıkıyordu. Şu anda yeniden Michelle olmuştu.

OceanofPDF.com

ELEVEN

Paul dolaptan bir kupa çıkardı. Ev sessizdi. Bazen gülmesi, sohbet etmesi, müzik alması ve birbirleriyle rahatça vakit geçirmesi gereken bir ailenin evde oturduğuna inanmak zor oluyordu... 'Michelle! Karısı odaya süzölürken yerinden sıçradı. "Daha iyi görünölürsun.

'Biraz uyudum ve duş aldım. Dürüstçe söyleyebilirim ki bir daha asla şaraba dokunmayacağım.

"Evet, evet. Paul zoraki bir kakhaha attı. "Bunu kaç kere söyledin?

"Gölüyor olman güzel. Michelle ona gülömsedi. "Daha önce olduğundan daha iyi bir ruh halinde görünölürsun.

"Sana söylemiştim. Biraz boşluğaa ihtiyacımız vardı.'

'Dün gece için üzölünüm, biliyorsun. Gerçekten üzölünüm. Paul onun yüz ifadesinden bunu kastettiğini anlayabiliyordu. Belki de önlerinde güzel bir akşam vardı. Devam etti. "Annemle konuştum. Hafta sonu için Emily'ye bakmayı teklif etti. Kendimize biraz zaman ayırabiliriz.

Annenle mi konuşuyordun? Bizim hakkımızda mı? Yine mi?"

"Seni azarlamıyordum. Aradı ve üzölün olduğumu anladı.' 'Harika.'

'O zaman benimle gitmek istemiyor musun? Bence gitmeliyiz.'

Yapmadı. Şimdi olmaz. Muhtemelen bunu sarhoş olmak için başka bir bahane olarak kullanacaktı. "Bak, bunu sonra konuşuruz.

"Her şey yolunda. Mutfak kapısına doğru yürüdü. 'Ona rahatsız olmadığını söyleyeceğim. Ne zaman istenmediğimi bilirim. Kapı arkasından çarptı.

Birkaç dakika sonra kadın kapıdan içeri dalıp telefonu ona doğru fırlattığında, eğilip yolundan çekilmesi mümkün olmadı. Telefon tam burnuna çarptı. Lanet olsun! Telefonu! Ceketinin cebinde unutmuştu.

"Kız arkadaşını aramışsın!" diye bağırdı.

"Ne demek istiyorsun?" Elini burnuna götürdüğünde burnu zonkladı. Kanıyordu.

Arama kaydınız. Alana'yı aradığını inkar edemezsin. Dokuz elli altı. Beş dakika boyunca. Neden hafta sonu onunla konuşuyorsun? Onunla ne hakkında konuşuyordun?"

"Pazartesi günü işe döneceğimi haber vermek için, bilirsiniz, dekorasyon için hasta yatağımdan kalktıktan sonra.

"Bahse girerim *onu* bir hafta sonu için götürürsün, değil mi?"

"Hayır, Michelle. Yapmazdım.' İçinden, sahip olduğunu unuttuğu bir güç yükseliyordu. "Telefonuma bakmaya hakkın yok.

Michelle yukarıda bir saatten fazla zaman geçirdikten sonra, "Ben dışarı çıkıyorum," dedi. Paul onun bir kez daha yattığını düşünmüş ve daha iyi bir ruh haliyle uyanacağını ummuştu.

'Anne, çok güzel görünüyorsun. Nereye gidiyorsun? Biz de gelebilir miyiz? Paul ve Emily'nin dikkati televizyondan Michelle'in kapı aralığında durduğu yere yöneldi. Koyu renk saçları sırtından aşağıya sarkıyor ve ağır kirpiklerinin arkasından onlara bakıyordu.

'Yine mi! Dışarı çıkacağını hiç söylemedin. Aslında, bir daha asla içmeyeceğini söylemiştin. Kiminle gidiyorsun? Paul sinirlendiğinden mi, yoksa yakında gelecek huzurdan memnun mu olduğundan emin değildi.

'Boş ver! Neden sana söyleyeyim ki? Lanet sekreterinle gizemli olan sensin. Arkasını döndü ve hızla evden çıktı. Adam onun yüksek topuklu ayakkabılarıyla araba yolunda salınışını izlerken yarı rahatlamış, yarı kıskanmıştı ama güçsüz olduğunu kabullenmişti. Yapabileceği tek şey kadının çok fazla içmemesini ummaktı.

Emily yattıktan sonra kanepeye uzandı ve saatlerce perdesiz pencereden dışarıya, onu ele geçirmekle tehdit eden gölgelere baktı. Genellikle yalnız başına bir akşamı severdi ama

Bu gece durgunluk içini kemirdi, daha önceki geçici gücü gitmişti.

Üç buçuk saat sonra, kanepede aynı pozisyonda sert bir şekilde uyandı. Saat gece yarısını çoktan geçmişti. Nerede olduğu ya da kiminle birlikte olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını fark etmesiyle birlikte mutsuzluk çöktü üzerine. Telefonu kapalıydı. Tüm o kabadayılığının altında kırılmanlık yatıyordu ve adam endişelenmekten kendini alamadı.

Merdivenleri çıkarken ve Emily'yi kontrol ederken Carla itaatkâr bir şekilde onu takip etti. Mutlu bir aileyi hak ediyor, diye düşündü. Bundan daha iyisini hak ediyor!

Aralarının ne zaman bozulduğunu tam olarak tespit etmek zordu. Onunla evlenerek, güven ve mutluluğun bir kısmının yeniden kazanılabileceğini ummuştu. Başlangıçta araları mükemmeldi. Ancak ilişkilerinin yaklaşık sekizinci ayından itibaren, sürekli olarak o zamanı geri getirmenin peşine düşmüştü.

Düğün aslında ilişkilerinin daha hızlı kötüleşmesi için bir katalizör görevi görmüş gibi görünüyordu. Neye bulaştığını biliyordu. Tüm erkeklerin, annesi ile başka bir kadın arasında yıllarca gidip gelen ve sonunda onu terk eden babası gibi olduğuna inanıyordu. Michelle onu görmek için telefon etmeyi denemişti; adam onu almak ya da buluşmak için randevu ayarlıyor ama sonra gelmiyordu. Kendisine zorbalık yapan erkek kardeşiyle de kötü bir ilişkisi vardı.

Son bir yıldır onunla paylaştığı odada dolaşırken, bırakılan enkazı taradı. Kıyafetler yere saçılmıştı. Birkaç kıyafet denemiş olmalıydı. Kapaksız kozmetik ürünleri tuvalet masasının üzerine saçılmıştı. Atılmış bir şarap şişesini eline aldığıında, kendisine bir kadeh yetecek kadar kalmış olmasına sevindi. Bu onu sakinleştirebilirdi. Oda parfüm kokuyordu. Ucuz, misk kokulu bir parfüm. Bir önceki Noel'de ona verdiği Estée Lauder şişesi yerine neden bunu sürdüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Kutunun selofanı açılmamıştı.

O sırada, kendisinden önceki erkek arkadaşı Ed'in de ona aynı parfümden aldığını gelişigüzel bir şekilde söylemişti. Paul sık sık yaptığı hatalar yüzünden cezalandırıldığını hissediyordu. Görünüşe göre Michelle'i oyalamış, sık sık günlerce ortadan kaybolmuş ve başka kadınlarla takılmıştı. Michelle aşırı dozda ilaç alacak kadar hastalanmıştı. Ve Paul şimdi Ed ile empati kurabiliyordu. Evlendiklerinden beri onun gerçek yüzünü görüyordu.

Alt kata dönerek şarap şişesini boşalttı ve televizyonla dikkatini dağıtmaya çalıştı. Tek yapabildiği beklemek ve gölgeleri izlemektir. Umarım kız eve sağ salım dönmüştür. Kaya gibi oturdu, endişesi üç saat daha arttı.

Carla onun yanına kıvrıldı, başını bilerek onun kucağına koydu. Adam onu okşarken, Carla onun gerginliğinin bir kısmını emdi ve bilge gözlerle ona baktı. *Her şey yoluna girecek*, der gibiydi, kahverengi gözlerini açık tutmak için mücadele ediyordu. Sonunda Paul onun huzurlu nefes alışından ve yumuşak, rahatlamış bedeninden etkilenecek onunla birlikte uykuya daldı.

"Baba! Emily odaya daldı. "Neden yatakta uyumadın?"

Paul oturur pozisyona geçti. Şaşkınlığın yerini hızla mide bulandırıcı, ölü bir his aldı. Michelle bütün gece eve gelmemiştir. Dili ağzında acılaşmıştır.

"Biraz kahvaltı alabilir miyim lütfen? Emily onun kolunu çekti.

Paul mutfakta mısır gevreğini otomatik olarak doldururken onun neşeli konuşmalarına dalgınca cevap verdi. "Evet Emily, gerçekten, belki, göreceğiz. Paul'ün boş cevapları onu tatmin etmiş görünüyordu. Yerel hastaneleri ve polisi aramak zorunda kalacaktı.

Bildiği kadarıyla, adını hatırlayamasa da iş yerinden bir kadınla bahsetmiş olduğu arkadaşlık dışında, geceyi birlikte geçirebileceği kadar yakın olduğu bir arkadaşı yoktu.

Kendini oturma odasına sürükleyerek Michelle'in telefonunu tekrar çaldırmayı denedi, cevap alamayınca da annesini aramak için kendini zorladı.

Susan. Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Michelle'i gördün mü?"

"Hayır. Neden? Evde değil mi?" Sesi uykudan sersemlemiş gibiydi.

"Evde olup olmadığını sormak için seni aramazdım, değil mi?"

Pekala Paul. B ö y l e davranmana gerek yok. Nerede o zaman?"

Ne zaman dışarı çıktı?"

'Dün gece.'

Bütün gece dışarıdaydı! Siz ikiniz yine kürek mi çekiyorsunuz?"

'Bak. Paul iç çekti. "Muhtemelen iyi niyetli olduğunu biliyorum ama-

"Ya ona bir şey olduysa? Susan'ın sesi bir oktav yükseldi. Paul onu aradığına pişman olmuştu. Eğer dikkatli olmazsa Susan evin etrafında dolanacaktı. Bak Susan. Onu bulacağım ve sana haber vermesini söyleyeceğim.

ortaya çıkar.'

Sonra da her ne söylüyorsa tam ortasında sözünü kesti.

Yapması gereken bir sonraki telefon görüşmesi için kadının ne giydiğini hatırlamaya çalıştı.

Polisin onun bir resmine ihtiyacı olacaktı. Şömine rafının ortasında duran düğün fotoğrafını eline aldı. Yüzünü aşağı çevirdi.

Kapının tıkırtısı onu yerinden sıçrattı. Oturma odasına sendeleyerek girdi, sanki bir haftadır uyumamış gibi görünüyordu.

'Nerelerdeydin? Kayıp olduğunu bildirmek üzereydim.' "Beni yalnız bırak. Umrundaymış gibi davranma. Ben yatmaya gidiyorum!"

"Ne?" Adam ona inanamayarak baktı. 'Tek kelime açıklama yapmadan! Beni ne hale soktuğunun farkında mısın? Bütün gece uyanıktım!"

"Ama sekreterinizi aramak için dışarı çıkmamızda bir sakınca yok, öyle mi?"

Öfke onu ele geçirdi. Düğün fotoğrafını tekrar eline aldı ve yere çarparak parçaladı.

"Seni pislik! Şöminenin önünde birbirlerine kenetlendiklerinde kadın ağzı açık bir şekilde adamın yüzüne baktı ve nefes nefese kaldı.

"Michelle, artık seninle başa çıkamıyorum. Seninle birlikte olmak isteyip istemediğimi bilmiyorum. Yumruklarının iki yanında kıvrılışını izledi.

Yüzünü onunkinden çevirdi ve bir sonraki olay için onu tamamen hazırlıksız bıraktı. Doğrudan yüzüne püskürtülen tükürük topağını engelleyemedi.

"Kendinden utanmalısın! Elini yanağına götürdü.

Onun ayak seslerinin merdivenlerde olduğundan emin olana kadar nefesini tuttu, sonra yüzünü fırçalamak için mutfığa koştu. Teninde yıkanmadan durduğunu ve saçlarında kalıntıları olduğunu düşünmek kusma isteği uyandırıyordu. Duş almak istiyordu ama o uyuyana kadar yukarı çıkmayacaktı.

Emily masada oturmuş *Paw Patrol* izlerken, Coco Pops'u kaşıkla ağzına atarken, "Annem erken kalkmış," diye gözlemledi. Paul yüzüne ve saçlarına su sıçrattı, zehirli tükürükle birlikte utancının bir kısmını da temizleyebilmeyi diledi.

"Bir süreliğine yatağına geri dönecek. Başını bir kurulama beziyle ovuşturdu, neler olup bittiğinin farkında olmadığı için minnettardı.

TWELVE

MICHELLE

Gözlerini açamayan ve ışığa dayanamayan Michelle, telefonu yatağının başucundaki masadan kendine doğru kaydırды: Saat 12.55. Paul ve Emily'nin merdivenlerden gelen boğuk seslerini duyabiliyordu. En azından bütün sabah uyumuştı. Paul'ü inandırdığı gibi başka bir adamın kollarında değil, iş arkadaşının kanepesinde sızmadan önce içtiği şarabın etkisiyle başı dönüyordu. *Bir daha asla.* Ne hakkında konuştuklarını hatırlayamıyordu ama gözlerindeki sızı ona ağladığını hatırlattı. Yine ağlıyordu.

Paul'ün ses tonu farklıydı, sanki telefonla konuşuyormuş gibiydi. Kiminle konuşuyor olabileceğini duymak için zorladı ama ne dediğini anlayamadı. Sonra güldü. Muhtemelen şu *lanet Alana*'yla telefonda konuşuyordu. Hayatının felaketi. Onu ortadan kaldırmak için neler yapmazdı. Çoğunlukla Michelle onu kendi hayatından uzak tutmayı başarmış ve son zamanlarda sadece düğünde Paul'le dans etmeye çalıştığında ona maruz kalmıştı.

Bir de bir yıl önceki yeni eve taşınma partilerinde. Varlığının her zerresiyle o partiyi dört gözle beklemişti ama şimdi anısı canlandığında onu kovmaya çalışıyordu. Burada, akşamdan kalma haliyle yatarken, onu aklından çıkaramıyordu.

Ağustos ayında bile, açık havada bir parti vererek kumar oynadıklarını biliyorlardı. Michelle hava durumunu yakından takip etmişti.

ve her ihtimale karşı birkaç çardak ödünç almıştı. Bir önceki geceyi bahçeyi peri ışıkları ve mumlarla süsleyerek geçirmiş ve özenle seçilmiş şarkılardan oluşan bir çalma listesi hazırlamıştı.

Barbekü için alışverişi Paul yapmıştı, bu yüzden baraka alkol doluydu, ancak konuklara bir şişe, oturacak bir şey ve barbeküye bir katkı getirmelerini söylemişlerdi. Paul parti konusunda o kadar rahatsız olmamıştı ama kadın bunu Paul'ün bir erkek olmasına ve zahmete girmek istememesine bağlıyordu.

Önceki aylarda Paul'ün arkadaşları ve ailesiyle çeşitli münakaşalar yaşamıştı ve herkese Paul'le ne kadar mutlu olduklarını göstermeye ve kendisini kabul etmelerini sağlamaya kararlıydı. Artık kenar mahallelerde yaşamaya katlanamıyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, Alana'ya haddini bildirmek iyi olacaktı. Ne demişler: "Dostlarını yakınında, düşmanlarını daha yakınında tut.

Her yerde bir elbise aramıştı. İlk aldığı elbiseyi Paul 'rüküş' olarak tanımlamıştı. *Eminim Alana'ya böyle bir şey söylemezdi*, diye düşündü. Alana'nın giyeceğinden pek de farklı olmayan bir şeyde karar kıldı. Kısa, seksi, asimetrik, yazlık - mükemmel. Sprey bronzlaştırıcı sürdükten ve kuaför uzun siyah saçlarını bukleler halinde düzenledikten sonra, tam ona göre görüldüğünü biliyordu. Yine de gecenin büyük bir bölümünü mutfakta soğan kızartarak geçirmişti. Etrafta koşuşturmak, herkese hizmet etmek ve hiç tanımadığı, kendisinden hoşlanmadığı belli olan insanlarla kibarca sohbet etmek zorunda kalmıştı. Saat on olduğunda Paul'ü neredeyse hiç görmemişti. David barbeküye başkanlık ederken onun yanındaydı. Sosyalleşiyordu. Eğleniyordu.

Barbekü bitmişti. Michelle bahçeyi taradı, Paul'ü aradı, umutsuzca kollarını ona dolamasını ve dünyaya nasıl birbirlerine ait olduklarını göstermesini istiyordu. Bunun yerine onu, annesinin yeni ev hediyesi olarak verdiği bahçe sandalyesindeki salıncakta Alana'yla sohbet ederken buldu. Michelle içeri girdi, büyük bir kadeh şarap doldurdu ve bu şekilde kenara itilmesine izin vermeyeceğine karar verdi.

Komşulardan Carol yanlarından geçerken, "Harika bir parti," diye yorum yaptı. "Ee, evet. Carol tek başına duruyordu ve partiye katılacakmış gibi görünüyordu. ama Michelle'in aklında daha acil bir konu vardı. Paul ve Alana'yı ayırmak gibi. Öfkeli olmasına rağmen, bu duyguyu bir sakız gibi yutmaya çalıştı. Keşke bu kadar kolay olsaydı.

"Merhaba güzel adam. Paul'ün yanında durdu ve onun eline uzandı. Parmakları her zamanki gibi Paul'ün elinin etrafında kıvrılmadı. Hatta eli sertleşti. Alana diğer tarafa baktı.

"Bize birkaç dakika izin verir misin Alana? Michelle kararlı bir şekilde durdu. 'Paul ve ben bu akşam birbirimizi neredeyse hiç görmedik. Belki de gidip kocanı bulabilirsin. Taklit etmekte zorlandığı bir cesaretle konuşuyordu.

"Aslında Michelle. Paul ve ben bir konuşmanın ortasındaydık. I-'

"Sana sormuyorum. Sana söylüyorum.'

Alana hızla ayağa kalktı ve arkasına bakmadan uzaklaştı.

'Michelle, bu çok kabaydı. Buna hiç gerek yoktu.

Her türlü ihtiyaç vardı. O kendini ne sanıyor? Ya sen? Michelle bardağından kocaman bir yudum aldı. "Ne halt etmeye çalışıyorsun? Bunun *bizim* partimiz olması gerekiyordu.

"Yine de haklıydı Michelle. Bir konuşmanın ortasındaydık. Paul bira bardağına baktı. "Ve bu önemliydi.

"Benden daha mı önemli?

Büyü artık Michelle. Tanrı aşkına. Ben tuvalete gidiyorum.'

"Yani *onu* bulmaya mı gidiyorsun? Michelle onun geri çekilişini ve çıktığı yerdeki salıncağa yığılışını izledi. İnsanlarla göz teması kurmaktan kaçınırken gözlerinin arkası sıcak yaşlarla doldu. Kadehindeki şarabın geri kalanını içti ve yeniden doldurmak için mutfığa doğru ilerledi. Annesi ve Paul'ün erkek kardeşi arasında geçen hararetli konuşmaya gülümsemeye zorladı.

"Michelle sana nasıl olduğunu anlatacak," diye onayladı Susan. 'Onun söyleyeceklerine karşı çıkabilmenizin hiçbir yolu yok.

"Sonra anne. Yapmam gereken bir şey var. Birkaç dakika bekleyecek ve sonra onları suçüstü yakalama zamanı gelecekti. Eğer durum buysa, bilmesi gerekiyordu. Salonunda toplanmış olan insanlara şöyle bir göz attı. Hiçbir iz yoktu. Alt kattaki tuvaletin kolunu denedi ve açık olduğunu görünce şaşırdı. Ön kapıyı aralık bıraktı ve çıkmaz sokağın etrafına baktı. Hâlâ bir iz yoktu. *Üst katta olmalılar.*

Michelle istemeden yumruklarını sıktı ve göğsünde ağır bir zonklama hissiyle merdivenleri yavaşça çıktı. Odalardan birinden gelen boğuk sesleri duyabiliyordu. *Onun yatak odası.* İçeri dalma dürtüsüne direnerek bir süre durdu ve dinledi. Yatak odası

Paul ve Alana'nın sesleri ayırt edilemiyordu, belli ki seslerini alçak tutmak için büyük çaba sarf ediyorlardı. Nefes almaya zorlukla cesaret ederek dinlemeye devam etti.

Sonunda Alana'nın sesi netlikle yankılandı. "Bu olmadan, her şey dağılır. Paul'ün derin, temkinli tonu onu izledi ama Michelle bunu anlayamadı. *Ne olmadan? Ne dağılır?* diye sordu kendi kendine. Ne hakkında konuşuyorlardı? Onun yatak odasında ne yapıyorlardı? Sonunda daha fazla dayanamadı ve hışımla içeri girdi.

"Neler oluyor? Kapı aralığında durmuş, yatakta yan yana oturmalarını izliyordu. Birbirlerinden ayrıldılar.

"Görünüşe göre seni tam zamanında yakaladım," diye devam etti onlara doğru ilerlerken. 'Donunu çıkarmaya fırsat bulamadın, değil mi? Yatak odamdan çıkın. Hemen.' Alana ayağa kalktı ve ona bakmadan yanlarından geçti. Paul olduğu yerde kaldı, ağzı düz ve sert bir çizgi halindeydi.

"Bunu nasıl yaparsın? Michelle tersledi. "Yaşadığımız onca şeyden sonra. "Yardıma ihtiyacın var. Bunu biliyor musun?"

"Sen ve *o* yatak odamızda! Michelle ona vurma isteğiyle savaştı. Etrafta çok fazla insan vardı. 'Ne düşünmemi bekliyorsun? "O olmadan her şey dağılır" derken ne demek istedi? *Ne olmadan?*"

"Beni yalnız bırak. Paul soğuk gözlerle ona baktı. "Ciddiyim.

Yatak odasından dışarı fırlarken Michelle'in boğazına bir hıçkırık düğümlendi. Eğer ona söylemezse, gidip Alana'yı bulacaktı. Ama partinin geri kalan konuklarına bir göz atınca Alana'nın gittiğini anladı. Diğerlerinin çoğu gibi. "Pekâlâ, parti bitti," diye bağırdı ve hoparlörün fişini duvardan çekip çıkardı. 'Herkes dışarı çıksın. Şimdi!

Michelle! Ne oluyor?"

"Yarın seni ararım anne. Sadece hepsini gönder. "Parti bitti!" diye bahçeye doğru bağırdı ve gözyaşları içinde merdivenlerin dibine doğru geri çekildi. Paul sahanlıkta onun yanından geçti. "Ben kardeşimde kalacağım. Yarın döneceğim.

'Hayır! Lütfen, ben-'

"Bırak onu Michelle!

Birkaç dakika yatağın kenarında oturup sesleri, kapı çarpmalarını ve araba motorlarını dinledi. Hiç bu kadar yalnız olmamıştı. Ayakkabılarını tekmeledi, bileziğini ve küpelerini çıkardı. Ne felaket. O

bu partiyi dört gözle bekliyordu. Ve hâlâ ne konuştuklarını öğrenememişti.

Ev sessizleştğinde yastığının üzerinde bir kutu fark etti. Gözleri yaşararak kutuyu aldı ve kurdelesini çözdü. İçinde güzel bir nişan yüzüğü vardı. Kutunun altında yırtık bir kâğıt parçası vardı. Kağıdı düzeltti, gözyaşlarından biri sayfaya damladı ve kalın, siyah mürekkebi lekeledi. Tek bir kelime. Konuşmuş olmaları gereken şey. *GÜVEN*. Kağıdı kaptı, bir top haline getirdi ve çöp kutusuna attı.

OceanofPDF.com

THIRTEEN

Bir ses Paul'ü şimdiki zamana döndürür.

"Ne kadardır içerdemin dostum? Kolları kıvrılmış iri yarı bir mahkûm bilaro ıstakasına yaslanır. Paul kendini mikroskop altındaki bir numune gibi hissediyor. Neredeyse bütün geceyi hücresinde geçirmeyi tercih etmişken, ne türden olursa olsun başkalarının yanında olma dürtüsü onu dışarı çekmiştir. Stephen içeride derin bir uykudadır, bu yüzden bu gece kendi düşünceleriyle baş başa kalmak ona işkence gibi gelir.

"Tutukluyum," diye yanıtıyor Paul. "Peki ya sen?"

"Beş yıl. Toplar şingirdiyor. "ABH," diye ekliyor, sanki sonradan aklına gelmiş gibi.

Paul daha fazla bilgi istememeye karar verir. *Senin sağ tarafında kalacağım.*

"Neden tutuklandınız?" diye sesleniyor arkaya taranmış saçları ve çökük yanaklarıyla bir başka adam yanlarındaki masadan. Gözlerinin etrafındaki pürüzsüz cilt, ergenlikten yeni çıktığını gösteriyor, ancak dişleri farklı bir hikaye anlatıyor.

Paul yemek kuyruğunda kendisine anlatılanları hatırlayarak duraklar. Hikâyesi gazetelere çıkacaktır. Yalan söyleyerek muhtemelen kendisine iyilik yapmayacaktır. En iyisi ondan duymak. Buradaki herhangi birinin ne düşündüğünü umursadığından değil.

'Karım kendini bıçakladı. Bunun için beni suçladılar. Ama ben yapmadım.' "Evet, evet! İki adam karşılıklı bakışırken gülerler.

'Yapmayacaksın

karısını öldüren ilk adam olacak. Bu kanatta olmaz.'

Pavlus soruyu yüzü çökmüş adama yöneltmez. Onda bir şeyler vardır. Paul ne için hapiste olduğunu bilmek istemez. İzlendiğini hisseder ve parmaklarını çatırdatan iri yarı bir adamın sert bakışlarıyla karşılaşmak için başını kaldırır. Paul hızla başka tarafa bakar.

"İyi misin? Bu kanatta oldukça yenisin, değil mi? Bir subay başını hücre kapısına doğru eğiyor.

"Sanırım.

"Sadece emin olmak istedim. İkinizi de yalnız bırakayım o zaman. Yatağında uzanmış tavana bakan Stephen'a doğru başını sallıyor.

"Okuyacak bir şey alabilir miyim? Paul hücrede bir aşağı bir yukarı volta atıyor. Bu cehennem çukurunda bir gece daha uyumayı nasıl başaracağına dair en ufak bir fikri yok.

'Ne olduğunu sanıyorsun? Kütüphane mi? Cumartesi günleri kantinden gazete ve dergi siparişi verebilirsiniz'.

"Ya bir şey içmek istersem? Paul plastik bir beher alır.

"Muslukta bolca su var. Lavaboyu işaret ediyor. 'Mataranızla biraz meyve suyu sipariş edebilirsiniz. Ve eğer bir su ısıtıcısı getirebilirseniz, ona kapalı bir fiş takarız.

"Ama henüz telefon görüşmesi yapmama izin verilmiyor, ne de bir şey sipariş edecek param var. Paul geri çekilir ve ince yatağın kenarına oturur. 'Ne yapmam gerekiyor? Sizin bana bu konuda yardımcı olmanız gerekmiyor mu?

"Sakin ol dostum. Stephen oturur ve kaşlarını çatarak ona bakar.

"Bu tür bir tavır sergiliyorsan kimse sana *yardım* etmez Jackson. Memur ya da duyduğuna göre vida, hücrenin kapısına yaslanıyor. 'Ama çalışabilirsin, bildiğin gibi, o zaman biraz para alacaksın. Dışarıdan gönderilen çekleri de alabilirsin. Tabii ki kantinine eklenebilmeleri için önce tahsil edilmeleri gerekiyor.

"Yani birkaç haftalığına bu kadar mı? Paul beton zemine bakarak nasıl hayatta kalacağını düşünmeye çalışıyor.

Korkarım öyle. Hapishane kütüphanesinden birkaç kitap ödünç alabilirsin. Ya da belki diğer mahkûmlardan biri sana acır. Sonra Stephen'a bakar. "Burada "sen benim sırtımı kaşı" durumu var.

"Doğru. Teşekkürler.'

"Sorun yok. Yüz ifadesi hafifçe yumuşar. 'İlk birkaç hafta en kötüsüdür. Rutinlere alıştığında daha iyi olacak. Kapının kapanışının yankısı Paul'ün kulaklarında çınlarken, bir yandan da

Buradaki 'aşinalık' düşüncesi ve bunun rutinine yerleşmesi. Dikkatini dağıtması gerekiyor. Kendini buradan çıkarmalı, en azından zihninde. Kendi yatağına uzanırken önce Emily'yi, sonra da Nick'i düşünür ve son spor salonu gezilerini hatırlar.

* * *

Üyeliğin bir servete mal olduğu lüks spor salonlarından biriydi. Paul, kapalı tenis kortlarının önünden geçerken Nick'in yanında yürüyordu. Sanki başka bir dünyaya giriyordu - mutlu, normal evlilikleri ve mutlu, normal eşleri olan mutlu, normal insanların yaşadığı bir dünyaya. Soyunma odasında giysilerini çıkardı, sanki kendisini saran deriden sıyrılıyordu. Şu an için o da mutlu ve normal olabilirdi.

Paul bütün sabah harcanmamış endişe ve öfke ile çatırdadı. Bunun bir kısmını koşu bandında harcadı, bir kısmını da ağırlıklarla boğuşurken serbest bıraktı. Havuzda bir aşağı bir yukarı yüzmek biraz daha net düşünmesine yardımcı oldu. Michelle'le nasıl başa çıkacağına dair bir plana ihtiyacı vardı. Hem kendi iyiliği için hem de bir çift olarak onlar için. Bu şekilde daha fazla devam edemezdi. Jakuzide Nick'in yanında otururken kendini yeniden insan gibi hissediyordu. Ama eve dönme ihtimali, sabahı nasıl geçirmeyi seçtiği konusunda pişmanlık duymasına neden oluyordu. *Buna değmiş miydi?*

"Bana neler olduğunu söyleyecek misin, söylemeyecek misin? Nick jakuziyi yeniden çalıştırmak için düğmeye bastı. 'Geldiğimizden beri iki kelime bile etmedin. Yine mi o?'"

"Söyleyecek bir şey yok, gerçekten.

"Kolunu ve burnunu fark ettim. Nick başıyla Paul'ü işaret etti. "Hadi ama, aptal değilim. Bir süredir kendinde değilsin. Neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Bak, bununla başa çıkabilirim. Klorlu kabarcıklar yüzüne çarpıp gözlerini yakarken kollarını arkalarındaki fayanslı çıkıntıya doğru uzattı. Dalgın bir şekilde bitişik havuzdaki yüzücülerin aşağı yukarı, aşağı yukarı yüzmelerini izledi.

'Onu terk etmek istiyorsun, biliyorsun. Seni de kendi bulunduğu yere sürükleyecek.

"Nick bırak onu. Her şeye ara veriyorum.'

"Belki de onunla konuşmalıyım. Nick'in yüzü sertleşti.

"Sen karışma. Paul'ün stres seviyesi sesiyle birlikte yükseldi. "Karınla yaptığın tartışmalara karışmıyorum, değil mi?"

"Benim karım psikopat değil.

Birkaç dakika sessizlik içinde oturdular. Paul'ün düşünceleri bir çamaşır makinesi gibi vızılıyordu. Onları kapatabilmeyi diledi.

"Tamam, bu benim. Nick kendini köpüklerden dışarı attı. 'Duş almaya gidiyorum. Burada mı duracaksın?'

Paul köpükleri yeniden başlattı. "Burada beş dakika daha kaldıktan sonra buhar odasında biraz patlayacağım sanırım.

"Seninle barda buluşuruz. Nick elindeki havluyla başını ovuşturdu. "Hanımefendiye zili çalıp dönmeden önce bir bira içeceğimizi haber vereyim.

Paul onun havuz kenarına doğru çekilmesini izledi. Başından ayak parmaklarına kadar her yeri ağrıyordu, kaldırdığı ağırlıklarla ilgisi yoktu ama Michelle'in eve döndüğünde nasıl bir ruh hali içinde olabileceğini sürekli düşünüyordu. İstemeden de olsa, hayatındaki rahat sadelik için arkadaşını kıskandı. *Hanımefendiyi arayıp bir bira içeceğimizi haber vereyim.* Nick'in karısı Jacqui, onu ve Emily'yi her zaman hoş karşılayan hoş bir kadındı.

Michelle'in Nick ve Jacqui'ye olan düşmanlığı nedeniyle, Michelle'i onlarla olan arkadaşlığına dahil etmekten kaçınması gerekmişti ve Nick de Michelle'den nefret ediyordu. Michelle her konuşma parçasına takılıp kalıyor, ancak daha sonra tekrar yalnız kaldıklarında Paul'e patlatıyordu. Geçmiş, kendisini içermeyen günleri dinlemekten nefret ediyordu.

Jacqui ve Nick, Paul ve Michelle'in düğününden birkaç hafta sonra onları çift olarak dışarı davet etmemişlerdi. Jacqui, Paul'ün eski kız arkadaşı hakkında laf arasında bir yorum yapmıştı. Michelle'in yüzündeki ifadeyi fark eden Paul masanın altına girmek istemişti. Michelle kıskançlık krizine girmiş ve sonunda evden çıkıp gecenin karanlığına karışarak Paul'ü peşinden gitmeye zorlamıştı.

Herhangi bir tanımla birlikte olmak kısıtlanmıştı. Bu bir riskti. Her zaman yanlış anlaşılabilir bir şey söylenebilirdi. Ya da arkadaşlarından biri veya bir arkadaşlarının partneri fiziksel olarak çekici olabilirdi. Davetleri geri çevirmek daha kolay hale geldi. Ta ki sonunda tamamen bitene kadar. *Neden onunla evlenmişti? Aptal.*

Kabarcıklar azaldı, bu da jakuzinin dinlenme dönemine girdiğini gösteriyordu.

Paul karo döşeli zeminde ağır adımlarla ilerledi ve buhar odasına girdi. Bankın üzerine çöktü, buharın sağladığı anonimlik için minnettardı. Keşke içindeki kasvet de buharla karışıp yok olsaydı. Otururken sıcaktan habersizdi, düşüncelerinde boğuluyordu, yakında buradan ayrılması gerektiğini biliyordu, sonra da müzikle yüzleşmek için eve dönecekti.

Evinin önüne geldiğinde, yaklaşık dört saattir ortalıkta olmadığı için telefonunu kontrol etti.

On yedi cevapsız arama! El frenini çekerken evlerinin dışını inceledi, zaman kazanmak için durdu. Motoru yeniden çalıştırıp gitmek istiyordu. Burası dışında herhangi bir yere. Elleri direksiyonu şiddetle kavradı; ellerindeki damarlar patlayacakmış gibi görünüyordu. *Kadın onu öldürecekti.* Keşke evlerine girebilse, alnına bir öpücük kondurabilse ve pazar gazeteleriyle birlikte koltuğa yayılabilsen. *Mümkün değil.*

Her şey sessizdi. "Merhaba," diye seslendi, sesi sessiz koridorda tereddütlüydü. 'Baba, Phoebe ve Sam'le oynuyordum ve onların büyük bir bahçede trambolin, ve-'

'Odana git Emily. Ona sonra anlatırsın. Michelle ona bakmadı. "Onu odasına göndermenize gerek yok. Paul onun karşısına Koridorda. "Neden onu odasına gönderiyorsun?

Nerelerdeydin? Yatak odası Emily. Şimdi lütfen.'

"Spor salonuna. Emily'nin merdivenlerde kayboluşunu izlerken sesi titriyordu ama meydan okuyan bir yanı vardı.

'Spor salonu! Kiminle? Alana'yla mı?'

'Alana! Tabii ki hayır.' Ceketini çekştirerek askıya astı. "Saçmalama.

"Kollarını kavuşturarak, 'Biz yokmuşuz gibi bütün gün bizi bırakıp gitmenin kabul edilebilir olduğunu mu düşünüyorsun?

"Kendime biraz zaman ayırmam gerekiyordu. Çantasının fermuarını açtı ve ıslak havlusunu çıkardı. "Bütün hafta çok çalışıyorum Michelle ve son zamanlarda işler pek iyi gitmiyor, değil mi?

"Ben de öyle. Çok çalışıyorum ama bütün gün boş durmuyorum, değil mi?

Bak Michelle. Seni üzdüğüm için özür dilerim. Şimdi geri döndüm. Bunu yapmayalım. Günün geri kalanı bizim. *Neden özür diliyorum ki?* Ben yanlış bir şey yapmadım!"

Evet, öyle. Tüm aramalarımı görmezden geldin. Ya acil bir şey olsaydı?'

Özür dilerim. Telefonum dolaptaydı. Duymadım-' 'Şey, düşünüyordum da. Bence gitmelisin.

Paul onu görmezden gelerek ıslak eşyalarını çamaşır makinesine doldurmak için mutfığa yöneldi.

Michelle kendini onun önüne atarak yolunu kesti. "Kız arkadaşının yanına dön.

"Ne demek istiyorsun?

"Evimden gitmeni istiyorum. Kadının yüzü adamın yüzüne doğru yaklaştı. "Ciddiyim.

"Burası *bizim* evimiz! Ön kapı hâlâ ardına kadar açıktı ve karşı evden gelen meraklı gözlere en ön sıradan yer veriyordu.

'Beni istemiyor musun? Burada yaşamaya devam etmeyeceksin. Sesi bir kademe daha yükseldi. "Hadi, eşyalarını topla.

'Saçmalama. Hiçbir yere gitmiyorum.'

"Polisi arayacağım.

"Peki onlara ne diyecekti?" Biraz paniklemeğe başlamıştı. Kargaşa çıkmasını bekliyordu ama böylesini hiç beklemiyordu. Onunla yüzleşmek için geri dönmeden önce ayağıyla kapıyı iterek kapattı. Ona bir tokat atma dürtüsüne direndi.

Çenesi meydan okurcasına dışarı çıktı. 'Onlara istediğim her şeyi anlatabilirim. Bizi korumakla yükümlüler, özellikle de Emily evdeyken.

Seni neyden koruyacak? Benden mi? Bunu yapar mısın? Adam şaşkınlıkla ona baktı. Yüzünü kaşımak için kolunu kaldırdı ve kadın irkildi. 'Evet, tabii ki yaparsın. Sana ne oldu anlamıyorum. Seni kaçık! Adam ondan uzaklaşarak mutfığa doğru ilerledi ama kadın ceketini tuttu.

"Çıkmanı istediğimi söyledim!

"Evet, peki ben nereye gideceğim? Emily'yi *seninle* bırakacağımı mı sanıyorsun?"

"Umurumda değil, gitmeni istiyorum! Son kelimeyi haykırırken, ona doğru hamle yaptı ve anahtarları tutan eline doğru ilerledi.

"Çekil!" diye bağırdı kadın tırnaklarını eline geçirirken. Onları tutmak için her türlü çabayı gösteriyordu. Hangisinin daha çok acı verdiğinden emin değildi, elinin arkasına gömülü tırnakları mı yoksa avucunun içinde kilitli kalan anahtarlar mı?

"Ver onları bana. Anahtarlardan birini tutup parmaklarının arasında çevirirken sesi öfkeyle kalınlaşmıştı.

Bırakarak, sabit telefona doğru atıldı. "Onları arayacağım, biliyorsun.

"Ve onlara ne söyleyeceğim? Duruma rağmen içinde bir eğlence kabarmıştı. "Lütfen kocamı spor salonuna gitti diye tutuklayın mı?

Bir an için bir sükûnet dalgası onu durdurur gibi oldu ve yüzünü normallik kapladı. Paul bir an için rahatlamıştı. Ta ki kadın telefon ahizesini suratına çarpana kadar.

Hayır! Kes şunu! Michelle! Lütfen! Kızın kolunu havada yakalayan adam, kız koridordan salona doğru koşmaya başlamadan önce kendi kendine dayattığı silahı elinden almayı başardı.

"Baba, ne oldu?" diye bağırdı arkasından Emily. "Annemin yüzü kanıyor! Paul omzunun üzerinden bakıp Emily'nin merdivenlerden aşağı süzüldüğünü görünce suçluluk duygusuyla göğsü güm güm attı.

"Az önce bir kaza geçirdi. Dibe ulaştığında onu kucağına aldı. "Her şey yoluna girecek. Sonra onu fayans döşeli zemine indirdi ve birkaç dakika durup kendini toparlamaya çalıştı. Buna inanamıyordu. Michelle'in olduğu yerde kalmasını umuyordu. Onu dümdüz etmemiş olması bir mucizeydi.

"Neden bir polis arabası var baba? Her ikisi de koridor penceresinden aralıklı olarak mavi ışığın yansıdığı pencereye döndü. Bir polis telsizi sesi, Michelle'in salondan gelen ani ve çaresiz hıçkırıklarıyla birlikte duyuldu.

"Oscar ödüllü performans sevgilim, böyle devam et!" diye bağırdı kapalı salon kapısında. "Tanrı aşkına! Acıyı hissetmeden yumruğunu tırabzana indirdi. "Onları aramış. Buna inanamıyorum! Gitti ve onları çaldı! Ayağa kalktı ve kapıya doğru hamle yaptı, bu sırada neredeyse Emily'yi deviriyordu. Onlar zili çalmaya fırsat bulamadan kapıyı açtı.

"Paul Jackson?" diye sordu ikisi de erkek olan iki memurdan biri. 'Bir saldırı ihbarı var. İçeri girebilir miyiz?'

Paul koridorda onlarla yüzleşirken başını sallayarak kapıyı aralık tuttu ve içlerinden biriyle göz göze geldi. Onu götürmelerine imkân yoktu. Yanlış bir şey yapmamışken olmazdı. Onların, tırabzanı yumrukladığı yerden kanlar içinde kalan kıvrılmış yumruklarına baktıklarını fark etti. Yumruklarını açtı ve nefes alış verişine odaklanmaya çalıştı. *Sakin ol, dostum, sakın ol*, dedi kendi kendine. 'Bu evdeki tek saldırı, dostum, onun kendine yaptığı. Odana git Emily.' Döndü ve üst kata koştu. 'Hayır, tüm yol boyunca

Odanıza lütfen,' diye ekledi onun tırabzanın yanında büzülmüş halini fark ettiğinde. İçinde bulunduğu durumun ciddiyetiyle yüzleşmeye hazırlanırken adrenalini boşaldı.

"Karınız ona saldırdığınızı iddia ediyor. Yaşlı memur konuştu, yüzündeki ifade Paul'e karşı duyduğu hoşnutsuzluğu gösteriyordu.

"Yapmadım. Sesi sabitti. 'Karıma asla zarar vermem. Yalan söylüyor.

Michelle salonun kapısında belirdi, alnında, burnunda ve üst dudağında kendi kendine açtığı yaralardan kan damlıyordu, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. *Aferin sana!* Paul onu sessizce tebrik etti. *Her santiminde hırpalanmış bir eşe benziyorsun.*

'Çabucak geldiğin için teşekkürler,' diye hıçkırdı. "Meşgul olduğunuzu biliyorum ama başka ne yapacağımı bilemedim.

"Sen bir yalancısın. Paul dişlerini sıkarak konuştu. "Gerçekten de öyle. Ona elimi bile sürmedim.

Yaşlı memur meslektaşına başıyla işaret etti. 'Onu içeri götürün, ben de mutfaktaki arkadaşımızla konuşayım. Bu kapı mı?'

Paul, mutfağa götürülmesine izin verirken memurun elini omzunda hissetti. O sırada diğer odadan Michelle'in ağlama seslerini duyabiliyordu. *Bu noktaya nasıl gelmişlerdi?*

Mutfağa girdikten sonra memur telsiziyle konuştu. "42 Bracken Bank, Osbaldwick'e bir ekip daha istiyorum. Birkaç cızırtı ve bip sesinden sonra bir ses memurun talebini onayladı. 'Şikayetçinin ifadesini almak için PC Taylor ile birlikte bir memura ihtiyacım olacak ve evde bir çocuk için hazırlık yapmamız gerekebilir.

Paul bunun Emily için ne anlama geldiğini düşünürken koşulların tüm yükü üzerine çökmüştü. Polisin onu David'e götürmesini sağlayabilirdi ama tüm bunlar olurken Emily'nin evde bulunması, okuluna haber verileceği anlamına geliyordu. Ve sosyal hizmetler. *Tanrım... Ne yapmışlardı?* "Dürüst olmak gerekirse karıma elimi bile sürmedim. Sesi çatallaştı, memurla yüzleşirken alaycılığın tüm izleri kayboldu.

"Olayları kendi açınızdan anlatma fırsatınız olacak, ancak bunu karakolda yapmamız gerekecek. Paul Jackson, sizi 18. maddeye göre saldırı suçu işlediğiniz şüphesiyle tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Ancak sorgulanırken, daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söyleyeceğiniz her şey delil olarak sunulabilir.

Artık üçüncü bir polis memuru evlerindeydi ve mutfağa girmişti. "Yüzünü lavaboya dön Paul ve bileklerini arkada birleştir. Soğuk metal üzerine geçirildiğinde sıçradı. Hayatında hiç kelepçelenmemişti.

İki polisin eşliğinde kapısından çıkarıldı ve çevredeki izleyicilerin gözleri önünde patikadan aşağıya doğru yürütüldü. Paul başını öne eğdi. Hepsinin ne düşüneceğini çok iyi biliyordu ve masum olduğunu haykırmak istiyordu. *Bu o, diye* hepsine söylemek istedi. Ama bunun ne anlamı olabilirdi ki?

"Orada durun. Birazdan işlemlerinizi için biri gelecek.

Paul itaatkâr bir şekilde uzun masanın yanına yerleşti. Her şey yeşildi. Koltuk altlarından ter damlıyor ve bol tişörtünün altından vücudunun yan taraflarına doğru kayıyordu. Belli ki gözaltı odası dışarıdan içeriye doğru pişiyordu. Havada bayat bir ter kokusu asılı duruyordu. Cehennemde olmak gibiydi. Burada olduğuna inanamıyordu.

"Sağ Jackson, bu taraftan. Düşmanca görünen bir adam yakındaki bir kapıyı aralık tuttu. "Seni bir süreliğine hücreye koyacağız.

Bir hücre! Ama ben karıma hiçbir şey yapmadım. O kendi kendine yaptı. Beni oraya koyamazsınız!"

Ayakkabılarınızı çıkarın lütfen. Kemerinizi de. Ve saatiniz dahil tüm takılarınızı.'

"Neden?

"Sence neden? İstenen eşyaları almak için ellerini uzattı.

'Kendimi orada asacak değilim. Kendini asması daha muhtemel olan hanımım.

"Sadece bir önlem. Sesi hızlı ve işveli çıkıyordu. "Bu herkes için aynı.

"Beni daha ne kadar kilit altında tutacaksınız?

"Her şey Kraliyet Savcılığına bağlı. Gözleri saate doğru kaydı. 'Şu anda tutuklusunuz. Sizinle görüştüğten sonra suçlanıp suçlanmayacağınıza karar verecekler.

"Peki bu ne zaman olacak?

Umarım çok uzun sürmez. Eşinizin ifadesini alan memurlarla irtibat halinde olacağız ve bundan sonrasını biz halledeceğiz. Bu gece çok yoğun.

O yüzden rahatına baksan iyi olur. Ne kadar çabuk olacağından emin değılim.

"Kendimi rahat hissetmek mi?" Gölüyor musun? İnanamıyorum.

O.'

Ağır kapı arkasından tıkırdayarak kapandı. Paul ince koltuğun üzerine yığıldı. Yatak.

Bir başka metalik gümbürtü ve anahtarların tıkırtısı ona gerçekten hapsedildiğini işaret etti. Gözlerini kapatarak çorak, gri odayı görmemeye çalıştı. Belki de yeşili tercih ediyordu. Onu serbest bırakmaları uzun sürmeyecekti. 'Yatağı' uzandı ve Michelle'in doğıruyu söyleyeceğini umdu.

OceanofPDF.com

FOURTEEN

MICHELLE

Michelle kapı çalınca sıçradı. *Kim olabilirdi ki?* Saat gece yarısını geçmişti. Polis saatler önce gelip gitmişti. Paul'ün serbest bırakıldığını ve geceyi kardeşinde geçireceğini söyleyen bir telefon almıştı. Olanlar hakkındaki gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştı. Aksi takdirde çok ileri gidecekti. Ondaki uzak durması için kefaletle serbest bırakılacaktı. İşi tehlikeye girecek ve sosyal hizmetler çağrılacaktı. Sağduyusu galip gelmişti. Ama olan olmuştu ve evliliklerinin tabutuna büyük bir çivi daha çaktığını biliyordu.

Bir şişe şarap kendi kendine açtığı yüz yaralarını uyuşturmuştu ama iç acısıyla başa çıkmak için şaraptan daha fazlası gerekecekti. Bazen neden böyle davrandığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Sadece oluyordu. Kapı bir kez daha çalınca düşüncelerinden sıyrıldı. Eğer gelen Paul olsaydı, içeri girmesine izin verirdi. Sürgüyü yerine takmamıştı. Gerçi belki de koymalıydı. Tekrar sıçradı. Gelen her kimse kapıyı çalmıyor, güm güm vuruyordu.

"Hadi gel. Orada olduğunu biliyorum."

"Kim o? Karanlıkta bir erkek silueti seçebiliyordu. Verandanın ışığını kapatmıştı ama şimdi keşke kapatmasaydım diyordu. Paul değildi. Seslenmemeliydi. Ama gece yarısından sonra arayanın kim olduğunu merak etmesinin yanı sıra, Emily'nin uyanmaması için de endişeleniyordu.

"Kapıyı aç, seni aptal sürük. Gümbürtü devam etti."

Nick! Nick'ti. Boğuk da olsa sesi tanıdı. Oh Tanrım. İhtiyacı olan tek şey buydu. Bir zamanlar Nick ondan hoşlanmıştı. Onunla bir kulüpte sarhoşken bir şeyler yaşamış ve sonrasında birkaç hafta peşinden koşmuştu. Bu Paul'le tanışmasından önceydi ve onunla ilgilenmemiştir. Paul'ün içindeki acılık ve kadınlara karşı küçümseyici tavrı ona babasını hatırlatıyordu. Yıllar sonra Paul'ün en iyi arkadaşı olarak yeniden ortaya çıktığında buna inanmamıştı. Ve ona duyduğu nefreti hiçbir zaman gizlemeye çalışmamıştı. *Kıskançlık*, diye düşündü.

"Ne halt istiyorsun?" diye seslendi koridorda. 'Seninle konuşmak. Şimdi. Söylemem gereken birkaç şey var.

Michelle tüm sağduyusuna rağmen zinciri taktı ve kapıyı zincirin iki inçlik payına kadar yavaşça açtı. Adamın hoşnutsuzluktan kaskatı kesilmiş yüzüne baktı ve içtiği şeyin dumanını hemen hissetti.

"Seni aptal inek. Kapıyı itti. 'Ne yapacağımı sanıyorsun? Sadece aç şunu. Ciddiyim.'

"Hiç şansın yok. Ne olduğumu sanıyorsun, kalın kafalı?"

'Senin hakkında ne düşündüğümü bilmek istemezsin. Seni ortadan kaldırmak için yapmayacağım şey yok diyelim.

"Neden? Michelle'in öfkesi gözyaşlarına dönüşme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. 'Ben sana ne yaptım? Neden buradasın? Titremelerini engellemek için bacağındaki kasları gerdi. "Seni Paul mü gönderdi?"

'Bu geceden sonra bir daha sana yaklaşırsa şanslısın. Neyin var senin?' Kapıyı vurdu.

'Bir tane yap Nick. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Emily'yi uyandırmamak için sesi tıslama şeklinde çıkıyordu. "Burnunu bizim işimize sokma.

Evime geldi. Parçalar halinde. Yani bu benim işim. Daha fazla seyirci kalmayacağım ve bunu yapmanıza izin vermeyeceğim. Başına gelecekleri göreceksin.'

"Ne demek istiyorsun? Burada olduğunu biliyor mu?"

Kemikli parmakları kapıyı kavradı. "Çıkar şu zinciri.

'İmkânı yok. Evime adımını atamazsın.'

'*Senin evin!* Tanrı aşkına, bir okulda çalışıyorsun. Burada kalan zamanını en iyi şekilde değerlendir. Sen bir sadaka vakasisin. Başkalarının sırtından geçiniyorsun.'

Michelle'in gözleri yaşardı. *Neden bu kadar acımasızdı?* Paul onun hakkında ona ne söylüyordu?

"Bence sen bir kaçıksın," diye devam etti. Kadın parmaklarını kapıdan çekip üzerine kapatmayı başardıktan sonra sesi yeniden yükseldi. 'Seni bir yere kapatmalılar. Seni alaşağı etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım.'

Sesinin titremesini engellemeye çalıştı. 'Lütfen beni yalnız bırakın. İşler yeterince kötü.'

"Aaargh, zavallı küçük Michelle. Neyin var senin? Küçük kocan ona söylediğin şeyi yapmayacak mı?" Alaycı sesi daha da yükseldi. 'Seni terk edene kadar onu parçalamaktan vazgeçmeyeceğim. Biraz şansla bu şimdi olacak.'

'Bu seni ilgilendirmez Nick. Git başımdan. Gözyaşlarını tutmaya çalışsa da içinde bir enerji dalgası vardı. 'Bir tane yap! Yoksa polisi arayacağım.'

"Yap şunu. Sen delisin.'

"Tamam, bu kadar. Michelle koridordaki masadan telefonuna uzandı, üç kez dokuza bastı ve kulağına götürdü. 'Evet, polis lütfen. Evimin dışında bir adam var. İçeri girmeye çalışıyor ve beni tehdit ediyor.'

"Kaçık. Sen deliden başka bir şey değilsin. Kadın operatörün söylediklerini dinlemeye çalışırken adam bağırmaya devam etti.

"Onu duyabiliyor musunuz? Duyabildiklerini ve eğer hâlâ oradaysa, geldiklerinde gözaltına alınacağını söylediklerinde rahatladı.

'Evet. Kocamın bir arkadaşı. Size adresini vereyim. Daha sakinleşti. Daha kontrollü. İçeri girerse ona bıçak çekecekti.

"Sadece bekle. Omzunun üzerinden baksan iyi olur. Sen bekle.'

Komşuların onu duyup duymadığını merak etti. Tanıklara ihtiyacı olabilirdi. 'Onu şimdi duyabiliyor musun? Evet, hatta kalacağım.' *Bundan sonra Paul onu savunur muydu?*

"Polis yolda," diye bağırdı mektup kutusundan. 'Şansınız varsa sizi alkollü araç kullanmaktan da yakalarlar.'

Koridorun duvarına yaslanmış, adamın ayak seslerinin azalmasını dinliyordu. Umarım Emily uykuda kalmıştır. Paul'ü aramak niyetiyle telefonu tekrar eline aldı ama sonra vazgeçip Emily'yi kontrol etmeye karar verdi. Polis geliyordu. Ve onlar gittikten sonra acıyı dindirmenin tek bir yolu olacaktı.

FIFTEEN

Paul, saati yutan saati izlerken ayaklarını yere vuruyor: Akşam 6.40. Dernek zamanı kutsaldır. Bu zamanı diğer mahkûmlarla sohbet ederek ya da bilardo oynayarak geçirmek istemese de, insan etkileşiminin eteklerinde oyalanabilmek onu teselli ediyor. Stephen fena değil ama her gece aynı kişiyle ancak bu kadar sohbet edilebilir. Dört gecedir aynı hücreyi paylaşıyorlar ve bu sonsuzluk gibi geliyor.

Tırnakları, başka bir mahkûmla hukuki danışmanlık için takas ettiği, çok sevdiği telefon kartına çarpıyor. Bu kart olmadan, herhangi biriyle iletişime geçebilmesi için bir haftadan fazla beklemesi gerekecekti. *"Hadi!* Saat 18.45. Sonunda kuyruğun en önüne ulaşıyor ve David'in numarasını çeviriyor, hapishane tarafından şu ana kadar 'doğrulanmış' tek numara.

"Benim. Seni duymanın ne kadar güzel olduğunu bilemezsin dostum. Kardeşinin sesini duyunca kelimeler boğazında düğümleniyor.

Tanrıya şükür aradınız. Ne oldu böyle? Michelle'den haber var mı?"

"Hayır, henüz değil. Muhtemelen benden önce duyacaksın. Paul, sanki bu onun sefalet içinde boğulmasını engelleyebilirmiş gibi duvara yaslanır.

"Ben yapmadım. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Ama sen yapmadıysan kim yaptı?"

"Tartışıyorduk ve ben hışımınla çıktım. Paul telefona sarıldı. "Sadece yarım saat kadar uzaktaydım. Geri döndüğümde onu buldum..."

Buna inan.'

"Orada başa çıkabiliyor musun kardeşim?

Hemen hemen. Çok fazla seçeneğim yok, değil mi? Gerçek gibi görünmüyor. David'in sesini duymak her şeyi bir anlığına normalleştirir, ancak işler onun için bir daha asla 'normal' olmayacaktır. Mucizevi bir şekilde kurtulsa bile.

'Nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum. Hastaneyle iletişim halinde olmaya çalışıyoruz ama ketum davranıyorlar.

"Bütün suçu benim üzerime attıklarına inanamıyorum.

"Nick'ten duyduğuma göre, birçok insanın katlanabileceğinden çok daha fazlasına katlanıyormuşsun.

"Bu beni hapishaneden uzak tutmayacak, değil mi?

Benimle konuşmalıydın Paul. Neden konuşmadın? Neden tüm bunları kendi başına yaşadın?

"Ah, bilirsin... Bunu halledebileceğimi düşünmüştüm.

'Sana yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağımı biliyorsun, değil mi? Ne pahasına olursa olsun. Her ne olduysa ve her ne yaptıysan ya da yapmadıysan, ben senin için buradayım.

Biliyorum. Teşekkür ederim. Ama bir şey yapmadığıma inanmanı istiyorum.' "Acele et, olur mu! Arkasından bir ses sesleniyor.

Paul bunu görmezden gelir. "Bana inanıyorsun, değil mi-

Paul, çağrı sonlandırma düğmesine vuran yumruğun sahibiyile yüzleşmek için arkasını döner. "Bu da ne-" Kısa keser. Paul'ün iki metre boyundaki gövdesinin üzerinde, yumruğu kadar vahşi bir suratı olan bir adam yükselmektedir.

Paul hücrelerine çekilir ve hapishane kütüphanesinden bir kitap okumaya çalışır. Stephen uyuyor. Şanslı çocuk. Hiçlik günleri önünde esniyor. Yarın pazartesi, işte olması gereken zaman. Normal hayatında. Oraya geri dönmek için neler vermezdi. Düşüncelerinin orada geçirdiği son günü hatırlamasına izin veriyor ve Alana'nın yüzü aklına geliyor.

* * *

"Günaydın Alana. Nasılsın? Paul çantasını sanki bir patates çuvalıymış gibi masanın üzerine bıraktı.

'Görünüşe göre senden daha iyi. Sen iyi misin?'

"İyiyim. Biraz yorgunum. Çantasından, şansı olsaydı evde üzerinde çalışacağı dosyaları çıkardı.

"Bundan daha fazlası var. Ona doğru süzülürken parfümü havada uçuşuyordu. "Bitmiş görünüyorsun.

"Kahve ister misin?

"Konuyu değiştirme. Elindeki kâğıtları göğsüne bastırdı. "Michelle mi? Siz ikiniz *yine* kürek mi çekiyorsunuz?

"Sayılır. Birkaç hafta önce Alana'ya sırrını açmış ama pişman olmuştu. O andan itibaren Alana sürekli onu kontrol ediyordu.

"Bu bir sıradan daha fazlası gibi görünüyor. Kadın adamın koluna baktı.

"Benim hatam... Eve geç kaldım ve onun çağrılarını görmezden geldim. Paul masasının kenarına tünedi. "Sanırım saklayacak bir şeyim olduğunu düşünüyor.

Alana ona doğru geldi, kolunu tuttu ve tırnak yaralarını inceledi. "Acıyor gibi görünüyor. Dokunuşu nazikti.

"Sorun değil. Paul kısa kollu bir gömlek giydiği için kendini azarlayarak kolunu çekti. "Gidip şu kahveyi yapayım.

Titreyen elleriyle bir kaşık kahveyi kavanozdan fincana aktarmaya çalıştı.

Kapı aralığında ortaya çıktı. "Vay canına. Sinir küpü olmuşsun! Ona sütü uzattı. "Konuşmak istemediğine emin misin?

"Ben iyiyim. Bazı işlere devam etmem gerekiyor. Telefonlarımı bekletir misin? Kim olursa olsun."

"Onu bırakmalısın, biliyorsun.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum. Onunla göz göze gelmek istemedi.

Kahvesini höpürdeterek ofis koltuğuna oturdu. Bilgisayarının açılmasını beklerken konsantre olmaya çalıştı. E-postalar başlamak için mantıklı bir yer olabilirdi. İş mesajlarının arasına birkaç kişisel mesaj sıkıştırılmıştı.

Golf hakkında bir hatırlatma! Paul günü Nick'le birlikte golf sahasında geçirmeyi ne kadar çok istediğini düşündü ama Michelle'le öncesi ve sonrasında yaşayacağı sıkıntılara değmezdi. Özellikle de dün geceden sonra. *Eğer sahiplenici karın seni bir günlüğüne yalnız bırakmazsa, ben de gelir seni ondan uzaklaştırırım.*

Hey kardeşim! Geçen gün seni görmek güzeldi! David de ona mesaj atmıştı. Düğünden beri onu sadece birkaç kez görmüştü. *Hafta sonu geliyorum.* Onu her hafta görebildiğinden emin olduğu günler geride kalmıştı. Kalan son aile üyesi ve Michelle

onu kıskandı. Bir kadın kardeşiyle geçirdiği zamanı nasıl kıskanabilirdi? Tekrar Nick'in karısını ve onun kendisini 'yolundan çekilmesi' için nasıl cesaretlendirdiğini düşündü, o zaman o da kendi işine bakabilirdi.

Artık iletişim için iş e-posta adresini veriyordu. O ve Michelle ortak bir e-posta adresi kullanıyorlardı. Düğün hazırlıkları hakkında herkesle iletişim halindeyken güzel bir şey gibi görünüyordu, ancak bu, Michelle'in mesajları aldığını bilmeden silebileceği anlamına geliyordu.

Onlara da kendisine mesaj atmayı kesmelerini söylemişti - bu onu şüphelendirdi. Bir mesaj bütün bir akşamı mahvedebilirdi. Bugünlerde, hatırladığında, evdeyken telefonunu kapatıyordu.

Paul masanın üzerinde bir not defteri kaydırdı. Belki bir liste yaparsa, yararlı bir şeyler yapmasına yardımcı olabilirdi. Birkaç şey karaladıktan sonra yapması gereken bir aramayı hatırladı. Cevap beklerken, ofis kapısının arkasından 'Sakin ol ve devam et' sözleri yükseldi. Bu onun mantrası haline gelmiş, çok kullanılan bir slogandı.

Merhaba. Siz 7 Sycamore Court'un satışıyla ilgilenen temsilci misiniz? Tamamlama aşamasına geçebilmemiz için bir belge talep etmek üzere arıyorum. Evet, bekliyorum.'

Paul'ün bakışları Emily'nin çizdiği resme takılınca kaşları gevşedi. *Ben ve babam*. Yanındaki bir fotoğraftan yüzü gülümsüyordu. İşleri yoluna koymak zorundaydı. Onun iyiliği için. Hepsinin iyiliği için.

"Evet, teşekkürler, bana e-posta ile gönderebilir misiniz? Hayır. Şimdilik bu kadar. Sizinle irtibata geçeceğim. Telefonu bırakarak kalemini eline aldı ve listesindeki ilk maddenin üstünü çizdi.

Cep telefonu canlandı. Michelle. O anda onunla uğraşamazdı. Tekrar çaldı. Sessiz moda aldı. Sandalyesinde, kendini dosya dolabına doğru götürdü. Bir dosyayı açarak içindekileri okumaya çalıştı ve ardından diktafonunu eline aldı. "Alana," diye mırıldandı. 'Brookes, Lawson ve Smeaton'dan Bay Brookes'a bir mektup yazabilir misin? Tarihi geçen cuma olsun. "Sevgili James. Spalding Çiftliği'yle ilgili sözleşme değişimi hakkında yazıyorum." Alana, veritabanından adresin geri kalanına bakabilir misin?

Paul saate baktı. Saat dokuz buçuktu ve sanki bütün gün çalışmış gibi bitkin düşmüştü. İç geçirerek diktafonunun kayıt düğmesine bastı ve devam etti.

"Telesekreterden birkaç geri arama var. Alana ofisine girdi ve bir avuç kâğıdı ona doğru itti. "Ve belli bir kişi sürekli arıyor. Ona meşgul olduğunu söyledim ama mutlu olmadığını söylemek hafif kalır. Saçlarını bir omzunun üzerinden savurdu. 'Bunu halletmelisin. Santrali tıkıyor.

Mesajlarını gözden geçirmeye başladı. "Onu daha sonra arayacağım. Beni fidye için tutmasına izin vermeyeceğim.

ARA BENİ

Telefonu masanın üzerinde parladı.

"Seni yalnız bırakayım o zaman. Adam telefonunu eline alırken Alana gözlerini devirdi. Kapıya doğru geri çekildi.

Michelle'i yatıştırana kadar hiçbir şey elde edemeyeceğini bildiğinden, ev telefonlarını aradı. İlk çalışta cevap verdi.

"Benim.

Paul. Neden beni yine görmezden geliyorsun? Buna dayanamıyorum. Bunu çözmemiz gerek.'

Kadın söylenirken Paul sessiz kaldı. Telefonu kulağından uzak tutmasına rağmen onu hâlâ net bir şekilde duyabiliyordu.

"Sakinleştğinde beni ara," dedi sonunda ve güçlenmiş bir şekilde aramayı sonlandırdı. Kadının ne kadar üzgün olabileceğini düşündükçe bu endişeye dönüştü. Belki de onu aramalıydı. Hayır, boş ver. Ateşe ateşle karşılık verme zamanıydı.

'Biraz temiz hava almak ister misin? Öğle yemeği yiyebilir miyiz? Paul telefonlarına ve e-postalarına geri dönmüştü ve Alana kafasını kapıdan uzattığında dikkatinin dağılmasından memnundu. Biraz öğle yemeğinin ne zararı olabilirdi ki?

"Evet. Sandalyesinden ceketini çıkardı. 'Buradan biraz uzaklaşmak işime yarayabilir. Gerçi üzerimde fazla para yok. Kendini aptal gibi hissediyordu. "Banka kartımı Michelle'e bıraktım. İkimiz için de öğle yemeğine yetecek kadar param olup olmadığından emin değilim. *Ne kadar utanç verici.*

"Bu sefer ben ısmarlıyorum," diye cevap verdi. "Lee'ye bu ay ikramiye ödendi.

"Biraz dışarıda olmak rahatlatıcı. Müzenin bahçesine bakan bir banka yerleştiklerinde Paul nefes verdi. "Duvarlar üzerinize kapanmaya başlıyor.

"İdarede çalışmayı dene. Alana ona bir sandviç uzattı. 'En azından mahkemede zaman geçiriyorsun ve dışarı çıkıp değerlendirme falan yapıyorsun. Ben burada sıkışıp kaldım.

her zaman orada!"

"Ta. Ambalajı yırttı. 'Bunun için hazırım. Bir dahaki sefere benim ikramım. Paul ve Alana bahar güneşinin altında sessizce oturuyorlardı. "Şimdi evde neler oluyor? Pop'unu tıklayarak açtı.

"Pek bir şey yok.

'Bana hiçbir şey gibi gelmiyor. Bu konuda tek başına değilsin, biliyorsun. Belki sana yardım edebilirim.

"Bundan şüpheliyim. Sorun yok. Gevrek paketinin üst kısmını ayırdı. 'Bir kere de senden bahsedelim. Lee nasıl?"

"Oh, her zamanki gibi. Paul onun yüzünde sıkılmış bir ifade belirmediğini düşündü. "Her zaman olduğumuz gibiyiz. Eski bir çift terlik. Ellerine baktı. "Konuşacak pek bir şey yok.

"Tartışıyor musunuz? *Evlendikten sonra böyle bir yalnızlık normal mi?*" diye sormak istiyordu.

"Biriyle benim Lee'yle olduğum kadar uzun süre birlikte olduğunuzda, tartışacak bir şey bulamıyorsunuz. Sandviç paketinin köşesiyle oynadı. "Ateş bir süre sonra söner.

"Michelle ve bende kesinlikle ateş var. Yüzünün kenarındaki bir kırıntıyı fırçaladı. "Sadece her zaman yanan ben oluyorum.

"Sana sahip olduğu için çok şanslı. Eğer ben..."

Biliyorum. Ama konuyu değiştirsek iyi olur. Oh hayır! 'Ne oldu?"

Paul bahçe kapısından park halindeki arabayı izlerken karnında mide bulandırıcı bir gümbürtü hissetti. Evet, bu onların Ford Focus'uydu. Karısının yüz hatlarını belirgin bir şekilde seçebilecek kadar yakın değildi ama yüz ifadesini kesinlikle hayal edebiliyordu. "Bu o. Yanına gitme seçeneğiyle boğuştu ama bunun işleri daha da kötüleştireceğine karar verdi. Özellikle de Alana'nın önünde. Hayır, diye düşündü. Öğleden sonra onu arayacağım. Önce sakinleşmesini *umalım*.

"Ne olmuş yani? Yanlış bir şey yapmıyorsun. Alana da gözlerini arabaya dikti. "Evlendiğin için daha az kıskanacağını düşünmüştüm.

"Sorun yok. Aklını kaçıracaktı. Dışarıda oturup yemek yemeleri için bir neden bulsa iyi olacaktı.

"Onunla konuşabilir miyim?" diye teklif etti

Alana. "En iyisi konuşmamak. Pek dostça davranmayacaktır.

'Umursuyor gibi mi görünüyorum? Ben *senin* arkadaşım, *onun* değil. Alana ayağa kalktı ve eteğinin kıvrımlarını düzeltti. Evin bulunduğu yöne doğru baktı.

Araba. "Tanrım Paul. Bundan çok daha iyisini yapabilirsin."

OceanofPDF.com

SIXTEEN

Paul hapishane hücresinin kasvetinde dik oturur. Titredikçe ince yatak gıcırıyor. Yatağın altındaki battaniyeyi açarak çenesine doğru çeker ve nerede olduğunu hatırladıkça derisine sürtünür. Bir an için saatin kaç olduğunu merak eder. Gözleri tepedeki parmaklıklı pencereye sıçrayarak şafak emareleri arar. Sonra artık zamanın umurunda olmadığını fark eder. Hiçbir şey fark etmez.

Yastık süsü verilmiş yumrunun üzerine doğru büzülür, sonra sessiz gözyaşlarının başının yanlarından aşağıya, kulaklarına ve saçlarına doğru kaydığını fark eder. Gözyaşlarının gücüyle titreyerek sessiz kalmaya özen gösteriyor, ruh haliyle dikkat çekmek ya da Stephen'ı uyandırmak istemiyor. *Erkekler ağlamaz, değil mi?* Ama tüm bunlar onu yıkmakla tehdit ediyor. Suçluluk ve çaresizlikle yaşamak çok zor.

Stephen, intihar riski taşıdığına karar verilmesi halinde, herkesin oraya düşmemek için elinden geleni yaptığı, görünüşe göre çok korkunç bir koğuş olan 'sağlık hizmetleri' bölümüne götürüleceği konusunda onu çoktan uyarmıştır. Yine de *buradan* daha kötü bir yer olabileceğini düşünemiyor.

Gözlerini kapatarak uykunun onu kurtarmasını diler. Bunun yerine, Michelle'e ne olmuş olabileceğini milyonlarca kez gözden geçirir. Sürekli o geceyi hatırlamaya çalışır ama sanki zihninde bir şey bunu engellemektedir. Bilinç kayıpları hakkında bir şeyler duymuştur ve beyninin kendisinden neler saklıyor olabileceğinden endişelenmektedir. O kadar çok içmemiştii, değil mi?

Akıl sağlığındaki düşüşü çok daha önceden öngörmesi gerekirdi. Ama yapmadı ve hepsini hayal kırıklığına uğrattığını biliyor. Denemiş ama belli ki yeterince çabalamamış. Biriyle görüşmeyi kabul ettiği zamanki konuşmayı hatırlıyor.

* * *

Nick'in salonundaki kanepede uzanırken telefonu karanlıkta cızırdadı. İşten eve geç kaldığı için onu kapı dışarı etmişti.

"Merhaba," diye fısıldadı.

Benim. Özür dilerim. Çok özür dilerim.' Michelle ağlıyordu. "Son zamanlarda bana ne oldu bilmiyorum. Seni kaybetmek istemiyorum.

"Bunu göstermenin komik bir yolunu bulmuşsun! Konuşurken ayağa kalktı. "Benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun! Sesi istemeden de olsa yükseldi. 'Yoksa neden beni dışarıda bırakasın ki? *Ve* beni tutuklatmakla tehdit ettin? *Yine mi!*

Biliyorum. Özür dilerim. Doğru düzgün düşünemiyordum. Sanırım hap ya da başka bir şeye ihtiyacım var. Derin bir nefes aldı. "İyi değilim Paul. Kendimde değilim. Lütfen beni bırakma!

Paul gözlerini ovuşturdu, artık oturma odasındaki mobilyaların gölgeli şekillerini seçebiliyordu. 'Bana güvenmeyi öğrenmek zorundasın. Ve öfkeni kontrol altına almalısın. Seni böyle görmekten nefret ediyorum!'

"Benimle doktora gelir misin? Bana yardım edecek misin?"

"Elbette edeceğim.

Eve gelecek misin? Yani şimdi? Sana burada ihtiyacım var!"

Yapamam. Nick'i bu saatte uyandıramam. Sabah ilk iş orada olacağım. Onun kanepesindeyim.'

"Başka biriyle birlikte olmadığına emin misin?"

Sessizliğin içinde iç çekti. "Buna cevap vermeyeceğim."

Fikrini değiştirmesine fırsat vermeden, aynı gün ona doktordan bir randevu aldı. Dünya Kupası sırasında bir bar gibi tıkış tıkış olan bekleme odasında Michelle ve Emily'nin arasına sıkışmış bir şekilde oturdu. Yirmi dakika sonra Michelle oturduğu yerden kalktı ve etrafta tepindi. Tedirginliği bir elektrik direğinden yayılan elektrik gibi vızılıyordu.

'Ne kadar sürecek? Randevum yıllar önce olmalıydı!'

'Bir dergi falan okumaya çalış. Rahatla, Tanrı aşkına. Adam ona *Hello!* dergisinin bir nüshasını uzattı, o da göz gezdirdikten sonra masaya çarptı. Kapalı odada birkaç kişi merakla ona bakıyordu.

Michelle muayenehaneden hışımla çıkana kadar bir on beş dakika daha geçti. "Buna hizmet mi diyorsunuz?" diye çıkıştı ürkmüş resepsiyon görevlisine, gidişinin yarattığı hava resepsiyon masasındaki kâğıtların dalgalanmasına neden oldu.

Paul ve Emily onun peşinden koştular. "Sadece biraz daha," diye yalvardı. Yaptıkları gibi devam etmeleri halinde ortaya çıkacak sonuçları düşünemiyordu. 'Eminim doktor size bir şeyler verebilir. Biraz daha bekleyelim.

"Hayır. Haftaya sen isteyken gelirim. Zaten en başta yapmam gereken de buydu. Kendimi bir randevuya getirebilecek durumda yım.'

* * *

"Seninle konuşmam gerek Paul. Ani sesle kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Tekrar uykuya dalmış olması gerektiğini fark eder. Stephen kıpırdanır ve diğer yatakta döner. Hapishane papazının hücre kapısında çerçevelenmiş görüntüsü, kapı zilini açtığında karşısında bir polis bulmaya benzetilebilir. Eğer evde olsaydı. Ama ilk kez, uyandığında aklına gelen ilk şey bulunduğu yerin korkunç farkındalığı değildir. Ona söyleyecekleri şey.

"S a a t kaç? Belki onu konuşturmaya devam ederse kaçınılmaz olanı engelleyebilir.

"Üçü biraz geç. Papaz Paul'ün yatağında yanına oturur.

"Bana ne söyleyeceğini zaten biliyorum. Paul kendini hasta hissediyor.

"Sorun Michelle, değil mi?

Korkarım öyle. Telefonu yaklaşık bir saat önce aldık. Gece yarısından kısa bir süre sonra vefat ettiğini söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm.

Kelimeler beyninde yüzerken Paul hareketsiz bir şekilde oturur ve yükselen kusmuğu yutmaya çalışır. Kadın ölmüş. Yavaşça başını sallar. Kızım. Kimse...'

'Korkarım buna cevap veremem ama sanırım sabah kendisine söylenecektir. Ailesiyle birlikte mi?'

Büyükannesi. Aman Tanrım. Ona benim söylememin bir yolu yok mu? Bunu benden duymalı.'

'Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum. Ama bir telefon görüşmesi ayarlamak için ne yapabileceğime bakacağım, o zaman en azından onu rahatlatabilirsiniz.

"Gittiğine inanamıyorum. Paul'un fısıltısı gecenin sessizliğinde bir hayalet gibi. Yine de garip bir şekilde sakindir. Bir yanı histerik olmayı bekliyordu. Michelle gitmişti. *Sonsuza dek*. Ne hissediyor? Teslim olduğu için öfke mi? Üzüntü mü? Rahatlama mı? *Cinayetle* suçlandığı için korku mu? Hayır. Hiçbir şey. Uyuşukluk. Kesinlikle hiçbir şey. "Cenazeye gitmeme izin verilecek mi? Ailesi ve arkadaşlarının önünde bir polis memuruna kelepçelendiği bir görüntü zihninde belirir. Sonra kendine kızıyor. Kadın neredeyse hiç üşümüyor ve o cenazesini düşünüyor.

Papaz Paul'un omzuna elini koyarak, 'Bu şartlar altında muhtemelen böyle bir seçeneğimiz olmayacak. Ama burada, hapishane şapelinde bir ayın yapabiliriz. Bir mum yak ve onun için birkaç kelime söyle. Bir dua edin.

"Bir dua. Paul homurdanır. "Bunun ne yararı olacak ki? *Lanet bir dua*. Tamamen mahvoldum.'

"Kızgın olmaya hakkın var. Papaz onun omzunu sıkar. "Böyle bir zamanda bu doğal bir tepkidir.

"Kızgın mı? Paul kendi sesindeki titreme karşısında şaşırır. "Kızgınlıktan daha fazlasıyım, sana söyleyeyim! En azından o kurtuldu ama beni bütün bunlarla yüzleşmek zorunda bıraktı. Hepsi onun suçuydu.

"Sakin ol dostum. Stephen'ın sesi karanlığa karıştı.

"Ölmeyi o seçmedi. Papazın sesi nazikti. "Eminim yaşamak için elinden geldiğince mücadele etmiştir.

'Yine de kendini bıçaklamayı seçti, değil mi? Ne tür bir anne işler zorlaştığında kendi kollarını keser ve kendi göğsüne bıçak saplar?

"Kapa çeneni sık kafalı! Bir başka mahkûmun sesi sahanlıkta yankılanıyor.

"Henüz ne olduğunu bilmiyoruz. Papazın sesi sessizlikte yankılanıyor. 'Ama sesini alçaltmalısın. Herkesi uyandırırıyorsun.

'Bak, kendi başıma kalmam lazım. Kafamı toparlamalıyım. Onlara benim yapmadığımı söyleyebilirdi. Ama şimdi söyleyemez, bu da her şeyi değiştirir. Düşünmem gereken şeyler var.'

"Elbette. Papaz ayağa kalkar. 'Sana göz kulak olacağız. Sabah nasıl olduğunuzu görmek için geri geleceğim. Muhtemelen sindirmek biraz zaman alacaktır.

"İyi misin dostum? Stephen ayağa kalkarken diğer yatak gıcırıyor. "Aptalca bir soru, biliyorum.

"O öldü. Paul bu sözleri yüksek sesle söylerken henüz onlara inanmamaktadır. "Bunu bekliyordum. Zaten herkes benim yaptığımı düşünüyor.

Hücre kapısının gümbürtüsü gecenin karanlığında daha yüksek duyuluyor. "Konuşmak ister misin dostum?

Hayır. Teşekkürler. Bunu iyice düşünmem lazım.

Paul yastıklarına gömülür. Zihni o kadar yüksek sesle gevezelik ediyor ki, birilerinin onu duyup duymadığını merak ediyor. *O öldü. Kanlı bir şekilde öldü. Ve ben cinayetle suçlanıyorum.* Bir bardak su içerek rahatsızlığını bastırmaya çalışıyor. Bunu sonra düşünecek. Onu düşünmek istiyor. Onun sesini duymak. Hayattaymış ve bunların hiçbirisi gerçek değilmiş gibi davranmak.

* * *

'Seni özlüyorum. Yarın seni görmek için sabırsızlanıyorum. Düğünden bir gece önce ondan haber alınca şaşırılmıştı. Nick'in mutfağında oturuyordu, bir elinde viski bardağı, diğerinde cep telefonu. "Merhaba demek için seni bir arayayım dedim.

"Meşgul olacağını düşünmüştüm. Tırnaklarınla. Arkadaşlarınla.'

'Sadece birkaç tur attım. Şimdi gittiler. Sen de mi beni özlüyorsun?'

Elbette! Emily nasıl? Uyumaya gitti mi yoksa çok mu heyecanlı?'

'Neden her zaman *Emily* hakkında konuşmak zorundasın? Yarın ikimiz hakkında olacak.'

Buna şaşırarak, 'Bu *hepimizle* ilgili, değil mi? İkiniz de çok güzel görüneceksiniz.

"Emily için olmasaydı benimle evlenir miydin?

"Ne demek istiyorsun Michelle? Yarın benim karım olacaksın. Gerçek bir aile olacağız. Zaten olmadığımızdan değil. Saçmalamayı kes.' *Düğünümüzden önceki gece tartışmamıza izin verme,* diye düşündü ve bardağını doldurması için Nick'e uzattı. David başını eğince

odaya girdi ve telefonuna saldırmaya çalıştı. 'Ne yapıyorsun? Annen yatmadı mı daha? Şimdiye kadar birkaç kadeh içmiştir herhalde.

Evet, yukarı çıktı. Ben tek başımayım. Sadece bir bardak şarap doldurdum. Bir an durakladı. 'Yarın geleceğine söz veriyor musun? Bunu bilmem gerek.

'Bu da nereden çıktı? Tabii ki yapacağım. Bunu daha önce de yaşadık.'

'Yapmazsan dayanamam. Bu beni öldürür.' Duyabiliyordu Sesi titriyor ve suçluluk duygusuna kapılıyordu ama bu, kızgınlığın gölgesinde kalıyordu. Dügün günlerinin arifesinde mutlu ve pozitif olmayı başaramazsa, gelecekte sorunlar ortaya çıktığında ne umudu olabilirdi ki?

Telefonda iç çekmekten kendini alıkoydu ve neşeli sesini denedi. 'İkimiz de orada olacağız. Her şey harika olacak. Endişelenmeyi bırak ve özgürlüğünün son gecesinin tadını çıkar. Kardeşi boğaz kesme hareketleri yaparken kaşlarını çatı. 'Tamam, ben gidiyorum. David ve Nick bekliyor.

'Bana söylediğin her kelimeyi duydular mı? Çok teşekkürler.' "Bak, ben gidiyorum. Yarın görüşürüz. Biraz uyu.'

"Denerim. Sesi çok uzaklardan geliyordu.

"İyi geceler. Mutfakta birkaç dakika sessizlik oldu.

"Bizim çocuk, ne yaptığını bildiğinden emin misin? David bardağına biraz daha viski doldurdu.

"Tabii ki bilmiyor. Nasıl yapabilir ki? *Onunla* evleniyor! Nick sandalyesini yaklaştırarak Paul'le yüz yüze geldi. "Aklını başına toplamak için on dört saatin var. Ondan sonra işin biter!

"Artık geri dönemem. Hiçbir uyarı olmadan Alana'nın yüzü zihninde belirdi. Hemen ardından Emily'ninki geldi. "Bir kızımız var ve-

"Yani? David bardağından bir yudum aldı. "Boş bir odam var.

"Benim de bir kanepem var," diye ekledi Nick. 'Senin de bildiğin gibi. Yeniden düşünmek için çok geç değil. İnsanlar anlayacaktır.

Paul başını salladı. 'İyi niyetli olduğunu biliyorum. Ama biraz ara ver. Buna ihtiyacım yok. Aman Tanrım. Gözleri telefonunun ekranına kaydı.

*I umut sen at senin kardeşinin ve değilsahip olmak a
son bir yere kaçıyorum. Lütfen yarın gel.*

* * *

"Konusmak istemediğine emin misin dostum? Stephen'ın sesi hücrenin sessizliğini böler. Gözlerinden yine yaşlar süzülürken, Michelle'i her düşündüğünde onun güvensizliği ve mutsuzluğuyla hatıralarının kirlendiğini fark eder. Tatil evindeki tartışmalarından öncesine dönmek için her şeyini verebilirdi. *Her şeyi.*

OceanofPDF.com

SEVENTEEN

ALANA

Bıçaklanan Eşi Yaşam Mücadelesini Kaybetti

Polis, Filey'deki Summerfield Tatil Parkında aile içi bir olaya karışan bir kadının dün gece öldüğünü doğruladı.

Kadının adı otuz altı yaşındaki Michelle Jackson olarak açıklandı. Kocası Paul Jackson, Çarşamba günü mahkemeye çıkarıldıktan sonra gözaltına alındı.

Polis tatil evlerine yaklaştık Pazartesi günü saat 10.15'te Bayan Jackson göğsünde tek bir bıçak yarasıyla bulunmuştur. Olay yerinde bir silah bulunmuş ve Bay Jackson daha sonra tutuklanmıştır.

Yasal nedenlerden dolayı ismi açıklanamayan altı yaşındaki kızlarına aileleri bakıyor ve şu anda özel eğitilmiş memurlar tarafından sorgulanıyor.

Kuzey Yorkshire, Osbaldwick'ten gelen aile, aile tatillerinin ikinci gecesindeydi. Hem ailenin Osbaldwick'teki evine hem de trajedinin yaşandığı kulübenin önüne çiçek ve taziye mesajları bırakılmaya devam ediyor. Soruşturmalar devam ediyor.

"O öldü. Alana gazeteyi Lee'ye doğru fırlatır.

Pencereden sızan akşam güneşinde gözlerini kısarak makaleyi gözden geçirmesini izlerken odanın sessizliği üzerlerine çöküyor. "Şu perdeyi çeker misin?"

Alana, Paul'ün onun ölümünden henüz haberdar olup olmadığını merak etmektedir. Tüm bu durum aklından çıkmıyor ve *onu* da özlüyor. Aramalarını, mesajlarını, işteki varlığını. *Böyle olmaması gerekiyordu.* Michelle hiç bu kadar şanslı olduğunu bilmemişti. Her şeye sahipti. Alana'nın istediği her şey. Belki şimdi...

Lee gazeteyi dörde katlayarak başını sallıyor. "Çok kötü biriydi. Birkaç kez içinde durduğu bir şey gibi konuştu benimle. Bu size bir şey gösteriyor, değil mi?"

"Neyi göstereyim? Alana ona bakar.

'İnsanların neler yapabileceğini-'

"Kapa çeneni Lee, olur mu?"

"Bununla *suçlanıyor*, değil mi? Gazeteyi sandalyesinin minderine yerleştirirken gazete çatırdıyor. 'Ve başka kimseyi aramıyorlar. *Arıyorlar mı?*'

Öne doğru uzanarak şarap bardağına uzandı. "Tanrım, buna ihtiyacım var.

Lee kumandayı televizyona doğrultuyor ve Alana'ya hoşlanmadığı bir şekilde bakıyor. "Bakalım haberlerde de var mı?"

"Paul John'a Michelle'in bıçağı *kendine* çevirdiğini söyledi. Alana bir ağız dolusu şarabı yutuyor; şarap boğazından aşağı rahatça kayıyor. "Kendine zarar verme geçmiş var; bunu Paul'le tanışmadan önce de yapmış.

"Bu konuda biraz bilgin var, değil mi?" Yine ona bakıyor. *O bakış!*

'Sana yıllar önce sorun yaşadıklarını söylemişim. Neden ondan ayrılmadığını sadece Tanrı bilir.'

Sonra ne olacak? Koşarak sana mı geldim? Bu hoşuna giderdi, değil mi? Kurusıkı ateş etmeyen hoş, erkeksi bir adam.'

"Başlama Lee. Tanıdık öfke içinde kıpırdanıyor. Her fırsatta ona bunu hatırlatıyor.

"Her şey ortaya çıkacak. Lee kemiği olan bir köpek gibi. "Bir insan bunu kendine yapmaz.

"Ne yapmak?"

"Kendi göğsüne bıçak sapla.

"Bu onların ruh haline bağılı. Alana yanındaki masadan şarap şişesini aldı. 'Paul cehennemde yaşıyor. Michelle bir süredir yokuş aşağı gidiyor. Kadehine dökülen tatmin edici sıvının tadını çıkarıyor. "Paul onun için fazla iyiydi.

"*Onun* tarafında olacağını bilmeliydim! Eğildi ve Alana'nın yanındaki şarap şişesini aldı. "Michelle de biliyordu, *değil mi?*

"Neyi biliyordun?

"O zaman buraya geldi ve devam etti. Bir şeyden şüphelenmeseydi bunu yapmazdı. Kanallar arasında geziniyor.

'Ona neler yaşattığını biliyorum. Şunu yapmayı keser misin!' Lee'nin kanal değiştirmesi en az onun kadar sinir bozucu. "Açık bir şeyler bırak!

Alana onu düşünmeye bırakmasını diliyor. Kafasını toparlaması gerekiyor. *Michelle öldü. Paul hapiste.* Bir an için Emily'yi de merak eder. *Zavallı Paul.* Birçok kez onun mutsuzluğunu hissetmiş olmasına rağmen işlerin bu hale geleceğini asla tahmin edemezdi. En son Michelle onu hapse attıktan sonra işe geldiğinde hissetmişti.

* * *

"Seni *tutuklattı!* Alana öğle yemeğini yerken neredeyse sandviçini yutacaktı. "Dünyada tutuklanmasını bekleyeceğim son *kişi* sensin!

"Bir hücrede neredeyse beş saat. Göz temasından kaçınarak, üzerine yayıldıkları çimenlerin bıçaklarını öfkeyle topladı. "Korkunçtu. O yerlerden birinin içini bir daha asla görmek istemiyorum. Elindeki bir avuç otu bırakarak ona baktı. "Benimle bir pislikmişim gibi konuştular. Karımı dövebileceğimi düşündükleri için sanırım öyle konuşuyorlardır.

"Şimdi ne olacak? Alana kolunu onun omzuna dolama dürtüsüne direndi ve bunun yerine elini nazikçe onun koluna koydu.

Hiçbir şey. Tanrı'ya şükür. Anlaşılan Michelle'e ihtiyati tedbirlerden ve mahkeme duruşmalarından bahsediyorlardı. O geri adım attı. Kendi yaralarına kendisinin sebep olduğunu kabul etti. Paniklemiş olmalı.'

"Kesilmesi gerekiyor. Alana sandviçinin kalanını paketine yerleştirdi. "Bak, üzgünüm Paul, onun senin karın olduğunu biliyorum ama

Davranışlar kötüleşiyor. Ne halt edeceksin? Onunla kalamazsın.' *Benimle olmalısın*, diye bağırды içinden. *Mükemmel olurduk!* "Onu biriyle görüştürmeye çalışıyorum. Alana onun dudaklarını izledi. kocaman bir nefes aldı, sonra pürüzlü bir nefes verdi. "Orada bir yerde saklandığını biliyorum, nefret ve kıskançlık katmanlarının altında.

"Bence sen harikası. Alana onun kolunu sıktı. "Bunu asla unutma. Ama Emily'yi onunla nasıl yalnız bırakabildiğini merak ediyorum. Ben bırakmazdım. O güvende mi?"

'Michelle ona asla zarar vermez. Kızgın olduğu kişi *benim*.'

'Nereden geliyor bu? Siz evlendiğinizden beri daha da kötüleşti. Paul'ün sebep olarak arkadaşlıklarını öne sürmesini bekledi. En azından bu ona bir 'giriş' sağlayacaktı.

"Geçmişteki ilişkileriyle ilgili. Erkekler onu terk ediyor, hatta babası bile. Kolasından bir yudum aldı. 'Yıllar boyunca kendini oldukça değersiz hissetmiş. Sanırım benim de onun gibi korkunç hissetmemi istiyor.

"Arkadaş olmamızın bir faydası yok, değil mi? Alana bunu söylemeye karar verdi. 'Lee de kıskanıyor. Yine de arkadaşlığımızdan vazgeçmeyeceğim! Eliyle Paul'ün elini okşayarak ona doğru işaret etti.

"Evet. Umm.'

"Sana sahip olduğu için çok şanslı. Alana onun rahatsız görüldüğünü düşündü. Belli ki o da ondan hoşlanıyordu. "Çoğu erkek yıllar önce çekip giderdi.

Konuşurken çenesindeki kaslar şişti. "Yapamam. O benim karım. Tek istediğim kendi ailem. Ve ayrıca...' Sesi bir an için kesildi. "Bu topraklarda Emily'nin velayetini bana verecek bir mahkeme yok. Gözlerinde bir şey karardı. "Michelle beni kovmakla ve Emily'yi görmemi engellemekle tehdit edip duruyor. Bu işi onunla yürütmek zorundayım.

Paul. Hayatında yeterince keder yaşadın, aileni kaybettiğin gibi. Bu şekilde yaşamana ne derlerdi sence?"

* * *

"Sana çok güveniyor o zaman, değil mi? Lee kumandayı sandalyesinin koluna dayıyor.

"Biz iş arkadaşlarıyız.

'Evlilik rehberlik danışmanı değil. Ya da psikiyatristi.'

"Ben onun arkadaşıyım. Şarabını kucaklıyor. Birkaç dakika birbirlerine bakarlar. "Bana *öyle* bakmayı kes.

'Dürüst olmak gerekirse Alana, artık bu konuda konuşmaktan bıktım. İkimiz de ne bildiğimizi biliyoruz. Uzaktan kumandaya uzandı ve televizyonu kapattı. "Sence de yeterince dramımız yok mu?

En azından karısına bir kız çocuğu verebilirdi. Sefalet Alana'nın içine işledi. Michelle'in hak ettiğinden değil. Benim gibi değil. *Ama şimdi hiç şansım yok.*

OceanofPDF.com

EIGHTEEN

Melankoliye kapılan Paul, Stephen'la birlikte haftalık bir pound karşılığında aldıkları taşınabilir televizyonla kafasını dağıtmaya çalışır. Beş haftadır bu kâbusun içindedir ve televizyona sadece bir haftadır sahiptir. Kafayı yemeden önce izlenebilecek çok fazla haber bülteni, pembe dizi ve yarışma programı vardır. Manşet dikkatini tekrar hayata döndürür.

"Otuz altı yaşındaki Michelle Jackson'ın cenaze töreni bugün gerçekleşti. Beyaz tabutu kiliseye taşınır. Susan tabutun arkasında yürüyor, Michelle'in küçük erkek kardeşi ve baldızı da onu yakından takip ediyor. Cenazeye gelmeyi başarmış. İkiyüzlü. Hayattayken ona hiç yüz vermemişti.

"Aman Tanrım. Bu biziz. Stephen. İzliyor musun?"

Stephen kâğıt oynadığı masadan başını kaldırır. Tek başına.

Paul zahmet edemezdi. Sabır. "Hanımın mı?"

"Evet. Paul birlikte çalıştığı bir ya da iki kadını tanıyor. Yan komşuları da orada. Ve hatta polis bile. "Düşündüğüm kadar çok kişi yok gibi görünüyor. Umarım içeride daha fazlası vardır. David'in orada bir yerde olacağından emin. Michelle yalnız bir insandı. Belki daha fazla arkadaşı ve aile desteği olsaydı her şey daha farklı olabilirdi. Çok zarar görmüştü. Daha fazla pişmanlık onu ele geçirir. Olan olmuştur ama Tanrım! Keşke geri dönebilseydi.

Odak noktası haber muhabirine döner. *"Bir çocuk annesi Bayan Jackson, beş hafta önce tatil evinde uğradığı bıçaklı saldırının kurbanı oldu. Tatil parkının girişinin görüntüleri ekranda belirir, ardından yazlık gelir. Kordonlar kaldırılmış ve diğerleri gibi tek tip görünüyor. Yine de artık kimse orada kalmak istemezdi herhalde? Zihni o akşama geri döner. Tam bir bulanıklık.*

Şu ana kadar cinayetin nedeni tespit edilememiştir. Kocası Paul Jackson, bir sonraki duruşmanın yapılacağı Ağustos ayına kadar gözaltında tutulacak. Bayan Jackson, kocası ve küçük kızıyla birlikte yaşadığı evin yakınındaki St Joseph kilisesinde toprağa verildi. Orada evleneli sadece dokuz ay olmuştu.

Muhabir konuşurken evleri ekrana yansıyor, çiçeklerden bir halı bahçe duvarını gizliyor. Bu onu şaşırtıyor. Pek fazla insanla kaynaşmamış. Haber orada yayıldı; muhtemelen aile içi şiddet kampanyacıları sayesinde. Yarısını bile bilmiyorlar. Şimdi Michelle'in bir fotoğrafı gösteriliyor. Bir önceki Noel'de annesi tarafından çekilmiş. Paul giydiği bluzu tanıdı. Onun için almıştı.

"Kötü görünümlü bir kuş değil, değil mi? Stephen da en az Paul kadar dikkatle haber bültenini izliyor. "Gerçi benim bokum kadar çok haber olmadı. Kamera son bir kez tabutun kilise kapısının ardında kayboluşunu gösteriyor.

Kolayca gelen tanıdık gözyaşları yine yüzünden aşağı kayar. Bir zamanlar hayatının geri kalanını birlikte geçirmeyi umduğu kadının bulunduğu o zambaklarla süslü tabutun görüntüsü sonsuza dek peşini bırakmayacaktır. Ve tüm bunları engelleyebilirdi.

"Paul, senin için bir telefon görüşmesi ayarlamayı başardım. Papazın nazik sesi, televizyonun karşısında derin bir uykuya dalmış olan Paul için hoş bir kesinti oldu. Stephen hâlâ kâğıt oynuyor.

"Ne telefon görüşmesi?

'Kardeşin telefonda. Ofisime geçebilirsin. Emily onunla birlikte.'

Paul, hücrelerinden çıkıp iki kat merdivenden inen papazı takip ederek kısa bir yürüyüş yapar. Belli ki haber diğer mahkûmlar arasında yayılmış. Bir ya da iki kişi ona başını sallıyor, diğerleri başka tarafa bakıyor ve bir tanesi, adının Mick olduğunu düşünüyor, geçerken kolunu okşuyor. Burada ona dayanışma gösteren ilk kişi, hapishanedeki ilk yemeği için sıraya girdiğindiydi.

'Selam dostum. Sesini duymak güzel.'

David'in sözleri karşısında Paul'ün gözlerine ateş hücum eder.

"İki hafta içinde gelmek üzere bir ziyaret rezervasyonu yaptırdım. Susan'la da. Nick de bu hafta bir ziyaret için rezervasyon yaptırdı.

'Susan gelecek, değil mi? Emin değildim. "Ona sorduğumda cevaplara ihtiyacı olduğunu söyledi.

Paul sesindeki titremeye engel olmaya çalışır. "O iyi mi? Susan, yani.

"Şey, bilirsiniz. Hiçbir ebeveyn kendi çocuğunun kendisinden önce ölmesini beklemmez. Yine de Emily'nin hoş bir dikkat dağıtıcı olduğunu düşünüyorum.

"Bu çok iyi. Paul, papazın kendisine doğru kaydırıldığı bir sandalyeye çöktü. Birkaç ziyaret ona tutunacak bir şey verecektir.

'O zaman sözümüz kesilmeden düzgünce konuşabiliriz. Buna inanamıyorum, hiçbirine. Yapabileceğini düşünmemiştim... Yapabileceğini düşünmüştüm. *Ben başardım.* Çok üzülmüş olmalısın dostum. Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Paul onunla bu konuda konuşmak ister ama Emily'nin duyabileceğini bilir. "Emily nasıl başa çıkıyor?"

Konuşmayacak dostum. Hem de hiç. O gecedan beri tek kelime etmedi. Bu yüzden onu çağırıp giydirdiğimde hiçbir şey beklemeyin.

Paul, normalde konuşkan ve dışa dönük olan küçük kızını hayal ederken gözlerini kapatır. "*Tek kelime etmedi mi?*"

"Gördüğü uzman bu aşamada bunun şaşırtıcı olmadığını söyledi. Ama dinleyin, her ne olduysa, ikiniz de bunu atlatacaksınız. Her şey böyle kalmayacak.

"Ne demek istiyorsun, ne oldu? Paul, David'in sesinde emin olmadığı bir şeyler seziyor. "Benim yaptığımı düşünmüyorsun, değil mi?"

Paul. Seni gördüğümde konuşuruz. Emily burada. Seni pas geçeceğim.'

"David, seninle konuşmam gerek... Düşünmene izin veremem-kızının nefes alışına benzer bir ses duyuyor. Sıcaklık tekrar gözlerine hücum eder. 'Merhaba Emily. Baban geldi.'

Sessizlik.

"Sesini duymak çok güzel olurdu Em. Bu bir işkence. Orada olmalı.

Hala sessizlik.

"Carla y a n ı n d a , değil mi?" O anda zamanı geri döndürmek ve her şeyi geri almak için her şey katlanabileceğini bir kez daha fark eder.

Hiçbir şey.

"Annemden haberin var mı?" Adını yüksek sesle söylemek onu daha da korkunç hissettiriyor. Yine cevap vermiyor.

"Emily, iyi misin? Emily hâlâ bir şey söylemiyor. Paul onun ağlayıp ağlamadığını merak eder. "O geceyi hatırlıyor musun? Yoksa uyuyor muydun?"

"Paul. Arkasından papazın nazik sesi duyuldu. "Korkarım böyle sorular soramazsın. Paul onun elini omzunda hisseder. "Eğer bu şekilde devam edersen görüşmeyi sonlandıracağım.

"Tamam... Emily, melekler şimdi anneme bakıyor, ama o seni seviyordu ve..." boğazına takılan hıçkırığı bastırıyor, "Baban da seni seviyor. Bir yanıt almak için duraksıyor ama yanıt gelmiyor. Onun ne gördüğünü ya da duyduğunu bilmek zorunda.

"Paul. David'in sesi ona geri döner. "Şu anda iyi değil. Belki biraz daha zamana ihtiyacı vardır. Okula birkaç gün ara verecek."

"Keşke benimle konuşsaydı. Paul telefon görüşmesinin başladığı andan daha fazla yıkılmış durumdadır. "Sonunda onunla konuşmama izin verdiler ve..."

'Biliyorum ama başa çıkması gereken çok şey var. O sadece altı yaşında.'

'Ben kendi kızımın kaç yaşında olduğunu biliyorum! Gerçekten *kimseye* bir şey söylemedi mi? O gece duymuş ya da görmüş olabileceği şeyler hakkında yani? Paul papazın gözlerinden kaçarak hızlıca konuşur.

"Paul. Sesi sertti. "Korkarım görüşmeyi sonlandırmak zorundasınız.

"Ama neredeyse hiç çıkmadım. Paul'un bilmesi gerek. Bu her şeyi değiştirecek.

"Hoşça kal de Paul.

"David, yakında görüşeceğiz. Kesinlikle geleceksin, değil mi?" 'Elbette.

"Ona benden bir kucak ver, olur mu?"

"Denerim. David sesini alçaltır. "Kimsenin ona yaklaşmasına izin vermiyor. Sesini daha da alçalttı. "Ama dediğim gibi, Susan ona göz kulak oluyor. Ben de öyle yapacağım.

Teşekkürler. Konuşmaya başlarsa bana haber verin'.

"Paul. Papaz telefona uzanır. "Şimdi. "Gitmem gerek dostum.

'Haftaya görüşürüz o zaman. Başını dik tut.'

NINETEEN

Paul'ün ıssızlığında bir bahar filizi gibi bir iyimserlik kırıntısı belirir. Bugün Nick onu ziyaret edecek. Sabah egzersizi için kaçmak üzere sıraya girdiğinde Paul'ün adı okundu.

Bir saat erken uyanmak anlamına geldiği için çok azı bunu tercih ediyor. Ama uykusu zaten düzensiz. 'Kendini öldürmediğinden' emin olmak için gece boyunca onu sık sık kontrol etmeleri de buna yardımcı olmuyor. Bu sürekli rahatsızlık Stephen'ı da rahatsız ediyor. Bu sabah Paul saat beşten beri uyanık, o son gün yine ona işkence ediyor. Michelle'in yüzünü aklından çıkaramıyor. Ama o geceyi hatırlamaya çalıştıkça, her şey bulanıklaşıyor. Sanki bilinçaltı acıyı bloke etmiş gibi. Bu yüzden ya hücresinde yatıp tuğla duvarlara bakacak ya da yüzüne vuran temiz havanın tadını çıkarıp gün ışığını görecektir.

Her dışarı çıktığında, 'egzersiz' seansını olmadığı bir şeye dönüştürdüğünü hatırlıyor. Hapishane avlusu çorak. Düşünmekten başka yapacak bir şey yok. Duvarlar ve dikenli teller dışında görececek bir şey yok. Umut için bir neden yok. Nick'in ziyareti dışında... Birkaç hafta önce arkadaşını görme ihtimalinin ruh hali üzerinde böylesine muazzam bir etki yaratacağını düşünseydi çok eğlenirdi.

Paul mahkûmların bekletildiği alanda bekler. Mahkumlar teker teker soyadlarına göre çağrılıp ziyaretçilerinin beklediği masa numarası verilirken neşeli bir ortam vardır. Kelimenin tam anlamıyla zıplayarak

Masada ya da içki kuyruğunda olan sevdiklerimiz. Bu, herkesi güçlü tutan şeydir.

Memurlardan biri odaya her girdiğinde, birkaç çift göz tarafından üzerine çevriliyor. *Ben mi geldim?* Bekleme odası boşaldıkça ruh hali azalır. Paul diğer mahkûmlardan bir ziyaretçi gelmediğinde ya da içeri alınmadığında yaşanan umutsuzluğu dinlemiştir. Belki yeterli kimlik getirmemişlerdir ya da ziyaret sıralarını unutmuşlardır. Ya da belki geç gelmişlerdir veya ziyaret referans numaralarını hatırlayamamışlardır.

Zaman akıp gidiyor. Üç, iki oldu. Paul ve kalan son mahkûm birbirlerini inceliyor. Beş dakika daha otururlar. Memur odaya tekrar girdiğinde Paul'ün morali yükselir. "Dobbs 37801. Sonra tekrar batar. Şüphesiz Nick onu yüzüstü bırakmazdı.

"Jackson 78465? Bir ses Paul'ü üzüntüsünden uyandırır. "Masa üç.

Paul, onu görünce yerinden kalkan Nick'e doğru koşarken kendini durdurur. "Gelmeyeceğini sanıyordum. Elini Nick'e uzatan Paul, bir ayı sarılmasıyla karşılaşınca şaşırır.

Arkasından bir ses 'Temas yok' diye bağıyor. "Sarı koltuğa otur Jackson ve her zaman oturmaya devam et.

"Lanet olsun. Nick etrafına bakınır. 'Burada olduğunuza inanamıyorum. Buckingham Sarayı'na girmek daha kolay olurdu. Tarandım, arandım, koklandım, dört farklı bekleme alanında bulundum ve fotoğrafımı çektiler, parmak izlerimi aldılar...'

"Ne? Paul kendini suçlu hisseder. 'Bu kadar uzun süre beklememe şaşmamalı. Ne zaman geldin?'

"Ziyaretçileri azar azar içeri alıyorlar. Yaklaşık bir buçuk saat diyebilirim. Asılmayı, çizilmeyi ve dörde bölünmeyi beklemek gibi. Sürekli burada olan eşler için korkunç olmalı. Nick odada bir aşağı bir yukarı baktı.

Sandalyelerin hepsi birbirine ve yere sabitlenmiş, masalar da ortalarına yerleştirilmiş. Kırmızı plastik koltukların bazılarında eşler ve çocuklar oturuyor. Paul, Nick'in bakışlarını çocuk oyunlarının olduğu bölüme kadar takip eder. 'En azından buna sahipler. Gençler için sıkıcı olmalı.

"Kim çocuklarını buraya getirir ki? Emily'nin yüzü Paul'ün zihnini doldurur. "Bu odada doğru tipler var.

"İçlerinden herhangi biri neye bulaştıkları hakkında bir şey söyledi mi? Nick yine etrafına bakınır, yüzünde tiksinti ifadesi belirgindir.

'Sormuyorum ve bilmek de istemiyorum. Neyse ki hücre arkadaşım iyi. Kasıtsız adam öldürmekten içeride - yüzünü kaybetmişken araba kullanmaktan ama pişman. Gerçekten iyi bir adam.'

"Bu insanların arasında ne halt ediyorsun?"

Paul yere bakar. "Bu lanet olası bir kâbus. Etraflarında neşeli sesler yankılanıyor. Bir kafede cumartesi sabahı olabilirdi.

"Diğerleri neyin içinde olduğunuzu biliyor mu?"

'Evet. Haberlere konu oldu, değil mi? Hiçbir şey gizli kalmaz.'

"Ne oldu dostum? Bir an tatildesin... sonra telefon çalıyor..." Nick gözlerinin içine bakarken Paul rahatsızdır.

"Ben yapmadım. Ne olduğunu bilmiyorum. Kendini bıçakladığına ikna oldum. Paul, Nick'in ifadesini okumaya çalışırken sesi titrer.

Kendini mi bıçakladı? Nasıl? Bu mümkün mü?"

Paul, ölmek üzere yatarken mutfak zeminine savrulan kana bulanmış saçlarının görüntüsünü göz kırparak uzaklaştırmaya çalışır. 'Keşke aklımdan neler geçtiğini bilseydim. Ona yardım edebilirdim. Bir an için, göğsünün derinliklerine saplanmış bıçağı hatırlarken, kendi yarasını kendisinin yapmış olup olamayacağını aklıyla yatkinliğini gözden geçiriyor. "Bir yanım yaptığı şey için ondan nefret ediyor. Hasta olduğunu biliyorum ama Emily'yi bir anneden mahrum bıraktı ve bu süreçte beni de buraya getirdi. Ona kızmamaya çalışıyorum ama bu çok zor.

"Bunu *kendine* nasıl ya da neden yapmış olabileceğini anlamıyorum. Paul, Nick'in rahatsız görüldüğünü düşünüyor. Oturduğu yerde kıpırdanıyor ve göz temasından kaçınıyor.

Sana söylemiştim. Gençken kendini keserdi. Ve yine yapıyordu.'

'Kendini kesmekle kendi göğsüne bıçak saplamak arasında fark vardır. İşin içinde başka biri olmalı.'

'Nasıl olabilir ki? Tatildeydik.'

"Aranızda neler geçtiğini herkesten çok ben biliyorum. Nick'in çenesi sertleşir. "Onun hakkındaki düşüncelerimi biliyordun - seninle olan ilişkisini. Eğer kendini kaybetseydin, bu anlaşılabilir bir şey olurdu. O bir aziz-'

"Şerefe dostum. Paul'un korkuları doğrulandı. Hepsi ondan şüpheleniyor. Eğer bunu arkadaşları ve ailesi söylüyorsa, mahkemede ne şansı olabilirdi ki? "Onu ben öldürmedim. Hiçbirinizin ne düşündüğü umurumda değil. O ben değildim.' Etrafta aniden bir sessizlik olur ve Paul bir anda

Sesi çok fazla. Hepsine bir tane yapmalarını, ona bakmayı kesmelerini söylemek istiyor.

'Sakin ol dostum. Bize bir içki ısmarlayayım. Nick aralarındaki masanın üzerinde duran küçük bozuk para yığınınına uzandı. "Biranın yanında çikolata ya da başka bir şey ister misin?

'Hayır, bir şey yiyemedim. Bir kahve iyi olur.'

Nick'in mutfakta sıraya girmesini izlerken, onu gördüğü için kendini daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissedeceğini bilemez. Yeni bir kot pantolon ve spor ayakkabı giymiştir. Paul kendi hapishane kıyafetlerine bakar. Çabucak John'la temasa geçmesi gerekecek. Savunmasının üzerinden biraz daha geçmeli. Suçlu bulunma ihtimali gerçek.

"Al bakalım dostum. Nick fincanı onun önüne koydu. "Tek söylediğim hepimizin hata yaptığı. Kahvesinin kapağını kapatır ve bir yudum alır. "Olan oldu ve bu süreçte sana destek olmalıyız.

"Fincanın kapağını kapalı tutun lütfen.

Paul kelleşmiş, kilolu gardiyana doğru başını sallar. "Üzgünüm dostum, burada yeniyim ve bu *onun* ilk ziyareti.

'Bir şey var Jackson... Ben senin arkadaşın değilim. Bunu unutma.'

"Dost canlısı insanlar, değil mi? Nick koltuğunda arkasına yaslanır ve ellerini başının arkasında kavuşturur. "Her neyse... Akıl hastası karınla aranda geçenler hakkında bana pek bir şey anlatmadığını biliyorum ama ben aptal değilim Paul. Parmaklarını sarkık, koyu renk saçaklarının arasından geçiriyor ve sanki kelimelerini seçiyormuş gibi birkaç dakika duraklıyor. "Hayatını cehenneme çeviriyordu dostum. Özür dilerim. Bunu kendi kendine yaptığına inanmıyorum. Deli olduğunu biliyorum ama...'

"Sen almazsan başka kim alacak? Paul, Nick'in söylediklerine inanamıyor. Onun yaptığına düşünüyor.

'Her şeyi unutmadığınızdan emin misiniz? Korkunç bir şey olduğunda zihin garip şeyler yapabilir.

"Tanrı aşkına. Onun kendine zarar verme geçmişini bilmiyorsun. Hepsi ortaya çıkacak.'

"Bu sefer seni iyi ve düzgün bir şekilde dikmiş. Burada nasıl dayanıyorsun bilmiyorum. Ben beş dakika bile dayanamazdım. Gözleri yukarı doğru tarıyor. "Vay canına, yeterince kamera var. Kimsenin yaptığı yanına kâr kalmaz.

"Uyuşturucu için sanırım. Paul, Nick'in onları saymasını izliyor. "Ya da insanların sevişmesini engellemek için. Bir polis memurunun bir adamı çekip götürmesini izlerken

ve iki masa aşağıdaki kadın. Az giyimli kadın koltuğına geri oturur, ağır makyajının altında kızarmış ve biraz mahcup görünmektedir. Gülümsediğini ve çaresiz bir sefaletten başka bir şey hissetmesine izin verdiğini fark eder. Yine de düşünceleri hızla ayılır. "Emily'den bir şey gördün mü?

"Ah dostum. Nick doğrudan ona bakar. "Kendinde değıl ama sanırım olmazdı da. Michelle'in annesine göre hiç konuşmuyor.

'Yani o gece hakkında *hiçbir* şey söylemedi mi? Umarım ben odasına gidene kadar uyuyakalmıştır.'

"Bildiğim kadarıyla hiçbir şey yok. Ne olduğı *ya da* başka bir şey hakkında. Zavallı şey. Hep orada mıydı?'

Paul, Nick'in gözlerini kaçırdığını fark eder. "Bütün o zaman boyunca orada değıldim. Sesini sabit tutmakta zorlanıyordu. "Sana bunu yapmadığımı söyledim zaten. O gece her ne olduysa, Emily'nin bir şeyler görmüş ya da duymuş olma ihtimali çok yüksek. Onunla yüz yüze konuşmayı denemeliyim.

"Bunu John'a zaten sordum. Nick kâğıt bardağını buruşturdu. "Onu görmene izin verilecek ama burada olmak zorunda. Ve görünüşe göre gözetim altında olmak zorunda. Tanık olarak çağrılacaktı ama belli ki konuşma şansı yoksa çağrılmayacak.

'Bir tanık! O altı yaşında.'

"Biliyorum, ama ne olduğunu bilebilecek birkaç kişiden biri o.

'Onu burada istemiyorum, daha önce de söyledim. Bunların arasında olmaz. Asla olmaz. Paul'ün gözleri her yöne kayıyor. "Ayrıca, onunla kendi başıma konuşmam gerek.

"Henüz sana izin vereceklerini sanmıyorum. Nick KitKat'ını yırtıp açtı. "Sen de ister misin?

'Hayır. İştahım kaçtı.'

'Biraz daha kereste koymalısın. Gücünü yüksek tut. Gerçekten de solgun görünüyorsun.

"Bazılarının sırf gülmek için yiyeceklerle nasıl oynadıklarını anlatmayacağım. Çikolatanızı yemenize izin vereceğim.

"Oh lanet olsun. şaka yapıyorsun, değıl mi?'

"Sana söyledim, berbat bir şey. Paul başını sallar. 'Ama öyle ya da böyle, mahkemenin bana inanmasını sağlayacağım. Buna mecburum.

Nick sessiz kalıyor.

"Zaman, bayanlar ve baylar, lütfen. Kel kafalı subay bir tavus kuşu gibi orta koridorda bir aşağı bir yukarı geçit töreni yapar.

"Gören de Black Horse'ta olduğumuzu sanacak. Nick'in gözleri saate kaydı. 'Seni sadece yirmi dakikadır görüyorum. Şaka gibi. Neredeyse iki saattir buradayım. Çıkarken şikayet edeceğim.

"Anlamı yok. Paul omuzlarını hafifçe silkti. 'Sen onlar için hiç kimse değilsin... ve biz daha da azız.

"Çıkışa doğru ilerleyebilir misiniz lütfen?" diye bağıyor aynı ses. "Temas yok, zaten uyarıldınız. Nick kısa süreli sarılmadan sonra kendini geri çekerken Paul memurun omzuna vurduğunu hisseder.

"Başını dik tut dostum. Geri geleceğim. Paul, Nick'in annesinin cenazesinden beri bu kadar mutsuz görüldüğünü görmemişti. "Umarım bir dahaki sefere daha çabuk girmeme izin verilir.

'Geldiğiniz için teşekkürler. Başka bir ziyaret emri göndereceğim. Benim için Emily ile uğraşmaya devam et, olur mu?'

"Elbette gideceğim. Gitsem iyi olacak. Nick, bir memurun omzuna koymaya çalıştığı eli omuz silkerek uzaklaştırır. "Yakında görüşürüz. Paul onun uzaklaşan figürünü izler ve çıkışta ona el sallarken gözlerinin ardındaki tanıdık sıcaklıkla savaşıyor. Nick'in parmak izi bir makinede kontrol edilir ve sonra gider. Paul sandalyesinden kalkar.

"Size söylenene kadar oturun. Ve şu çöpü topla.'

Pavlus otoriter sesin kimden geldiğini görmek için başını kaldırıp bakmaz. Ona nereye gideceğini söyleyeceğinden korkar.

"1'den 10'a kadar olan masalar, hücreye geri dönün. Paul geldiği yoldan geri döner.

"Jackson, sen şurada dur lütfen. Arama yapmamız gerekiyor.'

Arama mı? Ne demek arama?'

'Fiziksel temas. CCTV kameralarının gereksiz yere incelenmesi...' 'Ne?

'Bir dakika içinde yanınızda olacağız. İsterseniz içeri girin ve giysilerinizi bu sepete koyun.

Sepeti kabul edip söylenildiği gibi kabine girerken, kaçınılmaz olana kendini hazırlayan Paul'den, eğer kaldıysa, tüm mücadele sızar.

TWENTY

Paul, bir kutu mısır gevreği, bir muz ve bir kutu meyve suyu yanındaki masaya bırakılırken gözlerini ovuşturuyor. "Saat sekiz Jackson... Little. İşte kahvaltı paketlerin. Ve burada senin için bir gazete var Jackson. Oda servisi, ha? Ne kadar şanslı olduğunu bilmiyorsun!"

"Alaycı aptal. Stephen'ın sesi diğer yataktan duyulunca gülümsüyor. "Kahvaltıda kâğıt oynamak ister misin dostum?"

Hayır. Belki daha sonra. Uğraşamam dostum. Sadece gazete okumak istiyorum.' Pazar günleri, bu genellikle onu biraz oyalar. Gazeteyi okuduğunda, egzersiz zamanı gelmiş olur. Neredeyse Ağustos'a kadar hayatta kaldı.

Hücrenin üst köşesindeki pencere gibi görünen yerden güneş göz kırpmıyor. Gazetenin ön sayfasına bakarken Emily'nin bugün konuşup konuşmadığını merak eder. Kâğıdın üzerindeki tarihi fark eder: 29 Temmuz. Onun doğum gününü nasıl unutmuş olabilir? İçini bir kasvet kaplar.

Büyükannesi onun için yaygara koparacak ama o da orada olmalı. Bir kart hazırlamadığına inanamıyor. Gazeteyi atıp yatağına uzandı. Kahretsin.

'Egzersiz zamanı beyler. Bunun için güzel bir gün.'

Stephen yatağından fırlar ve kapıya doğru yönelir. "Geliyor musun dostum?"

"Burada duruyorum.

"Keyfinize bakın. Kapak, vidanın sesinin arkasından kapanıyor.

Günün geri kalanında Paul yatağına yığılır, Emily'yi düşünürken televizyondaki saçma sapan haberleri izler. Parktaki yürüyüşleri, yüzme havuzuna gidişlerini, son doğum günü partisini hatırlar. Stephen geri gelmiyor. Bir ziyaretçisi var. Ve eğitim alıyor. Kendini hücreden uzak tutmayı seviyor. Paul, herhangi biriyle birlikte olabileceğini bildiği için dostça davranmalarına seviniyor.

Nihayet gece olduğunda, o gün hiç enerji harcamadığı için mışıl mışıl uyur.

"Jackson? Paul, kapısındaki kapak çekilerek açıldığında karanlıkta gözlerini kısarak bakar. Stephen iç çekerek dönerken yatağı gıcırıyor. "Kolunu kaldır. Güzel. Böyle iyi. Uyumaya devam et. Saat başı yapılan sağlık kontrolü en azından iki saate indirildi.

"Beni yalnız bırakacak mısın? Gecenin boşluğuna bakarak, fiziksel olarak çatlamadan daha ne kadar hayatta kalabileceğini düşünür. Sonunda karanlık ona biraz huzur verir ve sığ, huzursuz bir uykuya dalmasına izin verir.

"Baba! Emily ona doğru koşuyor, kollarını boynuna doluyor ve önce alnına, sonra yanağına bir öpücük konduruyor. "Seni çok özledim. Artık yedi yaşındayım, biliyorsun!"

"Biliyorum. Unutmadım!"

Onu kol uzunluğunda tutarak ona bakıyor. Kız en az bir santim büyümüş ve yüzü daha fazla çille tozlanmış. Babasını görünce gözleri parlıyor.

'Annem meleklerle birlikte,' diye üzüntüyle duyuruyor. "Beni bir daha bırakmayacaksın, değil mi baba?"

"Hayır. Tabii ki hayır. Onu kucağına çeker.

"Neredeydin? Nereye gittin?" Sıcak gözyaşları adamın boynuna damlıyor.

Ama bunlar kendi gözyaşları. Yeni doğan şafağın sisinde gözlerini açar. Pazartesi. Yeni bir gün. Yeni bir hafta. Cehennem devam ediyor.

Rüya çok canlıydı. Onun yüzünü tekrar gözünde canlandırmasına yardımcı oldu. Belki de bu bir işarettir. *Savaşmaya devam et. Pes etmeyin.*

Bir önceki gün o kadar dibe vurmuştur ki neredeyse hiç yemek yememiştir, bu nedenle kahvaltı paketinin içindekileri, tüm ürünler ayrı ayrı paketlenildiği için kimsenin karıştırmayacağından emin bir şekilde mideye indirir. Gün ışığına hasret, egzersiz saatinde biraz temiz hava almak için dışarı çıkmaya karar verir.

Sırada beklerken, bir vida yaklaşır v e elinde imrenilen bir mektup yığının vardır. Kuyruk sessizliğe gömülür.

Brown. Harrison. Buckton. Fairburn. Jackson.'
Paul zarfin üzerindeki anlamlı yazıyı fark eder.

Falancayı ara. Falanca yerde buluşalım.

Mektup çoktan açıldı. Alana yazmış.

Bunun sizin için ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyorum, ama lütfen pes etmeyin. Mahkemeye dönene kadar zaman sandığınızdan daha çabuk geçecek. Her jüri sizi beraat ettirecektir. Pozitif kalmalısınız. Her şey olması gerektiği gibi sonuçlanacaktır, güvenin bana! Her şeyi geride bırakabileceksiniz ve ben de her zaman olması gerektiği gibi yanınızda olacağım.

Kapanış bölümünü biraz da şaşkınlıkla okuyor.

Geçmiş değiştirilemez. Olan oldu - geleceğe bakalım.

Egzersizden sonra tüm mahkumları yöneten memura 'Bugün çalışmak istiyorum' der. Ardından, sabahı mutfaktaki endüstriyel üniteleri fırçalayarak geçirir. Bu akılsızca ama huzurlu bir iştir ve ona Emily'ye daha sonra yazabileceği bir mektubu zihninde oluşturma özgürlüğü verir. Bu, yıllar önce yapması gereken bir şeydir.

Sevgili Emily, lütfen seni unuttuğumu düşünme. Her zaman seni düşünüyorum. Umarım her şey yolundadır ve her zaman olduğu gibi büyükannen için iyi bir kız oluyorsundur. Eminim okulda eğleniyor ve çok çalışıyor olacaksın.

Umarım güzel bir doğum günü geçirmişsindir. Seni gördüğümde, ki bu yakında olacak, seni özel bir yere götüreceğim ve doğum gününü kaçırmamı telafi edebiliriz. Hediyeni o zaman veririm.

İyiym ve seni görmek için sabırsızlanıyorum. Bu mektubu aldığınızda, belki siz de bana bir mektup yazabilirsiniz. Bunu duymak güzel olurdu.

ne yaptığınızı ve iyi olduğunuzu biliyorum. Seni milyonlarca kez özledim.

Sevgilerimle, babacığım x

Her şeyin yaşandığı geceyi ima eden bir şeyler yazmak ister - hatırladıkları hakkında düşünmesini ister - ancak mektup ele geçirilecektir. Burada sıkışıp kalmıştır ve hayatta kalmaktan başka çaresi yoktur.

"Satrancı kurdum dostum. Gel ve bir dayak ye."

Paul itiraz etmek için ağzını açar ama bir saatin geçeceğine karar verir. Stephen'a 'yemek' masasında katılır.

"Neşeli kalmayı nasıl başarıyorsun? Paul, ilk piyonunu nereye koyacağını düşünen Stephen'a bakar.

"Ziyaretler, mektuplar ve meşgul olmak. Bu yüzden sürekli okuyorum. Kendimi çok fazla düşünmeye bırakırsam, biterim. Özellikle de yaptıklarımın sonra.

"Zor olmalı dostum. Paul piyonunu ilerletiyor. "Vücudunda tek bir kötü kemik bile yok.

"Üç kişiyi öldürdüğümü bilerek yaşamak zorundayım. Stephen'ın yüzü kararır. "Vicdanında bunu hissetmeyi dene.

"Yine de bir anlık bir çılgınlık gibi görünüyor. Herkes hata yapabilir. Mahkeme temyiz başvurunuzda bunu dikkate alacaktır, değil mi? Geçmişinize falan bakacaklar mı?"

"Yine de üç kişinin canını aldım. Kendimde değildim. O halde direksiyon başında otururken ne düşünüyordum? Bilmiyorum. Bununla yaşamak başlı başına bir ömür boyu hapis cezası. Stephen elini bir şövalyenin üzerinde gezdiriyor. "Bir gün serbest bırakılacağım ama her zaman yaptıklarımınla yaşamak zorunda kalacağım.

"Daha kolay olacak.

"Kolaylaşacak mı?"

Emily'ye mektubu yazdıktan ve yatağına uzandıktan sonra, o meşum gecede yaşananlar zihninde dönmeye başlar. İtiraf etmeyecek olsa da, tutarlı düşünememektedir. Tam olarak ne olduğunu hatırlayamamaktadır. Sanki Nick'in önerdiği gibi, hafızasını boşaltmış gibidir. Gözlerini kapatıyor. Tek görebildiği Michelle'in mutfakta yerde yattığıdır, tekrar açar. Zifiri karanlık hücreye gözlerini dikip bakmayı tercih eder.

TWENTY-ONE

Paul, 'Jackson' denilince ayağa fırlar. Masa otuz dört' sözleriyle ayağa fırlar ve acı dolu bekleyişi sona erdiği için rahatlar. Bir saatten uzun süredir bekleme odasındadır ve çağrılan sondan üçüncü kişidir. Bekleme odasından ziyaret odasına geçip kayınvalidesiyle göz göze geldiğinde rahatlama endişeye dönüşür. Adam masasına yaklaşırken kadın kıpırdamıyor.

"Merhaba Susan. Sana sarılmak isterdim ama temas etmemiz yasak. "Biliyorum," diyor sertçe. "Ziyaretçi formunu okudum.

Paul içecek kuyruğuna doğru bakar. 'Bizim çocuk nerede? Birlikte geleceğinizi sanıyordum?'

"İçeri girmesine izin verilmedi.

"O *burada* mı? Nerede o zaman?'

Korkarım dışarıda beklemek zorundayım. Kimlik olarak getirdiği pasaportun tarihi geçmiş. Sadece birazcık, ama yine de onu içeri almadılar.

'Ama bu çok saçma. Üzerinde onun resmi falan vardı, değil mi? Ne kadar eskiydi?'

"Sadece iki ay kadar. Onlarla kavga etti. Bir noktada onu tamamen men etmekle tehdit ettiler. Reddedildiği için çok üzgün.

'Ben de öyle. Bu konuda benim de yapabileceğim bir şey yok'.

"Onunla saçma sapan konuştular. Buna izin verilmemeli. İşler hepimiz için yeterince kötü. Biraz saygı duymayı öğrenebilirler. Bir de arama, bekleme, köpekler var...'

"Biliyorum. Paul gözlerini indirir, kadının sandaletlerine doğru bakar. "Özür dilerim.

"Ne için?

"Seni buraya getirdim. Onun yüzüne bakar. Tek görebildiği Michelle. Ve acı. "Ve ben özür dilerim... özür dilerim.

Michelle hakkında mı? Ne oldu Paul? Kızıma ne oldu? Sen ne yaptın?" Sesi sakın ve üzüntü doludur. Paul onun kendisini suçlayıp suçlamadığını anlayamaz.

Adam olayları bir kez daha anlatırken kadın onu dinler.

'Ama tatildegdiniz,' dedi. 'Hepiniz yola çıktığınızda iyiydiniz. Hatta heyecanlı. Sana el salladım, *hatırladın* mı?'

Paul kendini ağır hissediyor. *Ne yapmıştır?* Susan'ın sulu gözlerine bakar ve onun kızıyla *asla* evlenmemesi gerektiğini anlar. Aptalca bir nedenden ötürü onu düzeltebileceğini düşünmüştü.

"İşlerin yine bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum," diye devam ediyor Susan. 'Daha evleneli bir yıl bile olmamıştı. Düğün gününde çok mutluydun. Biraz azalmış olan içki kuyruğuna doğru bakarken gözyaşlarını zor tutuyor gibi görünüyor. "Bize bir içki ismarlayacağım.

Paul onun sıraya girmesini izlerken düşünceleri düğün gününe geri döner. Görünüşün aldatıcı olduğu açıktı. Mutlu *olmaktan başka* her şey olmuştu. Oturup Susan'ın dönmesini beklerken bir yandan da trafik ışıklarında arabanın kapısını nasıl açtığını hatırlıyordu.

* * *

Törenin başlamasına dakikalar kala Nick'e, 'Ben buradan yürürüm,' dedi.

"*Neden?*

Paul, Nick onu durduramadan arabadan indi. Eğildi ve, 'Beni birkaç dakika yalnız bırak. Kafamı boşaltmam gerek.

Işıklar yeşile dönmüş ve arkadaki arabalar kornalarını çalmaya başlamıştı. Paul arabadan uzaklaştı, sonbahar esintisiyle serinlemişti ve bu onu daha sakın bir hale sokmuştu. Sıradan bir gün olabilirdi. Ama içeri giremezdi. Bunu iptal etmek zorunda kalacaktı. Bir banka çöktü, yanı başındaki saksılarda sallanan bitkileri izlerken mutlu kilise çanlarıyla alay etti.

Birkaç dakika sonra çan sesleri kesildi ve ağaçlarda fısıldayan yaprakların sesini duyabildi. Huzurlu sesler onu rahatlatmak için hiçbir şey yapmadı.

düşünceleriyle yarışuyordu. Zorlu bir nefes aldı, yalnızlığı gelip geçen ayak sesleriyle noktalanıyordu. Önündeki, yılların rüzgârı ve yağmuruyla dövülmüş taş duvara baktı, karanlık pencereler arkalarında neler olup bittiğine dair hiçbir ipucu vermiyordu. Bir pelikan geçidinin ritmik bip sesi saniyeler geçtikçe daha da uzaklaşıyor ve etrafında devam eden normalliğin keskin bir hatırlatıcısı oluyordu.

Banktan kalktı. Paul karar vermeden heybetli meşe kapıya doğru yürüdüğünü fark etti. Esinti devam ediyor, gölgelerin patikada dalgalanmasına ve çalıların esintiyle eğilmesine neden oluyordu. Kendini hasta hissediyordu. Bir şeyler yapması gerekiyordu.

Ama o omurgasız bir aptaldı. Michelle yeminlerini tekrarlarlarken sesi kilisenin taş duvarlarında yankılanmış, peçesinin ardından Paul'ün yüzüne bakmıştı. Arkasındaki pencereden vuran güneşin ışığında gözlerini kısmıştı.

Paul onun elini sıkarken gülümsemeyi başardı. "Şimdi sıra sende Paul. Benden sonra tekrar et." Papaz başını eğerek sayfa. "Ben, Paul Alan Jackson, Michelle Marie Duffy'i alıyorum...

Kilisenin odunsu kokusuyla birleşen zambak kokusu, cemaate bakarken başını döndürüyordu. Bakışları Alana'ya takıldı. Yüz ifadesindeki bir şey onu isteklendiriyordu. Neyle, emin değildi.

"Tekrar söylememi ister misin Paul?"

"Hayır. Ben..." Michelle'e bir bakış fırlattı. Tek istediği buydu. Bağlılığının kanıtı. Göz kamaştırıcı görünüyordu. Gözlerinden endişe fişkırıyor ve elindeki buket titriyordu.

"Paul?" Sesi bir mırıltı gibiydi. "Sorun nedir? Söyle bana!"

Ağzını açtı. Kelimeler ağzından çıkmadı. Gözleri Michelle'in treninin uzunluğunu takip ederek Emily'nin durduğu yere geldi. Ailesinin düğününde çiçekçi kız olacağı güne kadar haftaları saymıştı. Elinde çiçekleri, saçlarını gözlerinden uzaklaştırırken gülümsüyordu. İçindeki bir şey, yanan bir kor gibi, altındaki ateşe yenik düşerek yol verdi.

Paul itaatkâr bir şekilde yeminini tekrarladı. Kilise her satır arasında sessizlikle yankılandı.

'Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin.' Michelle'in yüzüne döndüğünde, Alana'nın ona bir şeyler söylediğini gördü Lee; sonra ayağa kalktı ve koridor boyunca gözden kayboldu.

* * *

'Al bakalım. Kilometrelerce uzakta görünüyordun. Susan önüne bir kâğıt kahve fincanı ve bir Mars bar koyarken Paul ziyaret odasına geri döndü. "Yemek yemen gerek. Berbat görünüyorsun.

"Şerefe. Paul ona sırtıtmayı başarır. İçkisini yudumlarken Susan'ın bakışlarını oyun alanındaki iki çocuğa doğru takip eder. "Bana Emily'den söz etmedin.

"Seni endişelendirmek istemiyorum. "Onun nasıl olduğunu bilmem gerek.

Korkarım ki iyi değil. Tek bir kelime bile etmedi. Gülümsemiyor, başını bile sallamıyor. Hiç iletişim yok. Onu eski haline döndürmek için her şeyimi verirdim. Gözleri yine yaşlarla doluyor. "Uzman tarafından "dilsiz" olarak tanımlandı. Bir çeşit travma sonrası reaksiyon. Ve Michelle'in öldüğüne inanmıyorum. Yanağından bir damla gözyaşı süzülür ve Paul onun eline uzanır.

'Temas yok,' diye bir vida atıyor.

"Lanet olsun. Susan elini geri çekti. 'Olanlarla ilgili gerçeği öğrenmemiz gerekiyor. Ve senin eve dönmene.

"Bunu söylediğini duymak benim için dünyalara bedel. Paul onun gözlerine bakamaz. Onun gözlerinde okuyabileceklerinden korkar.

"Yine de inanmadığım şey," gözlerini adamın yüzüne dikmiş, "bunu kendi kendine yapmış olması. İmkânı yok.

'Ama kendine zarar verme...'

"Kendine zarar verme konusunda her şeyi biliyorum. Ergenlik döneminde yapmıştı, hatırladın mı? Hepsi de ağabeyine ve babasına karşı çıkamayacak kadar omurgasız olduğum içindi. Babasını yıllar önce kapı dışarı etmeliydim.

"Bununla doğru düzgün başa çıkabildiğini hiç sanmıyorum. Onunla olan ilişkisini kastediyorum.

"Zorbalık da vardı. Michelle okulda kalmasına izin verilmesi için yalvardı ama ben onu görmezden geldim. Kapılarda onu bekleyen kız kalabalığını ancak daha sonra öğrendim.

"Biliyorum. Bana bundan bahsetti.'

"Ama sana söylüyorum, kendine bıçak saplamaya cesaret edemezdi - o şekilde değil. Susan konuşurken kendi göğsüne dokunuyor. "Bunu ona biri yaptı. Ve tam olarak ne olduğunu öğrenene kadar rahat etmeyeceğim.

Paul sessizce, "Ben değildim Susan," der. Meselenin onu bıçaklayıp bıçaklamadığı ya da kendi kendine yapıp yapmadığı olduğunu fark eder. Ve kimse *kendini* öldürmüş olabileceğine ihtimal vermiyor. Duruşmada başı belaya girebilir. Emily ile konuşması gerekiyor. *Kendi başlarına.*

'Kızımı geri getiremem. Ama senin dışarıda olup kendi kızına bakman gerekiyor.

"Biliyorum. Sesi sessiz.

'Yüzün çarşaf gibi bembeyaz. Hiç temiz hava alıyor musun?'

'Pek değil.

"Beş dakika kaldı. Bir kadın sanki buranın sahibiymiş gibi orta koridorda bir aşağı bir yukarı kasıla kasıla yürüyordu. Birkaç kişi ona pis baktı.

"Çok çabuk geçti. Susan'ın varlığının Paul'e verdiği azıcık moral yine düştü. "Daha uzun kalamaman çok yazık.

"Sanırım söylenmesi gerekenleri söyledik.

"Geldiğiniz için rahatladım. Teşekkür ederim.

"Emily ile devam edeceğim. Bir şeyleri içine atıyor. Bu Michelle'i kaybetmekten daha fazlası.'

Pekala. Beni haberdar et, olur mu? Gerçekten endişeleniyorum. Ve çocuğumuza selamımı söyle. Ona lanet pasaportunu halletmesini söyle!'

Paul, Susan ona sarılmak üzereymiş gibi bakarken başını sallar. "Hayır, üzgünüm Susan. Eğer sana sarılırsam, geri döndüğümde beni ararlar.

'İçeri girerken arandım. *O kadar* da kötü değildi.'

"İnanın bana," diye sırtıyor Paul, "bu farklı türde bir arama.

TWENTY-TWO

DAVID

David telefonuna cevap verirken parmaklarını azalan ve beyazlayan saç çizgisinde gezdiriyor.

Ben Nick. Bir şey duyarsak birbirimize haber vereceğimizi söylemiştik.

"Paul aradı mı? O iyi, değil mi? Her türlü senaryoyu hayal eden David'i korku sarar. "Susan onu daha geçen gün gördü.

"Dayanmaya çalışıyor. Uzun süre konuşma fırsatımız olmadı - sizi de aramak istedi ama telefon için büyük bir kuyruk vardı. Ziyaretinize geldiğinde sizi göremediği için üzgün olduğunu söylemek için sizi aramamı istedi.

David pasaportunun tarihinin geçtiğini fark eden alaycı memuru düşünüyor. 'Kalpsiz iş bilmez. Sonunda onlarla tekmeyi bastım.

"Onca yolu arabayla geldiğiniz için çok sinirlenmiş olmalısınız.

"Susan'ın içeri girmesine izin verildi, bu da bir şeydir.

'Emily nasıl? Çocuklar onu sorup duruyor.'

"Hâlâ konuşmuyor. *Hem de hiç*. Ondan bahsedince David'in göğsü ağırlaşıyor. *Tanrı bilir neler yaşıyordur*.

'Belki onu çocuklarımla bir araya getirebiliriz. Birbirleriyle çok iyi anlaşıyorlar. Belki onlarla konuşur.'

"Emin değilim. Okuldaki arkadaşlarıyla bile konuşmuyor ve onları her gün görüyor. Görünüşe göre birçoğu artık onu kendi haline bırakıyor.

"Sence bir şey görmüş müdür?

"Kim bilir? Umarım değildir. David, Emily'nin ilk okul fotoğrafının kendisine gülümsediği şömine rafına doğru bakar. Yeğenine ait sahip olduğu tek fotoğraf bu. "Şansım yaver giderse, her şeyi uyuyarak atlatmış olacak.

Evet. Öyle umalım. Annesini kaybetmesi yeterince korkunç ama...'

"Biliyorum," diye devam ediyor Nick. 'Paul'ün önümüzdeki hafta savunma ve duruşmaya hazırlık duruşması var. Kefaletle serbest kalabileceğini düşünüyor.

"Evet, biliyorum. Avukatı John buraya gelip gelemeyeceğini sordu bile.

'Etrafınızda muhabirler olabilir. Bütün gazeteler yazdı.' "*Sence* ne oldu

David? Ben sadece onun arkadaşayım. Sen onun

Kardeşim. Onu benden daha iyi tanıyorsun.

"Bilmiyorum. Bana pek bir şey anlatmıyor.'

"Öldüğünü biliyorum ama onun için tam bir inektir. Nick'in sesi keskinleşir.

"Gitmeden birkaç hafta önce onunla tanıştım ve ketum biri olduğunu düşündüm," diyor David. "Yine de bana pek bir şey anlatmadı. Bir parçam, eğer kendini kaybetseydi bunu anlayabilirdi. *İşte. Sonunda kelimeleri yüksek sesle söyledi.*

"Biliyorum. Nick'in sesi artık sertleşmişti. Onu kontrol ediyordu. Onu izole etmeye çalışıyordu. Bunu bir mil öteden görebiliyordum. Özellikle de sonlara doğru.

"Koptuğunu düşünmek istemiyorum ama *bu* mümkün. David sesini alçalttı. 'Bu konuşma aramızda kalmalı Nick. Eğer bunun mümkün olduğunu düşünürsek, hiç şansı kalmaz. Mahkeme ne düşünecek?'

Biliyorum. Umarım bununla kurtulur. Sorumluluğunun azaldığı gerekçesiyle ya da her neyse. O ziyaret odasında oturduğumu asla unutmayacağım ve hapislananın en iyi tarafını da görmüş olacağım. Orada nasıl dayanıyor bilmiyorum. Ziyaret yeterince kötüydü. Bunu birkaç yıl daha sürdürebileceğimi sanmıyorum.

"Bundan hüküm giyerse birkaç kişiden fazla olacak. David bunu hayal bile edemez. Kardeşi. Hüküm giymiş bir katil!

"Öyle mi düşünüyorsun? Mahkemelerin onun neyle karşı karşıya olduğunu bildiğinden emin olmalıyız'.

David tekrar Emily'nin fotoğrafına bakar. 'Emily'nin her şeyi değiştirebilecek bir şey bilme ihtimali var. Bu çok endişe verici.

'Eğer düşündüğümüz şey doğruysa, belki de yapamaması ya da *yapmaması* daha iyidir. konuş.'

David pratik moduna geçer. "Sanırım avukatıyla kafa kafaya verip ona yardımcı olacak bir şey söyleyip söyleyemeyeceğimize bakmamız gerekiyor.

'Tanık olarak çağrılacağım, o yüzden zaten bir görüşme isteyecektir. İstersen sen de gelebilirsin. Yeminliyken, onun öfkeli olduğunu düşünmediğimi nasıl söyleyebilirim?

"Bilmiyorum. O köprüye geldiğinizde geçersiniz. Zaten utanacak bir şeyi yok. David'in sesi şimdi titriyor. "Her şey çok fazla. Bu şekilde yaşamaya nasıl katlandı bilmiyorum. Bahse girerim bildiklerimiz sadece yüzeyi çiziyordur.

"Bir bira içmek için buluşuruz dostum. Bildiğim kısımları sana anlatırım.' "Gitmem gerek. David telefonunun bip sesiyle sıçrar. "Başka biri

ulaşmaya çalışıyorum. İrtibatı koparmayalım, olur mu... Alo?

"David, bu Alana. Numaranı Paul'un iş yerindeki adres defterinde buldum.'

"Ah, evet. David onu düğünden hatırlıyor. Bacaklar ve sarı saçlar. Michelle'in hayatının belası ve küçük bir mucize... 'Sen Paul'un sekreterisin, değil mi?

"Bu doğru. Ondan haber aldın mı?' David, kadının sesinin, onunla ilgili anıları kadar çekici olduğunu düşünür. Paul'ün Michelle'i aradan çıkarmak istemekte ne kadar haklı olabileceğini anlık olarak anladığı için kendini suçlar.

"Birkaç gün önce onu ziyaret etmeye çalıştım ama içeri girmeme izin vermediler. Bunu hatırlayınca yine öfkeli. "Korkunç bir yer. Tavsiye edilecek bir yer değil. Patronun onu görmedi mi? Avukatı John?

"Evet, ama onu görmek istiyorum. Size bir şey söyledi mi diye merak ettim. Bana bir ziyaret emri göndermemesine şaşırdım. Başka birine gönderdi mi?"

Korkarım hiçbir fikrim yok. Ama onunla konuşursam söylerim. Zaman zaman arar.'

"Keşke *beni* arasaydı. Ona sevgilerimi ilet.'

David şaşırdı. *Sekreteri* neden sevgi gönderiyor? Belki de lafın gelişi. Onun evli olup olmadığını hatırlamaya çalışır.

Sesinde bir çaresizlik var. "Beni aramasını söyleyebilir misin? Temasa geçmediğine inanmıyorum.'

'Kafası bazı şeylere çalışıyor. Ama elbette ona soracağım. Hapishane kabusunun yanı sıra Michelle için yas tuttuğunu da unutmamalıyız.

"Olacağını sanmıyorum. Sesi kırılğanlaşır. 'Daha fazla acı çekmek zorunda kalmaması kederden çok rahatlama olacak!

"Duruşmasına gidecek misin? David konuyu değıştirir. "İtiraf ve duruşma hazırlığı deniyor. Önümüzdeki hafta. Destekten memnun olacaktır.

'Evet, kesinlikle. Tüm gücümüze ihtiyacı olacak.'

Biliyorum. Neden onu kefaletle serbest bırakmadılar, asla bilemeyeceğim. Sanki Paul gibi bir adam kadınlar için tehlikeli sayılabılmış gibi!

"Michelle kendisi için bir tehlikeydi!" diyor Alana. "Paul'ün suçlanacağını hiç düşünmemiştim.

David bunun da bir başka tuhaf açıklama olduğunu düşünüyor.

"Sence ne oldu?" diye devam ediyor. "Kardeşı olarak onu çoğu insandan daha iyi tanıyor olmalısınız.

"Bana pek bir şey anlatmadı.

"Bana çok güvenirdi. Ona karşı çok kötüydü.

"O zaman muhtemelen benden daha çok şey biliyordur," diyor David üzgün bir şekilde. 'Tek bildiğim kötü bir rüya gibi olduğu. Çocuğumuz bir fino köpeği kadar yumuşak. Konuşmayı bitirirken, Paul'e onu araması için tekrar söz verir.

"Emily'yi görürsen kocaman öp ve kucakla.

"Oh," diye el sallıyor bahçe yolunda yürüyen postacıya, "onu bu kadar iyi tanıdığınızı fark etmemiştim.

TWENTY-THREE

Bitmek bilmeyen bir sabahın ardından Paul, arkasından gelen bir sesle düşüncelerinden sıyrılır.

'Jackson, ziyaretçin var. Ne yapıyorsan bırak ve bu tarafa gel.' "Ama bugün Cumartesi değil.

"Yasallar. Onları bir görüşme odasına koydum. Bekliyorlar. Acele edin!"

Paul kahvaltı paketlerini bir araya getirdiği atölyeden çıkarılır, ardından dernek alanından geçerek bir masa ve dört sandalye alabilecek kadar büyük bir odaya götürülür. John ve avukatı olduğunu tahmin ettiği adam tarafından karşılanır. Kendi tarafında olan insanlarla göz göze gelmek güzeldir.

'Simon Booth KC. Nasılsınız?'

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Paul, diş telleri ve son derece parlak ayakkabılar giyen adamın elini sıkar.

"Nasılsın? John uzanır ve Paul'ün elini kavrar, Simon'ın kavrayışının gücüne yetişemez.

'İnişler ve çıkışlar. Kötü günler ve o kadar da kötü olmayan günler. Paul kendini karşılarındaki sandalyeye bıraktı. "Ben iyiyim sanırım. Kızımı görmek için yanıp tutuşuyorum, özellikle de olanlardan sonra.

"Her şeyin zamanı var. Seni hapishanede ziyaret etmesini istemezsin, değil mi? Simon'ın güneşli aksanının hoş bir tarafı vardır ve Paul kendini

Emily'yi görmesi gerektiği konusundaki anlayışsızlığından biraz rahatsız olsa da ona ısınıyor.

Ancak bu avukatın kendisini savunmak için her şeyini ortaya koyacağını hissetmektedir. John'a bir adım öne geçip Kral'ın avukatlarından birini tuttuğu için sessizce teşekkür eder.

"Simon'a davanızla ilgili bilgi verdim. John masanın üzerindeki dosyayı açar. "Üzerinden geçmemiz gereken birkaç nokta var.

Simon evrak çantasını açtı. "Evet. Açıkçası, Kraliyet mahkemesindeki savunma ve duruşmaya hazırlık duruşmanızdan önce, olayları bir de sizden dinlemek için sizinle görüşmem gerekiyordu. Paul kendi evrak çantasını hatırlar. O zamanlar şimdi olduğu gibi 'hiç kimse' değil, 'birisi'ydi.

"Bunun senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum Paul. Simon kâğıtları karıştırıyor. 'John'la aynı fikirdeyim, tutuklu yargılanmamalısın. Michelle'in ölümüne yol açan her ne olduysa, tutuklu yargılanmak doğru bir yol değildi. Senin davana bakan yargıç, davanın görüşülmesi için Kraliyet'e gönderildiğinde, türün dişilerine karşı biraz eğilimli biriydi. Dört kızı var. Kariyeri boyunca erkek istismarcılarla ilgili bazı iğrenç davalarla karşılaştığını öğrendim.

"Oh harika! Paul keşke bilmeseydim diyor.

'Ancak, hangi davaya bakarsa baksın biraz acımasız olduğu biliniyor. Bu durumda, şartlı kefaletle serbest bırakılmanız gerekirdi. Başka bir yargıç bunu kabul edebilirdi. Ama işte buradayız.'

"Duruşmamda aynı hakimle mi karşılaşacağım? Mahkemeye katılmanın bir anlamı olmazdı.

Simon bir kâğıt sayfasını taradı. 'Yargıç Lakin. Hmm. Onunla birkaç işim oldu. Sıra dışı bir şey değil. Sert ama adil.'

"Bana karşı ne kanıtları var? Paul sayfayı tersinden okumaya çalışır.

"İşte bu kadar. Simon'ın bakışları kâğıtlarından yukarı kayar. 'Kanıtlar düzensiz. Beraat kararı alabiliriz. Belli ki acil servisleri karınızın yaraları konusunda uyardıysınız, komşu tatil evlerinden bir tartışma yaşandığını doğrulayan tanık ifadeleri var, cinayet silahının üzerinde parmak izleriniz var...'

"Onunla salata doğruyordum.

Evet, biliyorum. Analiz edilen lifler ve kan sıçramaları var, ancak bunlar sonuçsuz kaldı. Görünüşe göre sizden önce birçok insan orada kaldığı için burası biraz kirlenmiş bir yerdi.

Ailenizle ilgisi olmayan kıllar ve lifler bulundu ancak polis veri tabanında herhangi bir eşleşme olmadı. Onu öldürdüğünüzü gösteren *somut* bir şey yok. Evliliğiniz boyunca Michelle'e oldukça kötü davrandığınızı iddia eden bir ya da iki tanık savcılık tarafından çağrılacak.

"Kim bunlar? Paul sorunlarını gizli tuttuğunu biliyor. Ama Michelle'in etrafta neler söyleyebileceğini kim bilebilirdi? 'Karımla cehennemi yaşadım. Kimse yarısını bile bilmiyor.'

"Buna birazdan geleceğiz. Parmağını bir kâğıtta gezdiriyor. "Michelle'in annesini aramışlar gibi görünüyor, sanırım - yine de bunu iki kez kontrol edeceğim. Kızınızla konuşmak için birkaç girişimde bulundular, bunlar video bağlantısı yoluyla gösterilecekti, ancak anladığım kadarıyla olanlardan bu yana konuşmaması ile ilgili bir sorun var?

"Evet. Onunla çalışan bazı uzmanlar var ama buraya geldiğimden beri onu görmedim.

"Eğer istersen seni ziyaret edebileceğini biliyorsun.

"Yeterince şey yaşadı.

"Ayrıca, savcılık için, evdeki komşularınızdan biri ve Michelle'in iş arkadaşlarından biri var.

"İş arkadaşlarından biri! Öfke Paul'ün ensesini sızlattır. "Ama hiçbirini tanımiyorum. Komşuların ne diyebileceğini de bilmiyorum. *Annesine* gelince, kısa bir süre önce beni ziyaret etti. Bana inandığını sanmıştım.

"Eğer savcılığa ağırlık katabilecekse, bu yüzden çağrılmıştır. İddia makamının amacının sizi bir saldırgan olarak, bir öfke anında son darbeyi indirmeden önce karısına karşı düzenli olarak kötü davranan biri olarak göstermek olacağını düşünüyorum ve tanıklar da bunu doğrulamak için çağrıldı.

"Ama bu doğru değil.

"Ve biz de buna karşı çıkacağız. "Nasıl?

"Karınızın hiç düşmanı var mıydı? Tatil evinize g e l e b i l e c e k başka biri?

"Hayır. İnsanları üzmemekte iyiydi ama o kadar da değil.

"Çift olarak yaşadığınız sorunları bilen çok kişi var mıydı?

"Ufak tefek şeyler biliyorlardı ama ben olan bitenden bahsetmedim, sanırım utandım. Karınız tarafından tokatlanmak ve bağırılmak pek de erkekçe bir davranış sayılmaz, değil mi?

"Bana bir örnek ver. Simon ona bakar. 'Açıkçası tüm ifadeleri ve görüşme dökümlerini okudum, ama sizden duymak istiyorum. Tipik bir akşam. Neyle karşı karşıyaydın?

Paul düşünür, pek çok örnek vardır. "Size yaklaşık on sekiz ay önce, nişanlandıktan kısa bir süre sonra dışarıda geçirdiğimiz bir geceyi anlatacağım. Doğru dürüst bir kutlama yapmamıştık, bu yüzden biz yemeğe çıkarken kardeşim David Emily'ye bakıyordu. Michelle antibiyotik kullanıyordu ve sadece bir içki içmişti. Yine de garsonu beğendiğimi kafasına koymuştu. Her zaman başka kadınlardan hoşlandığımı düşünürdü. Özellikle de sekreterimden.'

Hatırlayarak otururken, onu karşısında hayal edebiliyor.

* * *

Tek kelime etmeden on dakika geçmişti. *Geliyordu.*

"Beni yemeğe çıkarıyorsun," diye uzaklaşırken garsonu işaret etti, "sonra da bütün geceyi o kadınla göz göze gelerek geçiriyorsun.

"Ona doğru baktığım tek an yemek siparişi verdiğim andı. Paul tabağına biraz hardal sıktı. Yan masadaki çiftin bakmamaya çalıştığını fark edince yüzü yandı.

"Bahse girerim benim yerime onu eve götürmek isterdin? Michelle suratını asarak çatalını yere vurdu. "Bana pislikmişim gibi davranıyorsun.

"Michelle. Bıçağı bifteğine saplarken, onun bir şekilde kendine gelmesi için dua etti. "Senin neyin var anlamıyorum. Tanrı aşkına, nişanımızı kutluyor olmamız gerekiyordu.

"Özür dilerim. Elimde değil. Masanın öbür ucuna uzandı ve onun koluna dokundu. "Sadece seni sevdiğim için. Sonra kolunu geri çekti. "Yine de kabul etmelisin ki Paul, hiç yardımcı olmuyorsun.

"Ne demek istiyorsun? *Şimdi ne olacak?*

"Lanet Alana. Demek istediğim buydu. Keşke yeni bir şirkete geçsen.'

"Bu konu hakkında konuşmaktan bıktım. Eğer bizim eğlenmemize izin vermezsen-

nişan kutlaması Michelle, sonra eve gidiyorum.'

Her şeyin yolunda olup olmadığını sormak için geri döndüğünde garsona "O tamamen senin!" dedi. Yeni nişan yüzüğünü yenmemiş yemeğinin içine fırlattı, sonra da fırlayarak restorandan çıktı. Garson kız başka bir şey söylemeden koşarak uzaklaştı.

Paul yemeğini bıraktı, hesabı ödedi ve kadının peşinden gitti, sonunda onu otoparkta bir duvarın üzerinde otururken buldu. Cidden çok sinirlenmişti. Bir akşamı daha mahvetmişti.

"O zaman sana numarasını verdi mi?

"Sanırım birini görmen gerekiyor Michelle. Ona doğru yürüdü. "Bir danışman ya da başka biri. Her şeyi mahvedeceksin.

"Onunla nasıl olduğunu gördüm. Duvardan aşağı atladı. "Acıtıyor Paul. Gerçekten acıtıyor.

Arabanın kapısını açtı. 'Seninle nişanlıyım, değil mi? Tanrı bilir neden! Şımarık bir velet gibi davranıyorsun!'

"Emily yüzünden benimlesin. Michelle yolcu koltuğuna kaydı.

'Saçma sapan konuşuyorsun. Her zamanki gibi. Radyonun sesini açtı. *Sürekli suçlanacaksa Alana'yla ya da başka biriyle de çıkabilirdi.*

"Burada kartların kimin elinde olduğunu unutmamalısın. Müzik setinin kapatma düğmesine vurdu. "Emily ile ilgili kararları ben veririm ve onu görmemeni sağlayabilirim.

"Ne demek istiyorsun?" Ana yola döndü. "Ben seni ararken içki mi içiyordun?

"Bir damla bile değil. Ama başka kadınlar hakkında bir fikrin varsa, kaybedecek neyin olduğunu hatırlaman gerekir.

"Ne cüretle Emily'yi bu işe karıştırırsın?" Sesi yükseliyordu ama artık kendini tutamıyordu. Yola odaklanmaya çalıştı. "Sen delisin.

* * *

"Demek nişan kutlamamız buydu. Paul kendini mahcup hissediyor. "İçki içtiğinde kötüydü ama içmediğinde de aynı derecede berbat olabiliyordu.

"Neden onunla kaldın? Simon'ın sesi naziktir.

"Dürüst olmak gerekirse, çoğunlukla Emily yüzünden. Onun adını yüksek sesle söylerken ruhu çöküyor. "Onu kaybetmeyi ve kontrolcü, şiddet yanlısı ve ne yapacağı belli olmayan bir anneyle bırakmayı göze alamazdım. Hangi ruh halinde olacağını asla bilemezdim. Tüm bunlara rağmen o benim karımdı ve başka bir yönü daha vardı, iyi, sevgi dolu bir yönü. İlk kez bir araya geldiğimizde aramızda büyülü bir bağ vardı. Ve o çok şey atlatmıştı. Paul'ün gözlerinin arkası yaşlarla doldu. Uçurumun kenarında hissetmek onun yaşam biçimi haline gelmiştir. Mutluluğun ne olduğunu hatırlayamamaktadır.

'Neden hiçbir şey söylemediniz? Bize yani. John şimdi konuşuyor. "Evde işlerin senin için iyi gitmediğini biliyorduk ama o kadar da kötü değildi.

'Alana ile biraz konuştum. Ama dürüst olmak gerekirse, olayların yatışacağını düşünmüştüm. Paul kendini acınası hissediyor. "Ve utandım - sen utanmaz mıydın? Bunu halledebilmeliydim. Tam bir pısrığım.

"Sen değilsin. Simon ona bakar. "Utanacak bir şey yok. Ama bizim acil işimiz jüriyi *Michelle'in kendini* bıçakladığına ikna etmek. Dosyasından bir sayfa daha çıkarır. "Elimizde güvenlik kamerası raporu da var. Tatil eviniz güvenlik kameraları tarafından izlenmiyordu ama kulübün kameraları gün boyunca ikinizi de girip çıkarken gösteriyor.

'Akşam gittiğimde beni içeri girip çıkarken gösterdi mi? Michelle'i bulmadan önce yani.

Simon tarıyor. 'İçeri girerken bir fotoğrafın var. Ama çıkarken değil. Görünüşe bakılırsa dönen kameraları var. Elindeki diğer kâğıtları karıştırırken düşünceli görünüyor. "Elimizdeki tek koz Michelle'in gençliğindeki danışmanı, onu tanık olarak tutuyoruz. Kendine zarar verme geçmişini doğrulayacaktır.

'Ama bu onun kollarını tırmalamak. Bu ise kendi göğsüne bıçak saplamak. O korkunç gecenin görüntüsü zihninde canlanırken Paul gözlerini kapatır. Birdenbire kızın gözleri Paul'ün gözlerinin içine bakar.

Simon sözlerini şöyle sürdürüyor: "Bunların hepsi kendine zarar verme ve bu raporlara bakılırsa, kollarına ve bacaklarına verdiği zarar, onları *kaşımaktan* çok daha kötüydü.

"Polis bana bunun bir anlık bir olay olduğunu söyletmeye çalışıyordu - kızışan bir tartışma.

"Savcılığın da yapacağı tam olarak bu. Simon elinin topuğunu masaya vurdu. "Ama Paul, dinle. Elllerinde adli bir şey yok. Kesinlikle hiçbir şey. Olay yerine ilk gelen sendin, bıçağın üzerinde ve kulübenin her yerinde parmak izlerin vardı ama bu hiçbir şeyi kanıtlamaz ya da çürütmez.

hiçbir şey.' Omuzlarını silkiyor. 'Kavga dışında görgü tanığı ifadesi de yok. Ama bizim tarafımızı doğrulayacak tanıklarımız var. Evde sizin için neler olduğunu doğrulayabiliriz. Evrak çantasının kapağını kapatırken, Paul'ün zafer kazanmış olduğunu umduğu bir hava yayar. *Tanrım! Beni bundan kurtarabilirse...*

"Yani bunların hepsi duruşmada olacak," diye devam ediyor Simon. 'Ama bu arada, savunmanızı yapacağınız ve duruşma tarihine kadar kefaletle serbest bırakılmanızı sağlamaya çalışacağımız savunma ve duruşma hazırlık duruşmamız var.

"Kefaletle serbest kalabileceğini düşünüyor musun?

'Böyle bir suçlamada, bu oldukça şüpheli. Ama kızınızla koşulları tartışacağım. Elimden gelen her şeyi yapacağım.

OceanofPDF.com

TWENTY-FOUR

Mahkeme ayağa kalkar. Paul, Kraliyet mahkemesinin altındaki hücrelerden çıkarılırken kelepçelendiği rıhtım subayından serbest bırakılır. Sırasını beklemek onu sinir küpü haline getirmiştir. Sonunda sanık sandalyesine oturacak olmak sevindiricidir.

"Herkes ayağa kalsın.

Halk salonuna baktığında Alana, Susan, Nick, Jacqui ve David'in varlığı onu cesaretlendirir. Onlara teşekkür etme isteği neredeyse onu yenecekti ama bunun yargıç tarafından saygısızlık olarak görülebileceğini ve kefaletle serbest bırakılıp bırakılmaması arasında fark yaratabileceğini bildiği için direnir. Belki de desteğe sahip olduğu gerçeği onun lehine olacaktır. Ancak Alana ona el sallar ve gülümser. Yargıcın fark etmemesini umuyor. Bugün kızını göreceği gün olabilir.

Halk galerisi izleyicilerle doldu. Davası medyanın ilgisini çektiği kadar aile içi şiddet kampanyacılarının da dikkatini çekmiştir. Onlara bakıyor ve düşüncelerini hayal ediyor. Muhtemelen onun karısını döven, sadist bir katil olduğuna ve ev halkını terörize edip kontrol ettiğine karar vermişlerdir.

Şimdiden tüm hayatını didik didik ettiler ve henüz mahkemeye çıkmamış olsa da, ergenlik çağında ailesinin ölümünün onu çıldırtmış olabileceği ya da uzun süredir devam eden psikopatik eğilimlerini kullanıp kullanmadığı konusunda spekülasyonlar var. Ne olduğunu fark etmemeye çalıştı.

gazetede okudu, ama bu zor. Yargıcın daha objektif bir yaklaşım sergilemesini ummaktan başka bir şey yapamıyor.

'Oturabilirsin. SEN DEĞİL!'

Paul, kâtip ona bakarken ayağa fırlar. "Sayın Yargıç Lakin tarafından yönetilen mahkemenin yararı için lütfen tam adınızı belirtin.

"Paul Alan Jackson. Sesi titrerken tüm mahkeme salonunun gözleri onun üzerindeydi.

"Her zamanki adresiniz?

"Kırk iki Bracken Bank, Osbaldwick, York. Evinin görüntüsü kısa süreliğine zihninde canlanır.

"Peki ya mesleğiniz?

Paul tereddüt eder, artık bir mesleği yoktur. Hapishane onu tam anlamıyla bir hiç haline getirmiş. "Yasal yönetici.

"Paul Alan Jackson, 11 Haziran Pazartesi günü Summerfield Holiday Park, Filey'de eşiniz Michelle Marie Jackson'ı öldürmekle suçlanıyorsunuz.

Gömülü keder, adını duyunca beklenmedik bir şekilde su yüzüne çıkar. Üzerine çevrilen gözlerin altında ezilir. Galeride onun suçlu olduğuna inananların nefreti üzerine yağıyor. *Onlar ne biliyor ki?*

"Bu suçlama cinayete teşebbüsten cinayete mi çevrildi?" diye soruyor yargıç, bir yandan da önündeki sayfayı inceliyor.

"Evet, Sayın Yargıç, öyle. Bayan Jackson olayın gerçekleşmesinden dört gün sonra vefat etti. Katip, dikkatini tekrar Paul'e çevirirken otoriter bir ses tonuyla konuşmaya devam eder. "Paul Jackson. Bu suçlamayı nasıl kabul ediyorsun? Suçlu musun, suçsuz musun?

Paul boğazını temizler ve yargıçla göz teması kurmayı bekler. "Suçlu değil. Bu kez sesi neredeyse hiç titremiyor. Sonra döner ve başını dik tutarak izleyicilere bakar.

Birkaç kalem not defterlerini çiziyor.

Simon ayağa kalkar. "Mahkemeye hitap edebilir miyim?" Devam etmeden önce yargıcın başını sallamasını bekler. "Sayın Yargıç. Bay Jackson mahkemeye ilk getirildiğinde, iddiaya tanıklık edenlere müdahale edebileceği gerekçesiyle kefaletle serbest bırakılması reddedildi. Yavaş konuşuyor, belki de her kelimenin öneminin farkında. "Bildığınız gibi, Bayan Jackson vefat etti. Dolayısıyla bu senaryo artık geçerli değil.

"Bay Jackson ailesinin evinde ikamet etmeye, pasaportunu teslim etmeye ve düzenli olarak yerel polis karakoluna rapor vermeye istekli olacaktır. Paul'e doğru bakar. "Sizden, hayatı boyunca en ufak bir trafik suçu işlemediği gerçeğini göz önünde bulundurmanızı rica ediyorum. Ayrıca, tutuklu kaldığı süre boyunca sergilediği davranışlar da örnek teşkil edecek niteliktedir.

"Önümdeki belgelerden, bu aile için üç ayrı olayda polis katılımı talep edildiği anlaşıyor. Yargıç masasının üzerindeki sayfaları karıştırıyor. "Bunu açıklığa kavuşturabilir misiniz lütfen?

"Müvekkilime karşı hiçbir suçlamada bulunulmadı," diye yanıtlıyor Simon. "Aslında, olaylardan birinde, saldırıya uğrayanın ve tedaviye ihtiyacı olanın aslında kendisi olduğunu görebilirsiniz - ayrıca, karısı daha sonra ifadesini geri çekti.

"Pekala.

"Mahkemeden, Bay Jackson'ın davası duruşmaya dönene kadar kızının yanına dönebilmesi için kefaletle serbest bırakılmasını talep ediyorum. Yaşananlar nedeniyle kızınızın bazı psikolojik sorunlar yaşadığını biliyorsunuzdur. Onu babasından daha fazla ayrı tutmanın hiçbir yararı olmayacaktır.

Simon'a benzer şekilde giyinmiş iri yarı bir kadın savcılık kürsüsünden fırlar. "Sayın Yargıç, konuşabilir miyim?

"Devam et.

Herkes dikkatini ona çevirdiğinde bir hışırtı dışında oda sessizleşir.

"Bu davada savcılık bu talebi reddetmek istiyor," diye başlıyor. "Çocuğunun annesi olan karısını öldürdüğünden şüphelenilen ve bununla suçlanan bir adamın toplum için, özellikle de kadınlar için bir tehdit oluşturduğu kabul edilmektedir. Duraklayarak izleyicilere doğru bakar.

"Paul Jackson'ın tüm suçlardan aklanana kadar gözaltında tutulmaya devam edilmesi tavsiye edilmektedir. Bu, mahkemenin itibarını korumanın yanı sıra halkın güvenliğini de en üst düzeye çıkaracaktır. Ayrıca, sanığın kızının ifadesine müdahale etme fırsatı bulamamasını sağlayacaktır. Oturuyor.

Simon tekrar konuşur. "Sayın Yargıç. Suçlamanın ciddiyetinin farkındayım. Mahkemenin henüz farkında olmadığı şey ise müvekkilimin evliliğinde kapana kısılmışken çektiği sefalettir. *Kendisi* de bir mağdur olarak yeterince acı çekmiştir ve bu nedenle kefalet talebimi yineliyorum.

"Duruşma sırasında bu hususları tartışmak için bolca fırsatınız olacak. Yargıç Lakin ayağa kalktı. "Müzakere etmek için biraz zaman ayıracağım. Ardından kürsüsünün arkasındaki perdenin arkasından kaybolur.

"Oturabilirsiniz. Teşrifatçı, tüm vücudu sandalyeye yerleşen Paul'e doğru başıyla işaret eder. Takip eden dakikalar hayatının en uzun dakikaları olurken, birkaç müttefikine doğru bir bakış fırlatır. Nick başparmağını kaldırır. Paul de gülümsemeye çalışır. Birkaç dakika sonra, mahkemenin toplu hareketi ön sıraya dönerek yargıcın dönüşünü işaret eder.

"Herkes ayağa kalsın.

Paul nefes alamıyor. Bakışlarını ayaklarından kaçırmaya çalışsa da başını kaldıramıyor. *Lütfen çıkar beni. Lütfen!*

Paul Alan Jackson. Karınızı öldürmekle suçlanıyorsunuz. Bu suçlamaya karşı suçsuz olduğunuzu beyan ettiniz. Eminim siz ve bu odadaki herkes cinayet suçlamasının olabildiğince ciddi olduğunu kabul edecektir. Halkın güvenliği ve refahı her şeyden önemlidir.

"Bu nedenle, eğer gerçekten suçluysanız, bu mahkeme tarafından suçsuz bulunana kadar gözaltında tutulmanızı emretmekten başka seçeneğim yok. Avukatınız tarafından yapılan yorumlar not edilmiştir ve savunmanızın bir parçasını oluşturmalarını tavsiye ederim. Durumu göz önünde bulundurarak, yaşananların gerçeklerini tespit edebilmemiz ve ortaya çıkarabilmemiz için duruşmanın hızlandırılmasını talep ediyorum. Bu nedenle dört hafta içinde yeniden toplanmamızı öneriyorum. Duruşma tarihini belirlemeye devam edebilir miyiz?

Paul'ün tüm adrenalini boşalır. Kimsenin yüz ifadesini görmek istemediğinden bakışlarını yere sabitler.

Ön tarafta bir yerden bir ses geliyor. "Pazartesiye ne dersiniz?

9 Eylül, Sayın Yargıç? Duruşma için bir hafta ayrılması gerektiği öngörülmektedir.

Her şey ağır çekimde. Bir ay daha! Yayılan güneş, mahkeme salonunun ince tavan pencerelerinden onunla alay ediyor. *Geri dönüyorsun. Geri dönüyorsun!* Geri dönemez; mücadelesi tükeniyor.

Nick'in eli David'in omzundadır ve Alana Susan'a sarılmaktadır. Alana, Susan'ın omzunun üzerinden ona bakmaktadır, ifadesi belirsizdir.

"Jürinin toplanması için gerekli düzenlemeler yapılabilir mi? 9 Eylül Pazartesi o zaman.'

TWENTY-FIVE

Sabahın büyük bölümünde tuhaf bir hava vardı. Paul bir şeyler olduğunu hissedebiliyordu.

Michelle sonunda yarı rica yarı taleple, "Seninle konuşmam gerek," dedi. "Önemli bir konu.

"Ne hakkında? Paul'ün öğle yemeği, birazdan karşısına çıkacak olan şeyi düşünürken içinde homurdandı. Her şey olabilirdi.

"*Emily'nin önünde olmaz.*

Emily'nin yüzü annesinin kovması karşısında buruştu. İkisine de bakmadan odadan fırladı.

Paul, mutfak masasına oturup yer minderiyle oynamaya başlayan karısını itaatkâr bir şekilde takip etti. Bakışları mutfak tezgâhına yaslanmış olan Paul'ün ayaklarında duruyordu. Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra kadın ona baktı.

"Ne oldu? Alana'yla ilgili olmalı.

"Bunu söylemenin kolay bir yolu yok. Çıldırtıcı bir duraklama oldu. *Tanrım, ne oluyordu? Sanki bir pembe dizide yaşıyor gibiydim.* "Başka biriyle yattım.

"*Ne?*" Sesi alçaktı ama sanki kalbi göğsünden sökülmiş gibiydi. "Ne dedin sen?

"Size söylemeyecektim ama şimdi düşündüm de, bilmeye hakkınız var.

"Ne zaman? Vücudu kaskatı kesilmişti. Gerginlik boynuna doğru yayılıyordu. Bunu uyduruyordu. Öyle olmalıydı. Belki de onun sandığından daha dengesizdi.

"Erm. Bir ya da iki kez. Özür dilerim."

"Özür dilerim! Şaka yapıyor olmalısınız." Belki de bu onun son zamanlardaki davranışlarını açıklıyordu. Tam bir kaltak olmuştu.

"Kiminle? Kendini hasta hissetti.

Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi ve Paul onun bu itiraftan bir şekilde hoşlanıp hoşlanmadığını merak etti. Ancak ne zaman garip ya da kasvetli bir durumla karşılaşsa gergin bir şekilde gülümsemeye eğilimliydi. Cevap vermedi.

Mutfak tezgahı şimdi onu destekliyordu. Bu gerçeküstü bir duyguydu, sanki konuşmanın bir katılımcısı olmaktan ziyade onu izliyordu.

Karısının başka bir adamla kıvrılırkenki görüntüsü ona işkence ediyordu. "Bir şey kullandın mı?

"Bu nasıl bir soru böyle?

Paul'ün çenesi öylesine sıkılmıştı ki, kızın cevabını beklerken başı ağrıyordu.

"Hayır.

"Kendini hamilelik ve Tanrı bilir daha neler için riske attın. Ve beni de. Lavaboya doğru fırlatarak bir bardağa su doldurdu ve kana kana içti.

"Seni nasıl riske atabilirim? Yıllardır seks yapmadık."

"Ve nedenini merak ediyorsun?" Bir acı dalgası üzerine çöktü. "Bunu bana nasıl yapabildin?

"Beni tanımak istemezsin Paul.

"Sen benim karımsın. Karım, fahişe." Emily'yi habersiz bırakma çabasıyla sesi alçakta kaldı. "Bizim bir aile olmamız gerekiyor. Bardağını süzme tahtasına çarptı. "Ne var biliyor musun? Sen buna değmezsin. Sana hoş geldin diyor.

Bacaklarını açarak sandalyesinde döndü ve mutfakta volta atan adama baktı. "Sana söylemek zorundaydım. Artık bununla yaşayamazdım." "Ne? Ve seni affetmem gerekiyor. Ş a k a mı yapıyorsun?" Elini duvara vurdu.

Batıyordu. Ve kadın doğruyu söylüyordu. En azından öyle olduğunu düşünüyordu. Bunu nasıl yapabildiklerini bilmiyordu. bundan geri dönmek.

'Bak, kolay olmayacağını biliyorum ama-'

"Bu mümkün olmayacak. Sesi yükseldi. "Tanrı aşkına bunu bana nasıl yaparsın?" Yumruğunu tezgâha vurdu. "Yaşadığımız onca şeyden sonra. Buna inanamıyorum.

Michelle ayağa kalktı ve ona doğru geldi. 'Benden uzak dur. Dokunma bana!'

"Bu senin hatan. Gözleri artık tehditkârdı. "Yılın kocası olman zor. Parmağını adamın göğsüne sapladı. "Artık bunu benim için yapmıyorsun.

Vücudu harekete geçti. Eğer onun yolundan çekilmezse, kendini kaybedecekti. 'Senin yakınında olmaya dayanamıyorum! Beni hasta ediyorsun. Ya mide bulantısından ya da öfkeden patlayacaktı.

Ona bakmadan mutfaktan çıktı ve merdivenleri tırmandı. Carla kafasını Emily'nin kapısından uzattı, belli ki sığınmıştı. "Her şey yolunda kızım.

'Bu evden gidersen bir daha geri dönmezsin,' diye bağırdı Michelle arkasından, tırabzanı kavrayarak. 'Kilitleri değiştireceğim. Bir avukat bulacağım. Ve kızını bir daha asla göremeyeceğinden emin olacağım.

"Bunu yapamazsın. Havalandırma dolabındaki ütü yığınının giysileri çekip aldı.

"Dene beni. Merdivenin en alt basamağına çöktü. 'Eğer gitmeyi düşünüyorsan, hemen şimdi vedalaşabilirsin.

Paul arkasını döndü. "O da benimle geliyor.

"Şaka yapıyor olmalısın. Michelle ayağa fırladı.

'Dene ve onu almamı engelle. Sadece dene. Yatak odalarına doğru ilerleyerek gardırobun üstünden valizi aldı.

"Polisi arayacağım. Tırabzana tutunarak merdivenleri ikişer ikişer çıktı. "Onu kaçırdığınızı söyleyeceğim.

"Yap.

Çekmecelerden ve dolaplardan rastgele giysiler çıkarırken, onun affedilmesi için yalvarışlarını görmezden gelmeye çalıştı, ta ki kadın onun kayıtsızlığına öfkelenip bileklerinden birini kavrayana kadar.

"Bırak beni. Kolunu çekti ve Emily'nin odasına doğru ilerledi. "Aşağı in ve ceketinle ayakkabılarını giy.

Neden? Nereye gidiyoruz?' Kız şaşkın gözlerle ona baktı.

"Henüz bilmiyorum. Git ve televizyonu aç, gitme vakti geldiğinde sana sesleneceğim. Çekmecelerden ve gardıroptan birkaç parça eşya aldı, sonra

diş fırçalarını ve tuvalet malzemelerini almak için banyoya yöneldi.

"Paul, lütfen! Michelle banyo kapısında çerçevenlenmişti. 'Bunu halledebiliriz. Özür dilerim. Gerçekten çok üzgünüm!'

"Seninle daha fazla bir şey yapmak istemiyorum. Onu iterek yatak odasına döndü ve eşyaları bavula yerleştirmeye devam etti.

"Seni seviyorum. Özür dilerim. Eşyaları bavula attığı kadar hızlı bir şekilde, Michelle onları geri çekiyordu. "Hepsini ben uydurdum.

"Bir şey mi biliyorsun Michelle? Çılgınca toparlanma çabaları durdu. "Senin için üzülüyorum.

"O zaman bana yardım et! Sürüne sürüne ona yaklaştı. "Sana ihtiyacım var. Bunu tek başıma yapamam.

"Yeni adamından yardım iste. Paul gardırobun kapısını çarptı.

Onu ben uydurdum. Seni incitmek istedim. Bana inanmalısın. Lütfen! Kendini ona doğru fırlattı, kollarını onun ortasına doladı. "İstedğin her şeyi yapacağım," diye hıçkırdı. "Lütfen beni bırakma! Seni kıskandırmak istedim.

Kendini onun elinden kurtardı ve bavula uzandı. "Bırakın beni! Ciddiyim.'

Yüzü yatağa dönük bir şekilde onu ağlarken bıraktı. En azından yine şiddete başvurmamıştı. Robot gibi Emily'yi oturma odasından aldı ve *Kaşif Dora*'yı özleyeceği yönündeki itirazlarına aldırmadan arabaya doğru yönlendirdi.

Sür Paul, diye mırıldandı kendi kendine, titreyerek. 'Neden bağıryordun baba?

Korkmuştum.

'Özür dilerim tatlım. Annen biraz üzgündü, hepsi bu.' "Nereye gidiyoruz?

"Sadece küçük bir gezinti. Söz veriyorum her şey yoluna girecek.' 'Tamam baba.'

Çok geçmeden, ona baktığında gözleri ağırlaşmıştı ve belli ki arabanın hareketiyle uyuşmuş, uykuya dalıyordu. Bu en iyisiydi. Uyku az önce duyduklarını unutmalarına yardımcı olabilirdi. Bu aynı zamanda ona kafasını toparlama şansı da verecekti. Bunu ona yapmaya devam edemezlerdi. Bu işi çözmek ona kalmıştı. Ne kadar sürdüğünün farkında değildi. Nerede olduğunu bilmiyordu. Otomatik pilota geçmişti. Muhtemelen araba kullanmaması gerekiyordu. Ancak araba kullanmak için gereken konsantrasyon zihnini biraz dengelemişti. Bununla birlikte, otoyola yaklaşıyordu.

En iyisi için ne yapacağını düşünürken kenara çekmesi gerekiyordu.

Emily onun yanında uyukluyor, durumdan habersiz bir şekilde mutluluk içinde yatıyordu. Paul, Michelle'i terk edip Emily için savaşacak gücü bulması gerektiğini kabul ediyordu.

Michelle'in anlattıklarına karşı onun anlattıkları olacaktı. Michelle'in tehdit ettiği gibi kızını kaybetmesi mümkündü, hayır, muhtemeldi. Mahkemeler neredeyse her zaman annenin t a r a f ı n ı tutardı.

Öfkeyle cebinden telefonunu çıkardı. Evden hışımla çıktığından beri çalmayı bırakmamıştı. Kapatma düğmesine bastı. Sonra direksiyonun üzerine eğilerek başını kollarına dayadı ve ağlama isteğiyle savaştı. Kızına vermek istediği ev için, kendisine vermek istediği hayat için ve sahip olmadığı karısı için. Başlangıçta birbirlerine tapıyorlardı. Her şey nereye gitmişti?

OceanofPDF.com

TWENTY-SIX

Sonunda kendini Nick'in evinin önünde buldu. Emily, Jack ve Imogen'ın peşinden gitti.

Nick Paul'ü içeri çağırdı ve eline bir bira tutuşturdu. 'Berbat görünüyorsun dostum. Michelle mi?'

"Evet. Başka biriyle yatıyormuş." *'Gerçekten mi?'*

Şaka yapıyorsun! Kim?'

"Bilmiyorum. Önemli değil. Paul Nick'ten şişe açacağını aldı ve kendi şişesinin kapağını açtı.

"Ne kadar süre için?

'Bir kez yeterli, değil mi? Jacqui olsaydı nasıl tepki verirdiniz?'

'O bunu asla yapmazdı.

'Ben de Michelle için aynı şeyi söyledim. Bana güvenmiyor, o yüzden gidip kendisi yapıyor. Çılgınca.'

'O her şeyi yapabilir. Onunla evlenirken aklını kaçırmış olmalısın.'

"O pek çok şey olabilir ama bir dolandırıcı olduğunu asla düşünmezdim. "Ben düşünürdüm. Size kendisi mi söyledi yoksa siz mi öğrendiniz?

"Bana o söyledi.

"Bahse girerim onu öldürmek istemişsindir.

Bu yüzden buradayım. Ama tam çıkarken, bunu uydurduğunu söyledi.'

'O çarpık! Bunu hep söyledim. İyi misin dostum?'

"Sanırım öyle olmak zorundayım.

Paul'ün içtiği biralar Nick'in kanepesinde sersem bir uykuya dalmasını sağladı. Ama bu kısa sürecekti. Sersemlemiş bir halde, battaniyeye sarınmış olarak kısa süre sonra uyandı. Ev karanlık bir sessizliğe gömülmüştü ama Paul'ün zihni durmak bilmiyordu. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca, Michelle'in başka bir adamla birlikte olduğu görüntüler onu rahatsız etti. Onları kovmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onu terk etmeyi reddediyorlardı. Buharlı silindirin göğsünden geri dönmesini ve ona biraz rahatlama sağlamasını arzuluyordu. Acısı dayanılmazdı. Zihninde kızın yüzü onunla alay ediyordu; önce ona sevgiyle gülümsüyor, sonra dudak büküyor, sonra da öfkeyle buruşuyordu. Tedirginliği nedeniyle uyku onu bulamıyordu ama hareket edemeyecek kadar bitkin düşmüştü: kendi düşüncelerinin tutsağı olmuştu. Bu kadar acıyacağını asla tahmin edemezdi.

Eninde sonunda evine dönmek zorunda kalacaktı; gerçeklerden kaçış yoktu. Kısa vadede onu misafir edecek insanlar olsa da, kimsenin misafirperverliğine bir ya da iki geceden fazla tecavüz edemezdi. Zehirli bir evliliğin içinde kapana kısılmış ve hapsedilmiş olmak, bir örümceğin ağına takılıp kalmaya benziyordu. Hiçbir cevap yoktu.

"Ne istiyorsun? Paul, Nick'in ön kapıda tıslayarak konuştuğunu duyunca tek gözünü açtı. 'Bir tane yap Michelle. Hoş karşılanmıyorsun.'

"Kendi kocamla konuşmamı engelleyemezsiniz. *Bu oydu.*

'Yaptıklarından sonra mı? Buraya gelmeye cüret ediyorsun.'

"Sorun yok Nick. Paul'ün sesi kısıktı. 'Bırak girsin. Ben onunla konuşurum.'

Bir saniye içinde oturma odasının kapısının gıcırdadığını duydu ve kadının odadaki varlığını hissetti. "Paul, seninle konuşmam gerek.

"Uyandım. Ona bakmak istemediği için gözlerini açmadı.

"Sizi yalnız bırakayım. Nick kapı aralığından konuştu. 'Ben mutfakta olacağım. Ve bela istemiyorum.'

"Tanrım, benden nefret ediyor, değil mi?

Yanındaki minderde yatan başka bir bedenın ağırlığı, yalnızlıkla geçen bir gecenin ardından tuhaf bir şekilde teselli ediciydi.

'İşleri yoluna koymak için her şeyi yaparım' dedi.

Yeni doğan günün ışığında gözlerini kısarak ona baktı. "Beni sevseydin, başka bir adamın yanına bile yaklaşmazdın. Muhtemelen bayat bira kokuyordu. Dişlerini fırçalamamıştı, bu yüzden devam ederken yüzünü ondan uzaklaştırdı. 'Sana asla sadakatsizlik edemem. Asla. Aklına Alana geldi. *İkiyüzlü. Kimi kandırıyordu?*

"Denemiyordum. Seni test ediyordum."

"*Beni test etmek mi?* Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Nasıl tepki vereceğini görmek için. Enine boyuna düşünmedim, değil mi? Eli hafifçe onun koluna dokundu. "Beni sevip sevmediğini test etmek istedim.

"Sana inanmıyorum. Evliliklerinin yoğunluğu çarmıha geriyordu. Neden böyle olmak zorundaydı? Neden sıradan konuları tartışamıyorlardı? Çay için ne pişireceklerini, Emily'nin ev ödevini, her zamanki kızgınlık dışında *herhangi bir şeyi*. "Sanırım biriyle yattın. Ama geri tepti ve şimdi bundan sıyrılmaya çalışıyorsun. Onu ne sanıyordu?"

"Emily'nin hayatı üzerine yemin ederim ki başka bir erkekle seks yapmadım. Bunu söylerken istavroz çıkardı.

Paul kendini minderlere doğru sürükledi. "Bunu yapmandan nefret ettiğimi biliyorsun!" Annesinin batıl inançları vardı ve onu bir insanın hayatı üzerine yemin etmenin bir şeyi baştan çıkarmak olduğuna ikna etmişti.

"Ama bana inanmanızın tek yolu bu.

"Sadece o değil, Michelle. Bacaklarını çevirerek onun yanına oturdu. "Çok fazla içiyorsun.

"Çünkü mutlu değilim Paul. Biraz daha etrafta olsaydın..."

"Kontrolcüsün. Bana güvenmiyorsun. *Ve* bana tükürdün. Sana ne oldu böyle?"

"Biliyorum. Özür dilerim. Eli onunkinin içine girdi. "Beni affetmen için sana yalvarıyorum. Her şeyi daha iyi yapmak istiyorum.

"Sanırım biraz yardıma ihtiyacın var Michelle.

"Elbette yardıma ihtiyacım var. Ama sen hiç ortalıkta yoksun." "*Profesyonel* yardımdan bahsediyorum. Öfken ve kıskançlığın için. "İstemiyorum. *Senin yardımına* ihtiyacım var.

Michelle. Bana vurduğundan beri sadece birkaç gece geçti. Bu şekilde yaşayamam. Eğer yardım istemezsen, gitmek istiyorum.

TWENTY-SEVEN

Tommo ıstakasını tebeşirliyor. "Ne zaman? Duruşman yani? Yaklaşıyor, değil mi? Gazetede bir şeyler gördüm."

Paul içeride geçirdiği üç ay boyunca Tommo'ya aşına olmuştur. Birlikte çalıştığı birkaç mahkumdan biri. ABH'den içeride olmasına rağmen, her zaman yumuşak başlı olmuştur.

Yarın. Onunla birlikte hareket etmek istiyorum. Buranın arkasını ne kadar çabuk görürsem o kadar iyi.

"Kendine güveniyorsun o zaman? Tommo yeşil sahaya bir şut atıyor. 'İyi bir özetin var mı? *Buradan* çıkmak için bir taneye ihtiyacın olacak."

'Sanırım öyle. Dürüst olmak gerekirse tuğla yapıyorum. Paul kırmızıya ateş eder ama beyazı masanın üzerine savurur.

"Haklı çıkacaksın. Özellikle de yarım beyinli bir özetiniz varsa. Tommo masanın üstündeki beyaz topu tekrar yerine koyar.

"Buraya hiç gelmemeliydim zaten. Paul, Tommo'nun maviyi orta cebe vuruşunu izliyor. "İyi atıştı dostum.

"Ben de öyle. Paul'e sırtarak bir sonraki atış için pozisyon alır. 'Dürüst olmak gerekirse dostum, umarım serbest bırakılırsın. Burada işi biten tiplerden değilsin. Ama fazla umutlanma. Yargıçlar piç olabilirler. Her şey bir önceki gece içip içmediklerine bağlı.

"Elbette serbest bırakılmayacak. Barry yanlarına yaklaştı. 'İnsanlar onun yaptıkları yüzünden hapis yatmadan hapse girmezler!

"Sana kim sordu, lanet olası pislik! Tommo, ciddi bir şeyle karşı karşıya olduğu belli olan Barry'nin karşısına dikilir. Hücre tabelasında otuz yıl yazıyor.

"Sadece söylüyorum. Barry, Tommo'dan uzaklaşır. 'Pislik herif karısını yaraladı, değil mi? Onun gibiler sokaklarda dolaşmamalı.

"Bilmiyorsun..." diye söze başlar Paul ama Tommo çoktan Barry'nin boğazına sarılmıştır.

"Gerroff onu, seni zorba piç. Çirkin yapılı başka bir adam Tommo'nun arkasından yaklaşır ve bیلardo ıstakasıyla sırtına vurur. Tommo'nun gafil avlandığını fark eden Barry, fırsattan istifade diğer ıstakayı ele geçirir ve Tommo'nun yüzüne vurur. Dudağından kan fışkırır.

Paul, Tommo'ya yardım etmek istese de bunu yapamayacağını, aksi takdirde her şeyi riske atacağını bilmektedir. Kendini her zamankinden daha pısrık hissediyor.

Saniyeler içinde, iniş yaptıkları yerde bir siren sesi duyulur ve nereden çıktığı belli olmayan sekiz kadar vida, birleşik güçlerini kullanarak çarpışan üç adamı yere serer. Tommo'yu zapt etmek biraz zaman alıyor. Bir pitbull'u andıran Tommo, ringe dönmeye çalışarak hırsıyla çırpınıyor.

Sonunda üçü de tecrit koğuşuna götürülür. Kalan mahkumlar, birleşme sırasında herhangi bir şey olduğunda olduğu gibi, erken patlamaya katlanırlar.

"Düzgün bir şekilde başlaması biraz zaman alabilir. John'un sesi mahkeme salonunun altındaki hücrede yankılanıyor. "Jüri seçimi işi sonsuza kadar sürebilir.

"En azından buradayız ve bu gerçekleşiyor. Paul'un karnı gurulduyor. Bir şeyler yemesi gerekirdi. Yola çıkmadan önce kendini çok hasta hissetmişti.

"Simon seni görmeye geldi mi? John kapıya bakar. "Henüz odaya gelip gelmediğinden emin değilim.

"Evet. Sizden çok önce değil. İtiraf pazarlığından bahsediyordu. Paul'ün gözleri bu anıya takılır. "Dürüst olmak gerekirse bu beni endişelendirdi.

"Devam et. Ne dedi o?"

"Görünüşe göre," diyor Paul beton zeminde ayaklarını sürüyerek, "daha hafif bir suçu kabul edersem, örneğin kasıtlı adam öldürme, daha hafif bir ceza alacağım.

"Bunun nedeni kısmen masrafların önemli ölçüde azalacak olmasıdır. Jüriye de gerek kalmayacak. Bunu seviyorlar. Ama karar sizin. Ne karar verirseniz destekleyeceğim.

"Hiçbir suçu kabul etmiyorum. Bunun bir kumar olduğu konusunda

beni uyardı. Gerçi elimizdeki savunmayla ihtimaller daha çok benim lehime,

her şey kolayca tersine dönebilir.'

"Bir bakıma haklı. John yavaşça konuşuyor. "Sanırım her şey sizi tanımayan jüriye bağlı. Sadece onlara söylenenler. Eğer seni suçlu bulurlarsa, adil bir cezayla karşı karşıya kalacaksın. Başka tarafa bakıyor.

"Şansımı deneyeceğim. Paul esniyor. İyi uyuyamamıştır. Suçluluk duygusu içini kemiriyor ve Tommo'nun onu savunduktan sonra tecritte yatıyor olmasından daha fazlası. Bıçaklandığı gecedan geriye dönüşler onu rahatsız ediyor. Bunları uyanırken mi yoksa rüyasında mı gördüğünden emin değil ve gerçek mi yoksa hayal mi olduklarına karar veremiyor.

John saatini kontrol eder. 'Yukarı çıkmam gerekiyor. Yukarıda görüşürüz. Ya Paul?'

"Ne? Paul ceketini omuzlarına daha sıkı sarar.

"İyi şanslar dostum. Ayağa kalkarken omzunu sıkar. 'Uzun birkaç gün olacak ama inancım tam. Biraz şansla özgürlüğüne kavuşman uzun sürmeyecek. Ne olursa olsun, bunu halledeceğiz.

"Tanrım, umarım öyledir. Paul gözlerini kapatır.

"Yakında görüşürüz dostum. John dışarı çıkmak için hücre kapısına vurur.

Paul başını sallıyor. Bu sabah biraz dalgın. Eski hayatı başka biri tarafından yaşanmış olabilir, ondan çok uzakta.

Yargıç Lakin, topuklu ayakkabılarını parke zemine vurarak içeri girdiğinde herkes ayağa kalkıyor. Savunma ve iddia makamı sıraları ile Paul'ün destekçilerinin ve haber muhabirlerinin bulunduğu halk salonu tıklım tıklım doludur. Paul'ün tanımadığı pek çok yüz vardır, muhtemelen aile içi şiddet aktivistleri ve kadın hakları savunucuları Paul'ün boynuna ilmi geçirmişlerdir. Yargıç başını sallıyor. "Günaydın.

Paul'ün dikkati on beş jüri adayının beklediği arka tarafa çekilir. John ona on ikisinin oturacağını söylemiştir. Seçilmek ve yemin etmek üzeredirler.

"Oturabilirsiniz," der yer gösterici. İnsanlar yerlerine otururlar. Paul oturmaya başladığında, yer gösterici başını sallıyor ve avuç içleriyle yukarı doğru bir hareket yapar.

Lanet olsun, diye düşünüyor Paul. *Harika bir başlangıç.* Hâlâ Nick'e olan inançsızlığı yüzünden endişelenerek izleyicilerin arasında Nick'i arar ama sonra onun savunma tanığı olarak çağrılacağını ve bu nedenle mahkeme salonuna girmesine izin verilmediğini hatırlar. Alana ona el sallıyor.

"Paul Alan Jackson," diyor mahkeme kâtibi, elinde bazı kartlar, "birazdan duyacağınız isimler, jüri üyeliği yapacak kişilerin isimleridir.

sizi yargılayacak. Bunlardan herhangi birine itiraz etmek isterseniz, yemin etmek için deftere geldiklerinde bunu yapmalısınız ve itirazınız dinlenecektir.

Paul çatıdan giren güneş ışığına karşı gözlerini kısarak başını sallıyor. Yakası boynunu çiziyor ve klimaya rağmen şimdiden terliyor.

"Afdiq Ahmed," diye sesleniyor katip, bir karttan okuyarak. Mahkeme sessiz kalır. Paul ile aynı yaşlarda olan Asyalı adam mahkemenin arka tarafındaki pozisyonundan jüri locasına doğru ilerliyor.

"Helen Wentworth. Yanında başı öne eğik, ürkek bir kadın koşturuyor. Buradan başka bir yerde olmayı tercih eder gibi görünüyordu. Paul onun görünüşünden hoşlanmadı. Onun yaptığını düşünecektir.

"Elliot Carmichael. İri yarı, orta yaşlı bir adam üç kişi olur. Yerine otururken doğrudan Paul'e bakar.

"Louise Chadderton. Paul ona bakar ve tereddütle elini kaldırır. Bundan emin değildir ve işini şansa bırakmaz. Kadının yerini bulmaya çalışır.

"Evet mi? Ne oldu?" Yargıç sabırsız bir tavırla onu inceliyor.

Jüri üyesini incelemeye devam ediyor. Evet. O olduğundan emin. O olduğundan emin. "O... bu kadın karımla birlikte çalışıyordu. Michelle ile. Bundan eminim.

"Bu doğru mu?

Tüm gözlerin üzerinde olduğunu fark eden Louise Chadderton'ın boynuna sarmaşık gibi bir kızarıklık yayılır. "Birkaç yıl önceydi ama evet, birlikte çalışmıştık. Bir şey söyleyecektim ama bağlantıyı kuramadım. İş için kızlık soyadını kullanmış olmalı, görüyorsunuz.

"Sizi bu davadan azletmek zorundayız. Yargıç ona doğru başını sallar. "Lütfen mahkemeyi halka açık bölümden terk edin ve yeni talimatları bekleyin.

Bu dört kişiye, hiçbiri sakıncalı olmayan sekiz kişi daha katılır. İki fazla jüri üyesi Louise Chadderton'a katılmak üzere dışarı gönderilir.

"Oturabilirsiniz. Yer gösterici sonunda Paul'e işaret eder.

Kâtip, seçilen jüri kutusunun önünde durur. Paul hepsine ihtiyatla bakar. Hayatı kelimenin tam anlamıyla onların elindedir. Ne karar verirlerse, onun için o kadar. Hepsi rahat evlerine geri dönebilir.

"Helen Wentworth, lütfen Yeni Ahit'in bu kopyasını sağ elinize alın, bu kartı sol elinizde tutun ve okuyun.

Sesi zayıftı. "Sanığı sadakatle yargılayacağıma ve kanıtlara göre doğru bir karar vereceğime Yüce Tanrı adına yemin ederim. Bakıyor

Paul'e doğru ilerlerken İncil'i görevliye geri verir.

Paul, çoğu Hristiyan, biri Müslüman, biri Yahudi, ikisi ateist; yedi erkek, beş kadın olan jüri üyelerinin teker teker yemin etmelerini dikkatle dinler. Erkek sayısının kadın sayısından fazla olmasının iyi bir şey olup olmadığına karar veremiyor. En genç kadın olan Victoria yirmi beş yaşlarında, en yaşlı erkek olan Robert ise ellili yaşlarının sonlarında görünüyor.

Koltuklarda bir anlık bir kıpırdanma olur, ardından tüm gözler boğazını temizleyen yargıca çevrilir.

"Jüri üyeleri. Benim adım Yargıç Lakin. Öncelikle, otuz yedi yaşındaki Paul Alan Jackson'ın davasına yardımcı olmak üzere bugün burada bulunduğunuz için teşekkür ederim. Kendisi bugün, öldüğünde otuz altı yaşında olan eşi Michelle Marie Jackson'ı öldürmekle suçlanıyor. Devam etmeden önce bazı kağıtlara bakar.

"Olay, çiftin o zaman altı yaşında olan kızlarıyla birlikte bu yıl 11 Haziran Pazartesi günü tatile çıktıkları sırada meydana gelmiştir. Bay Jackson daha önceki bir duruşmada cinayet suçlamasını kabul etmemiştir.

"Sayın jüri üyeleri, önümüzdeki birkaç gün boyunca bu konuda savcılığın kanıtlarını dinleyeceksiniz. Davanın bu aşamada reddedilmediğini varsayarsak, daha sonra savunmanın kanıtlarını dinleyeceksiniz. Dava ancak savcılık tarafından sunulan kanıtların kusurlu ya da istikrarsız olduğuna karar verilirse düşecektir. Bir an duraklayarak, sözlerinin dinleyicilerin zihnine nüfuz etmesi için zaman tanıyor gibi görünmektedir. Paul bu davanın düşmesi için dua ederken içinde umut yükselir.

'Her bir kanıt parçasını ve tanık ifadesini dinlemek, duruşmanın sonunda yapacağınız müzakerelere hazırlık olarak duyduklarınızı not etmek size bağlı olacaktır.

"Tüm tanıklar çapraz sorguya alındıktan sonra, dinlediklerinize dayanarak Paul Jackson'ın karısını öldürmekten suçlu olup olmadığına karar vermek sizin sorumluluğunuzda olacaktır. Ayrıca kasıtsız adam öldürme suçundan da suçlu ya da suçsuz bulma fırsatınız olacak. Emekli olmanız istendiğinde, size bu konuda daha fazla bilgi verilecektir. Katibe döner. "Bu davadaki tanıkların isimlerini listeleyebilir misiniz lütfen?

"Evet, kesinlikle, Sayın Yargıç. İddia makamı için aşağıdaki tanıklar çağrılacaktır: Kuzey Yorkshire polisinden Dedektif Memur Joseph Calvert, York Bölge Hastanesi'nden kıdemli cerrah Bay James Falen, sanık ve maktulün komşusu Bayan Barbara Fawcett, Çavuş

Kuzey Yorkshire polisinden Neil Dodsworth, maktulün annesi Bayan Susan Duffy ve maktulün eski iş arkadaşı Bayan Monica Redmond.

Kâtip okuduğu sayfayı masasındaki başka bir sayfayla değiştirir. "Şimdi savunmanın tanıklarının listesini vereceğim: Jackson ailesinin arkadaşı Nick Hambleton, York Bölge Hastanesi'nden Hemşire Matthew Fraser, Osbaldwick İlkokulu müdür yardımcısı Bayan Stratton, Kuzey Yorkshire polisinden Polis Memuru Stuart Rayner, Kuzey Yorkshire Temel Akıl Sağlığı Vakfı'ndan Dr. James Sowden, uzman adli biyolog Harry Aitkin ve son olarak sanık Paul Jackson.

"Benim adım Margaret Yeoman KC." Savcılık kürsüsündeki koltuğundan kalkıyor. Cübbesi ve peruğuyla bir avukattan çok eski bir ilkokul öğretmenine benziyor. Sosis gibi parmağıyla kalın çerçeveli gözlüklerini burnuna geri itiyor. "Savcılık adına hareket ediyorum. Jüri üyelerine hitap ediyor. "Size Kraliyet Savcılık Servisi'ni şu anda bulunduğumuz noktaya getiren olayları sunmak üzereyim.

'Michelle Marie Jackson otuz altı yaşında bir kadındı. Genç bir eş ve anneydi, önünde koca bir hayat vardı. Pek çok evlilikte olduğu gibi, bu çift de evlilik sorunlarına ve olağan iniş çıkışlara yabancı değildi.

O ne biliyor ki? Paul'un iç organları birbirine dolanır.

'Bayan Jackson ailesini bir arada tutmak istedi. Birazdan Bay Jackson'ın onların arasını nasıl açmak istediğini duyacaksınız. Kendisini karısından uzaklaştırmak için ne kadar ileri gittiğini duymak üzeresiniz. Pek çok erkek zor koşullarda danışmanlık almayı ya da ayrılmayı denemeyi düşünebilir. Ancak Bay Jackson, mutlu bir aile tatili olması gereken bir günde, karısını öldürmekle suçlanıyor. Notlarına bakmak için bir an durur.

"Jüri üyeleri, sizden delilleri dinlerken, cinayetin ani bir öfkeyle mi, belki de bir tartışma sonucu mu işlendiğini yoksa önceden planlanmış bir cinayet mi olduğunu değerlendirmenizi istiyorum.

"Sanığın, *kendisini* bu durumda bir mağdur olarak tasvir eden olay versiyonunu da dinleyeceksiniz. Ancak kısa bir süre önce yedinci yaş gününü annesi ya da babası olmadan geçiren küçük bir kızı gözden kaçırmamalısınız. Adı Emily. Kendisi 11 Haziran Pazartesi gecesi olayların yaşandığı bölgede bulunmuş ve o günden beri konuşamayacak kadar travma geçirmiştir.

Evet, Paul kendi kendine düşünüyor. Ne olduğunu gerçekten bilen kişi o olabilir. Mahkeme, jüri üyelerinin kalem sesleri dışında sessizdir.

Stephen iskambil kâğıtlarını aralarında oynatır. 'Başını dik tut dostum. Gelecek hafta bu zamanlar küçük kızına kavuşmuş olabilirsin.

'Umarım öyledir. Dürüst olmak gerekirse her iki şekilde de olabilir. Paul kendini ağır hissediyor. "Fazla umutlanamam.

"Bekleyip görmekten başka yapabileceğiniz pek bir şey yok.

"Biliyorum. Paul gönülsüzce iç geçirir. Gerçekten de kartlarla uğraşacak hali yoktu. "Yakında senin de temyizcin olacak.

'Evet, ama henüz serbest bırakılma umudum yok. Yaptığım şeyden sonra olmaz. "Yine de bu pişmanlık cezanı azaltacaktır.

Biliyorum. Yine de üç adam öldürme suçu için ağır olabilir. Ayrıca, tüm aileler orada olacak. Kellemin uçmasını isteyeceklerdir, şüphesiz.

"Hadi kâğıt oynayalım dostum," diyor Paul. "Beynimi dinlendirmem gerek.

TWENTY-EIGHT

Margaret Yeoman beklenti içinde yargıca doğru bakar.

"Başlayabilirsiniz. Koltuğuna geri oturarak kollarını kavuşturur.

"Savcılık ilk tanışını çağırmak istiyor, Kuzey Yorkshire polisinden Dedektif Memur Joseph Calvert.

Tanık sandalyesine oturtulurken yüzünde sert bir ifade vardı. 'Bu İncil'i sağ elinize alın ve karttaki sözleri benden sonra tekrarlayın. "Her şeye kadir Tanrı adına yemin ederim ki doğruyu, tüm doğruyu ve sadece doğruyu söyleyeceğim."

Jüriye bakan DC Calvert karttan bir şeyler okur ve ardından Margaret'e odaklanır.

"DC Calvert, 11 Haziran Pazartesi akşamı Summerfield Tatil Parkı'nda olay yerine giden ilk memurlardan biriydiniz.

"Bu doğru. Yüzü kiraz kırmızısı. Ya sinirler ya da alkolün artçı etkisi.

"Jackson'ların yazlık evine vardığınızda karşılaştığınız manzarayı tarif edebilir misiniz?

"Elbette. Ellerini altındaki ahşap çıkıntının üzerine bıraktı. "Sağlık görevlileri bizden önce gelmişti ve Bayan Jackson üzerinde çalışmaya başlamışlardı bile. Bay Jackson bakıyordu. Kızı dışında herkes mutfaktaydı. Onun varlığını hemen öğrenemedik.

"Bay Jackson'ın nasıl takdim edildiğini tarif edebilir misiniz?

"Tahmin edebileceğiniz gibi, şok olmuş, korkmuş ve karısının kanına bulanmış.

"Sana ne söyledi?

Onu o şekilde bulduğunu. *Kendini* bıçaklamış olmalı. Tüm o süre boyunca barda olduğunu iddia etti.

"Peki bu bilgileri kontrol ettiniz mi?

"Gördük. O akşam bir süre oradaydı, ancak kamera kayıtları ayrılış saatini tespit edemedi.

"O sırada Bay Jackson'ın karısının yaralanmasında hiçbir rolü olmadığına inanıyor muydunuz?

"Hiç de değil. Bu inançsızlığım, çift arasında daha önce yaşanan ve komşu tatilciler tarafından duyulan bir tartışmaya dair haberlere rastladığımda daha da arttı.

"Bir silah ele geçirildi mi?

"Evet. Hala Bayan Jackson'ın göğsünde duruyordu.

Margaret bıçağın bulunduğu çantayı alır. 'Jüride bunun bir fotoğrafı var. Bu aynı silah mı?'

Hiç ürkmüyor. "Evet.

"Bay Jackson'ı tutuklamaya karar vermenize ne sebep oldu? Tanık sandalyesinden uzaklaşırken cübbesi hışırıyor.

"Bay Jackson yaralı karısını bulduğunu iddia ettikten sonra üç dokuz araması yaptı. Dediğim gibi, üstü başı kan içindeydi ve sıkıntılı bir durumdaydı. Tek şüpheli oydu.

"O zamandan beri başka şüpheliler var mı?

"Hayır. Diğer tüm adli analizler sonuçsuz kaldı ve DNA veri tabanındaki hiçbir şeyle eşleşmedi.

"Polis teşkilatında kaç yıl görev yaptınız? Göğsü kabarıyor. "Yirmi üçe yaklaşıyor.

"Bay Jackson karısının yaralanmalarını kendine zarar verme olarak açıklıyor. Kariyeriniz boyunca bunun gibi kendine zarar verme vakalarıyla çok karşılaştınız mı?

"Bu soruya itiraz etmek istiyorum," diye sesleniyor Simon. 'Kendine zarar verme olaylarına genellikle polis personeli değil psikiyatristler müdahale eder.

"Kabul edildi," diyor yargıç. "Polisin müdahil olduğu pek çok vaka olmasına rağmen.

"Tamam. Sorumu yeniden soracağım," diye devam ediyor Margaret. "Kurbanın kendisini ölümcül şekilde bıçakladığı çok sayıda bıçaklama olayına katıldınız mı?

Duraklıyor. "Aklıma bir ya da iki olay geliyor. Ancak genellikle kendini bıçaklayan kişi önce başkalarını, genellikle de kendi ailesini yaralamıştır. Muhtemelen, yaptıklarının ciddiyetini ve sonuçlarını fark ettikten sonra

sonra bıçağı kendilerine çeviriyorlar. Sanırım adrenalinin de bunda payı var. Orada yalnız olsaydı, bunu yapabileceğini düşünemiyorum.

"Tekrar ediyorum, bu sorgulama tarzına itiraz ediyorum. Simon'ın sesi sessiz mahkeme salonunda çınladı. "Tanık sadece spekülasyon yapıyor.

"Kabul edildi. Yargıç Lakin başını salladı.

"Kıdemli bir polis memuru olarak edindiğiniz tecrübelerle dayanarak," Margaret ellerini göğsünde kavuşturdu, "Michelle Jackson'ın bu korkunç yarayı kendi kendine yapmış olabileceğine inanıyor musunuz?

"Hayır," diye başını sallıyor,

"Bilmiyorum. "Başka sorum yok.

Onu sorgulama sırası Simon'da. "Sayın Yargıç. Peruğu ve cübbesiyle tanınmaz haldeydi. "Adım Simon Booth, Kral'ın avukatı. Bu davada sanık Paul Jackson'ı temsil ediyorum. Tanık sandalyesine döner.

"DC Calvert, Bayan Jackson'ın bu olaydan *önceki* ruh halini teyit edebilir misiniz?

"Tabii ki hayır! Nasıl söyleyebilirim ki? Sizin de söylediğiniz gibi, ben psikiyatrist değilim.

Olaydan önce de orada değildim.

Oldukça. Bayan Jackson ile ilk karşılaşmanızın gerçekleri tespit ettiğimiz gece olduğunu teyit edebilir misiniz?

"Evet.

"O halde, kendini bıçaklayabilecek bir kişinin ancak *önce* bir başkasını öldürmüş olması halinde bu eğilimi gösterebileceğini nasıl söyleyebiliyorsunuz?

"Polislik yaptığım yıllar boyunca pek çok intihar vakasına şahit oldum. İnsanlar kendilerini astılar, aşırı dozda uyuşturucu aldılar ya da hortumla intihar ettiler. Genellikle mümkün olduğunca acısız ve barışçıl yöntemler seçilir.

Genellikle. Yani, *deneyimlerimize* göre, acı verici yöntemlerin *hiç* seçilmediğini mi söylüyorsunuz? İnsanlar *hiçbir zaman* bir uçurumdan atlamak ya da kendilerini bir trenin önüne atmak veya belki de kendilerini ölümcül bir şekilde bıçaklamak gibi yöntemlerle her şeyi sona erdirmeye karar vermezler mi?

"Hayır. Sadece söylüyorum-" "Başka soru yok.

Paul hafifçe sevinir. Tanıkların geri kalanı da aynı şeyi yaparsa, kızına kavuşması uzun sürmeyecektir. Yine de önünde uzun bir yol vardır.

"Savcılık makamı bir sonraki tanığı çağırmak istiyor, Bay James Falen, York Bölge Hastanesi'nde kıdemli cerrah.

Gümüş saçlı bir adam tanık sandalyesine yaklaşır ve kadife gibi bir sesle yeminini tekrarlar. Paul, bu adamın muhtemelen Michelle'i canlı gören son insanlardan biri olduğunu fark edince tanıdık bir hüzün kaplar içini.

Margaret ona hitap ediyor. "Bay Falen, 11 Haziran Pazartesi gecesi hastaneye kaldırıldığında Bayan Jackson üzerinde çalıştınız.

"Bu doğru; saat 11.50 civarında getirildi. Ambulans ekibinin önce onu stabilize etmesi gerekiyordu. Telsizle haber verip bir cerrahın hazır olmasını istediler. O gece nöbetçi idim.

"Hastaneye vardktan sonraki durumunu tarif edebilir misiniz? Konuşabiliyor muydu? Ambulans ekibinden herhangi biriyle konuşmuş muydu?

"Hayır. Yatışı boyunca bilinci yerinde değildi ve tehlikeli miktarda kan kaybetmişti. Meslektaşlarım biz yaralanma üzerinde çalışırken kan nakli için onu doğrudan ameliyathaneye götürdüler.

"Jüride yaralanmanın fotoğrafı var. Jürinin dikkati bu fotoğrafa çekilince birkaç kişinin yüzünde tiksinti ifadesi belirdi. "Bize anlatabilir misiniz?

Pavlus onların hoşnutsuzluğunun gücünü hisseder ve bunun kendisine yönelik olduğundan emindir.

"Evet, dört santime bir santimlik bir bıçağın tek bir darbesiyle yapılmış olmalı; giriş noktası göğüs kafesinin ortası. Konuşurken eliyle göğsünü işaret ediyor. "Kalbini çevreleyen ana kan damarlarından birinde iç yırtılmaya neden olmuş ve aynı şiddette bir akciğerde delinmeye neden olmuş, bu nedenle nefes alması ve kalp atış hızı aşırı derecede hızlıydı. Hızlıca konuşurken, kendisi de nefessiz kalır.

"Ameliyattan sonra Bayan Jackson diğer organlarının iflas etmemesi için ileri yaşam desteğine alındı. Yoğun bakıma alındığında çok az bir şansı olduğunu biliyorduk. Ameliyattan sonra dört gün daha dayanmasına şaşırdım. Böyle bir yaralanmadan sonra, ihtimaller iyi değildir.

Paul çaresizce dinler. Keşke orada olsaydı, onun kurtulmasını dileyeydi. Onun kendi başına ölmediğini umuyor.

"Yaralamayı kendisinin yapmış olabileceğini düşündünüz mü?

"Bundan bahsedildiğini duydum ama pek olası değil. Bıçak göğsüne derin bir şekilde girmiş ve arkasında hatırı sayılır bir güç var. Başka biri tarafından yaralanmış olması daha akla yatkın. Duraksayarak fotoğrafa tekrar bakıyor ve fotoğraftan bahsediyor. 'İçerideki yara izleri, bir başkası tarafından

Tek bir hamlede bıçak sanki içindeyken daha da içeri itilmiş gibi görünüyordu. Çektiği acı göz önüne alındığında, bunu kendi başına yapabilmiş olsaydı şaşırırdım.

Margaret gülümser. "Teşekkür ederim. Başka sorum yok. Yargıç teşrifatçının kulağına konuşur.

"Öğle yemeği için ara veriyoruz," diye sesleniyor yer gösterici. Mahkeme saat 14:00'te yeniden toplanacaktır.

Bir an için kimse kıpırdamıyor. Sonra avlunun sakinleri dağılmadan önce toplu halde geriniyor ve esniyor.

Paul işlerin nasıl ilerlediği hakkında birileriyle konuşmak için can atmaktadır. Alana tekrar el sallar ve David'le konuşmak için döner. Paul rutubetli hücrelerine geri götürülür ve burada kendisine gevşek bir jambonlu sandviç ve bir fincan çay sunulur.

OceanofPDF.com

TWENTY-NINE

Yargıç Simon'a bakar. "Savunma avukatı Bay Falen'i çapraz sorguya çekme fırsatı istiyor mu?"

Simon ayağa kalkarken otoriter bir tavırla, 'Bir iki sorum var,' diye cevap verir. 'Bay Falen. Sizin ve personelinizin Michelle Jackson'ı dört gün sonra ölü ilan etmeden önce kabul ettiğinizi ve üzerinde çalıştığınızı tespit ettik. Bu doğru mu?'

"Evet.

"Ölüm sonrası muayene sonuçlarını ve adli tabibin raporunu inceleme fırsatınız oldu mu?"

"Evet.

"Yaralanmaya kendisinin sebep olmayacağını *kesin olarak* nasıl söyleyebiliyorsunuz?"

"*Olası* olmadığını

söyledim. "Ama

imkansız değil mi?"

"Elbette değil.

Hepsi bu kadar. Teşekkür ederim. Bir sonraki tanığa geçmeden önce,' diye devam etti Simon, 'kanıt paketinin bir parçasını oluşturan 9b numaralı adli tıp raporuna dikkat çekmek istiyorum. Simon duraklarken odada bir kâğıt hışırtısı duyulur. "Raporda ölüm nedeninin kesin olarak belirtildiğini göreceksiniz. Bayan Jackson kesikler ve akciğer delinmesi sonucu ölmüştür. Soruşturma yapılmasına gerek kalmamıştır.

Simon'ın daha önce de belirttiği gibi, şu ana kadar aleyhindeki tüm kanıtlar ikinci dereceden. Bundan daha fazlasına ihtiyaçları var. Paul, kendisini serbest bırakmaları için sessizce yalvarırken bakışları bir kez daha jürinin üzerinde gezinir.

"Bayan Barbara Fawcett'i çağırmak istiyorum," diyor Margaret.

Yolun karşısındaki aptal kadın. Ne diyecek ki? Savcılığın davasına hiçbir şey katamaz. Kadının İncil'i havada tutuşunu izliyor.

"Bayan Fawcett," diye söze başladı Margaret, ona gülümseyerek, "ne zamandır Jackson'ların komşusunuz?"

"Ah, yaklaşık bir yıl. Geçen sene yaz aylarında bizim çıkmaz sokağa taşındılar.

"Onlara ne kadar yakın oturuyorsunuz?" "Evim doğrudan onlarınkine bakıyor.

"Evleriniz arasındaki mesafeyi tarif edebilir misiniz?"

"Evet. Benim evim var, evime giden kısa bir yol var, yol var, sonra da onların evine giden yol var. Açıklarken elleriyle mesafeleri göstermeye çalışıyor. "Evlerini net bir şekilde görabiliyorum.

"Peki aileyi ne kadar iyi tanıdığınızı söyleyebilirsiniz?"

"Michelle'i iyi tanırdım. Her hafta birkaç gün evde olurdu. O günlerde Emily'yi okuldan almak ve okula götürmek için yanında olmayı severdi. Harika bir anneydi. Ona çok saygı duyardım. Tüm bunları nasıl idare ettiğini bilmiyorum.

"Ne sıklıkla konuştunuz?"

"Haftada birkaç kez. Emekli olduğum için evdeyim. Sık sık bahçeye çıkıyorum. Michelle sohbetlerimizden hoşlanıyor gibiydi. Arada sırada onu kahve içmeye davet ediyordum.

"Kocasını hakkında hiç konuştu mu?"

Evet. Her zaman. Ona taptığı çok belliydi. Dünyası onun ve tabii ki küçük kızın etrafında dönüyordu. Paul'den bahsederken gülümsemesi kayboluyor. "Neredeyse hiç eve gelmiyordu. Onun için üzülmüyordum. Dediğim gibi, yoğun çalışan bir anneydi ve ona destek olacak birini hak ediyordu.

"Kocasını Paul Jackson'ı ne kadar iyi tanıyordunuz?"

"Uzak duruyordu. Bayan Fawcett konuşurken gözlerini Margaret'ten ayırmıyor. Paul'e bir kez bile bakmıyor. 'Sanki onu onaylamıyormuş gibi

benimle bir ilgisi olmadığını söyledi. Sanırım onun hakkında söyleyebileceklerinden korkuyordu.

"Ne demek istiyorsunuz, Bayan Fawcett?

"Çok açıktı, değil mi? Konuşurken ellerini kirli bir bulaşık bezi gibi sıktı. 'Bunu her zaman duyuyorsun, değil mi? Kontrolcü erkekler. Sinmiş eşler. Saatlere bakıp kocalarının bardan dönmesini bekleyen, ne durumda olacaklarını ya da ne zaman döneceklerini asla bilemeyen kadınlar. Hiçbir kadın böyle yaşamamalı. Halk salonundan bir mırıltı yükseldi.

"Size sık sık sırrını açar mıydı?

Bazen. Mutlu olmadığını biliyordum. Kendini kocasının onu terk edeceğine inandırmıştı. Günlük ilişkilerinde kendinden emin görünebilirdi ama içten içe çok güvensizdi ve bu hiç de şaşırtıcı değildi.

"Bu kadar yakın yaşarken hiç tartışıklarına şahit oldunuz mu?

Sık sık. Emily için üzüldüm, zavallı küçük şey. Özellikle de sonlara doğru. Hem o hem de Michelle perişan görünüyordu. Bayan Fawcett sanki bu anıdan rahatsız olmuş gibi bir an için gözlerini kapattı. 'Bir şeylerin değişmesinin an meselesi olduğunu söyleyebilirdim. Böyle bir şey olacağını hiç hayal etmemiştim. Ayrılacaklarını düşünmüştüm ama olmadı-'

"Tartışıklarınızı duyduğunuzu söylediniz. Ne duydunuz? Tartışıklarınızı nasıl anladınız?

"Bay Jackson, bağılıyor. Sürekli bağıırıyordu. Zavallı kadın muhtemelen korkudan aklını kaçırmıştı. Beni de korkuttu ve yolun karşısına kadar gittim. Hiç böyle bağırın bir adam duymamıştım.

"Teşekkür ederim, Bayan Fawcett. Hepsi bu kadar.'

Yalancı! Paul kafasının içinde bağırır. Tanrı aşkına, bu kadının tanık sandalyesinde ne işi var? Onu çok az tanıyorduk! Dikkat çekmek isteyen yalancı.

Margaret oturuyor.

"İfadeniz," diye soruyor Simon, hızla ayağa kalkarak, "Michelle ve Emily'nin - nasıl ifade ettiniz? - "sefil"?

"Evet. Ama bundan daha fazlası var.

"Belki bizi aydınlatabilirsin. Simon'ın sesinden otorite sızıyor ama alaycı bir yanı da var. "Paul Jackson'ın Michelle Jackson'ı kontrol ettiğine kaç kez tanık oldunuz?

"Aslında görmedim. Neler olup bittiğini anlayabiliyordum. Paul, kızın artık kendinden daha az emin olduğunu düşünüyor.

"Anlıyorum. Bay Jackson'ın karısına kaç kez *bağırdığını* duydunuz?" Simon tanık sandalyesine yaklaşır.

"Birkaç kez. Polis *her zaman* evlerinin önündeydi.

Simon elindeki birkaç kâğıdı karıştırır. "Notlarım farklı bir şey söylüyor Bayan Fawcett. Polis *her zaman* evlerinin dışında değildi. Tam olarak söylemek gerekirse, üç kez orada bulunmuşlar. Ama bundan yola çıkarak, Bay Jackson'ın karısına şiddet uyguladığına hiç tanık oldunuz mu?"

"Hayır. Barbara Fawcett'in sesi duyulamayacak kadar azaldı. "Tüm mahkemenin sizi duyabilmesi için tekrar eder misiniz lütfen? Bir adım attı.

ondan geri döndü. "Bay Jackson'ın karısına şiddet uyguladığına *hiç* tanık oldunuz mu?"

"Hayır." Sesi titriyor.

"Bu tanığa başka sorum yok. Kadın alaşağı edilmiş olsa da Paul'ün öfkesi erime noktasındadır. Bir dahaki sefere yolları kesiştiğinde ona ne söyleyeceğini hayal bile etmek istemiyor.

Paul bir sonraki tanığı, Michelle'in telefonla kendini darp etmesinin ardından evlerine gelen polis memuru olarak tanır. Spor salonunda geçirdiği sabah, o olayda tüm sorunlara neden olmuştu.

Yüce Tanrı üzerine yemin ederim ki gerçeği, tüm gerçeği ve sadece gerçeği söyleyeceğim. Beklentiyle Margaret'a doğru döner.

"Çavuş Dodsworth, bu yıl 16 Mart Pazar günü öğleden sonra 42 Bracken Bank, Osbaldwick adresinde meydana gelen bir aile içi olaya katılmak üzere üç dokuz çağrısı aldınız. Bu doğru mu?"

"Öyle. Kaskı önündeki çıkıntıda tehlikeli bir şekilde dengede durmaktadır. 'Jürinin yararı için, bu olayı nasıl gerçekleştirdiğinizi anlatabilir misiniz?"

Jackson'ın evine vardığında bulundu.'

'Kesinlikle. Acil bir durumla karşı karşıyaydık. Bayan Jackson yardım talep etmişti. Bay Jackson'ın ona saldırdığı iddia ediliyordu.

Simon oturduğu yerden sıçrar. "Bu kanıt kulaktan dolma, hiçbir suçlamada bulunulmadı.

"Reddedildi," dedi Yargıç Lakin. "Memur sadece olayların kendi versiyonunu özetliyor.

"Söylediğim gibi," diye devam ediyor Çavuş Dodsworth, "Bayan Jackson'ın yüzünde ciddi yaralar vardı ve bu yaralar için tıbbi yardım önerdik. Kocasıyla kavga ettiklerini ve bunun sonucunda kocasının kendisine sinirlendiğini iddia etti. Evde kızlarından başka kimse yoktu.

"Geldiğinizde kapıyı kim açtı? Margaret konuşurken tanık sandalyesinin önünde adım atıyor.

"Bay Jackson. Sakindi, sanki bizi bekliyormuş gibiydi.

"Yani onu kızın iddiaları yüzünden mi tutukladınız? Margaret başını hafifçe eğerek jürinin tepkisini bekler.

"Evet, ayrıca yaralı olduğu için. Aile içi istismar şüphesi olan durumlarda her zaman harekete geçeriz. Teşkilatımızın bu tür olaylara karşı sıfır tolerans politikası vardır. Genç bir kızın orada bulunması ve muhtemelen saldırıya şahit olması bizi daha da endişelendirdi.

Teşekkür ederim Çavuş Dodsworth. Şu anda başka sorum yok.

Simon ayağa fırlar. "Müvekkilime karşı bu tutuklama sonucunda hangi suçlamaların yöneltildiğini söyleyebilir misiniz?

"O zamanlar böyle bir şey olduğunu sanmıyorum. Genellikle eşler-"

"*Hiçbir suçlama yapılmadı.* Çünkü Bay Jackson karısına hiçbir şey yapmamıştı, değil mi? Bir sonraki soru için sesini sabitliyor. "Jürinin yararı için, Paul Jackson'ın *herhangi bir suçlama olmaksızın* serbest bırakıldığını teyit edebilir misiniz?

"Öyleydi, ama sadece karısı hikayesini değiştirip kendi yaralarına kendisinin sebep olduğunu söylediği için. Bu her zaman olur. Daha sonra kendisine, benzer bir olayın meydana gelmesi halinde iddialarını geri çekme fırsatı olmayacağını bildirdik. Bay Jackson onun desteği olsa da olmasa da yargılanacaktı. Sonra sanki bir sırrı ifşa ediyormuş gibi sesi alçaldı. "Normalde aile içi şiddet birimine başvurmamız gerekirdi ama bu Bay Jackson'ın ilk tutuklanması olduğu için onları dahil edemedik.

"Pardon? Simon zafer kazanmış gibi görünüyor. 'Bunun gerçekten de Bay Paul Jackson'ın tutuklandığı *ilk* olay mı?' "Doğru.

"Karısının öldüğü gece dışında, yukarıda bahsi geçen olayın Bay Paul Jackson'ın hayatı boyunca tutuklandığı *tek* olay olduğunu açıklayabilir misiniz?

"Kayıtlarımızı iki kez kontrol etmem gerekecek," diye tereddütle yanıtıyor. "Ama evet, durumun böyle olduğuna inanıyorum.

"Hepsi bu kadar.

Paul, Yargıç Lakin'in duruşmaya ara vereceklerini açıklamasını dehşet içinde dinler. En azından tüm savcılar dinleyeceklerini umuyordu.

O günün tanıkları. Hala bir tane var. *İşte gidiyoruz*, diye düşünüyor.
Cehennem çukuruna geri dönüyoruz.

OceanofPDF.com

THIRTY

Mahkeme salonuna bir sessizlik çöktü. "Jüri oybirliğiyle üzerinde anlaştığı bir karara vardı mı?"

"Sayın Yargıç. Yaptık."

"Cinayet suçlamasıyla ilgili olarak, sanık Paul Jackson'ı suçlu mu yoksa suçsuz mu buluyorsunuz?"

"Onu bulduk..." Mahkeme heyeti, kendi zaferinin tadını çıkarıyor gibi görünen sözcüye tereddütle bakarken beklenti dolu bir duraklama olur. Bir X-Factor sunucusu gibi anlık gücünün tadını çıkarıyor.

"Suçlu," diye açıkladı sonunda.

"Hayır!" diye haykırıyor Alana halk salonundan.

"Ben suçlu değilim. Karımı ben öldürmedim!"

diye haykırır Paul. "Mahkemede sessizlik! Yargıç Lakin bağıtır."

'Ama ben masumum! Tamamen masumum! Bunu bana yapamazsınız!'

Yargıç Lakin, "Bağırmaktan kaçınacaksınız, aksi takdirde bu cezanıza yansıyacaktır," diye bağırdı. "Cezanızı beklerken tutuklu bulunduğunuz hapis haneye geri gönderileceksiniz. Kâtibe döner. "Bunun için bir tarih belirleyebilir miyiz?"

"Sayın Yargıç," diyerek bazı sayfaları karıştırdı, "bir sonraki uygun ceza tarihi Şubat ayına kadar değil."

Hayır! Hayır! Lütfen beni oraya geri göndermeyin! Bunu yapamam! Beni vurmanızı tercih ederim.' Yirmi yıl, ya da ona ne kadar vereceklerse, bir ilmik gibi önünde asılı duruyor. "Lütfen! Beni geri göndermeyin!" İki liman görevlisi

çırpınırken onu kelepçelemek için yere yatırmaya çalışıyor. "Çekin ellerinizi üzerimden! İçlerinden birine tekme atma girişimine, zaptedilmesi için ek yardım gerektiğine işaret eden ve sahada yankılanan sağır edici bir sirenle karşılık verilir.

Kendini zorlayarak kendine gelen Paul, kanadın içinde alarmin çaldığını rahatlayarak fark eder.

'Hücre C7,' diye bağılıyor kargaşanın içinden acil bir ses. 'Buraya, çabuk. Çok kan kaybediyor.'

'Benden uzak dur! Artık burada olmak istemiyorum. Beni yalnız bırak.'

"Bıçağı bana ver. Bu sefer bir kadın konuşuyor. Hadi ama. Sıralayabiliriz

bu dışarı.'

Paul'ün zihninde Michelle'in bir görüntüsü belirir. Çömelmiş, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor, bıçak göğsüne doğru yönelmiş. Görüntüyü kafasından uzaklaştırmaya ve daha sonra olanları tekrarlamamaya çalışır.

'Sizi muayene ettirmeliyiz ama bıçak elinizdeyken yanınıza yaklaşamayız. Onu yere bırak.'

"Neden beni bulmak zorundaydın? Adamın sesi kırık geliyor. Yukarıdaki sahanlıktan yankılanıyor. "Ölmek istiyorum. Neden beni bulmak zorundaydınız? Hepinizden nefret ediyorum.

"Burada size ihtiyaç var!" diye bağıır başka bir adam acilen. 'Evet, bıçak hâlâ onda. Eldiven taktığınızdan emin olun.

"Kapatın şu lanet şeyi," diye bağılıyor sahanlıktan biri.

'Evet,' diye katılıyor bir başkası. 'Eğer kendini aşmak istiyorsa, bırakalım O.'

Sonunda alarm susturuldu. Paul'ün zaman hakkında hiçbir fikri yoktur. Tek bildiği Şafaktan eser yok. Normalde 6.30 civarında hissederdi. Esniyor ve gecenin geri kalanında uyanık kalmak istemediği için arkasını dönüyor. Her saati çoktan saymıştır ve mahkeme salonuna dönmek için saatlerin geçmesini istemektedir.

Karanlığa bakarken, bir önceki günün her kelimesini yeniden gözden geçirdi ve her birinde beraat etmesini sağlayabilecek bir umut kırıntısı aradı.

Kalan tanıkların önümüzdeki bir ya da iki gün içinde dinlenmesi mümkün. Belki de burada sadece iki ya da üç gece daha geçirmesi gerekecek. Ama önce kayınvalidesinin kanıtlarıyla yüzleşmek zorundadır. İfadesinde okuduğu kadarıyla, Michelle'in "bir gün daha burada kalabileceği" gerçeğini tartışıyor.

kendini bıçaklamadı ve bıçaklamazdı. Bu da gerçekten onun yapmış olması gerektiğini söylemek kadar iyi.

Hapishanede onu ziyaret ettiği zamanlar dışında, onu en son tatilde el sallayarak uğurladığı zaman görmüştü. Tanrım, bu doğru bir yürüyüşü.

* * *

Yolculuklarının ilk ayağı huzur içinde geçti.

"Daha uzun sürecek mi? Emily arka koltuktan inledi. "Sıkıldım.

"Daha yolu yarılamadık bile! Michelle ona gülümsedi. "Birazdan durur ve öğle yemeği yeriz.

"Oraya vardığımızda yüzmeye gidebilir miyiz? Emily gevezelik etti. "Sahile ve parka gidebilir miyiz?

"Hepsini yapmak için zamanımız olacak, merak etmeyin. Neredeyse bir haftalığına oradayız. Paul vites koluna doğru uzandı ve Michelle'in kolunu sıktı. Michelle'in Emily'nin tatil için kıyafet seçmesine ve paketlemesine yardım ettiğini görmek hoşuna gitmişti.

"Bu elbise muhteşem," dediğini duymuştu Michelle. 'Bu renkte çok güzel görünüyorsun. Annem bu yüzden senin için seçti.

"Saçımı örer misin anne?" Emily ona bir saç tokası uzattı. "Buraya gel o zaman.

Paul onlarla birlikte yatağa oturmuş, annesi saçlarını çekiştirirken Emily'nin oturuşunu seyrediyordu.

"Yüzme çantası hazırlıyor musun anne?

"Elbette ö y l e y i m . Kızının saçına iki toka taktı. "Su kaydırakları ve açık havuz var.

Emily saç örgülerini parmaklarının etrafında döndürürken içini çekti.

"Sanırım hepimiz harika bir tatil geçireceğiz.

Paul aynanın arkasından ona göz kırptı. 'McDonald's mı KFC mi? Carla da yanımızda olduğu için dışarıda oturmamız gerekecek.

"McDonald's!" diye bağırdı. "Dondurma alabilir miyim?

'Neden aval aval o kadına bakıp duruyorsun? Fark etmediğimi sanma! Michelle masanın karşısındaki Paul'ü kolundan dürtüklledi.

"Hangi kadın?

"O! Michelle iki masa ötede tek başına yemek yiyen çekici bir kadını işaret etti.

"Ben değilim. *Olamaz!* Paul'ün içi kendi etrafında düğümlendi.

"Onun da seni süzdüğünü gördüm, bilmekten memnun olacaksın. Paul oturduğu yerde kıpırdandı. Michelle sesini alçaltmak için hiçbir girişimde bulunmuyordu.

"Michelle, bakacağım tek kadın *sensin*. Hamburgerini dudaklarına doğru kaldırdı, iştahının azaldığına karar verdi ve paketine geri koydu.

"Bana patronluk taslıyorsun. İçkisini masaya çarptı.

"Tanrım, kazanamıyorum, değil mi? Telefonunu cebinden çıkardı. Tam o anda bip sesi geldi.

"Kim o? Michelle'in eli ona doğru atıldı ama yeterince hızlı değildi.

"Sadece David. Güzel bir mola vermemizi umuyor.

"Bir bakayım. Elini tekrar telefona götürdü.

"Hayır. Parmaklarını etrafına dolayarak cebine koydu. "Bana güvenmenin zamanı geldi.

"Saklayacak bir şeyin yoksa, görmeme izin verirsin! Sandalyesini geri fırlatırken betona sürtündü. "Ben arabada beklemeye gidiyorum.

Otoyol servis istasyonunun o t o p a r k ı n a gitmeden önce onu on dakikalığına bırakmaya karar verdi. Arabada Michelle'den hiçbir iz yoktu.

'Birkaç dakika burada bekleyelim. Muhtemelen tuvalete falan gitmiştir. Bir piknik masasında yan yana tünediler.

Emily kısa kollu sundress elbisesinin içinde titredi. "Üşüyorum. Carla, Emily'nin ayaklarının üzerine uzandı.

Açık otoyolun rüzgârı etraflarını sarmıştı. 'Arabada oturacağız. Annem nerede olduğunu biliyor.

On dakika boyunca sessizlik içinde beklediler. Carla bir inilti çıkardı ve kendini uzattı. Yanlarında bir araba durdu. İçinden bir adam, bir kadın, bir kız ve bir oğlan çıktı; bir aile. Kız ve oğlan kavga ediyorlardı. Birbirlerine şakacı bir şekilde yumruk atıyorlardı ama bunu yaparken kıkırdıyorlardı. Baba kolunu annenin omuzlarına doladı.

"Her şey yoluna girecek. Paul arkasına yaslandı ve Emily'nin elini sıktı. Muhtemelen o da yan taraftaki mutlu aileyi izlerken aynı şeyi düşünüyordu

Onları. Gözleri onunkilerle kilitlendi. 'Harika bir tatil geçireceğiz. Belki beni birkaç gezintiye çıkarmana izin veririm. Eğer varabilirsek,' diye ekledi.

"Annem nerede?" Sesinde sabırsız bir ton vardı.

"Onu arayacağım. Paul telefonunu kulağına götürdü. "Kapalı. Beklemek zorundayız. Al, telefona oynayabileceğin bir oyun yükledim.

Biraz daha oturdular. "Yarım saat oldu. Paul saate baktı, kızgınlığını gizlemeye çalışıyordu. "Emily'yi bir kez daha aramamız gerekecek. Öfke içini kemiriyordu ama bu öfkenin kendisini yutmasına izin veremezdi. Zaten yeterince öfkesi vardı. Tatillerinin başlangıcına gölge düşürmesi için Michelle'e güvenmeliydi. Buna inanamıyordu.

'Ya onu hiç bulamazsak? *Sonsuza kadar* burada beklemek zorunda mı kalacağız?

OceanofPDF.com

THIRTY-ONE

Emily kulübenin etrafında koşuşturdu. 'İki yataklı yatak odasını alıyorum! O zaman Carla benimle uyuyabilir! Yüzmeye gidebilir miyiz?'

"Şimdi olmaz. Michelle yüklü bir kutuyu mutfak tezgahının üzerine bıraktı. "Geç geldik, unutma.

"Beni suçlama. Paul kendini kanepeye attı, karısına bakamıyordu. "Çekip giden sendin. Eğer ona kalsaydı, eve geri dönerlerdi.

"Kendimizi eğlendirmeye odaklanalım. Michelle teneke kutuları ve kavanozları dolaplardan birine tıktırdı. "Ne diyorsun? Özür dilerim. Bazen nasıl olduğumu bilirsin.

"TAMAM. İçinde bir şeyler kıpırdadı ve daha fazla tartışmayla uğraşamayacağını fark etti. Kanepeye uzandı. "O kadar araba sürdükten sonra tahta gibi kaskatı kesildim.

"Gidip siteye bir göz atalım derim. Michelle dolabın kapağını kapattı. "Hazır gitmişken bir paket servis de alabiliriz. Yemek yapmaktan kurtuluruz.

Onlar tatil parkında dolaşırken Emily aralarında dolaşıyor, her ebeveynin bir elini tutuyordu. Arada sırada sallanmak için ayaklarını yerden kaldırıyordu.

"Bu kadar yeter," diye güldü Michelle. "Kolumu incitiyorsun.

"Bu köpeğin kolumu acıttığı kadar değil! Carla sanki Paul'ü yürüyüşe çıkarmış, yabancı çevreyi ve yemek kokularını keşfetmeye hevesliydi.

"Köpeği kulübede bırakıp bir şeyler içmeye gitmeye ne dersiniz? Michelle önerdi.

"Tamam. Sen git ve al. Benimki bir pint. Carla'nın ipini elinin etrafına daha sıkı sardı. "Onu geri götüreceğim.

"*Seninle geleceğim* anne.

Paul kulübeye doğru yürürken birkaç dakikanın kendisine kalmasının keyfini çıkardı. Belki de uzakta olmak onlara iyi gelecekti. Telefonu bipledi. *Tanrı'ya şükür bu Michelle'in önünde olmamıştı!* Onu tekrar kızdırabilirdi. *Alana*. İç organları hafifçe sarsıldı ve bunun Michelle'e karşı verdiği sinirsel bir tepki mi yoksa Alana'nın uyandırdığı bir şey mi olduğunu merak etti. Her neyse, bir araya getirmesi gerekecekti. *Umarım sağ salim varmışsınızdır*. Ona daha sonra cevap verecekti ama kelimelerini dikkatle seçecekti. Bu ince bir çizgiydi.

Tıraş losyonunu sıktı, saçlarını taradı ve Michelle ile Emily'ye katılmaya hazırdı. Bu iyi bir tatil *olabilirdi* ve bundan sonra telefonunu sessizde tutacaktı.

Paul kalabalığın arasından Michelle'in oturduğu yere doğru ilerledi, dalgın dalgın dans pistindeki partici çocuklara bakıyordu.

"Neden sen de Emily'ye katılmıyorsun? Paul karısının yanına otururken onu ikna etti.

Başını sallayarak limonata bardağını kavradı. "Kimseyi tanımıyorum.

Michelle Emily'yi sandalyeden itmeye çalıştı. "Babanın dediğini yap - git ve arkadaş edin.

Emily başını sertçe salladı, diskonun ışıkları yüzüne yansıyor.

Michelle iç çekerek bardağından bir yudum aldı.

Paul saatini kontrol ederek, "Çok fazla kalamayız," diye bağırdı. 'Carla'yı kulübede tek başına bırakmak istemiyorum. Bir şeyler çiğneyebilir.

"Ne? *Bob the Builder* müziği onları bastırıyordu.

Bir süre oturdular, içkilerini yudumladılar ve dans pistinde çocukların yanında beliren çok sayıda büyük boy ayı ve TV karakterinden hoşlanıyormuş gibi yaptılar.

"Böyle günlerde neden çocuk sahibi olduğumu merak ediyorum! Duman makinesinden çıkan duman havayı doldururken Michelle şöyle dedi. "Çocuksuz, medeni bir restoranda güzel bir yemek için neler vermezdim.

"Aptal olma. Ama Paul onun yorumunda bir gerçeklik payı olduğunu hissedebiliyordu. Bir çocuk daha yapmaktan söz etmişti ama Paul şimdilik bahaneler uyduruyordu. Eğer isterlerse, belki bir erkek çocuk sahibi olmak ona iyi gelecek ve dengeyi yeniden kuracaktı. Ancak mantıklı tarafı şimdilik buna izin vermiyordu. Elini Michelle'in elinin üzerine koymuş, düşüncelere dalmış bir halde oturuyordu.

"Seni göremediğimi sanma! Michelle tersledi.

"Ne!" Endişesi rüzgâra kapılmış gibi yükseldi.

"Ne var biliyor musun! Bardağını yere çarptı.

"Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim yok! Paul etrafına bakındı. Bu saçmalıklar olmadan oturup bir bira içemez miydi? Neden bahsediyordu?

"Onu gözlüyorum. Bıktım bundan. Yanına uzanarak el çantasını omzuna attı. "Başka kadınlara bakarken benimle oturmaya nasıl cüret edersin? Sonra da fırladı gitti.

Paul, kendisine sempatik ve suçlayıcı bakışların bir karışımı atılırken başını öne eğdi. Sempati ifadeleri genellikle erkeklere, suçlayıcı bakışlar ise kadınlara aitti. *Karısını bu şekilde üzmemek için korkunç bir şey yapmış olmalıydı!* Hangi kadına 'göz diktiği' konusunda hiçbir fikri yoktu.

Paul, annesi gittiği için Emily'nin daha rahat olduğunu düşündü; dans pistinde yaşanan eğlenceyi incelerken sandalyesinde sallanıyordu. Paul birasını yudumlarken yine etrafındaki ailelerin birlikteliğini fark etmemeye çalışıyordu. Yine de kendi ailesini onlarla kıyaslamaktan kendini alıkoyamadı.

'Ugh! Bir daha asla içmeyeceğim! Michelle ertesi sabah sendeleyerek banyoya doğru giderken homurdandı.

Döndüğünde saat gece yarısını geçmişti. Paul, kadının içinde bulunduğu durum göz önüne alındığında, karanlıkta kulübenin yerini bulmasına şaşırılmıştı. Ona zorla biraz pizza yedirmiş ve yatağına yatırmıştı. Geceyi kulübenin oturma odasında geçirdiği fark edilmemişti, onunla yatağa girmeyi göze alamamıştı.

Bu senaryo son zamanlarda giderek artıyordu. Bir zamanlar kolları ve bacakları ona sarılmadan doğru düzgün uyuyamazdı; şimdi ise aralarında mesafe olsun istiyordu.

"Nereye gittin?" diye seslendi onun mutfakta olduğunu duyunca.

"Sadece bir bar. Adını bilmiyorum. Bir bardağa su doldurduktan sonra oturma odasında ona katıldı.

"Michelle. Dün gece olanlar neydi?' 'Birine baktığını sandım.'

"Ama değildim. Ve güzel geçmesi gereken bir akşamı mahvettin. Korkunçtu. Emily olmasaydı neşeye eve dönecekti.

"Özür dilerim.

"Gerçekten mi?" Adam ona baktı.

Gerçekten. Halledeceğim. Söz veriyorum. Bir inek olabileceğimi biliyorum.'

Michelle. Bunu halletmen *gerekecek*. Başımı ağrıtıyorsun. Bence bu günlük dışarı çıkmalıyız. Paul bayat alkol kokusunu uzaklaştırmak umuduyla pencerelerden birkaçını açtı. "Biraz temiz hava hepimize iyi gelecektir, özellikle de sana. Keşke onu bardan uzak tutabilseydi, diye düşündü. "Bununla yüzleşebileceğimden emin değilim," diye mırıldandı, başını

Yastık. "Belki de bensiz gitmelisin.

"Git ve bir duş al. Ona bir havlu attı. 'Sen içerideyken sana çay ve tost yaparım. O zaman daha iyi hissedeceğine söz veriyorum.

Paul kulübede bırakılan turistik yayınları karıştırırken o da itaatkâr bir tavırla oradan uzaklaştı. Güneş pencerelerden içeri vuruyordu. Emily komşu kulübeden arkadaş olduğu bir kızla tenis oynuyordu. Bu rahatlatıcı bir şeydi. En azından Emily sıkışıp kalmamış, sıkılmamış, anne babasının kendilerini toparlamasını beklememişti.

"Gidebileceğimiz bir yer buldum," diye duyurdu Michelle yatak odasından çıkarken, ıslak saçlarını havluyla ovalıyordu.

"Öyle mi?" Michelle onun ekmek dilimlerini yağlarken metodik bir şekilde üst üste dizdiğini gözlemledi. "Ne yapıyorsun?

'Biraz piknik yapalım. Bir günlüğüne dışarı çıkabiliriz.'

"Sanırım. Nereye gidiyoruz o zaman?

"Vahşi yaşam ve kelebek parkı için bir broşür buldum. Havada salladı.

"Carla'yı götürebiliriz. Burada iyi huylu köpeklerle izin verildiği yazıyor.

"Kulağa hoş geliyor. Kızarmış ekmeğini kemirdi. "Beni affedeceğine söz veriyor musun?

"Evet. Unutalım gitsin ve iyi bir gün geçirelim.

'Üzgün olduğumu bildiğin sürece sorun yok. Bazen bana ne oluyor bilmiyorum - sanırım geçmişte yaşadıklarım yüzünden'.

"Emily buna bayılacak. Paul konuyu değiştirmeye karar verdi, bu yola girmek istemiyordu. "Go-karting, macera oyun alanı ve piknik alanı var. O kadar da kötü görünmüyor. Sandviçleri folyoya sardı.

"Doğru. Burnunu çekti. "Yüzümü takmam için bana on dakika ver.

OceanofPDF.com

THIRTY-TWO

Emily arka koltuktan kıkırdadı. "Carla'ya bak, ögle yemeğimizi koruyor.

Michelle başını sandviç kutusuna dayamış olan Carla'yı görmek için döndüğünde gülümsedi.

"Yine durman gerekecek Paul," dedi aniden.

Paul arabayı yolun kenarına çekerken hızla aynaya baktı. Michelle arabadan atlayıp üçüncü kez yol kenarına kusarken hem o hem de Emily ters yöne baktılar.

"Bir daha asla içmeyeceğim," diye inledi arabaya geri kayarken.

"Bunu birkaç kez duymuştum. Paul ona gülümserken yan aynasını kontrol etti.

Emniyet kemerini bağladı ve kemer karnını sıktıkça yüzünü buruşturdu. "Kulübeye geri dönmeli miyim bilmiyorum.

"Neredeyse vardık. Ona doğru uzanarak, emniyet kemerinin tokasında duran elini ovuşturdu. 'Yolculuk muhtemelen seni daha da kötüleştiriyor. Vardığımızda sana bir şişe su alırız. Muhtemelen susuz kalmışsındır. Dişlerini sıkarak kızın zoraki sempatisini fark etmemesini umdu.

"Akşamdan kalmalar konusunda oldukça uzmansın, değil mi? Ortasını ovuşturdu.

"Eskiden öyleydim. Kadın hamileyken birkaç tane içmişti. Biraz fazla dışarı çıkmıştı, bunu biliyordu. Dayanılmaz derecede güvensizdi ve onu çılgına çevirmişti. Zaten yeterince kötüydü ama bir de hormonlar eklenince...

Ögle yemeğine doğru kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Paul'ü rahatlatmak için inlemeyi bırakmıştı. Kelebek bahçelerini keşfetmişler ve Paul Emily'yi go-karta götürürken Carla'yla birlikte beklemişlerdi. O kırılgan haliyle buna dayanamayacağını söyledi. "Bütün gün burada kalmayacağız, değil mi?" diye sordu onlar yanına döndükten sonra.

Paul sinirlenmişti. Rahatlamaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi. *Hiçbir şey önermezdi. Tam bir baş belasıydı.*

"Burayı seviyorum anne. Emily sanki günlerdir bir şey yememiş gibi yoğurdu kaşıkla ağzına attı. "Ayrıca, henüz oyun parkına gitmedim.

"Neden siz ikiniz bir tekne gezintisine çıkmıyorsunuz?" dedi Paul, sandviçlerin kalanını paketleyerek. "Ben Carla ile kalıp ikinizin de fotoğraflarını çekeceğim.

"Hayır, iyisin. Suyundan bir yudum aldı. 'Bu yapmak istediğim son şey! Gidebileceğimiz daha iyi bir yer *olmalı*.

Paul onun sesinin Emily'nin mızızlanma modunda olduğu zamanki sesine benzediğini düşündü. 'Emily'nin oyun alanında yarım saat geçirmesine izin vereceğiz, sonra da başka bir yere gideceğiz. Belki mağazalara? Hediyeelik eşya falan alırız?

"Hediyeelik eşyalar! Gülererek ayağa kalktı. "Babana dönüşüyorsun.

Yüzünün sertleştiğini hissederek soğuk kutunun kapağını kapattı. "Babamı hiç tanımadın. Kızın ailesinden bahsetmesinden nefret ediyordu. Sanki acısını onunla alay etmek için kullanıyordu.

Onlar mağazalara bakarken Carla tam bir kabustu. Paul ya da Michelle onunla birlikte beklerken diğeri dükkânda kaybolursa havlıyor ya da uluyordu. Michelle bir kitapçıdan çıktığında onun sırtına vuruyordu. Carla yere yattı, kulaklarını kafasına dayadı.

"Ona vurma! Paul bu sözleri karısına tükürdü, içini bir öfke sisi kaplamıştı. "O sadece bizi bir arada tutmaya çalışıyor. Bu onun içgüdüğü.

"Tanrım, o lanet köpeği benden daha çok düşünüyorsun. Yoldan geçen birkaç kişi aval aval onlara baktı. Paul artık umursamıyordu.

"Beni görmezden gelme! Önünde yürüyen adamın kolunu çekiştirdi. "Neden beni görmezden geliyorsun? Ceketinin arkasını tuttu.

Onunla yüzleşmek için duraklayan adamın çenesi öfkeyle zonkluyordu. "Her şeyi mahvediyorsun, değil mi?" Sesi alçak ve sakindi, sanki bir çocuğu azarlar gibiydi. "Senin derdin ne böyle? Emily birkaç adım ötede durmuş onu izliyordu.

Michelle çantasını yukarı doğru salladı. Aldığı kitapların gümbürtüsü kulaklarında çınlarken, acısı yanağına vuruyordu.

"Onu pantolonunu indirirken yakalamış olmalı!" diye kıs kıs güldü biri yanlarından geçerken. Michelle hışımla uzaklaştı. Paul, Carla'nın ipini tutarak bir banka çöktü. Herkesin onlara baktığını hissettikçe yüzü yanıyordu.

"Baba, kanaman var. Emily onun yüzüne dokundu. "Annemi bu kadar kızdıran ne? Emily gözyaşlarını tutamıyor gibi görünüyordu ve o anda o da onunla birlikte ağlayabilirdi. Erkek ya da değil.

"İyi misin dostum? Benzer yaşlarda bir adam onlara yaklaştı. Ortağı kaşlarını çattı, bu işe karışmasından memnun olmadığı belliydi. "Eşinden bunu hak etmek için kötü bir şey yapmış olmalısın!

"Çok fazla değil. Yere baktı. "Ben iyiyim. Onun peşinden gitsem iyi olacak.

"Senin yerinde olsaydım onu rahat bırakırdım. "Olmadığına şükret.

"Haydi. Arkadaşı onun kolunu çekti. "Bu bizi ilgilendirmez.

"Umarım halledersin dostum," diye seslendi omzunun üzerinden, sürüklenerek götürülürken. Paul bir süre izledi ve roller tersine dönseydi neler olabileceğini merak etti. Eğer Michelle'i kitap dolu bir çantayla karşılayan kendisi olsaydı. Yoldan geçenler tarafından linç edileceğinden emindi.

Kendini toparladı ve Emily'nin eline uzandı. "Gidip anneni bulsak iyi olur.

'Önce biraz şeker alabilir miyim baba? Annemin tekrar gülümsemesi için ona da biraz şeker alabiliriz.

Onu bir bira bahçesinde, başka bir masadan gördüğü ilginin tadını çıkarırken bulmaları neredeyse bir saat sürdü. Bir bekârlığa veda partisi tarafından işgal edilmiş gibi görünüyordu. Paul birkaç dakika boyunca onu izledi.

"Annemle mi oturacağız?

Michelle yol kenarından onu izleyen ailesini fark etmiş olmalı. Adamlarla konuşmayı bıraktı ve gözlerini içkisine dikti.

"Bu senin adamın mı? Paul, Emily ve Carla merdivenlerden çıkıp onun masasına yaklaşırken içlerinden birinin söylediğini duydu.

"Evet," diye mırıldanarak çantasını karıştırdı.

"Bekâr olduğunu söylemiştin. Adam Paul'e baktı, sesi kesik kesikti Kapalı.

Paul onun yüzük parmağına baktı. Yüzüklerini çıkarmış olmalıydı. Onun bunu yaptığını hiç bilmiyordu. Belki de her zaman yapmıştır. İnanılır gibi değil.

"Yalan söyledim.

"Özür dilerim dostum. Yüz ifadesi sözlerini destekliyordu. 'Kapıldığını bilseydim onunla sohbet etmezdim, dürüst ol. Onu izlemek istiyorsun. Benimle daha sonra buluşmayı ayarlıyordu, öyleydi.

Paul, Emily'nin elini sıkarak, "Haber verdiğin için teşekkürler," dedi. "Seni suçlamıyorum.

Michelle ayağa kalkarken bir bardağı yere düşürdü. Cam parçaları her yöne dağıldı. Paul, Carla'yı sarsarak yoldan çekerken, o ve Emily geri sıçradı. Michelle yine tepindi.

"Umarım o bardağı temizlersiniz!" diye yankılandı barın içinden düşmanca bir ses.

"Annenin peşinden gitmeliyiz. Bekârlığa veda partisinin bir başka üyesinin kendisine baktığını fark edince sesi duymazdan geldi.

"Hanımın da sana bunu yaptı mı?

"Hayır. Paul parmağını tombul dudağına götürdü. "Bu uzun bir hikâye. Gruptan uzaklaştı. "Sizi yalnız bırakayım.

Michelle'in ayrıldığı yöne doğru ilerlerken, partidekilerin sözleri kulaklarında çınladı. "Geri çekilmek için çok geç değil, biliyorsun. Toplu bir kahkaha tufanı koptu.

"Biliyorum," diye birinin cevap verdiğini duydu. 'Bu küçük gösteri, beni evliliğin dışında.'

Neden onu aramaya gidiyorum? Paul kendi kendine düşündü. *Adam ol, adam!* Bunun yerine Emily'yi arabaya götürdü ve otomatik pilotta tatil parkına geri döndü. Nasıl olsa bütün para ondaydı. Geri dönüş yolunu kendi bulabilirdi - tabii bütün gece dışarıda kalmazsa.

Kadın sonunda döndüğünde Paul daha sakindi. Biranın yardımı dokunmuştu. "Yemek yedin mi?" Paul onun yüzünde bir sorun belirtisi aradı. "Sana biraz makarna ayırdım. Kendinden nefret ediyordu. Onu yatıştırmak için biraz çay ayırmıştı. *Ne aptalım!*

"Balık ve patates kızartması yedim. Kapıyı arkasından tıklatarak onun yanına oturdu. "Emily yatakta mı?

Kalp atışları hızlanırken, ondan uzaklaşmamak için kendini zorladı.
"Evet. Bir süredir oradaydı. *Sen neredeydin?*"

"Beni terk ettin, unuttun mu?"

"Ne yapmam gerekiyordu? Michelle'le ne oynuyordun?"

'Bilmiyorum. Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Bir damla gözyaşını sıkarak çıkardı.

'Bu yeterince iyi değil. Bana tam bir gösteri yaptın.'

Özür dilerim. Artık bunu söyleyemem. Zamanı geri alamam.'

Dalgın dalgın televizyona baktı. "Yapamayacağını biliyorum. Ama böyle devam ediyorsun.

"Durduracağım. Söz veriyorum. Bunu halledeceğim." "Nasıl?" Adam ona baktı.

"Yardım ayarlayacağım. Onun eline dokundu. "Seni kaybetmek istemiyorum.

Tanrı yardımcım olsun, diye düşündü Paul. Kız yine başını döndürüyordu. Bir dakika önce ağzına bir yığın kitapla vuruyor, sonra da af diliyordu. Her zaman kafasının karışık ve sinirli olmasına şaşmamalı. 'Nerelerdeydin? Otobüse yetişmiş olsan bile çoktan dönmüş olman gerekirdi.

Kulüpte bir gösteri izliyordum. Seni özledim, biliyorsun. Yalnızdım. Tekrar ona yaklaştı. "Özür dilerim. Paul ona bakarken gerçek bir pişmanlık gördüğünü düşündü.

"Doğru. Bir şekilde bunu geride bırakmayı deneyelim. Paul kolunu ona dolamak için kendini zorladı. "Bir fincan çay ister misin?"

"Başka bir şeyden hoşlanıyorum. Utangaç bir ifadeyle ona baktı ve elini onun kalçasına koydu. "Eğer iki numaralı bebeği düşünmeye başlayacaksak biraz pratik yapmalıyız.

Paul bu tartışmaya girmeyecekti ama sessizce libidosunun geri gelmesini diledi. Daha otuzlu yaşlarındaydı. Birkaç yıl önce olsa, seks seansından söz edildiği anda bir lamba direği gibi dikilirdi. Şimdi ise kelimenin tam anlamıyla onu ikna etmek zorundaydı. Sesine coşku kattı, bu kez onu reddetmeye cesaret edemedi. Kalçasının üzerinde duran elini sıktı. "Hadi kapıyı kilitleyelim, sonra bana ne kadar üzgün olduğunu gösterebilirsin. Ona göz kırparak koltuktan kalktı.

THIRTY-THREE

LEE

Lee, kendine kahve dolduran Alana'yı izliyor. Ama artık arzu duymuyor. "Mahkeme için biraz süslenmişsin, değil mi?" Artık onunla ilgili hiçbir şeye güvenmiyor; söylediği ve yaptığı her şey tek bir şeye yönelik gibi görünüyor - Paul Jackson.

Ayak parmaklarını stiletlerine geçirdikten sonra kahvesiyle birlikte kahvaltı barının taburelerinden birine kayıyor. Dışarıda bir gece geçirmeye hazır gibi görünüyor. Lee, eskiden onun için bu kadar çaba sarf ettiği zamanları hatırlıyor. Sanki vazgeçmiş gibi. Bebekle ilgili karar verildiğinden beri hiçbir şey eskisi gibi değil. *Kurusıkı ateş... Jaffa*. Hepsini duydu. Sadece Alana'dan da değil. Michelle de beş ay önce ortaya çıkıp suçlamalarını sıraladığında ona her iki namluyu da vermişti.

* * *

Kadının çılgınca vurması üzerine kapıyı açmıştı. "Ne oluyor be...

"Paul'ü arıyorum," demişti nefes nefese. Belli ki koşuyordu.

"Burası mı? Neden?"

"Neler olduğunu bilmiyor musun? Verandanın duvarına yaslandı. "Ne demek istiyorsun? Lee, onun ne demek istediğini söylemeyeceğini umuyordu.

Korktum.

"Paul ve *Alana*. Bu isimleri yan yana koymak zorunda kaldığı için acı çektiği belliydi.

"Saçmalıyorsun. Belki de onun bilmediği bir şey biliyordu.
Lee dinliyordu.

"Saçmalamıyorum ama bunu söylemen komik. Tekrar ayağa kalktı.

"Neden bahsediyorsun sen?

'Ona bir çocuk veremezsin. Belki kocamın verebileceğini düşünüyordur.
Kollarını kavuşturdu ve ona baktı.

"Bunu nereden biliyorsun?" Yüzünde sıcaklık yükseldi ve ensesinde öfke titreşti. *Alana ne diyordu?*

"Görünüşe göre kocama güveniyormuş. Kurusıkı ateş etmen hakkında.

'Bu konuda bu kadar kötü olmak zorunda mısın? Tam bir sürtüksün,
değil mi? Alana'nın

Doğru.'

"Soruma cevap vermediniz. Paul'u arıyorum.'

"Benden yardım alamayacaksın. Ve almayacaktı da. Ona söylediklerine inanamıyordu. *Kurusıkı atıyordu*. Onu tokatlayabilirdi. Ve Alana'yı.

'Birbirleriyle uğraşıyorlar. Bunu göremiyor musun?'

Belli ki bu senaryo Lee'nin aklından pek çok kez geçmişti. Ve şu anda, işler onlar için daha kötü olamazdı. Alana'ya "*Beni bırak.*" demek istedi. *Git ve sana bebek verebilecek birini bul*. Ama henüz evliliğini bir kenara atmaya hazır değildi. Michelle'e, "Hiç sanmıyorum," dedi.

'Ama bir şans olduğunu kabul ediyorsunuz. Rahatsız olmuyor musun? Yoksa bir jaffa olmaktan çok mu utanıyorsun?'

Lee ona doğru adım atarken yüzü yanıyordu. "Bana ne dedin sen?

Michelle sırtıttı. "Duydun işte.

"Kaybol. Yumruklarını iki yanında sıktı. 'Seni bayıltmadan önce evimden defol git. Başına gelecekleri göreceksin.

* * *

'Neden mahkemede olmanız gerekiyor? Kendini orada olmaya nasıl ikna edebiliyorsun anlamıyorum. Kollarını kavuşturmuş, okumakta olduğu gazetenin sayfasını düzelten Alana'yı inceliyor. Dışarıdan bakıldığında

Çok güzel. İçindekilere üzüliyorum. "Senin ofiste olman, her şeyin yolunda gitmesini sağlaman gerekmiyor mu?"

Alana kocasının gözlerine meydan okurcasına bakıyor. "Bu hafta için ofisi kapattık.

"Sen sert yüzlü bir ineksin. Lee kendi kahvesini doldurmak için onun üzerine eğilir. "Ona nasıl bakabiliyorsun anlamıyorum.

Kahvesinden bir yudum aldıktan sonra fincanda kıpkırmızı bir ruj lekesi bırakır. "Bunu şimdi tartışmak istemiyorum. Günün sonunda jürinin kime inanacağı önemli, size değil.

"Sadece onun hayranı gibi davranmayı bırakmanı istiyorum. Orada oturmaya nasıl dayanıyorsun bilmiyorum. Düşüncesi bile Lee'yi hasta ediyor.

"Onu destekliyorum. Tıpkı işler farklı olsaydı onun beni destekleyeceği gibi.

"Bu şekilde daha ne kadar devam edebiliriz bilmiyorum Alana. Koridordaki aynanın önünde uzun sarı saçlarını topuz yaparken onu izliyor.

"Bırak onu Lee. Ağzı sert bir çizgi halinde.

Lee, eskiden kendisine gülümseyen yüze bakar. O yüz artık bir yabancıya ait. Bir zamanlar ona veda öpücüğü verebilirdi ama o günler artık çok gerilerde kaldı.

THIRTY-FOUR

Margaret elbisesini iri omuzlarının etrafında toplar. "Bayan Duffy," diye başladı. 'Öncelikle, kızınızın trajik kaybı için en içten başsağlığı dileklerimi iletmeme izin verin.

"Teşekkür ederim. Susan omuzlarına kadar uzanan saçlarını geriye atarken burnunu çekiyor. "Sana Susan diyebilir miyim?

"Evet. Sert bluzu ve ceketini içinde rahatsız görünüyor.

"Pekala Susan. Kızınızın damadınız Paul Jackson ile ilişkisinin başlangıcını sorarak başlayacağım.

"Birbirlerinden ayrılamazlardı. Susan konuşurken boyun zinciriyle oynuyordu. "Tek konuştuğu Paul'dü. O zamanlar bu beni deli ederdi, tabii iyi anlamda; hep "Paul-şu, Paul-şu" derdi. Devam ederken ağzında bir gülümsemenin izleri var. "Birbirlerine çok aşıklardı. Gerçekten mutluydular. İki hafta içinde Michelle onun yanına taşındı. Çok erken olduğunu düşündüm ve ona söyledim, ama birbirlerine aşık olmuşlardı. Bir yıl kadar sonra, birlikte seçtikleri bir daireye taşındılar. Onlar adına sevinmiştim. Tekliflerinin kabul edilip edilmediğini öğrenmek için günlerce beklemişlerdi. Daha sonra kutlama yapmak için akşam dışarı çıktılar.

Evet, diye düşünüyor Paul, acı acı. Ama bilmediğin bir şey var, o da zil zurna sarhoş olup barın arkasındaki bir kızdan hoşlandığıma kanaat getirdikten sonra bana tokat atması.

Bu o n u n şiddet eğilimlerinin ilk işaretiydi ama birkaç gün gözyaşları içinde özür diledikten sonra onu affetti ve bunu sarhoşluk haline bağladı. Yine de barışma inanılmazdı - bütün gün yataktaydılar. Ve ilişkileri böyle devam etti. Korkunç kavgalar ama inanılmaz barışmalar. Aralarındaki dram daha da yoğunlaşmıştı. Paul belki de iki insan gerçekten aşık olduğunda işlerin böyle yürüdüğünü düşündü. Michelle'in kıskançlığından ve öfkesinden nefret ediyordu. Ama o güzel, zeki ve seksiydi. Michelle onun için bir uyuşturucu gibi olmuştu.

Devam ederken Margaret'in yüzündeki gülümseme kayboluyor. "İşler ne zaman ters gitmeye başladı dersiniz?

"Michelle Emily'ye hamile kaldığında işler değişti. Mutlulukları eriyip gitmiş gibi görünüyordu. Sanırım bu pek çok çiftin başına geliyor. Konuşurken kollarıyla çılgınca hareketler yapıyor. Gergin olduğunda hep böyle yapar. "Yine de Emily doğduktan sonra bile eski hallerine döndüklerini hiç sanmıyorum. Michelle hamileyken bana sarılmıştı, ki bu onun için alışılmadık bir şeydi. Susan bu anı karşısında dalgın görünüyor. "Paul onu terk etmiş gibi hissediyordu, artık onun yanında olmak istemediğini söylüyordu.

"Durumun böyle olduğunu mu düşünüyordunuz?

"Hayır. Susan başını sallıyor. "Bence bunların çoğu kafasının içindeydi, yine de ona daha fazla güven veremezdi diyemem. Üzerindeki ağırlık azalıyordu. Yüzü zayıflamıştı ve panik atak geçiriyordu. Düşünceli görünüyor. "Hayatının en mutlu olması gereken ayları en karanlık aylarıydı. Paul kopuk ve mesafeli hale geldi. Michelle onun kendisini reddettiğini düşündüğü şeyle başa çıkamıyordu. Susan doğrudan ona bakar. Bir an için Michelle'in hayaletini görür gibi olur. Hayal kırıklığı yüzüne kazınmıştır.

Paul odanın öbür ucundaki kayınvalidesine bakar, hâlâ onun savcılık adına konuştuğuna inanmamaktadır. Ama daha önce de söylediği gibi, Michelle'in kendini öldürdüğüne inanmıyor.

Susan hâlâ zinciriyle uğraşırken, "Paul için bunun başa çıkması gereken çok şey olduğunu biliyordum," diye devam etti. "Doğumdan sonra işlerin düzelebileceğini düşünmüştüm.

"Ama yapmadılar mı?

Susan omuzlarını silkti. "Paul Emily'ye sırlıslıkla aşıktı. Bir baba olarak onu suçlayamam - bence Emily onu ve Michelle'i bir arada tutuyordu. Elinden gelenin en iyisini yaptığını biliyorum.

"Devam et.

"Michelle'in bebeklik hüznü vardı. Paul onunla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu, bunun büyük bir kısmı buydu. Elimden geleni yaptım - siz de yapıyorsunuz, değil mi?

Paul onun yardımları için minnettar olmuş ve kendisi de Michelle için endişelenmişti. Ona güven vermeye ve onunla ilgilenmeye çalışmaktan asla vazgeçmemiştir.

"O yokken etrafta dolaşırdım. Susan şimdi sesini yansıtıyor, tanık sandalyesinde daha rahat görünüyor. "Bebeği taşımasına yardım ederdim. Yemek yediğinden emin olurdum. Ev işlerinde ona yardım ederdim.

"Sizce Paul evde olmadığı zamanlarda ne yapıyordu?

Çalışıyordu, yani bazı zamanlar. Dürüst olmak gerekirse, Emily doğduktan sonra evde daha az kaldı. Michelle'in Paul'ün iş arkadaşı için endişelendiğini biliyorum.

Kapa çeneni Susan. Paul buna inanamıyor. *Bir tanesinde.* Ağzı kendisiyle birlikte kaçıyor.

Susan, hangi kadından söz ettiği konusunda hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde Alana'ya doğru bakar. 'Michelle onun arkadaşlıklarından birinin başka bir şeyin sınırında olabileceğini düşündü. Onu bundan vazgeçirmeye çalıştım.

"Ama yakın zamanda evlendiler, değil mi - Paul ve Michelle? Margaret'in sesinde sempatik bir yan var.

"Doğru. Ağzı sert bir çizgiyle sabitlenmişti. "Düğün Michelle'e bir süreliğine odaklanabileceği başka bir şey verdi. Paul'ün neyin peşinde olabileceği konusunda endişelenmektense dikkatini daha çok buna verdi.

"Peki ya düğün günü?

Susan şimdi Paul'e bakıyor. Belki de çok şey söylediğinin farkındadır. Belki de umursamıyor. Törene geç kaldı. Töreni iptal edeceğini düşünmeye başlamıştım. Eğer iptal etseydi bununla başa çıkabileceğini sanmıyorum. Mihrapta yalpalıyor gibiydi ve bir an için fikrini değiştirecekmiş gibi göründü.

'Ama belli ki olmuş. Düğünden sonra işler nasıldı?'

"Aslında hiçbir şeyi değiştirmedim. İkisi de işe gitti ve Emily'ye baktı. Ama çok fazla tartıştıklarını hissediyordum. Michelle kendine olan güvenini kaybediyor gibiydi. Kendisi hakkındaki düşünceleri zayıftı.

"Hiç Paul ile konuşmayı denedin mi?

Pek sayılmaz. Keşke yapsaydım. Onun için kolay olmamıştır. Hiçbiri. Onlar için elimden geleni yaptım. Özellikle de bakmaları gereken küçük Emily varken.

"Eminim öyledir.

"Michelle'in babasından pek bahsedilmedi," diyor Margaret. 'Spekülasyonlar dışında. Bize ilişkileri hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

"İyi değildi. Susan gözlerini indiriyor ve boyu küçülmüş gibi görünüyor. "Çocukluğu babasının kardeşiyle yaptığı olumsuz karşılaştırmaları dinleyerek geçti. Michelle babasının ilgisini çekmek için her şeyi yapardı. O ne yaparsa yapsın, babası kayıtsız görünüyordu.

"Bu durum büyüdüğü de devam etti mi?

'Ne onunla ne de kardeşiyle aynı fikirdeydi. Sonunda beni başka biri için terk etti ve oğlum da onunla gitti. O zaman on dokuz yaşındaydı zaten. Michelle'e veda etmediler. Öylece gittiler.

"Nasıl karşıladı?

Şahsen. O da beni suçladı. *Ben* de kendimi suçluyorum. Onunla çok uzun süre kaldım. Onun benimle kötü konuşmasını izledi ve bunun kabul edilebilir olduğunu düşündü. Sonra *onunla* da kötü konuşan erkek arkadaşları oldu.

"Zor bir dönem geçirmiş gibi görünüyor ama daha sonraki yaşam tercihlerini neden yapmış olabileceğine dair biraz arka plan duymak iyi oldu.

"Evet," diye onaylıyor Susan. 'Babası ve erkek kardeşi gibi erkeklerin peşinden gitme eğilimindeydi - yine de Paul'ün farklı olduğunu düşünüyordum. Sonunda hoşuma gitmeyen şeyler gördüm ama onun soğukkanlılıkla cinayet işleyebileceğine inanmıyorum. Başka bir açıklaması olmalı.

"Son bir soru. Margaret alçak sesle konuşuyor. "Paul'ün bu suçun faili olmayabileceği yönündeki görüşünüzü göz önünde bulundurarak, kızınızın savunmanın öne sürdüğü şekilde *kendini* öldürmüş olabileceğini düşünüyor musunuz?

"Hayır. Susan doğruca jüriye bakar. "Asla. Ama eğer o değilse ve o da değilse, kimdi?

"Bayan Duffy," diye sert bir sesle konuşuyor Simon. "Başlamadan önce, ben de kaybınızdan duyduğum üzüntüyü dile getirmek isterim.

"Teşekkür ederim.

"Hem sizin hem de anladığım kadarıyla bakmakta olduğunuz torununuz için çok kötü bir zaman olmalı.

"Evet.

"Belli ki sadık bir annesiniz ve kızınızın ihtiyaç duyduğunu bildiğiniz pek çok zamanda ona destek olmaya çalışmışsınız.

"Evet. Tabii ki.

Simon kravatını düzeltiyor. "Bu, onlu yaşlarının sonlarında ve yirmili yaşlarının başında defalarca kendine zarar verdiği dönemleri de içeriyor mu?"

Susan rahatsız görünüyor. "Bu çok uzun zaman önceydi."

Simon devam ediyor. "O dönemde kızınızın yaşadığı ruhsal ıstıraptan kurtulmak için kendi kendine kollarını, bacaklarını, karnını ve kalçasını kestiğini bildiğinizi doğrulayabilir misiniz?"

"Evet, ama ne kadar sık olduğunu bilmiyordum."

Tüm bu acımasız doğaya rağmen Paul kendini hafıflemiş hissediyor. *Trump kartı oynandı.*

"Sizce Bayan Duffy, kendi kendine bu kadar uzun süreli zarar verebilen bir kadın, başka birinin yaptığını öne sürdüğünüz ölümcül yaralanmaya da aynı derecede neden olabilir mi?"

"Paul olduğunu söylemiyorum ama *biriydi*."

"Soruya cevap verin Bayan Duffy. Kızınızın kendine zarar verme geçmişi göz önüne alındığında, kendi ölümcül yaralanmasına neden olma konusunda eşit derecede yetenekli miydi?"

Margaret ayağa kalkar. "Buna karar vermek benim tanığıma düşmez. "Kabul edildi," Yargıç Lakin onayladı."

"Michelle'in bildiğiniz herhangi bir düşmanı var mıydı?" "Hayır."

"Hepsi bu kadar."

THIRTY-FIVE

Savcılığın son tanığı da ortaya çıkar. Paul, kendisi hakkında olumsuz konuşacak son kişi olduğu için büyük bir rahatlama hisseder. Ancak bu rahatlama, onun hakkında hiçbir şey bilmemenin ya da neler söyleyebileceğinin verdiği endişeyle birleşir. Michelle'le aşağı yukarı aynı yaşlarda, tel tel, kızıl saçları ve soluk bir teni vardır. Tanık sandalyesindeki yerini alırken, kimseyle göz göze gelmeden mahkeme salonuna göz gezdirir.

Monica titrek bir sesle yemin ettikten sonra Margaret, "Sen Monica Anne Redmond'sun," diye iddia eder. "Bu doğru mu?"

Ciddiyetle başını sallıyor. "Evet."

"St Margaret's Katolik Lisesi'nde ofis memuru olarak çalıştığınızı söylersem doğru mu söylemiş olurum?"

"Evet."

"Michelle Jackson'ın yaklaşık iki yıl boyunca yarı zamanlı okul bursiyeri olarak çalıştığı okul mu?"

"Doğru. Monica saçının bir kısmını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Aynı okulda çalışıyorduk. O benim arkadaşım."

"İş dışında başka şeyler hakkında da konuşur muydunuz?" "Evet, her zaman."

"Michelle size ev hayatı hakkında bir şey söyledi mi?"

"Bazen kocası ve kızı tarafından biraz dışlanmış hissettiğini ve Emily'nin babasını kendisine tercih ettiği için sürekli endişelendiğini biliyorum."

Güzel cevap! Paul, beraat etmesinde savcılığın tanıklarının savunmadan daha etkili olup olmadığını merak ediyor. Hepsi de Michelle'in ruh haliyle ilgili tartışmaya ağırlık katıyordu. Paul dehşet içinde gülümsediğini fark eder. Hemen yüzünü düzeltir ve kimsenin onu görmemiş olmasını umar.

"Neden sizin deyiminizle "dışlanmış" hissettiğini düşünüyorsunuz?"

"Michelle, Emily'yi disipline etmesi gereken ebeveynin kendisi olduğunu söylerdi," diyor Monica, kutunun kenarındaki mikrofona yaklaşıp. "Oysa babası onunla "keyifli" zaman geçirirdi. "İyi polis, kötü polis" durumu gibi bir şey.

Böyle bir kavrayışa sahip olacak kadar zeki görünmüyor, diye düşünüyor Paul acı acı. Biri ona bunu söylemesini söylemiş.

"Kocasıyla olan ilişkisini de sizinle konuştu mu, yoksa sadece kızından mı bahsetti?"

Her zaman. Bu onu rahatsız ediyordu. Kocasının bir ilişkisi olduğuna inanıyordu ve sürekli olarak onu bir başkası için terk etmeyi planladığından endişe ediyordu. Ona aptal olmamasını söylerdim. Ne de olsa çok güzeldi. Erkekler onun gibi bir eşe sahip olmak için adam öldürürdü.

Bunu söylediğine inanamıyorum - yarın kayınvalidesinin ifadesiyle birlikte gazetelere çıkacak, diye düşünüyor Paul kendi kendine. Monica kızıl saçlarının diplerine kadar kızarır. Mahkeme salonunda bir onaylamama sesi yankılanır.

"Size bundan daha fazlasını da anlattı mı?"

"Sadece sürekli kürek çekiyorlardı. Kötü bir gece geçirdiğini her zaman anlayabilirdim. İşe şiş gözlerle gelirdi.

"Hiç şiddetten bahsetti mi? Margaret savunmanın oturduğu yere doğru bakar, belli ki bir tepkiyi önceden sezmektedir.

Bir tane aldı. "Bu yönlendirici bir soru!"

"Reddedildi," diye araya giriyor Yargıç Lakin. "Soru tamamen konuyla ilgili.

"Bazen üzerinde izler olurdu. Parmak izleri olabilir."

Simon tekrar ayağa fırlar. 'Parmak izleri *olabilirdi!* Bu inandırıcı bir kanıt değil.'

Yargıç, 'kabul edildi' dedi.

"Polis olayından sonra yüzü darmadağın olmuştu. Monica kendi yüzünü işaret ederek Michelle'in yaralarının nerelerde olduğunu gösterdi. 'İhtiyacı olduğunda benim evimde kalabileceğini biliyordu. Yani, hiçbir kadın kocası tarafından korkutularak ve incitilerek bu şekilde yaşamaya zorlanmamalı.

Aptal kadın, diye düşünüyor Paul kendi kendine. Ben daha çok *Michelle*'den korkuyordum. "Genellikle pantolon ve uzun kollu giyerdi," diye devam etti Monica, "hatta kavurucu sıcak günlerde. Sık sık bir şeyler saklamaya çalışıp çalışmadığını merak ederdim. Keşke işlerin onun için bu kadar kötü olduğunu bilseydim.

Ne performans ama. Paul bir şeyler söylemek istiyor. Ağlayacak gibi görünüyor.

"Ben olsam bir şeyler yapardım. Gerçekten, yapardım. Onu özlüyorum.

Mahkeme raportörünün ifadeleri kaydederken dizüstü bilgisayarına sürekli vurması dışında odada her şey durgun.

"Teşekkür ederim. Margaret gülümsüyor. "Bu konuda konuşmanın sizin için kolay olmadığını biliyorum ama yardımcı oldunuz.

Simon, Monica'ya yaklaşırken gür bir sesle, "Belki de," diyor, "Michelle Jackson gençliğinde aldığı yaraların izlerini kapatmak için uzun kollu ve pantolon giyiyordu. Şimdi onun kendine zarar verme geçmişinden haberdarsınız, bunun nasıl daha mantıklı olabileceğini görebiliyor musunuz?

"Sanırım öyle," diye kabul ediyor Monica. "Ama kocasının neden olduğu morlukları saklıyor olabilir. Dikkatli bir şekilde Paul'le göz göze gelir.

'Ama varsayımlarda bulunuyorsunuz. Hiç çürük görmediniz ya da size çürüklerden bahsedilmedi.

Monica bakışlarını kaçırır.

"Hayır." "Başka soru yok.

"Sanırım," dedi Yargıç Lakin peruğunu yeniden yerleştirerek, "kısa bir ara vermeliyiz. On beş dakika diyelim mi? Soru katibe yöneltilir, o da başıyla onaylar.

Herkes minnetle çıkışa doğru yönelir. Paul oturmaya devam eder, John'un rıhtıma çıkan merdivenleri çıktığını fark ettiğinde bitkin düşmüştür.

"Müvekkilimle birkaç kelime konuşmak istiyorum.

Liman görevlisi kenara çekilir. "Devam edin.

"Nasılsın? John Paul'un omzunu sıkar. "İyiyim, sanırım. Geriniyor. "Bitkin.

"İyi gidiyoruz, biliyorsun. John şu anda boş olan halka açık galeriye doğru bakıyor. 'Simon onların itibarını sarsmak için mükemmel bir iş çıkarıyor. Ben kendime güveniyorum. Sen güvenmiyor musun?

'Hâlâ jürinin savcılığın tarafını tutacağından endişe ediyorum. Avukatları da ne yaptığını biliyor. Paul ve John mahkeme salonunun öbür ucuna, Margaret'in biriyle derin bir sohbete daldığı yere bakarlar.

"Sonuç olarak, jürinin kime inanacağına bağlı. Ve savunma tanıkları henüz ortaya çıkmadı, unutmayın. Yine de iş o noktaya gelmeyebilir. Bence yargıç davanın düşürülmesini düşündüğü için duruşmaya ara verdi.

"Ne! Paul, adrenalinin etkisiyle dik oturur. "Sana bunu düşündüren ne?

'Savcılığın zayıf bir davası varsa bazen olur ve bence var. Simon da aynı fikirde. Sizi görmeye gelmeden önce onunla kısa bir konuşma yaptım. Bir başvuruda bulunacak. Bir argüman oluşturmaya gitti.

Bu harika! Gerçekten bunu reddetmek üzere olabileceğini düşünüyor musun? Ve beni serbest mi bırakacaksın?'

Henüz umutlanma. Her neyse Paul, sen burada bekle, birkaç dakika içinde tekrar yayındayız. Ben kahve almaya gidiyorum.'

"Keşke size katılabilseydim. Paul'ün omuzları düşer. Sağlam koltuğun üzerinde geçirdiği sonsuz saatler yüzünden sırtı uyuşmuştur. Mahkeme salonundaki diğer koltuklara kıyasla şüpheli derecede kirli. Baş gerginlikten zonklıyor ve dili ağzının içinde susuz kalmış bir sümüklü böcek gibi. Bir nefes temiz hava ve bir fincan kahvenin düzeltemeyeceği bir şey değil. Ama ona bu ayrıcalıklar tanınmayacak. En azından henüz değil. Belki yakında. Belki birkaç saat içinde küçük kızına kavuşur.

THIRTY-SIX

Paul bir yandan herkesin mahkeme salonuna geri dönmesini izlerken bir yandan da tüm bunların ne kadar sürebileceğine dair zihinsel hesaplamalar yapmaktadır. Altı tanık daha; kendisi de dahil.

Paul jürinin geri gelmediğini fark eder.

"Sayın Yargıç," diye başlıyor Simon, "bu davanın düşmesi için başvuruda bulunmak istiyorum. Bana göre müvekkilime karşı sunulan deliller zayıftır. Savcılık tarafından öne sürülen her şey ya kulaktan dolma ya da açıklanabilir. Paul Jackson'a karşı açılacak bir dava olmadığı kanaatindeyim.

Bir sessizlik çöktü. *İşte bu kadar.*

Birkaç dakika sonra, mahkeme kâtibi konuşmaya hazır bir şekilde öksürür. "Yargıç, davanın savunmanın kanıtlarıyla devam edip etmeyeceği konusunda müzakere etme fırsatı buldu mu?"

Paul gözlerini kapatır, mahkemeden dışarı fırlatılmak üzere olduğuna inanmaya cesaret edemeyerek, mahkeme salonunun tavanından onu kışkırtan parlak güneş ışığına doğru yürümesini sağlar. Kızının yüzü zihninde canlanır.

"Davanın bu aşamada reddedilip reddedilemeyeceğini değerlendirdim. Yargıç Lakin yavaşça konuşur. "Ve kesin bir karara varmak için savunmanın bu konudaki kanıtlarını dinlemeye karar verdim. Jüriyi tekrar toplayabilir miyiz?"

Paul'un umutları büyük bir gümbürtüyle suya düşer.

Jüri tekrar içeri girerken Simon bir yudum su alır. Birkaç dakika sonra onlara doğru bakar. "Bayanlar ve baylar, şimdi savunmanın iddialarını dinleyeceksiniz. Paul Jackson'ın Michelle Jackson ile ilişkisi boyunca yaşamak zorunda kaldığı imkânsız koşulları öğreneceksiniz. Karısının şiddete dönüşme eğilimi gösteren kıskanç öfkesini uyandırmamak için hayatını nasıl yumurta kabukları üzerinde yürüyerek geçirmek zorunda kaldığını. Aşırı zorluklar karşısında barışı korumak için nasıl mücadele ettiğini.

'Paul, iyi ve kötü günlerinde eşinin yanında olacağına söz veren sadık bir baba ve kocaydı.

"Söz konusu gece, kızın ruh hali o kadar bozulmuştur ki Paul, kız sakinleşirken geçici olarak ondan kaçmak zorunda kalmıştır. Bunu, kızının yatağında güvenli bir şekilde uyuduğunu bilerek yapmıştır.

"Sayın jüri üyeleri, benim görüşüme göre, bu davadaki göreviniz, iddia makamının avukatının öne sürdüğü gibi, bunun bir "anlık cinayet" mi yoksa "önceden tasarlanmış bir cinayet" mi olduğu konusunda karar vermek değildir. Sizin göreviniz, duyduğunuz gerçeklere dayanarak, Paul Jackson'ın karısını gerçekten öldürüp öldürmediğine karar vermektir. Şimdi sunulacak olan kanıtlar, eminim, size onun öldürmediğini açıkça gösterecektir.

"Savunma makamı ilk tanığını kürsüye çağırmak istiyor," diye ilan ediyor yer gösterici. "Bayan Caroline Stratton, York Osbaldwick İlkokulu müdür yardımcısı.

Paul, David'in kendilerine verdiği cömert düğün hediyesine ne olduğunu öğrenmek üzere olduğunu fark edince kızarır. Bu olay Emily'nin okulunun onun iyiliği için endişelenmesine neden olmuştur.

* * *

O ve Michelle keyifli bir sabah geçirmişlerdi; kahvaltı hazırlamışlar ve evi baştan aşağı temizlemişlerdi. Michelle'in eski halinin ışıltıları yayılıyordu; yatağı değiştirirken adam yorganın içine girdiğinde Michelle kıkırdadı. Kız ütü yapma işini ondan devralmadan önce onun ütü yapma girişimleriyle alay eder gibi yaptı ve onu fırçalamak için köpeği birlikte yere yatırdı, sonra da halıları süpürdü.

"*Seni* daha sonra sıkıştıracağım," demişti ona. "Ev işleri beni her zaman azdırır.

"Belki de bunu daha sık yapmalısın. Elini tişörtünün altına kaydırды ve göğüs ucunu çimdikledi.

Yağmur pencere camlarını kırıyordu ama ev, ilk kez, güvenli ve korunaklı bir sığınaktı.

Michelle koridordaki dolaptan birkaç poşet çıkararak, "Ben alışverişe çıkıyorum," diye duyurdu. "Çay için güzel bir şeyler alacağım.

"Birkaç somon filetosuna ne dersiniz? Ve bir film izleyebiliriz. Bir gece geçirebiliriz. Paul elektrik süpürgesinin kablосunu sardı. "Sen dışarıdayken Carla ve Emily'yi yürüyüşe çıkaracağım.

İçindeki sürekli uğultu azalmıştı ve mutlu olmaya cesaret edebileceği kadar yakındı.

Carla'yla birlikte park boyunca ilerlerken adımları hafifledi. Emily arkasındaki su birikintilerinde zıplıyor, şemsiyesini döndürüyordu. Bulutlara bakarken, güneşin aralarından geçmeye çalıştığından emindi.

Saçları dağılmış ve yanakları kızarmış bir halde eve döndüler. Kurumakta olan çamaşırların kokusu onları içeri çekmek için uzanırken, ıslak paltolarını verandaya attılar.

"Sanırım sıcak çikolatanın sırası geldi. Emily'nin ayakkabılarını çıkarmaya çalışması Paul'ün onu koridorun zemininde sürüklemesiyle sonuçlandı. Su damlaları onu takip etti. Sonra Carla üstündeki yağmuru ikisinin üzerine silkeledi.

Emily kıkırdadı. "Sadece şekerlemelerini de alabilirsem. "Hiç şansın yok!

Ateşin önünde kururken birbirlerinin çikolata bıyıklarına gülerek oturdular. Ama birden kapı öyle bir şiddetle çarptı ki ikisi de sıçradı.

Emily endişeli görünüyordu. "Neydi o?

'Sorun değil canım. Annenin alışverişini kaldırmasına yardım edeceğim. Sen çikolatayı iç. Koridora doğru yürüdü. "Alışveriş nerede o zaman? Michelle'in elleri boştu.

Onun önünde durmuş, gök gürültüsü gibi görünüyordu.

"Zahmet etmedim. El çantasını yere fırlattı. "Süpermarkette senin süslü parçana rastladım.

"Güzel parça! Paul şakaklarına masaj yaptı. "Ne demek istiyorsun?

"Kimden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun. Michelle ceketini çıkarırken ona ters ters baktı. "Alana. Cahil sürtük beni tamamen kör etti. Baktı

sanki içine girdiği bir şeymişim gibi baktı bana.

"Hayır, yanılıyorsun. Ona doğru yürüdü ve ceketini almak için elini uzattı. "Belki de seni görmemiştir.

"Şimdi de *onu* savunuyorsun. Paltoyu ona doğru fırlattı. "Ne kadar dokunaklı. Ona benim hakkımda ne anlatıyordun?"

"Hiçbir şey. Ben olsam yapmazdım. Bu konuşmayı zaten yapmıştık. Ayaklarının dibine düşen paltosunu toplayarak bir askıya astı. "Bunu biliyorsun.

"Sana inanmıyorum. Bence onunla devam ediyorsun."

Yorgun bir şekilde parmaklarını nemli saçlarında gezdirdi. 'Bütün bunları geride bıraktığımı sanıyordum. Bütün hafta bana iyi davrandın. Bak, bu konuşmayı unutam. İşleri berbat etmeyelim. *Hep beraber* alışverişe gidelim. Atılmış el çantasını aldı ve ona uzattı. Alana'yla konuşacaktı.

"Artık beni sevmiyorsun. Süpermarketten dönerlerken Michelle buz gibi bir bakışla onu süzdü.

"Tabii ki biliyorum. *Tanrım, kapa çeneni!* Öfke, içinde bir yerden patlamakla tehdit ediyordu. Arkasında Emily olmasaydı muhtemelen ona bağırırdı.

'Ama benden hoşlanmıyorsun, değil mi, Alana gibi değil. Anlıyorum. Kollarını kavuşturdu ve suratını astı. "Çok Barbie bebek gibi, değil mi?"

"Bırak Michelle. Paul müzik setine bir CD yerleştirdi.

"Alana'dan hoşlanıyorsun. Çıkarma düğmesine bastı. "Biliyordum!"

"Tabii ki hayır! Kadının sürekli suçlamaları yola konsantre olmasına yardımcı olmuyordu.

Michelle kendini toparlıyordu. 'Daha fazla dayanamayacağız, değil mi? Ben de başka birini bulabilirim. Beni isteyen birini!'

"Michelle," diye bağırıldı. "Kes şunu! Bununla daha fazla başa çıkamazdı.

Yolcu güneşliğini indirdi. "Bana bak. Benden nefret etmene şaşırmadım. Çirkinim."

"Çok güzelsin. Lütfen kes şunu Michelle."

"Evet, çok güzelsin anne. Arkalarından küçük bir ses duyuldu.

"Bunu kastetmiyorsun. Kızgın gözleri aynadan Emily'yi inceledi.

"Bu kadar yeter. Paul direksiyonu yumrukladı. "Onu bu işe karıştıрма!

"Sen bir pisliksin! Hızlı bir hareketle vites koluna uzandı ve direksiyonu çekti. Paul ayağını frene vurduğunda araba kaldırıma doğru savruldu. Aklına anne babasının bir görüntüsü geldi. On sekiz yıl önce babası da ayağını frene böyle *vururdu*. Kendini toparlamak için mücadele ederken birkaç dakika boyunca başı döndü.

"Ne yapıyorsunuz? Hepimizi öldürmeye mi çalışıyorsun? Paul konuşurken nefesi kesildi, patika boyunca kimsenin yürümemiş olmasından dolayı büyük bir rahatlama hissetti. Emily arka koltukta hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor, kollarını ayısına sıkıca sarıyordu.

Kısa bir süre sonra bahçe yolunda yürürlerken Paul, Emily'nin kulağına fısıldadı.

'Babanın anneyle konuşması gerekiyor. Ben aşağı inmenin uygun olduğunu söyleyene kadar üst katta bir program yapmanı istiyorum. Kadının bilerek başını sallaması, adamın karnını sertçe çekiştirirdi.

Michelle önlerinden fırladı ve kendini eve bıraktı. Belli ki bir görevi vardı, doğruca oturma odasına girdi.

Emily ve Paul arkasından içeri daldıklarında, onun kapı tokmağıyla televizyona vurduğunu fark ettiler. Sanki saldırısını çoktan planlamış gibiydi.

Baba!

Yukarı! Çabuk olun! Hemen!" Oturma odasına koştu ve karısı televizyona saldırırken bir an olduğu yerde çakılı kaldı. Karısının bu kadar hasar verebilecek kadar güçlü ya da öfkeli olduğunu düşünemezdi. Kardeşinin hediyesi, evlendikleri günden beri oturma odalarında gururla duruyordu. Bu onun gururu ve neşesiydi. Aslında tüm ailenin gururu ve neşesiydi.

"Yeter! Adam ona doğru koşarken, kadın kapı tokmağıyla perdeye saldırmayı bıraktı ama onun yerine ayağını perdeye vurarak öfkeyle bağırdı. "Neyin var senin? Onu arkasından yakalayan adam, kolları iki yanında olacak şekilde sıkıca tuttu, ta ki vücudundaki öfke çekilip yerini şiddetli bir titremeye bırakana kadar. Tanrım, burada boyundan büyük işlere kalkışmıştı.

Özür dilerim! Özür dilerim! Artık dayanamıyorum. Vücudunun tüm ağırlığıyla ona yaslanırken ayakları yere neredeyse hiç değmiyordu.

"Neye katlanamıyorsun? Onu bırakmasına imkân yoktu - ona doğru uçma ihtimali vardı ve elinde hâlâ kapı tokmağı vardı.

"Beni sevmiyorsun. Emily beni sevmiyor. Gözyaşları bir şelale gücüyle yüzünden aşağı kayıyordu. "Artık dayanamıyorum!

Emily ortaya çıktı ve televizyonu inceledi. Michelle sağlam ekranını parçalamayı başaramamıştı ama ekranı kaplayan sayısız ezik ve gölge, bunun ancak uç için uygun olacağını açıkça gösteriyordu.

Gözleri yaşlarla doldu. "Bu hiç adil değil! Carla, muhtemelen en güvenli yerin orası olduğunu tahmin ederek, Emily'nin arkasından merdivenleri çıkarken onu takip etti.

Paul parçalanmış televizyonu arka bahçeye sürükledi. Evde, görebileceği bir yerde kalsaydı ona işkence ederdi. Onu çöpe atmak kalbini kıracaktı.

"Baban yeni bir tane ayarlayacak. Emily'yi yatağına yatırırken saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. Bir şekilde para bulması gerekecekti. Kardeşi, onlara verdiği hediye ne olduğunu öğrenirse yıkılırdı. Bunu gizli tutabileceğini umuyordu.

Emily ondan uzaklaştı. Bu korkunçtu. Çok ileri gidiyordu. Aynı ölçüde utanmış, cesaretsiz ve hasta hissetti.

THIRTY-SEVEN

Bayan Sanders onu iş yerinden aramıştı. "Bay Jackson. Emily hakkında konuşmak için okula gelmeniz gerekiyor."

"O iyi mi? Şimdi gelmem gerekiyor mu? Tanıdık endişe içini sarsıyordu. Emily televizyon olayından beri onunla neredeyse hiç konuşmamıştı. Bu durumun onu derinden etkilediği açıktı ve Paul bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

İçinden bir ses, "*Git!*" diyordu. *Git. Emily'yi al ve onun için savaş!* Yine de başka anlarda, sevdiği ev, özlemini çektiği aile ve sorumluluğunu hissettiği karısı tarafından mıknaş gibi çekilerek kalmaya zorlandığını hissediyordu. Yine de ondan nefret ediyordu ve bir gün misilleme yapacağından korkuyordu. Kendine inanan, güçlü ve kararlı bir insanken, enerjisi ve gücü artık kendini tanıyamayacak kadar azalmıştı.

"Öğle yemeği vakti iyi olacak. Bayan Sanders'ın sesi onu içinde bulunduğu son duruma geri döndürdü. 'Sakıncası yoksa tek başına gelmeni istiyorum. Seni gördüğümde açıklayacağım. Endişelenmemeye çalış. Rahatlayan adam, kadının sesindeki nezaketi duydu. "Emily iyi. Sadece seninle konuşmamız gerekiyor.

Ahizeyi yerine koyarken başı ellerinin arasına düştü. Bir açıklamaya gerek yoktu. Ne olacağını biliyordu.

Okul ofisinin önünde beklemek gerçeküstü bir deneyimdi. Lastikli plimsoll kokusu, muhallebi ile birleşince onu kendi günlerine götürdü.

okul günleri. Sandalyelerin gıcirtısı ve uzaklardan gelen kahkahalar Emily'nin kederli yüzünü aklına getirdi. Anne babasını kaybedene kadar onun yaşadığı gibi kaygısız bir çocukluk geçirmesini sağlamaları gerekiyordu. *Bunu ona neden yapıyorlardı?*

'Bu kadar kısa sürede geldiğiniz için teşekkürler. Meşgul olduğunuzu biliyoruz. Bayan Sanders elini uzattı. Paul onu takip ederek Bayan Sanders'ın aralık tuttuğu kapıya yöneldi. "Bu müdür yardımcısı, Bayan Stratton. Bir sandalyeyi işaret ederek Paul'e karşılarına oturmasını işaret etti.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bay Jackson. İkinci kadın elini sıkmak için ayağa kalktı. "Ben çocuk koruma memurlarından biriyim. Son zamanlarda Emily ile biraz ilgileniyorum. Birkaç değişiklik fark ettik.

"Çocuk koruma memuru mu?" Paul'ün sözleri boğazında düğümlendi.

Evet. Bu kadar endişeli görünmeyin. Yardım etmek için buradayız, suçlamak için değil. Belli ki zor zamanlar geçiriyorsunuz.'

Paul onların bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemedi. "Emily ne diyordu?

İkisi de arkalarına yaslandılar. 'Belki de bize onun ne söylemiş olabileceğini *düşündüğünüzü* söyleyebilirsiniz. Bu en iyi başlangıç noktası olabilir.

Paul yutkundu. *Ne söylemiş olabilirdi? Her şey olabilirdi. Son zamanlarda çok şey yaşamışlardı.* Öğretmenlerinin önünde bu şekilde oturmak kâbuslara konu olacak bir şeydi.

"Karım ve ben-" Boğazını temizledi. "Birkaç sorunumuz var. Yine de işleri yoluna koymaya çalışıyoruz.

"Emily bize hafta sonu olanları anlattı. Bayan Sanders kalemini defterine vururken yavaşça konuştu. "Televizyona ne olduğu hakkında.

"Sana... her şeyi anlattı mı? Paul gözlerini yavaşça Bayan Stratton'inkilerle buluşturdu.

Evet. Bizimle konuşabileceğini biliyor. Ve çocuklar genellikle bunu yapar. Bir şeyleri ifşa etmekten bahsediyorum. Buranın bizimle konuşabileceği güvenli bir ortam olduğunu düşünmesinden memnunuz.

"Yani evdekinden farklı olarak mı? Savunmaya geçmesi muhtemelen ona bir iyilik yapmıyordu ama boyunu aşıyordu. Ellerini kucağında kavuşturdu.

Hayır. Söylediğimiz bu değil. Hiç de değil. Ama belli ki sıkıntılı. Bayan Sanders sanki doğru kelimeleri arıyormuş gibi durakladı. "Okul ödevleri kötü gidiyor ve içine kapandı. Annesi ve babasının sürekli bağırdığından bahsedip duruyor.

"Ona bağırmıyoruz. Paul sandalyesinde öne doğru oturdu.

"Biliyoruz. Bayan Sanders uzandı ve onun koluna dokundu.

Halının üzerindeki deseni inceledi. "Kötü bir dönemden geçiyoruz. Utanç, kalbini kızgın bir şiş gibi yakıyordu.

"Dışarıda yardım var, biliyorsun. Bununla tek başınıza uğraşmak zorunda değilsiniz. Seni birileriyle temasa geçirebiliriz-'

"Biz iyiyiz. Koltuğunu karıştırdı. "Yardıma ihtiyacımız yok. Gözleri yere sabitlenmişti.

Bayan Stratton bu kez elini onun koluna koydu. 'Kendiniz için desteğe erişebilirsiniz. Eğer ihtiyacınız olursa. Kadının ona nazıkçe bakışı Paul'ü kadının söylediğinden daha fazlasını bildiğine inandırdı. Gözleri utanç ve sefaletten yanıyordu. "Elbette sana ne yapman gerektiğini söylemiyoruz. Bu kararı sadece siz verebilirsiniz.

Teşekkürler. Ama halledeceğim. Emily'nin seninle konuşabilmesine sevindim,' diye ekledi belli belirsiz. *Öyle miydi?* 'Karımla konuşacağım. Artık kızımızı nasıl etkilediğimizi biliyorum. Söz veriyorum. Bunu çözeceğiz.

"Bunu almanı istiyorum. Bayan Sanders defterinin içinden bir kart çıkardı ve adamın eline tutuşturdu. Üzerinde arayabileceğiniz numaralar var. Hepsi gizlidir. Birçoğu kadınlara yardım etmeye yönelik ama erkeklerin de bunlara erişememesi için bir neden yok...'

"Gerek yok, gerçekten. Kartı ceketinin cebine sokarken yüzü alev alev yanıyordu. "Ben halledebilirim. Emily'nin gelecekte hiçbir şey duymayacağından emin olacağım.

Daha sonra onunla konuşurken Michelle sessizce oturmuştu. Kontrol ettiğinde Emily mışıl mışıl uyuyordu.

'Eğer dikkatli olmazsak sosyal hizmet görevlilerini getirecekler. Paul karısının yanına oturdu. "Endişeleniyorum Michelle. Bütün bunlarla başa çıkamıyorum. Biz onun ebeveynleriyiz. Onun mutlu olmasını sağlamak bize bağlı.

"Yani benim berbat bir anne olduğumu mu söylüyorsun? Kollarını kavuşturdu.

"Hayır. Onun önünde tartışmayı bırakmamız gerektiğini söylüyorum. Bu onu endişelendiriyor ve okul ödevlerini etkiliyor. Ve oraya sürüklenmek çok utanç vericiydi.

"Ve sen beni suçluyorsun. Kokulu kırmızı şarabından bir yudum aldı. Şarabın sirkemsi tınları tüm odaya nüfuz ediyordu.

"Lanet olsun! Paul gözlerini devirdiğinin farkındaydı. "Neden bu kadar savunmacı olmak zorundasın? Ben sadece seninle bu konuda konuşmaya çalışıyorum.

'Anlayamadığım şey,' yüzü biraz daha bulutlandı, 'neden okula çağrıldığın. Hem de tek başına. Benimle evde konuşabilirlerdi.

Boğazını temizledi. "Bu... bu televizyon yüzünden.

"Ne demek istiyorsun? Elindeki bardağı yanındaki masaya vurdu.

"Televizyondan haberleri var. İkisi de boşluğa doğru baktı yaşadığı yer.

"Onlara söyledin mi? Kelimeleri tükürdü. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Benim hakkımda konuşmandan bıktım.

"Onlara ben söylemedim! Sesini sabit tutmaya çalıştı. "Söylememe gerek yoktu. *Tanrım, onu yine kızdırmıştı!*

"Bana bunu yaptıran *sendin!* Parmağını onun koluna soktu. "Bu *senin* hatan. Durdu. "*Emily* onlara söyledi demek istiyorsun. Öfke her gözeneğinden sızıyor gibiydi.

"Evet. Onu bu kadar üzüyoruz işte. Öfkesinin ortasında, yüzünde bir pişmanlık pırıltısı aradı.

"Yani onu üzüyorsun. Yumruklarını kanepeye gömdü.

"Televizyonu ben parçalamadım Michelle. Ayağa fırladı ve pencereye doğru yürüdü. "Emily'yi bu kadar kötü etkileyen benim davranışlarım değil.

"Tek önemsendiğin şey o.

Elbette biliyorum. O benim kızım. Onun mutlu olmasını istiyorum.' "*Sen* de böyle düşünüyorsun. Michelle alçak bir sesle konuştu.

"Ne dedin sen? Paul yanlış duymuş olmak için dua ederek arkasını döndü. "Hiçbir şey. Şarap lekeli dudaklarında bir sırıtma dans etti.

"Böyle düşünüyorsun" dedin. Bununla ne demek istedin?" Sesi hafifçe yükseldi ve nefesi sığlaştı.

"O *senin* değil. Verdiği güçle güçlenirken bakışları onunkileri tuttu. Onu kelimenin tam anlamıyla soluksuz bırakmıştı.

"Saçma sapan konuşma. Ama kalbinde bir şey tersine döndü.

Şarabından bir yudum daha aldı. 'Sen onun babası değilsin. O zamanlar öyle olduğunu düşünmene izin vermek daha kolaydı.

'Yine saçmalıyorsun. Öyle olduğunu biliyorum. Bir tabureyi kendine doğru çekip üzerine oturdu ve karısına bakmaya devam etti. "İtiraf et. Bana zarar vermeye çalışıyorsun. Yolun her adımında oradaydım. Doğduğunda onu kucağına alan ilk kişi bendim. Sesini sabit tutuyordu ama içi sönmemiş bir volkan gibi fokurduyordu.

"Ama siz onun doğumunda orada değildiniz.

"Sen pisliğin tekisin Michelle. Konuşurken tüm vücudu titriyordu ve başı endişeden zonkluyordu.

"DNA testi talep edeceğiz. Michelle kadehinde kalan şarabı bitirdi. "Bunu kanıtlayacağım.

"O zaman kimin? Paul bir an için onunla oynamaya karar verdi. "Eğer benim değilse, yani?

Michelle kanepenin koluna doğru eğildi ve şarap şişesini boynundan yakaladı. "Bunu sana söyleyeceğimi mi sanıyorsun?

'Michelle, o benim küçük kızım. Tanrı aşkına, bana bunu yapma! Paul konuşurken onun okul fotoğrafına bakıyordu. Çaresizce, onun resminde kendisiyle eşleşen bir özellik aradı. Saç rengine güvenemezdi çünkü üçünün de aynı parlak, koyu renk saçları vardı.

Yine de herkes onun gözlerine sahip olduğunu söylerdi. Paul şimdi onları inceledi. Benzer biçimde, hafif çekik, aynı mavi tonundaydılar. Michelle sık sık bir erkeğin bu kadar uzun kirpiklerle kutsanmasının haksızlık olduğunu söylerdi.

"O *benim*. Ayağa kalkarken ses tonunda meydan okuyan bir hava vardı. 'Küçük şeytani planın başarısız oldu. Söylediğin tek bir kelimeye bile inanmıyorum. Babasının sesi kulaklarında yankılandı. *Güçlü ol delikanlı. Yersen için dik dur!*

"Sürekli bundan bahsedip duruyor. Paul ertesi gün Alana ile konuşurken başını ellerinin arasına aldı. Ofisin karşısındaki bir kafede öğle yemeği yiyorlardı. John da onlarla birlikteydi ama çağrılmıştı.

"O zamanlar "gerçek babaya" söylediğini ama onun bilmek istemediğini düşünüyor. Paul ona baktı. "Emily'nin babası olduğuma inanmama izin vermeye karar verdiğini söylüyor. Görünüşe göre, o zaman itiraf etseydi tek başına kalacağından korkmuş.

"Paul, beni dinlemen istiyorum. Alana yavaşça konuştu, masanın diğer tarafına uzandı ve elini Paul'ün koluna koydu. Muhtemelen elini çekmesi gerekirdi ama çekmedi. Normalliğin ve takırdayan tabak çanağın uğultusu etraflarında yankılanıyordu. 'Emily yüzde yüz senin kızın. O senin iki katın.

"Öyle mi dersin?" Omletini çatalıyla tabağının etrafında döndürdü. Yağlı yumurta kokusu midesini bulandırıyor. Artık hiçbir şeyden zevk alamıyordu, yemek yemekten bile hoşlanmıyordu.

"Öyle olduğunu biliyorum. Elini geri çekti. 'Michelle'in zihnini bu şekilde zehirlemesine izin veremezsin. Dürüst olmak gerekirse bu kadar alçalmasına şaşırdım.

"Çok inandırıcı bir yalancı, hakkını vermeliyim. Çatal bıçağını omletinin üzerine koydu. "Bana bütün bunları anlatırken yüzü hiç titremedi.

"Tamam, beni dinle. Alana tabağını itti. 'Emily gülerken başını arkaya atıyor ya, işte o sensin. Derin düşüncelere daldığında yüzündeki şaşkın ifade, o sensin. Onun boyu. Güzel, siyah saçları. Gülümsemesi. Konuşurken ellerini sallaması. Ve gözleri...'

Paul, Alana'yı izlerken yüzünün yandığını hissetti. "Tamam, beni utandırıyorsun!

Bakışları onunkilere kilitlendi ve rahat olduğundan biraz daha uzun süre öyle kaldı. 'Emily'yi alıp yeniden başlamalısın. Benimle birlikte.

OceanofPDF.com

THIRTY-EIGHT

Genç jüri üyelerinden ikisi fısıldaşıyor. Yer gösterici onlara kaşlarını çatıyor.

"Bayan Stratton," Simon önlüğünün manşetini düzeltiyor, "York'taki Osbaldwick İlkokulu'nda müdür yardımcısı olmanın yanı sıra çocuk koruma görevlisi olarak da çalışıyorsunuz. Bu doğru mu?"

"Evet. Başöğretmen ve ben sorumluluğu ortaklaşa paylaşıyoruz. Sesi naziktir, Paul'e toplantıları sırasında kendisine gösterilen sempatiyi hatırlatır.

"Bu rol tam olarak neyi gerektiriyor?"

"Şey..." Tereddüt ediyor. "Bir çocuk sınıf öğretmenine ya da öğretim asistanlarından birine ifşaatta bulunabilir. Ya da bazen öğle yemeği personelinin bir üyesine. Bilgiyi kim alırsa alsın, acil bir öncelik olarak bana veya müdüre iletmeden önce, tam olarak ne ifşa edildiğini ve hangi bağlamda ifşa edildiğini kelimesi kelimesine yazmak için sözleşmeye dayalı bir yükümlülüğü vardır.

"Daha sonra bu bilgilere dayanarak en iyi hareket tarzına karar veririz. Bu, ebeveynleri görüşmeye çağırmak olabileceği gibi, çocuğun temas ettiği tüm personele izleneceklerini bildirmek de olabilir. Ancak bazı durumlarda sosyal hizmetlere sevk gerekli olabiliyor.

"Mahkemeye Emily Jackson davasında neler olduğunu anlatabilir misiniz?" "Emily okulumuzun ikinci sınıfında. Bu da üç yılımız olduğu anlamına geliyor.

onunla. Konuşkan, uslu, derslere iyi devam eden ve dakikliği pek de iyi olmayan küçük bir kız! Bu anıyı hatırlayınca gülümsüyor.

"Ailesiyle çok görüştünüz mü? Simon soruyor.

"Özellikle değil. İkisinin de çalıştığının farkındayım, bu nedenle Okul Aile Birliği etkinlikleri gibi şeylere gönüllü olmamalarına şaşırmadım. Birçok ebeveyn gibi, biri ya da her ikisi de önemli olduğunda oradaydı; veli akşamları, spor günleri ve Noel gösterileri.

"Ne zaman herhangi bir sorun olduğuna dair bir belirti oldu?

"Emily geçen yılın Eylül ayında ikinci sınıfa geçene kadar değil. Uzun tatilden sonra daha sessiz ve içine kapanık bir şekilde döndü. Zaman geçtikçe Bayan Sanders, yani sınıf öğretmeni, arkadaşına onu çaya davet edemediğini çünkü anne ve babasının sürekli bağırdığını söylerken kulak misafiri oldu. Bayan Stratton Paul'e doğru baktı. "Evinin mutlu bir yer olmadığını söyledi. İlk o zaman haberimiz oldu. Ondan sonra onu izlemeye aldık.

"Öğretmeniyle doğrudan konuştu mu?

"Bir gün üzgün bir şekilde geldi ve babamın polis tarafından götürüldüğünü ama onu geri getirdiklerini söyledi. Onun için geri gelebileceklerinden ama bir dahaki sefere onu *alıkoyabileceklerinden* endişeleniyordu.

Paul'un omuzları çöktü. Emily ile birlikte gitmeliydi. Bunların hiçbiri olmazdı ve Michelle hâlâ hayatta olurdu.

"Bayan Sanders bu konuda ona baskı yaptı mı?

Paul birçok jüri üyesinin not defterlerine bir şeyler karaladığını fark eder.

"Öğretmenler olarak yönlendirici sorular sormamak üzere eğitildik. Yine de ona ne demek istediğini sordu. Annesinin her zaman babasına kızgın olduğunu ve artık hiç gülümsemediğini söyledi.

"Öğretmeniyle sadece o zaman mı konuştu?

"Hayır. Bayan Sanders Emily'ye, eğer kendisini dinleyen bir kulakla konuşmak isterse, ikisi için sessiz bir baloncuk yapacağını ve Emily'nin ona derdini anlatabileceğini açıkça belirtti. Buna "baloncuk zamanı" diyordu. Sanki kendisi bir baloncuk yapıyormuş gibi elleriyle bir daire çiziyor.

"Birkaç gün içinde Emily bir sabah okula geldi ve baloncuk zamanı istedi.

"Ne dedi?

"Ailesi bir alışveriş gezisinden sonra sinirlenmişti. Arabada bağırdıklarını söyledi. Bayan Stratton bu anıyı hatırlayınca sıkıntılı görünüyor.

"Babasının neredeyse kaza yaptığını ve çok korktuğunu anlattı. Ama onu en çok üzen şey annesinin arabayı parçalamış olmasıydı.

ailenin televizyonu. Emily, yeni bir televizyon almanın muhtemelen çok pahalıya mal olacağını anlatırken gözyaşlarını tutamamıştı.

"Televizyonu parçalayanın *annesi* olduğunu kesinlikle söyledi mi? Simon ondan tekrar jüri üyelerine bakar.

"Geldi. Biz de durumu görüşmek üzere Bay Jackson'ı tek başına getirmeye karar verdik. Onun sanık sandalyesinde oturduğu yeri işaret etti. "*Her iki* ebeveynini de davet etmenin zaten hassas olan bir dizi durumu daha da kötüleştireceğini düşündük.

"Ve?

"Çabucak geldi. Meslektaşım ve ben onunla konuşurken göz temasından tamamen kaçındığını fark ettik. Aslında, tüm konuşma boyunca gözleri çoğunlukla yere sabitlenmişti. Verdiği cevaplarda da temkinliydi.

"O sırada neden onun, dediğiniz gibi, "korunaklı" olduğunu düşündünüz?

"Elimde kanıt yok, sadece depresif ve endişeli görüldüğü izlenimi var. Bir şeyler olduğunu anlayabiliyorduk. İşler tam tersi olduğunda annelerin bu şekilde davrandığını gördüm. Ne demek istediğini göstermek istercesine ellerini bir o yana bir bu yana salladı. "Sorunlar olduğunu kabul etti ve bunları çözmeye çalıştığını söyledi. Sanki yeterince hızlı gidemiyormuş gibi belirsiz ve rahatsızdı. Yine de Bayan Jackson'la konuşacağına söz verdi.

"Ondan sonra daha ileri gittiniz mi?

"Hayır, Emily'yi yakından izlemeye ve uygunsuz herhangi bir şeyin yazılı kaydını tutmaya karar verdik.

"Peki başka bir şey var mıydı?" "Hayır. Belirli bir şey yoktu.

'Annesinin yaralandığı geceyi onunla konuşmayı denediniz mi? Ya da o sizinle bu konu hakkında konuşmayı denedi mi?

Paul'ün omuzları gerginlikten kaskatı kesilmiş ve duruşmanın stresinden dolayı ağrıyor. *Emily öğretmenine bir şey söyledi mi?* Bu çok önemli olabilir.

"Hayır. Bayan Stratton düşünceli görünüyor. "Halının üzerinde otururken sessiz olmasını hatırlatmak zorunda kaldığımız küçük bir kızıdan, hiç konuşmayan bir kıza dönüştü. Buna inanamıyoruz.

Simon notlarına göz atıyor. "Anladığım kadarıyla bu konuyu ele almak için çalışmalar devam ediyor?

Evet. İşin içinde bir çocuk psikoloğu var. Ama çok fazla ilerleme kaydetmiyor. Emily hiçbir şey söylemiyor.

"Psikoloğun raporunu gördük," diyor Simon yumuşak bir sesle, "ve raporda bizim ilgilendiğimiz davaya ışık tutacak hiçbir şey yok. Kanıt paketinde bu raporun bir kopyası var. Yargıç Lakin ve jüri üyelerine başıyla selam verdikten sonra Bayan Stratton'a döner. "Eklemek istediğiniz başka bir şey var mı?"

Denemeye devam edeceğiz. Okul olarak, yani onu eskiden olduğu o küçük geveze haline döndürmek için. Ona baloncuk zamanını hatırlatmaya devam ediyoruz ve o harika bir küçük sanatçı. Bazen duygular ya da anılar bu şekilde ortaya çıkıyor.

Oldukça. Teşekkür ederim. Başka sorum yok.'

Margaret ayağa kalkarken, "Bu tanığa iki sorum var," dedi. "Birincisi, Emily annesinin ailenin televizyonunu tahrip ettiğini gerçekten *gördüğünü* söyledi mi?"

"Evet, öyle yaptı.

"Peki *ikisinin* de kızgın olduğundan ve bağırduğundan mı yoksa sadece birinin bağırduğundan mı bahsetti?"

Bayan Stratton tekrar Paul'e bakar. "Sanırım ikisi de, ama-"

"Teşekkür ederim. Hepsi bu kadar.

THIRTY-NINE

Paul, Nick'in üç basamak çıkarak tanık sandalyesine oturmasını ve yemin etmesini izler.

"Bay Hambleton," diye başlıyor Simon, "siz Jackson'ların aile dostu musunuz?"

"Bu doğru.

"Onları ne zamandır tanıyorsun?"

"Michelle'i Paul ile birlikte olduğundan beri tanıyorum ama Paul'ü yirmi yılı aşkın bir süredir tanıyorum. Üniversitede beraberdik. Tanıştığımızda on altı yaşındaydık.

Paul'ün zihninde yaka hizasındaki saçları, kanalizasyon borusu kotları ve ayaklarının dibindeki dünyayla ilgili bir anı canlanır.

"Paul'ün anne ve babasını bir trafik kazasında kaybetmesinin üzerinden çok geçmemişti. Ben de bir önceki yıl babamı kanserden kaybetmiştim. Belki de bizi bu kadar yakın arkadaş yapan şey buydu.

"Jackson'larla çift olarak mı yoksa sadece Paul ile mi vakit geçirdiniz?"

"Paul ile arkadaşlığım var, bu yüzden onu genellikle tek başına gördüm.

Ama benim

Eşim ve ben,' diye başıyla halka açık galerideki Jacqui'yi işaret ediyor, 'onlarla bir çift olarak da zaman geçirdik.

"Aralarındaki ilişkiyi nasıl tanımlarsınız? Simon kendi evlilik yüzüğünü çevirir.

"Başlarda mutluydular. Ama çoğu çift öyle değil mi?"

Paul, Nick'in tanık kürsüsünde rahat göründüğünü düşünüyor. "Ama oldukça doluydu. Michelle'in gergin olduğunu düşündüm. Paul'u paylaşmak istemedi. *Kimseyle.*"

"Size bu izlenimi veren nedir?"

Paul hemen Jacqui'nin çocukları bir kamp gezisine götürmelerini önerdiği zamanı hatırlar. *Hiç sanmıyorum*, diye itiraz etmişti Michelle. *Tatil düzenlemelerimizi kendimiz yapmayı tercih ederiz.* Hep birlikte çıktıkları geceler boyunca onun sesini hatırlayabiliyor. *Paul, eve gitmek istiyorum!*

Nick sözlerine şöyle devam ediyor: "Michelle, Paul'le birlikte bizimle vakit geçirmesini gerektirecek düzenlemeler yapmak konusunda her zaman isteksizdi; Paul'ün tamamen kendisine ait olmasını tercih ederdi. Dışarıda birkaç kişi olduğumuzda kıskanırdı ve onun başka kadınlarla konuşmasından nefret ederdi. Eşleriyle birlikte olanlarla bile. Bize tahammül ederdi. Nick konuşurken kol düğmeleriyle oynuyor. "Sonlara doğru birçoğuyla iletişimi koptu. Evdeki huzuru korumak için bazı arkadaşlıkların bitmesine izin vermek zorunda kaldı.

"Paul *size* evliliği hakkında sır verdi mi?"

"Bazen, ayrıntıların ondan zorla çıkarılması gerekmesine rağmen. Kapana kısılmış gibiydi. Bazen onun için biraz stres yapıyordum. Karım buna kefil olurdu!" Tekrar Jacqui'ye bakıyor. "Paul her zaman tanıdığım sakın adamdan farklı biri haline gelmişti. Gergin görünüyordu ve evde işleri dostane tutmak için çok fazla enerji harcıyordu.

"Ne şekilde?"

"Asla uzakta vakit geçiremezdi. Yanında Emily varken bile Michelle onu sürekli arardı. Kadın ya da erkek, *herhangi biriyle* yaşadığı ilişkinin onu tehdit ettiğini biliyorum. Oh, ve her zaman beş parasızdı,' diye ekliyor Nick. 'Sanırım tüm parayı o kontrol ediyordu. Son birkaç ayda her şeyin en kötüye gittiğini söyleyebilirim.

"Devam edin. Simon, jüriye daha iyi bir görüş sağlamak istercesine tanık kürsüsünden birkaç adım uzaklaşır.

"Hastaneye kaldırıldığı zaman vardı. Nick derin bir nefes alır. "Michelle kafasına bir saksı fırlatmıştı. Evi harap ettikten sonra. Bunun için onu öldürtmesi gerekirdi ama çok utandığını biliyorum. Kadın olduğu için yanına kâr kaldı. Sistem tamamen yanlış. Eğer bir erkek olsaydı...' Önce medyaya sonra da Simon'a bakıyor. "Bu olay olduğunda kendimi suçladım, ne de olsa onu bara sürükleyen bendim.

* * *

Imogen! Jack! Emily arkadaşlarına doğru koşarken sevinçle çılgılık attı.

Nick sırtarak bir bira bardağını Paul'e doğru iterken, "Tamam, onları elimizden kurtardık," dedi. "Sanırım biraz dinlenebiliriz. Bunun için güzel bir gün. Sandalyesinde geriye doğru kaydı. "Sende işler nasıl gidiyor?

"Dayanıyorum dostum. Çok iyi değil. Birasından bir yudum aldı. "Pazartesi günü bazı sonuçlar bekliyorum.

"Sonuçlar? Nick tedirgin görünüyordu. "İyisin, değil mi?

"Evet, ben değil. Paul çocukların tırmanma iskelesinde oynadıkları yere doğru baktı. Nick'e söyleyeceğini çoktan planlamıştı. Bu konuda çıldırmak üzereydi. "DNA sonuçları.

"DNA sonuçları! Nick bağırdı, sonra sesini alçalttı. "Kimin için?

"Michelle bana Emily'nin benim olmadığını söyleyip duruyor. Paul Nick'in gözlerinden kaçmaya çalıştı. Hayatı bir pembe dizi gibiydi. "Başımı ağrıtıyor.

"Cehennem. Nick alçak sesle ıslık çaldı. 'Bütün bunlardan sonra bir de "öteki adam" durumu var. Tam da birinin daha fazla alçalamayacağını düşündüğün anda.

Biliyorum. Ona inandığımı sanmıyorum. Sadece, şey, bu konuda konuşmayı bırakmıyor. Konuşurken parmakları bardağındaki buğuyu aşağı doğru bir hareketle temizledi. 'Bunun doğru olduğu düşüncesi beni hasta ediyor. Emily'yi daha az sevdiğimden değil, Michelle onu benden alabileceği tehdidini savurup duruyor. Onu görmemi engellemekle. Emily üzerinde hiçbir hakkım ve söz hakkım olmadığını söyleyecek ve bunun gibi şeyler yapacak.

Nick güneş gözlüklerini kafasına gelecek şekilde kaldırdı ve gözlerini ovuşturdu. "Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum.

"Her neyse," diye devam etti Paul, "içimi rahatlatmam gerekiyordu. Böylece her iki yolu da biliyorum. En azından o zaman neyle uğraştığımı biliyorum. Şu posta siparişi kitlerinden birini kullandım.

"Bir servete mal oluyorlar, değil mi? Nasıl çalışıyor?"

"Benden bir örnek; Emily'den de bir örnek; geçen gün dişlerini temizlemeden önce aldım. Dişçi için olduğunu söyledi. Neyse ki hiç soru sormadı.

"Doğru olacak mı?

"Görünüşe göre. Sonucu işe gönderiyorum.'

Akıllıca bir hareket. En azından Michelle bu şekilde daha fazla zarar veremez. Öğrenir öğrenmez bana haber verdiğinizden emin olun. Bir parmak salladı

Arkadaşı. 'Eminim *sen* onun babası olarak görüneceksin. Aksi çıkarsa çok şaşıırırım. O senin imajın!'

"Alana öyle diyor.

'Alana hakkında çok konuşuyorsun. Bir şey olduğu yok, değil mi?' 'Yok. Yeterince işim var!'

Yine de çok düzenli. Kimse seni suçlayamaz. Özellikle de yaşamak zorunda olduğun şeyle yaşarken.

"Ben değilim. O bir arkadaş - hepsi bu.'

"Emily senin değilse ne yapacaksın?

Paul'ün düşünmeye bile cesaret edemediği bir soruydu bu.

"Bilmiyorum. Başını iki yana salladı. "Ne olursa olsun, üstesinden geleceğim.

"O kadınla hâlâ nasıl birlikte olabiliyorsun, aklım almıyor. Nick birasından bir yudum aldı. "Ben olsam çoktan gitmiştim.

Paul bardağına bakarak sessizce, "O kadar basit değil," dedi. 'Benim durumumda olmadığınız sürece anlayamazsınız. Kimse anlayamaz.

"Dene bakalım. Seni orada tutan şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum.'

'Eğer ayrılacak olsaydım, sadece karımı kaybetmekle kalmazdım. Kızımı, evimi, eşyalarımı, her şeyimi kaybederdim. Parmaklarının ucuyla eşyaları sayarak sıraladı. "Her şey Michelle'in kontrolünde. Buranın erkeklerin dünyası olduğunu kim söylediye gülüyordur.

'Bu şekilde nasıl yaşıyorsun bilmiyorum. Ne yapacaksınız?'

"Daha yarısını bile bilmiyorsun. Emily'nin her şeyden habersiz, mutlu bir şekilde oynadığı yere baktılar.

"Bizim evde her zaman bir kanepe vardır, bilirsin. Birçok kez aynı konuşmayı yapmışlardı.

'Teşekkürler dostum. Takdir etmediğimden değil,' dedi. "Ama ben onun kocasıyım. Parmaklarını bardağına vurdu. "Keşke antidepresan falan almak için doktora gitse. Bana güvenebilseydi. Bir an için gözlerini kapattı.

'Bunu düzeltmeyeceğinizle yüzleşmek zorunda kalacağınız bir nokta gelebilir. Yapamazsın-'

Masanın üzerinde tehditkâr bir şekilde cızırdayan telefona baktılar. Nick onu tiksintiyle inceledi. "Kapat şunu. Ben bara gidiyorum.'

Paul sahte bir cesaretle güldü.

Nick bardan elinde ikisi için bir bira daha ve dişlerinin arasında bar yemekleri menüsü ile dönerken Paul, "Berbat bir şey, her zaman bir şeyler için para ödemek zorunda kalıyorsun," diye homurdandı.

"Sorun değil dostum. Bardakları bıraktı ve Paul'e menüyü uzattı. 'Kaçtığında bu iyiliğe karşılık verebilirsin. Bir gün yapacaksın, biliyorsun.

"Belki. Paul menüye dalmış gibi yaptı.

* * *

"Onun için orada olduğun için şanslıydı. Simon'ın sesi Paul'ü kalabalık ama sessiz mahkeme salonuna geri getirir.

"Bu konuda konuşmazdı. Sesini çıkarmazdı. Sanki olayları farklı bir şekilde ele alması gerektiğini düşünüyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Sanırım ondan korkuyordu. Onun ruh halinden ve öngörülemezliğinden.

"Başka şiddet olayları hakkında bilginiz var mı?

'Dediğim gibi, utanıyordu. Onları kendine saklardı. "Çok sorunlu bir evliliği varmış gibi görünüyor.

"Bu onun hatası değildi. O sakın bir hayat isteyen sıradan bir adam.' Teşekkür ederim. Hepsi bu kadar. Simon saatini kontrol eder.

Margaret ayağa kalkar. "Kendinizi şöyle tarif etmişsiniz..." Bazı notlara bakıyor. "Bir aile dostu mu?

"Evet.

'Yine de Michelle'e karşı herhangi bir dostluğu ima eden bir söz duymadım?

'Dediğim gibi, Paul'ü çok daha uzun zamandır tanıyorum. Desteğe ihtiyacı olan oydu. "Ama Michelle'in annesi, arkadaşı ve komşusundan duyduğumuz kadarıyla...

Margaret sırayla onları işaret ederek, 'Aslında Michelle'in desteğe çok ihtiyacı vardı. Siz olayların sadece bir yönünü dinlemekle ilgileniyordunuz.

"Çünkü neler olduğunu biliyordum.

'Sizin de söylediğiniz gibi, neler olup bittiğini *bilmiyordunuz*. Paul, iddia ettiğiniz gibi, ev hayatını anlatmaktan çok utanıyordu. Siz varsayımlarda bulundunuz. Evlerinde neler olup bittiğini nereden *bilebilirdiniz* ki?

"Yeterince biliyordum. Ne kadar içine kapandığını, kilo verdiğini ve bir bankası olmasına rağmen üzerinde hiç para olmadığını biliyordum.

iyi bir tam zamanlı iş.' Nick'in sesi, kızgınlığını ses tonundan uzak tutmak için mücadele ediyormuş gibi çıkıyor. "Benimle birlikteyken de telefonda ona bağırdığını duydum.

'Evde çocuğuyla birlikte terk edilen pek çok kadın gibi. Özellikle de kocaları dışarıda gezip tozarken. Ve sen bunu teşvik ettin. Belki kendi karınız umursamıyor ama-'

"Konuyla ilgisi yok," diye seslendi Simon.

"Katılıyorum," dedi Yargıç Lakin. "Jackson'ların evliliğine sadık kalın.

"Onu savunmakla yükümlüsünüz," diye devam etti Margaret. "Neden tanık olarak çağrıldığınızdan emin değilim.

"Çünkü ona bir kaçış yolu önerdim. Nick'in sesi yükselir. "Benden nefret ediyordu. Ben de ondan nefret ediyordum. Dürüst olmak gerekirse, kendini kaybetseydi onu suçlamazdım.

Paul şaşkın şaşkın arkadaşına bakar. Mahkeme salonunun öbür ucundan ona bağırma isteğine karşı koyar. İşi bitmiştir.

"Başka sorum yok. Margaret gülümsüyor.

FORTY

Paul, Hemşire Matthew Fraser'ın tanık kürsüsüne doğru yürüyüşünü izler. Onu son gördüğünde sersemlemişti ve mahkemede tanıştırılmasaydı bir daha asla tanıyamayacaktı. Onunla tanışması, Nick ve çocuklarla bira bahçesinde geçirdiği öğleden sonra sayesinde olmuştu.

* * *

Emily ile birlikte bardan eve yürümüşü. Michelle'e götürmek üzere birkaç çiçek toplamıştı. Paul bunların onu yatıştıracağını umuyordu, çünkü Emily'nin onsuz birkaç bira içip yemek yediği için ona kızmayacağını biliyordu. Annesiyle birlikteydi ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Eve yaklaşırken, Michelle'in ruh halini düşündükçe öğle yemeği içini kemiriyordu.

"Geri döndüm," diye seslenerek kapıyı açtı. Güneş kasvetli koridora süzüldü ve 'topraksı' bir koku onlara geri döndü. Carla, kulaklarını başına dayamış, merdivenin altında, elektrik süpürgesiyle ütü masasının arasına gizlenmeye çalışıyordu.

"Emily, Carla'yı yukarı çıkar. Emily ona doğru koştu ve sonra yukarı çıktı. Paul yere saçılmış toprak ve kırık saksılar arasında ilerledi. Temas ettiği nokta belliydi; sıvada kocaman bir göçük vardı. Ev sessizlikle ağırlaşmıştı. *Kız neredeydi?*

Melankoli göğsünü tuttu ve üzerine damga basılmış gibi görünen bir fotoğrafı fark ettiğinde sertçe sıktı. Michelle ve kendisinin düğün kıyafetleri içindeki görüntüsü, kırık cam parçalarının arkasından ona gülümsüyordu. Oturma odasının kapısı açıldığında sıçradı.

"Ne yaptın sen? Paul Michelle'e baktı. "Bu senin hatan.

"Nasıl? Ben burada değildim. Ellerini ceplerine sokarak sesini alçak tutmaya çalıştı.

Aynen öyle. *Hiç* burada olmuyorsun. *Ve* her zamanki gibi telefonunu kapattın. Sesi kesikti. Bir eli kalçasında duruyordu.

"Sen annendeyken Nick ve çocuklarla tanıştım. Paul eğildi ve kırık tencerenin büyük parçalarını topladı.

"Benden bahsediyor, şüphesiz.

'Çok önemli olduğunu düşünüyorsun, değil mi? Hayatımda senden başka konuşacak bir şeyim olmadığını mı sanıyorsun? Belki de ara sıra buradan ve senden kaçmam gerekiyordur? *Bütün bunlardan!* Paul ayağa kalktı ve topladığı parçaları masanın üzerine koydu.

"Neden geri geldin ki? Michelle bu sözleri Paul'e tükürerek söyledi. "Ben burada yaşıyorum.

"Şimdilik var. Beni biraz daha zorlarsan elinde hiçbir şey kalmayacağından emin olurum. Hiçbir yerde evi *ya da* Emily'yi sana verecek bir mahkeme yok.

"Beni hafife alıyorsun. Merdivenlerin altından bir faraş ve fırça aldı. "*Ve* nerede çalıştığımı unutuyorsun Michelle.

"Emily senin değil. Yüksek bir sesle konuştu. "Sen onun babası *değilsin!*" "Kapa çeneni," diye tısladı. Senden nefret etmeye başlıyorum.

Bir gün ne olduğunu anlayacaksın.

sana geliyor. Ve gelecek hafta Emily hakkında bilgi sahibi olacağım. Bir test yaptırđım-'

Başının yan tarafına aldığı bir darbe onu susturdu. Adam yere düşerken kadının öfkesi kulaklarında yankılandı. Onunkine kıyasla daha küçük olmasına rağmen ona vurmayı başarmıştı. Toprak ve çömlek etrafını sardı. Koridorda dönüp duruyordu. Elleri ve dizleri üzerinde dengede durmaya çalıştı. Kafasından özenle seçtikleri siyah-beyaz fayanslara kan damladığını fark ettiğinde hastalıklı, sersemletici bir his onu ele geçirdi. Toplayabildiği tüm güçle ceketinin cebine uzandı ve dokuz dokuz dokuzu tuşladı.

"Polis lütfen. Paul onun arkasından yaklaştığını hissetti ama telefonu elinden kapıp fırlatmasına engel olamadı.

duvara fırlattı. Neyse ki polisle bağlantı kurmuştu. Yoksa başı belaya girebilirdi. Elini yarasına götürdü. "Bana bir havlu getirir misin lütfen? Ve bir bardak su. Kendimi iyi hissetmiyorum.

Kadın mutfığa çekilirken kapı çarpıldı.

Paul yatar pozisyona geçti, fayansların soğukluğu baş dönmesinin hafiflemesine yardımcı oldu. Başının dönmesini engellemek için gözlerini kapattı, Emily'nin yanı başında olduğunu ve köpeğin başını yaladığını fark etti.

Kapı zili sürekli çalınıyordu. Pusun içinde gözlerini kısıtı ve mektup kutusundan kendisini izleyen bir çift gözü fark edince rahatladı. Sonra Michelle'in ayak sesleri takırdayarak yanından geçti.

"Sizi kimin aradığını bilmiyorum ama size ihtiyaç yok. Verandadaki polisle konuşurken sesi sabitti. "Burada her şey yolunda.

"Eğer durum buysa, neden yerde başından yaralanmış bir beyefendi yattığını söyleyebilir misiniz?

Kapı itilerek açıldı ve gözlerin sahibi Paul'ün yanına çömeldi. "Evde başka kimse var mı?" diye sordu nazikçe.

"Kızım. Ve köpek. Paul zayıf bir sesle yukarı doğru Emily ve köpeğin bulunduğu yeri işaret etti, onlar da üst kata koşmuş ve üst kattaki trabzanın arkasına gizlenmişlerdi.

'*Düştü*,' diye mırıldandı Michelle.

"Bu doğru mu? Paul bu sözlerin kendisine yöneltildiğini düşündü. Kendisine çarpan ve kökleri hâlâ sağlam olan bitkiyi güçsüzce işaret etti. Bir zamanlar onu koruyabilirdi. Ama artık değil.

"Burada başka bir birime ihtiyacımız olacak. Memurlardan biri telsiziyle konuştu. 'Ve bir ambulans. Aile içi olay. Başından yaralanmış bir adam. Yanında genç bir kız var. Kadını sorgulamak için içeri alacağız.'

"*Beni tutuklayacak mısınız?*" Sesi ciyak ciyaktı.

"Adamınızın kafasına vurup öğleden sonra güneşinin tadını çıkarmaya devam etmeyi bekleyemezsiniz. Kemerinden bir dizi kelepçe çıkardı. "İsim?" diye sordu.

"Michelle Jackson.

Michelle Jackson. Seni gerçek bedensel zarar verme şüphesiyle tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Ancak sorgulandığınızda daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söyleyeceğiniz her şey delil olarak sunulabilir.

"Bunları bana takmanıza gerek yok. Kelepçelerin takırtısı karşısında nefesi kesildi.

"Küçük kızınızı alabilecek biri var mı? Polis memuru Michelle'e baktı.

Paul yerden, "David," diye mırıldandı. "Benim kardeşim.

"Onun için bir numaranız var mı? Michelle tereddüt etti, sonra belki de başka seçenek olmadığını fark ederek David'in adresini saydı.

Hâlâ elleri kelepçeli olan kadın, arabadan inerek bekleyen polis arabasına kadar eşlik etti. Paul, yaklaşan siren sesini dinlerken, bunun hepsine konuşacak bir şey vereceğini düşündü.

Tamam dostum. Kıpırdamadan durmanı istiyorum. Kafana bakacağız. Umarım sen farkına varmadan evine dönmüş olursun. İki sağlık görevlisi, bir erkek ve bir kadın, onun iki yanına çömeldi.

"Dürüst olmak gerekirse iyiyim. Sanırım biraz daha iyiyim. Paul doğrulmaya çalıştı. "Hastaneye gitmeme gerek yok.

"Beyin sarsıntısı geçirmişsin ve görünüşe göre dikiş atılması gerekecek. Sağlık görevlilerinden biri onu tekrar yatar pozisyona getirdi. 'Seni sedyeye kaldıracacağız. Eviniz için endişelenmeyin. Ya da kızın için. Polis onunla ilgilenecek.

Merdivenlerin başında Emily'nin yanında oturan kadın memura zayıf bir sesle, "Onu kardeşime götüreceksiniz?" diye seslendi. Carla yanlarına çömelmiş, başı Emily'nin kucağındaydı.

"Senin için sorun olur mu? Kadın bir kolunu Emily'nin omuzlarına dolamıştı.

Gözlerini Paul'den ayırmadan başını sallayarak cevap verdi.

"Hadi gel o zaman ufaklık. Emily'yi ayağa kaldırdı. "Köpeğini de yanında götürmek ister misin?

"Babamla gitmek istiyorum. Carla'nın yakasını tutmuştu. "Gidebilir miyim?" "Ama hastanede sıkılırsın. Ve köpeğini oraya götüremezsin.

Köpeklerin hastanelere girmesine izin verilmez. Carla'nın başını okşadı. "Baban iyileşir iyileşmez buraya gelip ona bakabilirsin.

"Tamam o zaman. Merdivenlerden inerken memur onun elini tuttu.

"Yakında görüşürüz baba. Paul yanağında ağlamaklı bir öpücük hissetti. "Ben Carla'ya göz kulak olurum, ambulans görevlileri de sana göz kulak olur.

"Röntgen çekmemiz gerekiyor. Gözlerini açık tutmaya çalışman çok önemli Paul. Hemşire eğildi ve yüzüne baktı. "Yatağa gidemezsin.

Uyu. Beyin sarsıntısıyla olmaz.'

"Sıcak bir bekleme odasında bir el arabasının üzerinde yatarken bunu söylemek yapmaktan daha kolay! Paul gözlerini ovuşturarak kapanmalarını engellemeye çalıştı. "Ve bu ışık çok parlak.

"Önünüzde iki kişi var. Hemşire gözlerine bir fener tuttu. "Çok uzun sürmeyecek. Aramamızı istediğiniz biri var mı?"

Paul hemen, 'İş arkadaşım Alana,' dedi. "Alana Noakes. Numarasını bilmiyorum, telefonum... Adresini biliyorum. Yarın işe gidebileceğimi sanmıyorum. Ona haber vermeliyim.'

"Resepsiyondaki bayan bakacak. Hemşire not defterinin arkasına bir şeyler karaladı.

"Teşekkürler.

"Bu nasıl oldu? Röntgen teknisyeni etrafındaki makine parçalarını hareket ettiriyordu. Başının etrafında vızıldayan ve yanıp sönen şeylerle orada yatarken garip bir şekilde rahatlamış hissetti.

"Oh, biraz düştüm. Kendi sözleri karşısında irkildi. Yalan söylemekte hiçbir zaman iyi olmamıştı.

"İçki mi içiyordun?"

"Bir ya da iki. Yanakları yanıyordu.

"Kesinlikle dikişe ihtiyacınız olacak. Doktor görür görmez röntgen filmlerini triyaja geri göndereceğim. Koruyucu radyasyon yeleğini yerinde tutan cırt cırtlara yırtarak açtı. "Yine de biraz bekleyebilirsin.

"Sorun yok. Başım zonkluyor, hareketsiz yatmaktan başka bir şey yapmak istemiyorum! Paul elini başına götürdü ve yaranın hâlâ kanamakta olduğunu fark etti.

Karanlıktan çıkarılıp daha aydınlık ve havadar bir bekleme alanına götürülürken gözlerini kapattı. Hastalıkla birleşen dezenfektan kokusu ona Emily'nin küçük bir çocukken yapılan iğnelere tepki göstermesi üzerine acil servise gittikleri zamanı hatırlattı.

"Uyumamayı unutma Paul," dedi bir hemşire.

"Acaba biraz ağrı kesici alabilir miyim? Paul gözlerini açmaya çalıştı.

"Aman Tanrım! Şu haline bak! Gürültülü ayak sesleri arabasına doğru koşarak geldi.

Başını tanıdık sesin kaynağına doğru çevirmeye çalışırken acı içinde yüzünü buruşturdu.

"Alana, abuk geldin!"

"Bu sizin karınız mı? Hemşire ona gülümsedi."

"Hayır, dostum. Kolunu ona doğru uzattı. 'Pazar gününü mahvettiğim için beni azarlayacak. Buraya gelmene gerek yoktu. Sadece yarın işe gelmemen konusunda sana bir mesaj göndermek istedim. şu anda telefonum yok."

"Saçmalama! Ben de gelmek istedim. Alana bir yandan Paul'n elini tutarken bir yandan da onun kafasına bakıyordu. "Ne oldu? Lütfen bana bunun Michelle yüzünden olduğunu söyleme."

Paul arkasını döndü, karısını nasıl terk etmesi gerektiğine dair başka bir öğütle daha yüzleşmek istemiyordu. Elini çekmek istedi, garip hissediyordu."

"Nasıl oldu bu? Emily orada mıydı?"

David ona bakıyor. En azından öyle olduğunu umuyorum. Benim için kontrol etmeniz gerekecek. Polis onu oraya götürüyordu."

Polis mi? Aman Tanrım! Ne oldu?

"Birkaç bira içmek ve Nick'le bir şeyler yemek için dışarı ıktım. Olması gerekenden daha uzun süre dışarıda kaldım ve telefonumu çevirdim-'"

"Bu ona size *bunu* yapma hakkını vermez! Birkaç kişi onlara baktı."

"Sesini alalt! Başım çatlıyor!" 'özür dilerim."

"Emily'nin ne gördüğünü bilmiyorum. Paul eliyle gözlerini tepedeki floresan ışığından korumaya çalıştı. "Ama beni böyle gördü. Ve bu yeterince kötü."

"Sana neyle vurdu?"

"Bir saksı. Ne kadar sert bir kafam olduğunu gösteriyor! Paul gülümsedi, sonra da bunun ona verdiği acıyla yüzünü buruşturdu. "Saksıyı paramparça etti!"

Alana gülümsemedi. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. "Bu bir ilk."

"Bu ciddi bir mesele Paul. Alana onun elini bıraktı, arabadan uzaklaştı ve yanına oturmak için bir tabureyi kendine doğru çekti. "O şimdi nerede?"

"Polis onu aldı. Tutuklandı. İçini bir suçluluk duygusu kapladı."

"En azından bu da bir şeydir. Umarım onu affetmeyi dşnmyordursundur."

"Bilmiyorum. Yorgun bir şekilde iç çekti.
"Yaşayacak başka bir yer bulmana yardım edeceğimi biliyorsun. Paul iç çekti. "Şu anda bütün bunlarla uğraşamam.

* * *

Simon önce notlarına, sonra da Hemşire Fraser'a bakar. "6 Mayıs Pazar gecesi evinde başından yaralandıktan sonra Paul Jackson'a siz mi baktınız?

Bu doğru. Gözlem için bir gece burada tutulmasına karar verildi. Özellikle kötü bir yaralanmaydı ve biraz şişlik vardı. Matthew Fraser kendi kafasındaki yaranın yerini gösteriyor. "Sekiz dikiş atılması gerekti.

Paul istemeden elini kaldırarak iyileşmekte olan yara izinin olduğu yeri ovuşturur. Ona yaranın eninde sonunda yok olup gideceği söylenmiştir. Keşke diğer senaryolar da bu kadar basit olsaydı.

"Paul sana bu yarayı nasıl aldığını anlattı mı? Simon devam eder.

"Doğrudan değil. Ancak anladığım kadarıyla karısı sorgu sırasında bunu polise itiraf etmiş. Ve meslektaşlarımdan biri, Paul'ün hasta arabasında yatıp kabul edilmeyi beklerken ziyaretçisiyle olay hakkında konuştuğunu duymuş.

"Ertesi sabah görevden ayrılmadan önce polisten bir telefon aldım. Bayan Jackson'ın gitmesine izin verdiklerini çünkü Paul'ün suç duyurusunda bulunmayacağını söylediler. O anda hayal kırıklığına uğradım ama anladım. Paul'e baktı. 'Kadın ya da erkek, herhangi birinin eşi hakkındaki şikâyetini mahkemeye taşıması cesaret ister. Tansiyonunu kontrol ederken onunla bu konu hakkında konuştum. Ona gelecekte başka bir seçeneği olmayacağını söyledim.

'Dürüst olmak gerekirse, Paul'ün sözü olsun ya da olmasın, neden hakkında dava açılmadığını şahsen anlayamıyorum. Bunu telefonda polise de söyledim. Bir an duraksıyor ve ekliyor: 'Eğer tam tersi olsaydı, eminim farklı olurdu. Yani *kıza* bunu yapan *o* olsaydı.

Paul onu şimdi çok net hatırlayabiliyor. Ufak tefek ama tıknaz bir adamdı, yumuşak bir sesi vardı ve her şeyin olduğu gece Paul'ün daha az utanmasını sağlamıştı.

"Aile içi istismar işiniz gereği sık karşılaştığınız bir durum mu?"

"Yakın zamanda bir eğitime katıldım. Genellikle failer erkeklerdir, ancak artık daha fazla mağdur olarak ortaya çıkıyorlar.

"Bunun neden olduğunu düşünüyorsun? Simon yanıt beklerken başını iki yana eğiyor.

"Sayın Yargıç," diye sesleniyor Margaret ayağa kalkarken, "tanığın öne sürdüğü kanıtlar bir hemşireden değil, bir psikologdan beklenirdi.

"Aynı fikirde değilim," diyor Yargıç Lakin. 'Bay Fraser ön saflarda çalışan bir hemşiredir ve görüşleri tamamen geçerlidir; az önce duyduğunuz gibi, bu alanda uzmanlık eğitimi almıştır - lütfen devam edin.

"Bunun neden olduğundan emin değilim. Hemşire Fraser boğazını temizler. 'Belki de kadınların daha fazla alkol almasıyla ilgilidir. Ya da günümüzde kadınların genellikle mali açıdan daha bağımsız olmasıyla. Genel olarak, eğitimimde öğrendiğim gibi, kim olursa olsun tüm aile içi istismar güç ve kontrolle ilgilidir. Şu ana kadar duyduklarıma göre, Bayan Jackson'ın özgüveni son derece düşükmüş gibi görünüyor. İster kadın ister erkek olsun, aile içi istismar failerinde bunun yaygın olduğunu biliyorum. Ancak işim gereği karşılaştığım bir husus, erkeklerin bu konuda konuşmaya çok daha az eğilimli olduklarıdır. Bir şekilde kendilerini zayıf ve konuşurlarsa da başarısız olarak görüyorlar.

"Sizce Paul bu tür bir aile içi istismar mağduru olmanın gereklerini yerine getirdi mi?"

"Yani konuşmaktan korkacak birini mi kastediyorsun?"

Simon başını sallar.

Kesinlikle. Ne kadar utandığını hissedebiliyordum. Ona önerdiğim yardım hattı numaralarını kabul etti, ancak bunları asla kullanmayacağına dair içimde bir his vardı. Sağlık çalışanları olarak yapabileceklerimiz, yapamayacaklarımız ve söyleyebileceklerimiz sınırlıdır. Örneğin, görüş bildiriyor gibi görünemeyiz. Ona bu tür durumların genellikle iyileşmek yerine kötüleştiğini söylemek istedim. Omuz silkti. "Ama tabii ki sessiz kalmak zorundaydım.

"Teşekkür ederim, Hemşire Fraser. Başka sorum yok."

Margaret ayağa kalkarken, "Açıkçası tanık olarak çağrılmanıza şaşırdım," dedi. 'İfadenizin aile içi şiddetle ilgili genel bilgilere dayandığını söyleyebilirim, davayla ilgili kesin bilgilere değil. Biz Paul Jackson'ın bir cinayetten suçlu ya da suçsuz olduğuna karar vermeye çalışıyoruz.

Michelle Jackson.' Sesi daha da keskinleşiyor. "Aslında, söylediklerinizin çoğunu internetten araştırabilirdim.

Hemşire Fraser sessiz kalır.

Alaycı inek, diye düşünüyor Paul kendi kendine.

"Sayın Yargıç," ön sıraya dönerken elbisesi sallanıyor, "Bu tanığa hiçbir sorum yok. Hem de hiç.

"Bir soru daha, Sayın Yargıç," Simon tekrar ayağa kalkar.

"Devam edin," der Yargıç Lakin.

Simon ve Hemşire Fraser birbirlerine bakarlar. "Meslektaşımın da belirttiği gibi, aile içi istismar konusunda sağlam bir bilgi birikimine sahip olduğunuz açık.

"Evet.

"Açıkçası burada tartıştığımız durum *tersine* bir aile içi istismar senaryosu, toplumsal norm olan kadın yerine erkek mağdurun olduğu bir durum. Bakışlarını mahkeme salonunda gezdirdi. "Paul'ün size emanet *edildiği* gece gördüklerinize dayanarak, profesyonel görüşünüze göre, *bu* ilişkide aile içi istismar mağduru olup olmadığını evet ya da hayır olarak açıkça belirtmenizi istiyorum.

Hemşire Fraser, "Evet. Kesinlikle," diye yanıtlıyor. "Başka sorum yok.

Yargıç Lakin, "Öğle yemeği için bir saat on beş dakika ara vereceğiz," diye emretti. "Lütfen tam zamanında, saat iki buçukta geri gelin.

"Mahkeme sona erdi," diye yankılanıyor yer gösterici.

FORTY-ONE

ALANA

Alana çıkışa doğru ilerliyor. "Biraz hava almam lazım," diyor kimseye belli etmeden.

Eve gitmeye korkuyor. Evliliği zaten bir süredir acı çekiyordu ama tüm bunlar - şey, onları tamamen parçalara ayırıyor. *Bakalım ne olacak*, diyor kendi kendine. *Sakin ol*. Paul beraat ederse, kim bilir? Her iki durumda da Lee'yle kalmayacak. Bazen istediğin şeyin peşinden gitmelisin. Önünde ne *ya da kim* olursa olsun.

Zaman zaman Michelle'in Paul'e davranış biçimi onu şaşkına çevirmiştir. Paul, Lee'den farklıydı; öfkeli ve kıskanç olmak yerine hassas ve eğlenceyi seven biriydi. Sık sık Michelle ve Lee'nin birbirlerine daha çok yakışacaklarını düşünmüştür. Kesinlikle bir çifti şımartmazlardı. Ama Michelle Paul'ün hayatına girerek Alana'nın kendisinin doldurması gereken bir boşluğu doldurdu. Paul'ün onunla bir tatile çıkmaya kalkışacağı haberi üzerine duyduğu öfkeyi hatırlayabiliyor.

* * *

"Bir hafta tatil yapmaya karar verdik. Paul iş yerindeki resepsiyonda b e l i r m i ş t i . "Her şeyi geride bırakmaya çalışacağız.

Alana yazmayı bıraktı. 'Bir tatil. Tüm bu olanlardan sonra mı? Delirdin mi sen?'

Lanet olsun! Her zaman iki adım ileri, üç adım geri olurdu.

Sırıttı. "Muhtemelen. Gerçi muhtemelen hepimizin ihtiyacı olan şey bu. Güvercin deliğindeki kâğıtları karıştırdı. "Bize iyi gelebilir.

"Onu bu kadar kolay affetmene şaşırdım. Alana sandalyesini çevirip ona baktı. "Yani, şu kafanın haline bak. Öfkesini sesinden uzak tutmaya çalıştı. Onu bir hafta boyunca görememe ihtimaline dayanamıyordu. Ya da iki. O mutlu aile oyunu oynarken. Onunla birlikte.

"Biliyorum. Tam olarak renk uyumu yok, değil mi?" Başına dokundu. "Yani, kim parlak mavi dikişler kullanır ki?

"Kastettiğim bu değildi. Alana ona bağlamak istedi. 'Ya yine böyle bir şey yaparsa? Ve eğer evden kilometrelerce uzaktaysan, sana destek olacak hiçbirimiz olmayacak.

"Yapacağını sanmıyorum. Kağıtlarını karıştırmaya devam etti. "Neredeyse bütün gece kilitliydi. Bu ona düşünmek için çok zaman verdi. Tekrar dayak yeme riskini göze alacağını sanmıyorum. O üzgün.

"Eminim öyledir. Alana dosyaları istiflerken dudaklarını büzdü. "Şimdilik. Bir dahaki sefere kadar. Onu terk etmesi için ne gerekiyordu? Onu biraz sarsmak istiyordu.

"Ah, işte bu. Kahverengi bir zarf aldı. "Bu mu...?

Sandalyesinde öne doğru eğildi.

Başını salladı. 'Açmaya cesaret edemiyorum. Ya babası olmadığını söylerse?'

"Öyle bir şey yazmayacak. Yine de yanlış bir sonucun tatile çıkmalarını engelleyebileceği aklından geçti. Kolunu ona doğru kaldırdı. "Senin için açmamı ister misin?

Zarfı ona uzattı.

Çekmecedan bir post bıçağı aldı ve kenarından keserek açtı. Paul'e baktı, onun üzerinde güç sahibi olduğu bu anın tadını çıkarıyordu.

"Tamam. Boğazını temizledi ve önündeki sayfayı düzelitti. 'Bir sürü rakam, yüzde ve benzeri şeyler var. Bunların ne başını ne de sonunu getirebiliyorum. Her neyse, önemli kısmı. Ben okurken dinle. Korkmuş görünen Paul'e baktı. "Sonuç: Bay Paul Jackson'ın Emily Jackson'ın biyolojik babası olma olasılığı..."

"Ne? Hadi ama Alana - *Strictly*'nin bir bölümünden daha kötüsün.'

"Yüzde 99.9999'dur. Bu nedenle, Bay Paul Jackson'ın Emily Jackson'ın biyolojik babası olduğu pratik olarak kanıtlanmıştır."

"Buraya uzat. Paul sayfayı aldı ve taradı, yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

'Sana ne demiştim? Bu iinizi rahatlatacaktır.

"Kendimi daha iyi hissediyorum. Bir koltuğa çöktü, gerginliği patlak bir lastikten sızan hava gibi içinden sızıyor gibiydi.

"Michelle'e bir şey söyleyecek misin? Telefon aldı. Alana aramayı cevaplamak için telesekreteri harekete geçiren düğmeye bastı.

"Muhtemelen hayır. Paul mektubu zarfın içine tıktırdı. "Tabii tekrar bahsetmezse. Aramız iyiye gidiyor, bu yüzden aramızın bozulmasını istemiyorum.

"Peki," dedi Alana, "umarım senin için bu şekilde kalır. Zorbalığa uğramayı hak etmiyorsun. Bunu hiç ummuyordu. Gerçekten, daha da kötüleşmesini ve onu terk etmesini umuyordu.

"Beni tam bir pısırik gibi gösteriyorsun.

Özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim. Evli olmak zaten yeterince zor, bir de ekstra keder olmadan. Hayat, sizi mutsuz eden biriyle geçirilemeyecek kadar çabuk geçiyor.

"İyi misin?

Adamın endişeli görüldüğünü düşündü ve bu onu ısıttı. Bu şekilde daha ne kadar devam edebileceklerini merak ediyordu, birbirleri hakkında gerçekten ne hissettiklerinin etrafında dolanarak.

"Evet, tamam. Kendini gerçekliğe geri döndürdü. Gerçekten de kendi ev hayatındaki sefaleti ve Paul'le birlikte olması gerekirken Lee'yle nasıl vakit kaybettiğini açıklamak isterdi. "Sadece ofisin sensiz nasıl ayakta kalacağını merak ediyorum. Sen ne zaman gidiyorsun?

Bu hafta sonu. Sadece doğu kıyısına. Bir yazlık kiralayacağız. Havuzu, kulübü ve her şeyi olan güzel bir parkın içinde.

"Ne kadar süre izinli olacaksın? Günleri sayıyordu. Böyle davrandığı için kendinden nefret ediyordu. Ona karşı biraz takıntılı olmaya başlamıştı. Onu asla aklından çıkaramıyordu.

"Sadece bir hafta. Paul mektubu evrak çantasına yerleştirdi.

* * *

Alana, John'u mahkeme binasının döner kapısından takip ederek baş ağrısına neden olan şerit ışıkları öğleden sonra çiseleyen kasvetli yağmurla değiştiriyor. Temiz havayı içine çekiyor.

Ellerinde kameralar ve televizyon ekipmanları olan yaklaşık on muhabir onlara doğru geliyor. Sanki bir haber kanalından bir sahne gibi.

"Hepsi Paul yüzünden mi burada? Alana yüzünde bir ampul yanıp sönerken mırıldanıyor. Saçını taradığı ve rujunu yeniden sürdüğü için memnundu.

"Paul Jackson'ı ne kadar iyi tanıyorsun?" diye sesleniyor bir kadın ona.

"Şu anda hiçbir şey söylemiyoruz. Neyse ki bu senaryoya daha alışkın olan John, Alana'nın önüne geçiyor. Etraflarında kameralar yanıp sönüyor.

John, önüne birkaç mikrofon yerleştirilirken, "Bu mahkemedeki duruşmasında Bay Jackson'ın avukatlığını yapıyorum," diye anons ediyor. 'Şu aşamada dava hakkında yorum yapamıyoruz. Duruşma devam ediyor ve sonuç zamanı geldiğinde açıklanacak. O zaman daha ayrıntılı yorum yapabileceğiz.

"Umarım anahtarı atarlar!" diye bağıyor kalabalığın arkasından bir kadın. Elinde 'İstismara Uğramış Kadınlar için Adalet' yazılı bir plaket tutuyor.

"Karisına yaptıklarından sonra nasıl burada olup onu destekleyebiliyorsunuz?" diye bağıyor başka bir kadın.

"O değildi," diye karşılık verir Alana, sonra hemen pişman olur. Hiçbir şey söylememeliydi! John deliye dönecek. Ayrıca, dikkatleri üzerine çekiyor.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Yüzüne bir mikrofon tutulur ama o mikrofonu bir kenara iter.

"Sizce onu o mu öldürdü? Bu sözler kendisine haykırılırken başka bir mikrofondan uzaklaşıyor.

"Yorum yok.

Muhabir ve destekçilerden oluşan kalabalığın arasından ilerleyerek bilgi taleplerini duymazdan geliyorlar. Yakında cevaplarını alacaklardır. Bunun farkına varmak onu tedirgin eder. Kulakları çınlayarak diğerlerini bir şarap barına kadar takip eder. Düzgün düşünemiyor ve ihtiyacı olan şey bir kadeh bir şey. Sonra bir el onu girişten geri çeker.

"Burada ne yapıyorsun?" diye çıkışır kocasına.

"Sanırım konuşmamız gerek, sence de öyle değil mi?

FORTY-TWO

Yargıç Lakin, "Bugün iki tanığı daha dinleyeceğiz. Son tanığı ve kapanış konuşmasını yarın yapacağız. "Bay Booth, bir sonraki tanığınızı kürsüye çağırarak ister misiniz?"

Mahkeme salonunda toplu bir esneme ve sessiz bir esneme duyulur. Simon ayağa kalkmadan önce bazı kâğıtları karıştırır.

"Kuzey Yorkshire Polisi'nden Polis Memuru Stuart Rayner'ı kürsüye çağırarak istiyorum.

Yer gösterici, sert bir ifadeye sahip orta yaşlı bir adamı tanık sandalyesine götürür. Yemin ettikten sonra beklentiyle Simon'a bakar.

'19 Mayıs Cumartesi günü meydana gelen bir olayın ardından Jackson'ların evine gittiniz. Mahkemeye sizi kimin aradığını söyleyebilir misiniz?

Polis memuru Rayner'ın uzun gövdesi tanık sandalyesinden dışarı doğru yükseliyor. "Sessiz bir üç dokuz çağrısıydı," diye yanıtlıyor kaskını tanık kutusunun çıkıntısına yerleştirerek. "Bağlandı ve sonra kesildi. Arayan Bay Jackson'dı ve yardıma ihtiyacı vardı. Ellerini kaskının yanında birleştirir. "Bağlantı kesilmeden önce bir cep telefonundan yapılmış. Numara 42 Bracken Bank, Osbaldwick adına kayıtlıydı, bu nedenle çağrıyı takip edebilecek ve yanıt verebilecek durumdaydık.

"Geldiğinizde kapıyı kim açtı?"

Bayan Jackson. Hemen kapıya gelmedi. O cevap vermeden önce mektup kutusundan Bay Jackson'ı yerde görmüştüm bile.

Geldiğinde, yardıma gerek olmadığı konusunda ısrar etti. İçeri zorla girmek zorunda kaldık.

"Bay Jackson neden yerdeydi?"

"Başında bir yara vardı ve daha sonra bunun bir saksı darbesinden kaynaklandığını tespit ettik. Bu saksı, bir cep telefonu ile birlikte koridorda parçalanmıştı.

"Bayan Jackson'ın kocasına saldırdığını nereden biliyordunuz?"

"Bildiğimiz kadarıyla evdeki diğer tek yetişkin oydu. Ne kendisi ne de Bay Jackson aksini gösteren herhangi bir bilgi vermedi. Kızlarının varlığını fark ettiğimizde endişelendik. Onu köpeğiyle birlikte Bay Jackson'ın kardeşine bizzat teslim ettim.

"Bayan Jackson saldırıyı kabul etti mi?"

"Yaptı ama ilk başta nefsi müdafaa yaptığını iddia etti. Tutuklandığında şok olmuştu. Ancak gözaltındayken uyumlu ve pişmanlık doluydu. Bay Jackson'ın onayı olmadan şikâyeti takip edemezdik ve kendisi de hastane personeline konunun kapanmasını istediğini bildirmişti.

"Koşullar tersine dönseydi, onun onayı olmadan dava açmaya daha mı meyilli olurdunuz?"

"Lütfen daha açık olabilir misiniz? Yargıç Lakin'in sesi duraksamada çınlıyor.

"Evet. Simon bir an düşünür gibi oldu. "Saldırı, küçük çocuklarının önünde karısının kafasına saksıyla vuran bir adam tarafından yapılmış olsaydı daha ciddi bir muamele görür müydünüz?"

"Evet, dürüst olmam gerekirse. Polis memuru Rayner rahatsız görünüyor. 'Ertesi gün onu bir sulh hakiminin önüne çıkarırdık. Ortağının onayı olsun ya da olmasın.

Simon başını sallar. "Başka sorum yok.

"Polis memuru Rayner. Sayın arkadaşşıma Bayan Jackson'ın sorgu sırasında nefsi müdafaa yaptığını söylediğini söylediniz mi?" diye sorar Margaret.

"Evet. Onu karşı şikayette bulunmaya davet ettik ama o istemedi. Üzerinde herhangi bir yara izi ya da yaralanma yoktu ve çok sakindi" diye yanıtıyor. "Kocasının tedavi edilebilmesi için bizi içeri alma konusundaki ilk isteksizliğini not ettik. Eğer kocasından herhangi bir şekilde korkuyor olsaydı, eminim kapısına vardığımız anda bizi müdahaleye davet ederdi.

"Bayan Jackson'ın kocasına karşı kendini savunmak amacıyla hareket etmediğinden nasıl emin olabiliyorsunuz?"

"Sanırım emin olamıyorum. Hafifçe omuz silkiyor. "Biz orada değildik, değil mi?"

Margaret, Yargıç Lakin'e doğru gülümseyerek, "Hepsi bu kadar Sayın Yargıç," dedi.

Paul, savunma tanıklarına yönelttiği soruların kısa olduğunu, sanki jüri üyelerinin zihninde yer edecek noktalara değinmeye çalıştığını fark eder.

Kuzey Yorkshire Akıl Sağlığı Ekibi'nin kıdemli psikiyatristi Dr. John Sowden basamakları çıkar, kürsüdeki İncil'i havaya kaldırır ve kendinden emin bir şekilde yeminini tekrarlar. Daha sonra Simon'ı iş havasıyla gözlemler.

Simon öne çıkıyor. "Michelle Jackson'ı tedavi ettiğiniz zamanları mahkemeye teyit edebilir misiniz?"

"Elbette. Sowden İncil'i yer göstericiye geri verir. "Yaklaşık on dört yaşından on sekiz yaşına kadar geçen süre boyunca bizim tarafımızdan tanınıyordu. Daha sonra yirmi yaşındayken aile hekiminin yönlendirmesiyle geri geldi. Konuşurken bir yandan da notlarına bakıyor. "Bir psikoterapi sürecinden geçtikten sonra iyileşti ancak kızının doğumunun ardından ekibimize yeniden yönlendirildi.

"Ona kişisel olarak mı davrandınız?"

"Tanıyordum. Onu iyi tanımaya başladım. Ana sorunu kendine zarar vermektir. Bu onun "salıverilmesiydi"; onu rahatsız eden şeyle başa çıkma yoluydu. "Kendine zarar verme dediğinizde biraz daha açık olabilir misiniz?"

"Elbette. Parmağını notlarında gezdiriyor. "Servisimize ilk olarak on dört yaşındayken aşırı dozda parasetamol aldıktan sonra A&E'ye yatırıldıktan sonra sevk edildi.

"Bunun kendi canına kıymaya yönelik ciddi bir girişim olup olmadığını tespit edebildiniz mi? Yoksa sık sık anlatıldığı gibi bir yardım çılgılığı mıydı?"

"Bu sorunun konuyla ilgisini göremiyorum," diye araya giriyor Margaret. "Neredeyse yirmi yıl önce gerçekleşmiş bir olayı tartışıyoruz - o bir genç kızdı.

"Reddedildi," Yargıç Lakin başıyla Dr. Sowden'ı işaret etti. "Lütfen devam edin.

Paul onun kollarındaki gümüşü çizgileri hatırladıkça kendini ağırlaşmış hissediyor. Bu, hayatının hakkında konuşmaktan hoşlanmadığı bir dönemiydi ve şimdi, işte buradaydı.

tüm dünyanın görmesi için çıplak. Yine de, umarım onu kurtaracak ve kızıyla yeniden bir araya getirecek olan şey budur.

"Michelle terapide yaptıklarının, sizin de belirttiğiniz gibi, bir yardım ılığı olduğunu itiraf etti. Erkek arkadaşıyla yaşadığı sorunlardan kaynaklanıyordu, ki bu onun yaşı için alışılmadık bir durum değildi. Ayrıca ön kolunda ortaya çıkan kesikler konusunda da endişeliydim, bu da kendi köklü kendinden nefretini serbest bırakmak için uzun süreli bir girişimdi. Konuşurken ön kolunun ön tarafına dokunuyor.

"Bunları sizden gizlemeye çalışmadı mı?

'Sadece ilk başta. Kendine zarar vermenin bu türünde olduğu gibi, kendini yaralama eylemini gerçekleştirmeye son derece mecburdu ve kesmenin sağladığı rahatlama hissini tarif etti. Zaman geçtikçe, son derece zayıf benlik imajının boyutlarını öğrendim. Zaten çirkin olduğunu ve sevilmediğini söylediği için neden olduğu yara izlerini umursamıyordu.

Paul onun yaralarını ilk gördüğü zamanı düşünür. Kadının utancı, kesiklerin kendisi kadar derinlere işlemiştir. Kadının neden hep karanlıkta sevişmek istediğini, ellerini neden yara izli teninden uzak tuttuğunu merak etmişti. Sadece bir kez duş alırken kapıyı kilitlemeyi unuttuğunda onları görmüştü. Önceki hastalığını anlatırken başının üstünü öpmüştü. Ona bir daha asla böyle bir çaresizlik yaşamayacağına söz vermişti. Ama o yaşamıştı. Ve umutsuzluk içinde *ölmüştü*. Ve bu onun suçuydu.

"Kendisine bunu yapmasına neden olan şey neydi - ana katalizör? Simon'ın sesi Paul'ün düşüncelerini böler.

"Kötü bir imada bulunmak istemem ama anne ve babasının boşanmasının ardından babasının onu aniden terk etmesinin büyük bir etken olduğunu söyleyebilirim. Michelle tüm çocukluğunu babasını baş tacı ederek geçirmiş, ancak babası belki de sadece kendisinin bildiği nedenlerden ötürü onu her zaman küçümsemiştir. Ayrıca hem okulda hem de ağabeyi tarafından zorbalığa uğradığını anlattı - bence her iki durumda da oldukça şiddetli bir zorbalıktı. Kimseyle yakın bir bağı yoktu; aslında o zamanlar dünyada yalnız görünüyordu. Annesi kendi sorunlarıyla meşguldü.

Paul Susan'a bakar. Gözyaşları yüzünden aşağı akmaktadır. Bütün bunların tek sorumlusu Emily değil.

"Ama on sekiz yaşına geldiğinde onu terapiden taburcu edebilmeniz için iyileşmiş olması gerekir.

"Vardı. Notlarına tekrar bakarken gülümsüyor. "O zamana kadar bir erkek arkadaşı olmuş, okulu bırakmış ve evde işler yoluna girmişti.

Üniversitede muhasebecilik kursuna başlamıştı. Kendine zarar verme nöbetleri hala devam ediyordu, ancak önemli ölçüde azalmıştı. Ancak o sırada olayların daha da kötüye gitmesi halinde bize yeniden başvurabileceğini fark ettim.

"Ve yaptılar mı?

"Evet. Yirmili yaşlarının ortasında hastane tarafından yeniden sevk edilmiş. Bir başka intihar girişiminin kökeninde yine bir erkek arkadaşı vardı. Yüksek bir apartmanın on birinci katında bir dairesi vardı. Ne yazık ki ilişkilerini sonlandırmak için o yeri seçmişti. Özel eğitilmiş memurlardan oluşan bir ekibin onu pencere pervazından indirmesi bir saatten fazla sürmüştü.

Vay canına, diye düşünüyor Paul kendi kendine. Bundan hiç bahsetmemişti. "Hala kendini kesiyor muydu?

"O sıralarda tekrar başladı. Babasının yeni eşinin küçük bir kız çocuğu dünyaya getirmiş olması da bu durumu daha da kötüleştirmişti. Michelle, Facebook'ta babasının ve tanışmasına izin verilmesini hiç beklemediği üvey kız kardeşinin fotoğraflarını gördükten sonra yıkılmıştı. Müdahaleleri artırdık ve psikoterapi ile birlikte antidepresan yaklaşımında karar kıldık. Onu haftada bir, bazen daha fazla görüyorduk. Kesecek yerinin kalmadığını söyledi. Bu sırada kolları soluk çizgilerden oluşuyordu. Anladığım kadarıyla bacaklarının üst kısımlarını, karnını ve göğüslerini de kesiyordu.

Paul jüriyi izliyor. Hepsi dikkatle dinliyor gibi görünmektedir. Birkaçı not defterlerine bir şeyler karalıyor. Bir sakinlik hisseder. Bu onun savunması.

"Yaralarından kan aktıkça kendine duyduğu nefretin ve bastırılmış öfkenin serbest kaldığından bahsetti. Kendine zarar veren pek çok kişi gibi, hayatının başka yerlerinde kontrolün eksik olduğu bir zamanda kendini kesmek onun kontrolünde olan bir şeydi.

"Ama yine de, bu kendine zarar verme olayı geçici bir olay mıydı?

"Bu doğru. Bay Jackson ile ilişkiye başladıktan sonraki ani değişim bizi hayrete düşürdü.

"Ne şekilde?

Paul birçok kişinin kendisine doğru baktığını fark eder ve sert plastik koltukta rahatsız bir şekilde kayar.

"Bir gecede kendini kesmeyi bıraktı. Antidepresan tabletlerini de bırakmak istedi; açıkçası bu ona şiddetle tavsiye edilen bir şeydi. İyi olduğunu ve erkek arkadaşının kendisine baktığını söyleyerek servisimizden taburcu oldu.

"Kendisini dengeleyecek bir ortağa ihtiyaç duyan birine benziyor.

"Evet. Bir erkek arkadaşının olmasının kendine verdiği değeri artırdığına inanıyorum. En azından işler iyi giderken. Görünüşe göre bu onu "onaylıyordu".

"Şimdi," Simon duraksadı, belki de doğru kelimeleri arıyordu, "karar vermek için burada bulunduğumuz olaya geçeceğim. Michelle'in *kendini* bıçaklayıp bıçaklamadığına. Şu ana kadar dinlediğimiz tanıklardan çiftin ilişkisinin büyük bir gerilim altında olduğunu ve Michelle'in inanılmaz derecede mutsuz olduğunu biliyoruz.

Margaret ayağa kalkıyor. "Sayın Yargıç, benim görüşüme göre değerli arkadaşım tanığı yönlendiriyor.

Yargıç Lakin, "Savunma adına hareket ediyor," diye cevap verir. Paul'ün umutları biraz yükselir. Bu iş iyi gidiyor.

"Michelle'i profesyonel olarak tanıdığınıza göre, sizce 11 Haziran Pazartesi gecesini kendini göğsünden ölümcül bir şekilde bıçaklayabilecek durumda olup olmadığını söyleyebilir misiniz? Simon muhtemelen başka bir itiraz bekleyerek Margaret'e bakar.

"Pekala. Çenesini havaya kaldırır ve yüksek sesle nefes verir. "Kesinlikle bıçağa yabancı değildi. Konuşurken her bir noktayı parmaklarıyla sayıyor. "Ruh hali ve refahı yakın ilişkilerinin kalitesi tarafından kontrol ediliyor. Evliliğinin sorunlu olduğu açıktı.

"Tanık lütfen soruya cevap verebilir mi? Yargıç Lakin parmaklarını masaya vurur.

"Kesinlikle. İntihar etmiş olabileceğini söyleyebilirim. Paul gözlerini kapatır.

FORTY-THREE

Paul uzun süredir uyanıktı ve cevaplarını tekrar tekrar prova ediyordu.

Jackson. Harekete geçme zamanın geldi. Hapishane minibüsü yakında burada olacak.'

Stephen kıpırdanır ve Paul oturur. Simon'un ona ne soracağını gözden geçiriyordu. Soru soru her şeyi gözden geçirmişlerdir. Margaret tarafından sorgulanacağı düşüncesi içinde kımıldamaz bir düğüm oluşturur.

Endişesini dile getirdiğinde John ona 'Doğruyu söyle,' diye güvence vermişti. 'Gözlerinin içine bak ve olabildiğince kısa konuş. Yapabileceğin tek şey bu.

"Ya bana çelme takmaya çalışırsa?

Ne yazık ki bu onun işi. Tek yapabileceğiniz rahatlamak ve jüriye güvenmek. Hepsini Google'da araştırdım ve hiç kadın aktivistimiz falan yok.

Paul kravatına dikkat ederek çabucak giyinir. Hapishane kıyafetlerinden kurtulup yeniden gömlek ve pantolon giymek büyük bir rahatlama sağlıyor. Her ne kadar artık üzerinden sarkıyor olsalar da, kendini daha normal hissetmesine yardımcı oluyor. Pantolonu için bir kemer gereklidir ama kemer istemesi anlamsızdır. İntihar riski taşıyor. Tıraş oluyor, sonra ıslak elleriyle saçlarını geriye doğru tarıyor. Fena halde düzeltilmeye ihtiyacı var ve gözlerinin içine doğru dökülüyor. Baştan aşağı standart iki numaralı hapishaneyi tercih etmeliydi ama diğerleri gibi görünmeye dayanamıyor.

"Sıralandın mı?

Dikkatini hücrenin kapısında bekleyen memura yöneltmeden önce yansımasına son bir kez bakıyor. 'İşte kahvaltı paketiniz. Yaklaşık on dakikan var.

"Bu burada son uyanışın olabilir dostum. Stephen tuvalete giderken onu sırtından alkışlıyor. Paul'ün tek ihtiyacı olan da buydu, yemek yerken sıçmasını dinlemek. Sanki yeterince kötü hissetmiyormuş gibi. Gözlerini boşluğa dikmiş, kahvaltısını zorla mideye indirmeye çalışıyordu. Her kaşıқта içi çalkalanıyor ama günü atlatmak için enerjinin her zerresine ihtiyacı olduğunu biliyor. Bu büyük bir gün. Bu günün sonunda kaderini öğrenmesi mümkün. Birkaç saat içinde Emily ile yeniden bir araya gelebileceğine inanmaya cesaret edemiyor.

"Nasıl hissediyorsun? Stephen duvarın arkasından seslenir.

"Hastayım," diye yanıtlıyor Paul.

"Umarım seni bir daha görmem. Tuvalet sifonu çeker. "Mümkün olan en iyi şekilde tabii ki.

Hâlâ sinirden midesi bulanırken, cezaevi minibüsündeki hücresinde öne bakan oturma pozisyonu için minnettar. Zihnini tekrar 'o geceye' götürmeye çalışıyor ama her zamanki gibi sadece karanlık bir bulanıklık buluyor. Muhtemelen her şeyi çözmesi için çapraz sorguya değil, terapiye ihtiyacı vardır.

Yolculuk ilerledikçe tarlaların ve ağaçların hızla geçişini izliyor. Her zaman kanıksadığı ama bir daha asla kanıksamayacağı manzaraları. Eğer özgür kalacaksa, hiçbir şeyi hafife almayacaktır. Normallik içinde olmak, özgürlüğünü geri almak ve yanında Carla ve Emily ile parkta yürüyebilmek için can atıyor. Asla eskisi gibi olmayacak olsa da hayatını geri istiyor.

Paul, jüri üyelerinin çoğunun bu sabah yerlerine oturduklarında birbirlerine başlarını sallayıp gülümsediklerini fark eder. Birkaç gün bir arada kaldıktan sonra bu normal olmalı. Umarım birliktelikleri karara da yansıyacaktır. John'a aynı fikirde olmazlarsa ne olacağını sorması gerekiyor. Bunu tekrar yaşayamaz.

Diğer herkes yerlerini aldı. Paul, yersiz bir mizah unsuruyla, halk salonundaki insanların, hatta medyanın bile önceki günlerdeki oturma pozisyonlarına geri döndüğünü not eder.

'Yakında kalkacaksın. Hazır mısın?'

Paul, kendisine doğru merdivenlerden çıktığını fark ettiği John'a karşılık vermek üzere oturduğu yerden kalkar.

"Olabileceğim kadar hazırım.

'Beklediğimiz şey buydu. Ne konuştuğumuzu hatırlayın.'

"Yapacağım. Burnunu çekiyor.

"İyi olacaksın. John, Paul'ün omzuna bir tokat atar ve aşağı iner.

"Herkes ayağa kalksın.

Yeniden toplanan mahkeme ayakta dururken, Yargıç Lakin de yerine geçer.

Yer gösterici ayağa

kalkar. "Hepiniz

oturabilirsiniz.

Sanki iki aydır oradalarmış gibi hissediyorlar. David Paul'e kısa bir başparmak işareti yapar. Yanındaki Alana düşünceli görünüyor. Katip boğazını temizleyip Simon'a hitap ederken mahkeme salonunda her zamanki sessizlik hakimdir.

"Savunma avukatı bir sonraki tanığı kürsüye çağırmak ister mi?"

"Teşekkür ederim. Adli tıp uzmanı Harry Aitkin'i çağırmak istiyorum.

biyolog.'

İnce gri saçlı ve büyük bıyıklı, yıpranmış bir adam öne çıkar ve yemin eder.

"Bay Aitkin, 12 Haziran Salı günü Summerfield Tatil Parkı'nda incelemeniz için muhafaza edilen olay yerine gittiniz mi?"

"Bu doğru.

"Delil paketinin içinde raporunuzun bir kopyası ve mahkemenin dikkatini çekmek istediğim bir dizi fotoğraf bulunmaktadır.

"Evet.

"Sizce, sanığın üzerinden çıkarılan kıyafetlerde bulunan kan lekeleri, sanığın sergilenen silahla yaralama darbesini bizzat kendisinin gerçekleştirmiş olmasından kaynaklanmış olabilir mi?"

"Hayır. Raporumda da belirttiğim gibi, sanığın giysilerinde ve cildinde yukarı doğru sıçrama olduğuna dair kanıtlar olmasını beklerdim, hatta bir saldırının yakınında bulunmuş olsaydı ikincil sıçramalar da olabilirdi. Ancak, bunu gösteren hiçbir şey yoktu. Giysilerinin ve cildinin Bayan Jackson'ın kanıyla yoğun bir şekilde lekelenmiş olduğu inkar edilemez, ancak bu, her ne olduysa sonrasında ona yardım etmesinin bir sonucu olabilir.

"Yani, açıklığa kavuşturmak gerekirse, kan sıçramasına ilişkin adli kanıtların Bay Jackson'ın karısını bıçaklamadığını gösterdiğini mi söylüyorsunuz?"

"Evet. Ben de bunu söylüyorum. "Teşekkür ederim.

Simon gülümseyerek oturur ve Margaret ayağa kalkar.

Bay Aitkin. Bay Jackson'ın, eşi Michelle Jackson'ın kanına yoğun bir şekilde bulanmış olduğunu kabul ettiniz mi?

"Bu doğru.

'O zaman nasıl bu kadar kesin bir şekilde kadının yaralanmasına onun sebep olamayacağını söyleyebiliyorsunuz anlamıyorum. Örneğin yoldan atlamadığını nereden biliyorsunuz?'

"Bu imkansız olurdu. Duruma rağmen dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Sözlerimi bir kenara yazın, bir insanın kıpırdamasından daha hızlı kan fışkırır.

"Ancak Bay Jackson'ın acil servis gelmeden önce üzerini değiştirmemiş ya da yıkanmamış olabileceğini kesin olarak söyleyemezsiniz.

'İnanın bana, SOCO'lar atılmış herhangi bir giysi parçasını ya da lavabodaki kan izlerini bulurlardı. Son derece titizler.

'Buna itiraz etmiyorum. Ancak belki de davalımız izlerini kapatırken aynı titizliği gösterebilirdi.

Simon ayağa kalkar. "Sayın Yargıç. Savcılığın avukatının bir uzman tanığın ifadesini tartışmasına izin vermeyeceğimizden emin misiniz?

"Sürdürüldü.

Paul artık daha az gergin hissediyor. Margaret boşa kürek çekiyordu.

"Başka soru yok," diyor.

"Paul Alan Jackson, lütfen ayağa kalkın ve önünüzdeki İncil'i sağ elinize alın ve karttaki sözleri mikrofona tekrarlayın.

"Yüce Tanrı üzerine yemin ederim ki doğruyu, tüm doğruyu ve sadece doğruyu söyleyeceğim.

"Teşekkür ederim. Lütfen ayakta kalın.'

"Paul," diye başlıyor Simon. 'İlişkinizin son dönemlerinde karınla aranızda geçen olaylara dair birkaç tanık ifadesi duyduk. Evlilik hayatının sizin için nasıl bir şey olduğunu kendi kelimelerinizle anlatabilir misiniz?

"Evet. Mahkeme salonunda etrafına bakınıyor, kendi sesine tam olarak güvenemiyor. "Michelle bana büyük bir hediye veren güzel, sevgi dolu bir kadındı; kızımız. Mikrofonu doğru konuşurken duraksıyor ve sesin çevredeki hoparlörlerden kendisine doğru yankılandığını duyunca geri çekiliyor. Sesinin yükseltilmesinden ya da kaydedilmesinden her zaman nefret etmiştir. David ve Alana'nın birbirleriyle fısıldaştıklarını fark eder. Onlar ne

fısıldıyor? Bu onu biraz yoldan çıkarır. Odaklanmak için savaşıyor. "Şey... Michelle her zaman gergin biriydi, yani ben ve o hakkında. Doğrusunu söylemek gerekirse, başlangıçta bunu gurur verici bulmuştum.

Aniden aklına gelen bir anı, araba kullanırken bile her zaman onun elini tutmak istediğini fark etmesine neden olur. Ne zaman vites değiştirmesi ya da bir köşeyi dönmesi gerekse, elini bırakması gerekirdi. Bu her zaman hoşuna gitmişti. En azından geçen yıla kadar. Bir zamanlar birbirlerinin içine dalmışlardı. Onları bir arada tutan şey kısmen buydu. Her zaman sahip oldukları o ilk büyüü yeniden yakalamaya çalışıyordu. O zamanlar hiç böyle bir şey hissetmemişti.

"Mahkemenin yararı için," Simon Paul'e yaklaşıyor, "yoğun derken neyi kastettiğinizi söyleyebilir misiniz?

"Evet. Emily doğmadan önce her anını benimle geçirmek isterdi. Ayrı olmamızdan nefret eder ve işleri kendi başımıza yapmamızı tercih ederdi; sık sık başka kimseye ihtiyacımız olmadığını söylerdi. Ayrı kalmak zorunda kalmayalım diye beni işe hasta olarak gelmeye ikna etmeye çalışırdı.

Bir an için onun dans etmeyi ne kadar sevdiğini ve bütün akşam dans edebildiğini, kendisinin ise dinlenmek için piste çıkıp indiğini hatırlar; ta ki her sandalyeye çöktüğünde onu geri çağırana kadar.

Gecenin sonundaki slow şarkılar sırasında onun yüzünü hayal edebiliyor. Daha mutlu günlerinde, gecenin bu bölümünü ereksiyon bölümü olarak adlandırırdı. O zamanlar ondan hoşlanıyordu. Onun deyimiyle duvar çiçekleri tarafından izlenir, dans pistinde ayrılmazlardı. Tanrım, ne yapmaya çalışıyor bu? Eski günleri anmak için sanık sandalyesinde değil. Kelimenin tam anlamıyla hayatı için savaşmak zorunda.

"Zaman ilerledikçe bu nasıl değişti? Simon onun düşüncelerini yarıda keser.

Paul tereddüt ediyor. "Belki de hemen biraz daha katı olsaydım ve bazı şeyleri kendi başımıza yapmamızda ısrar etseydim, işler bu kadar kötüleşmezdi. Emily'yi beklerken ona yapışmaya başladı. Sonrasında, bu büyüdü. Sahiplenici ve kıskançtı ve bana güvenmiyordu, ancak bunun için ona kişisel olarak hiçbir neden vermemiştim. Annesi gibi ben de doğum sonrası depresyon geçirip geçirmediğini merak ediyordum.

"Hiç evlilik dışı bir ilişki yaşadınız mı?

"Kesinlikle hayır. Bu sorunun geleceğini bilmesine rağmen, yine de onu rahatsız eder.

"Karınızın size neden güvenmediğini söyleyebilir misiniz?

"Bunun kökeni küçüklüğüne kadar uzanıyordu. Ona ihtiyaç duyduğu bir yaşta babası tarafından terk edilmişti. Önceki erkek arkadaşları tarafından da hayal kırıklığına uğratılmıştı. Tüm bunları bilmek, onun güvensizliğini tolere etmek için beni daha donanımlı hale getirdi. Zaman geçtikçe bana güvenebileceğini fark edeceğini umuyordum.

"Neredeyse bir yıl önce evlenmek işleri nasıl değiştirdi?

"Aksine, Michelle daha kontrolcü oldu. Mali durumumuz, e-postalarım, postalarım, hatta telefon görüşmelerim. Paul terli avuçlarını gizlice pantolonuna silmeye çalışıyor. "Artık kendim değildim. Dürüst olmak gerekirse bu beni yıprattı.

"Peki bu durumla nasıl başa çıktınız?

Onu rahatlatmaya çalışırdım. Her zaman. Ama bazen bu onu öfkeliendirirdi. Bir keresinde onunla doktora gittim. Antidepresanlara, danışmanlığa ya da özgüvenini artıracak bir şeye ihtiyacı vardı. Ellerini kaldırıp önünde kavuşturuyor.

"Öfkeden bahsettiniz. Bu kendini nasıl gösterdi?"

"Bu konuda konuşmaktan hep utanmışımdır. Benim gibi uzun boylu, yapılı bir adamın, yani tüm bu olanlara kadar yapılı olduğumu düşünürdünüz. Gergin bir şekilde gülüyor. "Beni tırmalamasını ya da tokatlamasını engelleyebileceğimi düşünürdünüz.

"Bu tür şeyler ne sıklıkla oluyordu?

"Giderek daha düzenli hale geliyordu. Sanki kendini sözlü olarak ifade edemiyordu; bana doğru uçuşması ya da bir şey fırlatması gerekiyordu.

"Neler olduğunu hiç kimseye anlattınız mı?

"Tabii ki hayır! Ben bir erkeğim. Kimsenin bana inanacağını sanmıyorum! Ya da yumuşadığımı düşünürlerdi!"

Birisi bir keresinde şöyle demişti. Bir akşam bir kulübün dışında bir ses "Kendine erkek de!" diye alay etmişti. Michelle sarhoştı ve onun üniversiteden eski bir kız tanıdığıyla konuştuğunu görünce çılgına dönmüştü. İzleyicilerin toplanmasına aldırmadan attığı tokatlar konuşmaya yetmişti. Kimse müdahale etmeye çalışmamıştı.

'11 Haziran Pazartesi gecesine doğru ilerleyelim. Lütfen tam olarak ne olduğunu kendi kelimelerinizle anlatın. Sayın Yargıç, elinizde Bay Jackson'ın ifadesiyle işbirliği yapacak bir ifade var.

İşte bu kadar. Paul bunu kafasında defalarca yaşadı. "Sabahı Emily ile sahilde geçirmiştik. Michelle'i de dahil etmeye çalıştık ama o gelmek istemedi. Ancak, öğleden sonra erken saatlerde geri döndük ve onunla bir şeyler içtik. Emily sıkılmıştı, ben de

onu eğlenceye götürdü. Michelle gelmek istememişti. Sahilden döndüğümüzde uyumaya başlamıştı. Onu kendi haline bırakmaya ve planladığımız yemeğe devam etmeye karar verdim. Emily ile dışarıdayken birkaç parça bir şey almıştım.

* * *

"Michelle. Burada mısın?" Kulübenin kapısını nasıl belli belirsiz iterek açtığını hatırlıyor. Yatak odasına baktıktan sonra Emily'ye, "Şşşt," demişti. 'Annen uyuyor. Git ve dışarıda oyna.

O patatesleri pişirirken Emily de Carla ve topuyla uğraşıyordu. Paul daha sonra kulübenin merdivenlerinde dinlendi, martıları ve Emily'nin kahkahalarını dinlerken birasını yudumladı.

Bu ses onu anında çocukken yaptığı kamp tatillerine geri götürdü. Babası barbeküye başkanlık ederken o ve David etrafta koşuştururlardı. Yine de işin çoğunu yapan, alışveriş yapan, dilimleyen, baharatlayan, marine eden ve pişiren annesiydi; ama her zaman babasının zaferi almasına izin verirdi. Yetiştirilme tarzı konusunda şanslıydı ve aynısını Emily için de istiyordu. Ailesi Emily'ye bayılırdı ve muhtemelen Michelle'de de büyük fark yaratırlardı. Keşke yaşasalardı.

"Beni neden uyandırmadın? Michelle'in arkasından gelen sesi onu yerinden sıçrattı. "Ne zamandır dönmedin? Bugün benimle hiç vakit geçirmek istemiyor musun?

"Önce hangi soruya cevap vereyim? Paul kulübenin merdivenlerinde vücudunu döndürürken güldü.

"Beyaz mı kırmızı mı?" diye seslendi mutfaktan. Buzdolabının kapısının açılma sesini duyunca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Hemen içeri girdi. 'Michelle, neden onun yerine bir şeyler yemiyorsun? Yarın kendini daha iyi hissedersin. Birazdan bifteği koyacağım.'

Sadece bir bardak içeceğim. Babammışsın gibi davranmayı bırak. Tatildegiz.' Bardağı ona doğru tuttu.

"Tamam, ben de seninle bir tane içeceğim. Bir yudum aldığımda sirkeli kırmızı şarap onu ürpertti. Hiçbir zaman şarap hayranı olmamıştı.

Emily daha sonra, 'Ne kadar güzel değil mi anne, gökyüzü pembeleşmiş,' dedi. Michelle hâlâ içiyordu. Güneş tepelerin ardına doğru kayıyordu.

'Mmm,' diye kabul etti Michelle.

Paul kolunu onun titreyen omuzlarına doladı. Kızı ve karısıyla birlikte gün batımını izlemenin sadeliği hep onunla kalacaktı.

"Bence yatağa gitmelisin. Michelle Emily'yi kucaklamak için kendine çekti. "Yorgun görünüyorsun. Yoğun bir gün geçirdin.

Emily ayağa kalkarken gerindi. "Beni yatıracak mısın baba?

"Birkaç dakika içinde orada olacağım. Gözleri gün batımına sabitlenmişti ve Michelle'in Emily'nin 'yoğun' gününün bir parçası olmadığı gerçeğine odaklanmamaya çalıştı.

"Peki beni yatıracak mısın anne?" dedi Emily esneyerek.

"Kısa süre içinde. Michelle şarap şişesini bitirmişti ve bir tane daha açıyordu.

"Yakında bir şeyler yiyecek miyiz? Paul ona baktı. "Patatesler şimdi pişmiş olmalı.

Yakında. Emily'i yerleştirdikten sonra. Ve sen bana iyi bir göz kulak olduktan sonra. Kelimeleri geveliyordu.

'Zaten çakırkeyifken olmaz. Yemek yemen lazım.'

"Beni geri mi çeviriyorsun? Gözleri öfkeyle parladı. "Yine mi?" "Bir dakika içinde döneceğim. Onu geçip gitti. "Emily'yi kontrol edeceğim. *Kendine erkek diyebilmek* yine aklına geldi. Çoğu erkek seks söz konusu olduğunda her saat açık olurdu. Eskiden öyleydi. Ama sarhoş karısının ihtimali onu hiç de heyecanlandırmıyordu.

Emily ince yatağında yatarken saçları yastığının üzerinde dağılmıştı. "İyi geceler babacığım," diye mırıldandı ayısını kucaklayarak. "Annem de geliyor mu?

"Birazdan gelir. Yandaki yatağa yayılmış olan Carla'yı okşadı. Bir şişenin kadehle birleşirken çıkardığı tıngırtıyı ve daha fazla şarabın dökülüşünü duyunca kalbi sıkıştı. İçinden bardağı Carla'nın elinden alıp lavaboya dökmek geldi.

Mutfığa geri dönerken, 'Tamam, işte bu,' diye iddia etti. 'Hayır cevabını kabul etmiyorum! Bir şeyler yiyeceksin.

Salatayı doğrama tahtasının üzerine yığıdı. Salatalık. Domates. Marul. Domatesleri dilimlemeye başladı.

Michelle kendini tezgâhın üzerine attı. Onun küçümseyici bakışlarının gücünü hissedebiliyordu.

"Artık senin için yapmıyorum, değil mi?" "Sarhoşken yapmıyorsun. Bu doğruydu.

"Neyin var senin? Elini tezgahın üzerine vurdu. 'Bana bakamıyorsun bile! Başka biri mi var?'

Michelle. Bu kadar yeter. Bırak şunu. Tatilde olmamız gerekiyordu.' Marul yapraklarını süzgecin içine attı. "Her şeyi mahvediyorsun.

"Sanırım benimle hiçbir şey yapmak istememenin nedeni Alana! Michelle ona doğru hışımla yürüdü. "Bırak iki kadını, bir kadını bile tatmin edemiyorsun!

"Kes şunu Michelle. Bir adım geri çekildi, bu da küçük mutfakta gidebileceği en uzak mesafeydi.

"Sanırım bana karşı dürüst olmanın zamanı geldi.

"Michelle, yine başlama. Doğrama tahtasıyla yüzleşmek için geri dönmeye çalıştı. "Şimdi olmaz, burada olmaz, Emily içeride.

Ama kadın adamın omzunu tutmuştu ve şarap dumanları yüzüne vuruyordu. 'Bunun için biraz geç değil mi? Bu yüzden mi artık benimle seks yapmak istemiyorsun? Onun yüzünden mi?'

"Hayır. Senin yüzünden!" "Seni piç!

* * *

"Peki sonra ne oldu? Simon ellerini bankın üzerine koyar.

"O bir saniyede, doğru ya da yanlış..." Paul'ün sesi titriyor. "Kaçtım. Kaçmam gerekiyordu. Kendini kasıyordu ve içki de yardımcı olmuyordu. Aramıza biraz mesafe girmesinin olayları yatıştırabileceğini düşündüm.

"Peki sonra ne olacak? Simon sorar.

"On dakika kadar dolaştım. Sonra kulübe gittim ve bir bira içtim. Ona sakinleşmesi için yeterince zaman verdiğimi düşündüm. Hiçbir şey beni şuna hazırlayamazdı...' Durdu, cümlesinin geri kalanı havada asılı kaldı.

"Paul, lütfen mahkemeye kulübeye döndüğünüzde neler olduğunu kendi cümlelerinizle anlatın.

"Michelle orada öylece yatıyordu. Mahkeme salonu bir yüzler denizi. Kimseye bakmıyor. Onu tekrar görebiliyor. Olayı yeniden yaşıyor. "Her yer kan içindeydi. Dışarıda bıraktığım bıçakla kendini bıçaklamıştı.

"Kendini bıçakladığını nereden çıkardın? Simon sorar. İşte burası. Her şeyin düğüm noktası. Yine de onun için hâlâ karanlık bir bulanıklık.

'Çünkü onun bu kadar düşmesine izin verdim, sonra da onu kendi başına bıraktım. Bu *benim* hatamdı! Sesi çatlıyor. 'Bıçağı orada bıraktım, Tanrı aşkına! Kendine zarar verme geçmişti vardı ve ben onu sarhoş ve öfkeli bir halde, önünde bir bıçakla bırakıp gittim!

"Kendini bıçakladığını gördün mü?" "Hayır.

"Karını bıçakladın mı Paul?

"Hayır, yapmadım. Onun saçının teline bile zarar vermezdim. Her şeye rağmen. Çenesinin kenarından pantolonuna damlayan gözyaşlarını fark edince şaşırdı. Ağladığını fark etmemişti.

"Sonra ne oldu?

"Şoka girmiştım, panikliyordum. Nabzını kontrol ettim. Yaşıyordu. Öleceğini düşünmemiştim. Çok gençti. Önünde koca bir hayat vardı. Paul gözlerini siler. "Ve Emily'yi onunla birlikte kulübede bırakmıştım!

"Başka sorum yok, Sayın Yargıç. Simon Yargıç Lakin'e döndü. "Müvekkilim savcılık tarafından çapraz sorguya alınmadan önce kısa bir ara talep edebilir miyim?

"Beş dakika," diye onayladı yargıç. "Ancak sürenin kısalığını göz önünde bulundurarak, mahkeme oturmaya devam etmelidir.

Bir fısıltı yankılanır. John, Paul'e doğru ilerliyor.

"İyi gidiyorsun. Omzunu sıkar. "Sadece son bir hamle!

"Ağlamaya başlamak istememişim! Gülümsemeye çalışıyor. "Sence bir işe yarar mı?

"Bu kötü bir şey değil. Jüriye neler yaşadığını gösterir. Dayan dostum. Neredeyse bitti.'

FORTY-FOUR

Margaret ayağa kalkar. "Bay Jackson, iyi misiniz?" "Evet, teşekkür ederim.

"Güzel. O zaman başlayalım. 'Karınızı günde kaç saat yalnız bırakıyordunuz?

"İşe gitmek zorundaydım," diye yanıtlıyor Paul. "Ayrıca, o da çoğu gün birkaç saat çalışıyordu.

"Ama işten sonra eve hiç aceleyle gitmedin, değil mi?

'Bazen geç saatlere kadar çalışmam gerekiyordu ya da eve dönerken yapacak bir şeylerim oluyordu...'

"Bara gitmek gibi mi?" "Ara sıra. Paul ona bakar.

"Ara sıra olmaktan çok daha fazlası olduğunu söyleyebilirim. Aslında,' Margaret'in sesi bir vites yükseldi, 'evden olabildiğince sık çıkmanızı öneririm.

"Bu doğru değil. Pek dışarı çıkmadım.'

"Bay Jackson. Ağzı ince bir çizgi halindeydi. "Bekâr bir adam gibi davranışlar sergiliyordunuz. İstedığınız gibi gelip gidiyordunuz. Karınızın acı çekmesine şaşmamalı.

Paul onun karşısında yenilmemeye çalışır. "Onu rahatlatmak için elimden geleni yaptım. Ve Emily'yi mümkün olduğunca sık dışarı çıkardım, ona bir mola ve kendi başına biraz zaman vermek için.

'Ama gerekli olan bu değildi! Sizin küçük "baba ve kız" biriminiz onu daha da mutsuz ediyordu. Kendini ne kadar yalnız hissettiğini göremiyor muydunuz?

"Onu da dahil etmeye çalıştık," diyor sefil bir şekilde. "İlgilenmedi. Sesi sakinleşiyor. "Yine de zaman zaman sizin için zor olduğunu tahmin edebiliyorum.

"Öyleydi. Kadının aniden yumuşayan tavrı karşısında şaşkına döner. *Neyin peşinde? için mi?*

'Sizin mali durumunuz için gösterdiği çabadan dolayı moraliniz bozulmuş olmalı. ilişkiler?'

"Bazen garip oluyordu ama buna alışmıştım.

"Ama mesele sadece mali durumunuz değildi, değil mi? Margaret ondan uzaklaştı. "Telefonunu da mı karıştırıyordu?

"Evet.

"Bu sana nasıl hissettirdi?

"Korkunç. Bana güvenmemesi için hiçbir şey yapmadım.'

'Bunun sizi kızdırmış olduğunu tahmin edebiliyorum. İfadenizden anladığım kadarıyla e-postalarınızdan ve postalarınızdan da kendisini sorumlu tutmuş?

"Evet. Paul, Margaret ile göz teması kuruyor. "Kendini çok içdiş edilmiş hissetmiş olmalısın?

"Bazen. Omuz silkiyor. "Ama barışı korumak istedim.

"Kendi hayatınızın kontrolünü elinizde tutmak için her şeyi yapacağınızı umuyorum. "Evet. Ama zamanla her şeyin düzeleceğini umuyordum.

'Ama yapmadılar, değil mi? İşler daha da kötüye gidiyordu. Kızınız üzerindeki etkisi konusunda endişeli olmalısınız.

"Michelle'i doktora götürmeyi denedim.

Margaret bunu kabul etmiyor, sadece devam ediyor. 'Ve sonra, bir aile tatili için zaman ayırma zahmetine giriyorsunuz. Ve bu da içki ve kıskanç davranışlarla mahvoluyor.

"Sadece iki gündür oradaydık.

"Hayal kırıklığına uğramış olmalısınız. "Biraz.

"Ve kızgın."

"Bazen.

"Orada sadece sen ve Emily olsaydınız, her şey farklı olurdu. Margaret'in sesi daha yumuşaktı. 'Ya da arkadaşlıklarından hoşlandığın ve aradığın insanlarla gitseydin. Bunu sen de biliyordun. Keşke karın da işin içinde olmasaydı.

"Bunu hiç düşünmemiştim. Hem de hiç.' *Ters psikoloji.*

"Üzerinizdeki baskıyı gören her erkek kendini kaybederdi.

'Kendimi kaybetmedim. Kolay olmadı.'

'Ama Paul, karın sana sürekli kızılıyordu. Hiçbir şeyi değiştirmek gücün yoktu. İçki içiyordu ve onu susturmak isterdin. Herkes isterdi. İnsanlar ancak bu kadarını kaldırabilir. Buna şaşmamalı-'

"Hayır!

'Hayır bir o diyerek sen planlı Herhangi bir şey. Belki de o oldu "Kendini savun... Sana nasıl davrandığını hepimiz duyduk!

"Onu ben öldürmedim! Bu kadın onun kafasını karıştırıyor.

"Bıçağın üzerinde parmak izleriniz vardı ve kadının kanı kıyafetlerinizin her yerindeydi, her yerdeki kırık camlardan ve kürek çekerken duyulduğunuz gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"Paul'ün giysilerindeki kanın," diye araya giriyor Simon, "olaydan sonra Michelle'i rahatlatması nedeniyle oluştuğu kanıtlandı. Bu konuda bir uzmandan bilgi aldık. Bu kışkırtıcı sorgulama tarzına itiraz ediyorum.

"Neredeyse bitirdim," diye karşılık veriyor Margaret. "Ve ben sadece gerçekleri bir araya getiriyorum.

"Karımı ben öldürmedim. Paul'ün gözlerinden sıcak yaşlar süzölüyor. "Başka sorum yok.

Kendini kontrol etmek için savaşırken tüm dikkatler Pavlus'un üzerindedir. Ayaklarına bakar ve her şeyin sona ermesini diler. Keşke masumiyetine tüm inancıyla karşı çıkabilseydi. Okuduğuna göre, hafıza travmayı genellikle un utur. Belki de olan budur.

"Öğle yemeğı için ara veriyoruz. Yargıç Lakin birkaç dakika sonra mahkemeye hitap eder. "Bu süre içinde ben, savunma ve iddia makamındaki meslektaşlarımla birlikte kapanış yorumlarımızı tamamlayacağız. Saat 14:00'te duruşmalara yeniden başladığımızda bunlar dinlenecektir. Jüriye daha sonra çekilme ve kararlarını değerlendirme fırsatı verilecektir.

"Herkes ayağı kalksın.

Herkes, kutulardaki jack-in-the-box koleksiyonu gibi ortaya çıkar.

FORTY-FIVE

Margaret konuşurken yakasını gevşetir. "Jürinin bayanları ve bayları. Kısa bir süre sonra bu davada karar vermeniz istenecek. Dinlediğiniz ifadeleri değerlendirirken, lütfen kendi adına tanıklık etme şansı olmayan Michelle Jackson'ı gözden kaçırmayın. Bir an için duraklar.

"İddia makamındaki tanıklar onun sesi gibi davrandılar. Sadık bir eş ve anne, yalnız da olsa, güvensizlikle boğuşan bir kadını dinledik. İş arkadaşı, aile içi istismar gibi görünen bir durumda yardımcı olamadığı için duyduğu pişmanlıktan söz ediyor. Margaret Monica'yı işaret ediyor.

"Bu durum, Michelle'in adına olay yerine gitmesi istenen polis ve çift arasındaki uzun tartışmalara kulak misafiri olmak zorunda kalan bir komşu tarafından da teyit edilmiştir.

"Jüri üyeleri, bugün Bay Jackson'ın karısını bekar bir erkeğin tartışmasız hayatını geri kazanmak için *önceden planlanmış* bir girişimde bulunarak öldürüp *öldürmediğine* karar vermek sizin sorumluluğunuzdur. Belki de işin içinde başka bir kadın vardı. Belki de yoktu. Durumun böyle olup olmadığını bilmiyoruz.

"Ya da ani bir öfke nöbetiyle öldürdüğüne karar verebilirsiniz. Margaret tekrar durakladı, bakışlarını jüri üyeleri üzerinde gezdirdi, ifadesi bu seçeneği savunduğunu gösteriyordu. "Elbette bir çift olarak muazzam bir baskı altındaydılar ve herkesin bir kırılma noktası vardır.

"Bununla birlikte, her iki tarafın da suçu olduğuna ve Bay Jackson'ın karısını *sorumluluğu azalmış* bir şekilde öldürdüğüne karar verebilirsiniz. Yargıç, size vereceği son talimatta bu konuda daha fazla yol gösterecektir.

"Son olarak, size bu davanın merkezinde yer alan başka bir faktörü hatırlatmak isterim. Savunmasız bir çocuk, kısacık yaşlarında hiçbir insanın tüm hayatı boyunca maruz kalmaması gereken olaylara katlanmak ve tanık olmak zorunda bırakıldı. Annesi elinden alınmış küçük bir kız. Kararınızı verirken, onun da adaleti hak ettiğini unutmayın.

Paul jüri üyelerinin bazı ifadelerini okumaya çalışır. Kimse bir şey ele vermiyor.

Margaret'in defterini kapatıp beklentiyle Simon'a bakmasını izler.

"Bayanlar ve baylar. Michelle Jackson'ın bugün kendini savunmak için burada olamamasının son derece trajik olduğunu kabul etmekle birlikte, yapmanız gereken seçim kocasının onu *nasıl* öldürdüğü değil, onun ellerinde mi yoksa kendi ellerinde mi öldüğüdür. Elleri havada paralel olarak vücudunun bir tarafından diğer tarafına doğru hareket ederek bu iki seçeneğin sözde kesinliğini tasvir ediyor.

Hadi Simon, Paul sessizce çağırıyor. *İşini yap*.

"Bu dava süresince, bazıları çiftin arkadaşları ya da aileleri olan, bazıları da evliliklerinin yıkıcı gücüne karşı mücadele ederken onlara çeşitli şekillerde yardımcı olmaya çalışan çok sayıda tanık dinledik. Ancak bir şey çok açık. Kendini taciz ettiği doğrulanmış olan Michelle Jackson, öldüğü sırada duygusal ve zihinsel olarak büyük bir acı içindeydi. İçkinin ve her zaman var olan terk edilme korkusunun etkisiyle, o anda uğruna yaşayacak hiçbir şeyi olmadığına inanıyordu.

Paul Jackson ailesi için çok çalışmış bir adamdır. Michelle'in tıbbi yardım alması için çaba göstermiş ve aşırı alkol alımı konusunda onu defalarca ikna etmiştir; aslında evde işleri sakinleştirmek için elinden geleni yapmıştır.

Son olarak, çift ve aile olarak kaliteli zaman geçirmek için onu her zamanki rutinden uzaklaştırmaya, tatile götürmeye çalıştı.

Görüşmelerinizde, bu yürek parçalayıcı durumu olduğu gibi görmenizi tavsiye ediyorum. Bir intihar. Genç bir hayatın korkunç bir kaybı.

"Bana göre Paul Jackson'ın tek hatası karısının ne kadar dibe battığını fark etmemiş olmasıydı.

'Kendisi de bir kurbandı. Duyduğunuz gibi, aile içi istismarın failleri sadece erkekler değildir. Bu vakada hem kendisi hem de kızı Michelle'in ellerinde acı çekiyordu. Umarım basın bu davaya gösterdiği ilgi, bu konunun profilini yükseltmeye hizmet eder. Ayrıca aynı sefaleti yaşayan diğer erkek mağdurları da seslerini duyurmaya ikna etmesini umuyorum.

"Hepinizin muhtemelen bildiği gibi aile içi istismarın pek çok türü vardır ve bana göre Paul Jackson bunların çoğuna bir dereceye kadar maruz kalmıştır; fiziksel, duygusal, sözlü, finansal ve cinsel.

"Bu önemli nokta ile sözlerime son vereceğim. Paul Jackson'a karşı adli delil eksikliği. Evet, DNA'sı suç mahallinin her yerindeydi ve evet, karısının kanı her yerindeydi. Bunlar açıklandı ve onun orada olduğu inkar edilemez. Eksik olan, karısına yönelik şiddet eylemini onun gerçekleştirdiğini doğrulayan adli kanıtlardır. Buna işaret eden tek kanıt ikinci dereceden. Gözlerini jüri üyelerinin her birinin üzerinde gezdirir. "Bu nedenle Paul Jackson'ı cinayet ya da kasıtsız adam öldürmeden suçlu bulmamanızı tavsiye ediyorum!

"İkinize de teşekkür ederim. Yargıç Lakin önce saate, sonra da notlarına bakar. "Jüri üyeleri," der birkaç dakika sonra. "Çekilmenizin ve bu davanın başından beri dinlediğiniz kanıtları değerlendirmenizin zamanı geldi.

"Paul Jackson'ın eşi Michelle Jackson'ı ölümcül şekilde bıçaklamaktan suçlu olup olmadığına makul şüphenin ötesinde oybirliğiyle karar vermeniz gerekecek.

"Paul Jackson'ın gerçekten de karısını ölümcül şekilde yaraladığına karar verirsiniz, o zaman saldırının hangi bağlamda başlatıldığına karar vermeniz gerekir. Not defterlerine hararetle bir şeyler karalayan jüri üyelerinin kendisine yetişmesi için bir an duraklıyor.

"Eylemi gerçekleştirmeden önce karısını öldürmeyi planladığını düşünebilirsiniz. Burada konuşması yavaşlar. "Bu karar ağır bir ceza gerektirecektir ve bu nedenle hafife alınmamalıdır. Sanığı cinayetten suçlu bulursunuz.

Paul bu ihtimal karşısında içine kapanır. Hayal etmesi bile çok korkunçtur. Yine de zihninin içinde yankılanan 'suçlu' kelimesini duyabilmektedir. Zorlukla kabul etse de, kendini bu sonuca çoktan hazırlamıştır. Kafası bulanıktır ve gözlerinden birinin arkasında bir ağrı vardır.

"Karısını ölümcül bir şekilde bıçakladığına karar verebilirsiniz, ancak bu eylem önceden tasarlanmış bir eylem değildir. Tekrar duraklar. "Buradan şu sonuca varabilirsiniz

Savcılık, Paul Jackson'ın umutsuz ve mutsuz bir evlilik içinde tahammül sınırlarına ulaştığını ve bir öfke nöbeti içinde karısına saldırdığını ileri sürmüştür. Eğer bu karara varırsanız, onu kasıtlı adam öldürmekten suçlu bulacaksınız. Bu, ciddi olmakla birlikte, yukarıda bahsedilen cinayet iddianamesinden daha az ceza gerektirir. Yargıç birkaç dakika için tekrar durur. Paul panik atak tehdidiyle karşı karşıya kalır.

"Ya da Paul Jackson'ı kasıtsız adam öldürmekten suçlu bulabilirsiniz. Sanığın zihinsel olarak kontrolden çıktığı ve eylemlerinin sonuçlarını fark edemediği görüşüne katılmanız gerekir. İçinde bulunduğu iddia edilen gerginliği duyduk. Yargılandığı eylemi gerçekleştirecek kadar zihinsel fonksiyonlarının bozulup bozulmadığına karar vermelisiniz.

Paul yumruklarını kucagında sıkarak, tırnakları avuçlarına batarken, yargıcın jüriyi bu karara doğru yönlendirmeye çalıştığından endişelenir.

"Diğer seçeneğiniz ise sanığın suçsuz olduğuna karar vermektir. Bu da kolaylıkla verilebilecek bir karar değildir. Genç bir annenin öldüğünü unutmamalısınız. Eğer hukuka aykırı bir şekilde öldürülmüşse, onun ve kızının adalete kavuşmasını sağlamak sizin görevinizdir. Paul Jackson'ı işbirliği içinde suçsuz bulursanız, Michelle Jackson'ın, savunmanın iddia ettiği gibi, isteyerek ya da istemeyerek kendini öldürdüğüne inanmanız gerekecektir.

"Daha önce cerrah Bay Falen'den de duyduğumuz üzere, ölüm bıçağın göğüste yol açtığı kesiklerden kaynaklanmıştır. Ölüm sebebini biliyoruz. Olayın yakınında başka kimse olmadığı gibi görgü tanığı da yoktu, bu nedenle adli tabip kesin olmayan bir karara varmak zorunda kaldı. Savunma avukatından da duyduğumuz üzere, Paul Jackson'a karşı adli kanıt eksikliğimiz de var. Elinizdeki adli tıp raporuna göre, Paul Jackson'ın cinayet silahı üzerindeki parmak izleri ve giysilerinin karısının kanıyla kaplı olduğu görülüyor, ancak bıçağı yemek doğramak için kullandığı ve kan lekesinin yaralı karısını teselli ederken oluştuğu kabul ediliyor.

"Bu durumu bir sonuca bağlamak sizin göreviniz. Farkında olduğunuzdan emin olduğum üzere, her biriniz önemli bir role sahipsiniz. Her bir seçeneği enine boyuna tartışmalı ve müzakereleriniz için ihtiyaç duyduğunuz kadar zaman ayırmalısınız.

"Son olarak, dört seçeneği tekrarlayacağım: cinayet iddianamesi, kasıtlı adam öldürme iddianamesi, kasıtsız adam öldürme iddianamesi veya hiçbir iddianameden suçlu bulunmama.

İşte bu kadar. Dört seçenek. Paul'un boğucu odadan biraz uzaklaşmaya ihtiyacı var. Nefes darlığı yerini giderek artan bir rahatsızlığa bıraktı.

"Kararınızla birlikte döndüğünüzde içinizden biri kendini sözcü olarak öne sürmek ister mi?

Üyeler birbirlerine bakar, sonra bir ya da iki kol tereddütle havaya kalkmaya başlar.

Kolunu kaldırmamış olan Helen Wentworth'u işaret ederek, "Sen," der. Zaten küçücük olan bedeni bu bakışlar altında büzüştü. 'Şimdi sizden çekilmenizi ve bu konudaki kararınızı düşünmenizi isteyeceğim. Bu dava hakkında jüri dışında kimseyle konuşmayacaksınız.

İtaatkâr bir şekilde odadan çıkarlar. Hayatı kelimenin tam anlamıyla onların ellerinde. Yargıç perdeli bir çıkıştan kaybolurken mahkeme ayakta durmaktadır. David, zayıf bir şekilde gülümseyen Paul'e başparmağıyla işaret eder. Jüri çok kısa bir süre içinde bir karara varmazsa, geri dönen cezaevi aracının kalkışını beklemek üzere onu yeraltı hücresine götürmeye hazır olan görevliler yaklaşmaktadır. Paul artık umut etmekten başka bir şey yapamaz.

FORTY-SIX

Paul'un eşyaları, hücresinde elma çiğnerken ayaklarının dibinde iki şeffaf polietilen Majestelerinin cezaevi çantasında duruyor. Serbest bırakılma ihtimaline karşı her gün onunla birlikte mahkemeye gidip geliyorlar. Bunu yaparak kaderi kışkırtmadığını umuyor. Bunların hiçbirini saklayacak gibi değil, hepsi çöpe atılacak. Hapishanenin pis kokusuyla lekelenmiş. Dezenfektan, rutubet ve umutsuzluk. Beraat ederse bunları bir daha görmek istemesine imkân yok. Bu ihtimali hayal etmeye bile cesaret edemiyor. Son kez olması için dua ettiği hücrenin çorak duvarlarına bakar. Hiç resim asmadığı için yatağının etrafındaki alan bulduğu kadar sade. Bunu kişiselleştirmek içinde bulunduğu koşulları kabullenmek anlamına gelirdi.

"Senin için her sabah köstebek günü gibi olmalı. Stephen tuvaletten çıkarken ona sırtıyor. "Parmaklarımı senin için çapraz tutacağım dostum.

Teşekkür ederim. Umarım bugün geri dönmem, ama gerçekten bir şey olması için hafta sonunun geçmesi gerekecek.

"Sen iyi bir adamsın. Stephen bir elma aldı. 'Burada olmamalısın. Benim gibi değil. Ne yaptığıma bir bak...'

'Herkes hata yapabilir. Sen yaptıkların değilsin. Herkes bir an-'

"Hadi Jackson, ağlamaklı vedalar için zaman yok. Paul başını kaldırdığında Memur Smith'in kapıda anahtarlarını şingırdattığını görür. "Van bekliyor.

"Tutuklandığımda üzerimden alınan eşyalarım ne olacak?" diye soruyor mahkemeye sevk işlemlerini yürüten memura. "Eğer serbest bırakılırsam, anahtarlarıma ve cüzdanıma ihtiyacım olacak.

'Tutuklandığın kişisel eşyalar mahkeme minibüsünde bir ileri bir geri gidiyor Jackson. Serbest bırakılırsan sana verilecekler.

Paul çıkış kaydını yaptırmak için parmak izi tarayıcısına doğru yürür.

Minibüs otoyolda ilerlerken Paul, bunun hapsedilmiş bir adam olarak son yolculuğu olabileceğine inanmaya cesaret eder. *Eğer en kötüsü olursa, temyiz için güçlü bir davan olacak.* John'un sözleri kafasında yankılanır. Bütün gece bunu yaptılar. Paul, John'un onu en kötü ihtimallere hazırlamaya çalıştığını biliyordu. Buna dayanamazdı. Geri dönmek zorunda kalırsa çıldıracaktı. Yeterince cezalandırıldı. Ne için, hâlâ emin olamıyor.

"Dün gece hiç uyuyabildin mi? Hücre kapısı arkasından çınlarken John sırtıyor. "Uyuyamadım.

"Çok değil," diye gülümsemeye çalışıyor Paul. "Dürüst olmak gerekirse altıma sıcıyorum. "Herkes senin için burada, biliyorsun. Yanındaki levhaya oturur

Paul. 'Ama tabii ki her şey jüriye bağlı. Şahsen ben bizim davamızın savcılığınkinden çok daha güçlü olduğunu düşünüyorum; Simon da öyle. Bence beraat etmenizi sağlayacak olan şey somut adli delillerin olmaması. Simon'ın ve hatta yargıcın da söylediği gibi, tüm kanıtlar ikinci dereceden. Ama sizin de bildiğiniz gibi, bu işler her iki tarafa da gidebilir. Ve hepsi aynı fikirde olmalı.'

"Ya düşünmezlerse? Ya sadece yedi ya da sekiz tanesi benim yapmadığımı düşünüyorsa?

'Sonra karar vermek için hakime geri döner. Çoğunluğa uyabilir ya da savcılık yeniden yargılama talebinde bulunabilir'.

"Hayır! Bütün bunları tekrar yaşayamam.

John Paul'un omzunu sıvazlar. "İşin o noktaya gelmeyeceğinden eminim. Ayağa kalkar ve hücrenin kapısını çalar. "Ben yukarı çıkıyorum, jürinin yeniden toplanıp toplanmadığını görmek istiyorum. Umarım bizi daha fazla oyalamazlar.

Paul, jüri kürsüsüne doğru ilerleyen jüri üyelerinin yüzlerinden kaderini tahmin etmeye çalışır. Bir ya da ikisi ona dostça bakar.

belki de - öyle *mi*? Emin olamıyor. Bir ya da iki kaş çatma var. Bağırsakları çimento mikseri gibi çalkalanıyor. Rıhtımda kusarsa bu iyi bir şey olacak. "Biraz su alabilir miyim?" diyor rıhtım görevlisine, ılık havayı içine çekerken.

Suçlu bulunursa, üstesinden gelebileceğine kendini ne kadar inandırmaya çalışsa da, bunu başarabileceğinden emin değildir. Baş dönmesi onu ele geçirir. Panik atak gibi bir şey yapar ve burnundan nefes alıp ağzından vererek kendini sabitlemeye çalışır; burnundan nefes alıp ağzından verir; bu da ona tekrar Michelle'i hatırlatır. O neden normal olamamıştı? Neden her şey böyle olmak zorundaydı? Parmakları kirli sandalyesinin kenarlarını kavırıyor, lekelerden bazılarının ne olabileceği konusunda spekülasyon yapmak istemiyor. Ayağa kalkmasının istenmeyeceğini umuyor. Böyle hissederken olmaz.

"Jüri üyeleri, oybirliğiyle karar verdiğiniz bir karara vardınız mı? Yargıç Lakin sözcüye hitap ediyor.

"Sayın Yargıç, bunu yapamadık. Ufak tefek kadın ayağa kalkar ve gergin bir şekilde odaya bakar.

Bir şok iniltisi dalga dalga yayılır. Paul'ü saran gerginlik bir su deliğinden aşağıya kayar gibi akıp gider. Bu, bazılarının onun suçlu olduğuna inandığı anlamına gelir. Her iki tarafın oranının ne olduğunu bilmek ister.

"Size daha fazla süre veririm, bu süreyi oybirliğiyle bir karara varmak için kullanma olasılığınız var mı?

'Sanırım öyle,' diye yanıtlıyor. 'Sanırım bir ya da iki saate daha ihtiyacımız var.

Paul'ün göğsünün içinde karanlık bir his vardır. Hapishaneye geri gönderilecek. Onu tekrar gördüğünde Emily büyümüş olacak. Oraya asla adımını atmayacak.

"Bu durumda," diye devam ediyor Yargıç Lakin, "sizden odanıza dönmenizi ve çoğunluk kararına ulaşmaya çalışmanızı isteyeceğim. Buna ulaşmak için herhangi bir soru sormanız gerekirse, istediğiniz zaman mahkemenin açılmasını talep edebilirsiniz. Elbette mahkeme protokolüne uymaya devam edecek ve davayı grubunuzun dışında tartışmayacaksınız.

FORTY-SEVEN

SUSAN

Susan'ın yalnız kalmaya ihtiyacı var. Karar ne olursa olsun, orada olmaya dayanamaz.

Haftada en az bir kez mezarına gider. Hayatta Michelle için yeterince şey yapmadığını biliyor. Yaptığı hatalar için sürekli kendini azarlıyor, özellikle de bir tanesi için ve sonsuza kadar bu suçluluk duygusuyla yaşamak zorunda kalacağını biliyor.

Olay gecesi Michelle telefonda hıçkırarak ağlamış ve annesine kaldıkları yere kadar arabayla gitmesi için yalvarmıştı.

"Lütfen anne," diye ağlamıştı. 'Sana ihtiyacım var. Başımı dik tutuyorsun. "Şarap içmemek aklını başına getirir, canım.

'Neden hep beni yargılamak zorundasın? Neden benim için burada olamıyorsun?" "Çünkü sen oradasın ve ben yaklaşık üç saat araba kullanmayacağım.

sen ve kocan arasında hakemlik yapmak için. Kendiniz çözün.' 'O beni sevmiyor anne. Sen de sevmiyorsun.

Susan bir an için bir sonraki cümleyi söyleyip söyleyemeyeceğinden emin olamadı. Sonra bunun söylenmesi gerektiğine karar verdi.

'Sürekli sarhoş olursanız ve her şey için onu suçlarsanız sizi sevmez. Kafalarınızı birbirine vurun - Emily'yi ilk sıraya koymaya başlayın.

"Sanki beni ilk sıraya koyuyormuşsun gibi! Sonra da aramayı sonlandırdı. Bir zamanlar, cep telefonu çağından önce, telefonu kapatırdı.

Zaman zaman, Michelle bitmek bilmeyen endişeleri ve depresyonuyla onu sinirlendiriyordu. Kendini asla toparlayamıyor ve hep başkalarını suçluyordu. Ama kızının ihtiyacı olan tek şey bir kulak vermekken onu görmezden geldiği zamanlar da olmuştu. Susan onu kısa kesmiş ya da bazen telefona bile cevap vermemişti. Şimdi en azından Michelle'le oturup ona arkadaşlık edebilirdi. Ayrıca mezarının bakımlı ve renkli kalmasını sağlamak.

Bugün, pembe karanfiller getirdi. En azından birkaç hafta boyunca mezarını aydınlatacak ve neşelendirecek uzun ömürlü çiçekler. Michelle çiçekleri her zaman çok sevmişti. Susan onu geri getirebilseydi ve olan her şeyi geri alabilseydi, hayatının geri kalanı boyunca ona her gün bir demet çiçek alırdı.

Variş noktasına ulaştığında kısa bir süre durur ve granit çakıl taşlarının üzerinde çiçekçinin ambalajında duran birkaç ağır taşla birlikte esintiye karşı sağlam duran solmakta olan lale ve zambaklardan oluşan devasa buketi fark eder. Bunlar Michelle'in en sevdiği çiçeklerdi. Düğün buketinde onları taşımıştı. Susan bir adım attıktan sonra kartı okumak için öne eğildi, kartta sadece 'Üzgünüm' yazıyordu.

Yüzünden aşağı süzülen gözyaşlarını öfkeyle siliyor. Kim üzgün? Neden isimlerini yazmamışlar? Neden üzgünler?

Bu hafta mahkemede duydukları, Michelle ve Paul'ün hayatındaki pek çok insanın onların sorunlarını bildiğini fark etmesini sağladı. Hepsi, tıpkı onun yaptığı gibi, olayların dışında kalmak isteyerek geri çekilmişlerdi. Ancak, olayların bu kadar korkunç olduğundan şüphelenmemişti. *Zavallı Emily*. Susan Michelle'e gerektiği kadar sık yardım edememişti ama artık torununun yanında olabileceği kesindi. Bu konuda konuşmaya hazır olduğunda, Susan bu kez her zaman dinlemeye hazır olacaktır. Bunu hepsine borçlu.

"Hadi tatlım. Arabaya yaklaşırlar. 'Acele etmezsek yüzme dersine geç kalacağız. Emily'nin kısılmış yüzüne ve kara gözlerine bakıyor, milyonuncu kez ışıltısının geri gelmesini diliyor. "Bugün okul nasıldı?"

Sessizlik.

'Emniyet kemerinizi bağladınız mı? Ne öğrendiniz?'

Sessizliği Susan'ın kalbini kırıyor. Emily hâlâ konuşmuyor. Sanki kendi küçük dünyasında yaşıyor ve anladığı kadarıyla çocuk psikoloğu da herhangi bir ilerleme kaydetmiyor. Şu anki çalışma

Ama Emily'nin çizmek istediği tek şey ev resimleri. Belki bu bir şey ifade ediyordur? Belki de değildir.

"Ben şurada oturup seni izleyeceğim Emily. Torununu soyunma kabinine götürürken elini sıkıyor. "Sonra da Jumping Jacks'te çayımızı içeceğiz. Ne dersin?

Sessizlik.

OceanofPDF.com

FORTY-EIGHT

Paul için işkence gibi bir gün oldu. Son iki saat en kötüsüydü. Boğazı yanıyor ve hücrede hasta olduğu zamanki safranın tadını alabiliyor. Onu suçlu bulurlarsa devam edemeyeceğine karar verdi. Kendini içeri atmanın bir yolunu bulacaktır. Doğru düzgün düşünemediği bir noktadadır.

Yargıç, "Jüri şimdi çoğunluğun hemfikir olduğu bir karara vardı mı?" diye sorar.

"Sayın Yargıç, bulduk. Sesi, yargıcın emredici gürültüsüyle karşılaştırıldığında küçük geliyor. Paul için her şey birden ağır çekime girmiştir. İşte bu kadar.

'Jürinin en az on üyesinin hemfikir olduğu bir karar mı? Lütfen evet ya da hayır olarak cevaplayın.

"Evet, var.

Güzel. O halde her bir iddianameyi okuyacağım ve sizden suçlu ya da suçsuz şeklinde cevap vermenizi istiyorum. Anladınız mı?"

"Evet, Sayın Yargıç.

"Cinayet suçlamasıyla ilgili olarak, sanık Paul Jackson'ı suçlu mu yoksa suçsuz mu buluyorsunuz?

Başını ellerinin arasına gömdü. Genelde dindar bir adam değildir ama o anda dua eder. Bir an için tekrar hasta olabileceğini düşünür.

Sözcü tereddüt ediyor. Sanki dinleyicileri üzerindeki anlık gücünün tadını çıkarıyor gibidir. Muhtemelen daha önce hiç bu kadar dikkat çekmemiştir. Sonunda "Suçlu değil," der. Halk salonunda küçük bir heyecan dalgası yükselir. Paul kutlama için havayı yumruklamak ister. En azından bir anlığına. Cinayet işlemedi ama henüz aklanmadı.

"Kasıtsız adam öldürme suçlamasına," diye bağıyor Yargıç Lakin'in sesi yine. "Sanık Paul Jackson'ı suçlu mu yoksa suçsuz mu buluyorsunuz?"

Hâlâ düşebilir. O kadar uzun süre değil ama yine de ağır bir darbe alacağını biliyor. Emily'nin büyümesini özleyecek. O...

"Suçlu değil.

Paul başını dikleştirir. Bu kez halk salonundan bir uğultu yükselir.

Birkaç dakika geçer. Yargıç Lakin boğazını temizleyene kadar sonsuza kadar sürer. 'Paul Jackson,' doğrudan ona bakıyor, gözleriyle buluşuyor, 'tüm suçlamalardan suçsuz bulundunuz. Bu mahkemeyi terk etmekte özgürsünüz.

Paul titreyen bedenini koltuktan kaldırır. Sersemlemişti. Artık özgürdür! Her şey bitmiştir! Onu beraat ettirdiler! Tüm bu korkunç kabus sona erdi! "Nereye gideceğim?" diye sorar rıhtım görevlisine.

"İstersen şu taraftan gidebilirsin. John'un duruşma boyunca sık sık inip çıktığı basamakları işaret eder.

Odanın ortasında kucaklaşmalar ve el sıkışmalarla karşılandı. Serbest bırakıldığı için kendinden geçmiş olsa da beraat etmesi buruk bir sevinç yaratır. Hiçbir şey yapılanları geri alamaz.

Mahkeme çıkışına yaklaşırlarken John, "Dikkatli olun," diyor. 'Sokakta bekleyen bir sürü muhabir olacak. Bir açıklama yapmamız gerekecek. Bununla ben ilgileneceğim.

Tutuklanmasından bu yana ilk kez anahtarları, cep telefonu ve cüzdanını geri alan Paul artık *geçerli* bir kişidir. "Acıktım," diyor iki yanında duran Jacqui ve Alana'ya. Alana onunla kollarını birleştirmiş, bu da rahatsız edici. 'Aylardır ilk kez bir atı yiyebilirim. Bu güzel bir duygu. Hızlıca bir şeyler yiyeceğim, sonra da Emily'nin yanına gitmeliyim.

Jacqui, "İyi bir yemeğe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun," diye gözlemledi. 'Bu ifadeyi vereceğiz ve sonra özel bir yere gideceğiz.

"Yağlı bir kaşık son yemek deneyimlerime göre daha iyi olurdu! Hapishane servisini ve onun kurcalanmış yemeklerini düşünüyor.

tiksintiyle teklif ediyor. Bir an için tekrar midesi bulanır. O yerin anılarını silebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekecek.

Alana döner kapıdan çıkışa hazırlanmak için kolunu bırakır. Adam memnun. Alana'nın kolunu tutuşunda sahiplenici bir şeyler var. Dikkati mahkeme kapısının dışında kamp kurmuş muhabir denizine kayar. Paul paniğe kapılır. "Dışarıda yaklaşık elli kişi olmalı! Arnavut kaldırımlı sokak boyunca yayılırlar ve dışarı çıktıklarında onu John'dan ayıran bir dalga gibi kabarırlar. Tekrar içeri girme dürtüsüyle boğuşur.

"Nasıl hissediyorsun Paul? Bir kadın ona doğru bir mikrofon tutuyor.

E t r a f ı n d a flaşlar patlarken o da 'Çok teşekkürler' diye bağıyor, onu şaşırtıyor. Televizyonda izleyeceği bir şey gibi.

"Haksız yere hapse atıldığınız için dava açmayı düşünüyor musunuz?" diye bağıyor bir başkası.

"İçerideki hayat senin için nasıldı?" diye bağıyor bir adam tam önünde.

"Kızın nerede? Şimdi ona mı gidiyorsun?" 'Karının kendini öldürdüğünü mü düşünüyorsun?

"Eğer onu sen öldürmediysen, kim öldürdü?

Paul, John'un bir kameramanla sohbet ettiği yere bakar. John onu işaret edince Paul itaatkâr bir şekilde oraya doğru ilerler.

"Şu BBC muhabirine birkaç şey söyleyeceğim. John onu yanına çekmek için kolundan tuttu. 'Sen yanımda kal, böylece birkaç fotoğraf çekebilirler, sonra da gideriz. Merak etme. Bütün konuşmayı ben yapacağım. İstediklerini aldıktan sonra seni rahat bırakacaklar.

"Tamam. Teşekkürler. Hiçbir fikrim yok.' Kamera flaşlarından dolayı görüşünü bulanıklaştıran milyonlarca ışıklı nokta var. Kendi başına tutarlı ve haber değeri taşıyan bir açıklama yapmasının imkanı yok, bu nedenle John'a minnettar.

"Müvekkilim Paul Jackson travmatik bir deneyim yaşadı. John, bir dizi tüylü mikrofona hitap etmeye başlarken, hareketliliğin üzerine bir anlık sessizlik çöktü. 'Değişken bir ilişkinin kurbanı oldu, sonra da bu ilişkinin kötü adamı olarak gösterildi.

"Duygusal, zihinsel ve mali açıdan tüm tahammül sınırlarını zorladı. Daha sonra da haksız yere üç ay hapis yatmış olması korkunçtur. Jürinin bulguları, adli tıp mahkemesinin daha önce verdiği kararlar örtüşmektedir. Ölümün nasıl gerçekleştiğine dair bir sonuca varılamamıştır.

Michelle Jackson öldü. Müvekkilime karşı doğrudan tanık ve somut adli delil bulunmadığından, ölüm nedeni kesin olarak belirlenememiştir.

'Belki Paul'ün hikayesinden iyi bir şeyler çıkabilir. Umarım onun beraati bu tür davalarda emsal teşkil eder. Belki de daha fazla erkeği benzer durumlarla karşılaştıklarında seslerini yükseltmeye teşvik eder. Halihazırda bu ülkedeki sistem çoğunlukla kadınları aile içi istismar riski altında kabul ediyor; bu sistem müvekkilimi hayal kırıklığına uğrattı.

'Hayatlarını yeniden inşa etmek için kızını eve getirmeye odaklanırken yalnız bırakılmaya ihtiyacı var. Umarım medya ona eşinin yasını düzgün bir şekilde tutması için biraz zaman ve alan tanır. Şu anda söylemek istediğimiz tek şey bu.

Yanıp sönen ampullerden uzaklaşırlar. Paul uzun zamandır ilk kez adımlarında bir hareketlilik hisseder. O yeri bir daha görmek zorunda değildir. Her şeyi geride bırakabilir.

OceanofPDF.com

FORTY-NINE

ALANA

Alana telefonun diğerk ucunda Lee'nin öfkeden buruşmuş yüzünü hayal eder. "Beraat etti," diyor ona. 'Biz bardayız. Neden gelmiyorsun? İlgilenmemen ve onun için iyi dileklerde bulunmaman kötü görünüyor.

"Hayır, iyisin teşekkürler," diye tersliyor Lee. "Havamda değilim. "Neden havanda değilsin?

"Kutlama yapmak için bir nedeniniz olduğunu pek sanmıyorum. Lee'nin sesinden alaycılık sızıyor.

Kimsenin dinlemediğini kontrol etmek için yukarı bakar. Lee. Bitti artık. Bırak artık.'

"Evet, belki senin için.

"Lee. Tanrı aşkına...' Sonra bağlantısız bir hatla konuştuğunu fark eder. Bir an Jacqui'yle konuşurken dikkati dağılmış bir şekilde ona bakan Paul'e gülümser.

"Her şey yolunda mı?

"Her zamanki gibi. Paul'ün artık özgür ve bekâr olduğunu hatırlayarak onun yanındaki sandalyeye kayar. Bu onu neşelendirir. "Biran nasıl?

"Harika. Yine de daha fazla içmesem iyi olur! Gülerek bardağını masanın üzerine koyar. "Bu şeylere alışık değilim, değil mi? Hadi biraz yemek sipariş edelim, sonra da Susan'ın yanına gitmeliyim.

"Ne düşünüyorsun? Yemek siparişinin gelmesini beklerken Alana, Paul'ün boşluğa baktığını fark eder. Onun da kendisiyle aynı şeyi düşündüğünü ummaktadır.

"Kendimi garip hissediyorum. Sesi çatlıyor. "Ben burada biranın tadını çıkarıyorum ve yemek için sabırsızlanıyorum ve o, şey... toprakta çürüyor.

"Biliyorum. Alana onun koluna dokunuyor, parmak uçlarının altındaki gergin pazusunun yakınlığının tadını çıkarıyor. 'Ama yeterince cezalandırıldın. Kendine daha fazla eziyet edemezsin.

"Ama başka kimse cezalandırılmıyor, değil mi? Nick araya giriyor. "Sadece Michelle'in bunu kendi kendine yaptığı varsayımı var. John'a döner. "Bu başka kimseyi aramayacakları anlamına mı geliyor?

"Ben öyle düşünmezdim. John bir an için şaşkın görünüyor. "Sanırım hiçbir zaman intihar olduğunu doğrulayacak kesin bir kanıt olmayacak ama muhtemelen hep bu ima edilecek.

Jacqui telefonunu kaldırarak, "Yerel haberlere çıktı bile," diye haykırıyor. "Bu ilgiye inanamıyorum.

John, "Bu aile içi istismar unsurundan kaynaklanıyor," diyor. "Gazetelerde kadın mağdurlar hakkında çok şey var. Elindeki menüyü yere bırakıyor. 'Bunun tam tersi olduğunu duymuyorsunuz. Ben memnunum. Dikkat çekmeye başlamasından yani. Başkalarının da önünü açacaktır. Eğer bundan iyi bir şey çıkarsa. Bir kişiye yardım edebilirse. Son noktayı koyarken elini masaya vuruyor. "Kadın ya da erkek hiç kimse utanç içinde, kapalı kapılar ardında saklanmamalı.

"Başından beri ben de tam olarak bunu söylüyordum. Alana sonuçtan duyduğu sevinci gizleyemez. "Geri döndüğüne sevindim Paul. Oraya hiç girmemeliydin.

"Bunu bitirdiğimde Emily'yi görmem gerek.

Alana şarap bardağını Paul'un birasının yanına koyar. 'Ben de seninle geleceğim. Nasıl olduğunu görmek iyi olur.

"Sakıncası yoksa," Alana onun muhtemelen söyleyeceği şeyle sönüyor, "David'in beni götürmesini ve onu tek başıma görmeyi tercih ederim. Aylar oldu. Sanırım biraz açıklama yapmam gerekecek. En azından bu gece kendi yatağında olacak. Ondan bahsederken yüzü aydınlanıyor.

Alana bunun bir parçası olmayı çok isterdi. Ve eve dönme düşüncesinden hiç hoşlanmıyor. *Her şey devam edecek*, diye düşünüyor kendi kendine.

FIFTY

Emily en az bir santim büyümüş. Saçları atkuyruğu şeklinde ve dişlerinde iki boşluk var. Paul bunu özledi. Erkeklerin onları öptüğü alayını özledi. Diş perisi gibi davranmayı özledi. Gerçi daha bir sürü dişi olacak.

"Merhaba yavrum. Kollarını uzatıyor.

Hareket etmiyor. *Paw Patrol* ya da her neyse ona yapışmış oturuyor.

"Bir daha asla hiçbir yere gitmeyeceğim. Gözlerini kırıştırtarak ona bakıyor. "Seni gördüğüm için ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin!

Paul mutfaktan bir inilti duydu. "Carla! Susan ipini bırakır ve köpeği ona doğru fırlar. 'Beni kesinlikle hatırlıyor! Beni unutmadın, değil mi kızım? Carla etraflarında daireler çizerek koşuyor, belli aralıklarla Paul'ün üzerine atlayıp onu kokluyor ve yalıyor.

"Tamam. Hadi bunları arabaya götürelim.' Çömeldiği yerden kalktı. "Eve gidiyoruz. Bizimle gelmek ister misin Susan? Emily'nin yerleşmesine yardım eder misin?"

'Hayır. İkinizi yalnız bırakacağım. Sabah sizi ararım.'

Emily dönüş yolu boyunca pencereden dışarı bakar. Paul arkada onunla birlikte oturuyor, ona okul hakkında sorular soruyor ama Emily cevap vermiyor. Sanki söylenenleri duymuyormuş gibi boş bir bakışı vardır. Bagaja sıkışmış olan Carla heyecandan çılgına dönmüştür.

"Sence her şey bitti mi? David sürücü koltuğundan soruyor.

"Umarım öyledir. Neden olmasın ki? Paul öne doğru eğilir ve sesini alçaltır.

"Sadece başka kimseyi tutuklamadılar. Hala aramaya devam edecekler mi?" 'John öyle düşünmüyor. Bence varsayımlarda bulunmaktan memnunar.

Konuyu değıştirelim, olur mu?" Paul bitkin düşmüştür. Eve doğru son birkaç dönemece yaklaştıklarında bu durum yerini endişeye bırakır. Mahalle akşam sessizliğinde ve karanlıktadır. Michelle'le evlendikleri köy kilisesinin önünden geçerler; Emily'nin Brownies'e gittiği kulübe, Emily'nin okulu, sonra çok geçmeden Bracken Bank'a saparlar.

"İçeri gelmemi ister misin? David arabayı evin önüne çeker.

"Hayır. Ben iyiyim. Önce kendi emniyet kemerini, sonra da Emily'ninkini açar. "Sanırım bunu kendi başımıza yapmamız gerekiyor. Paul arka koltukta öne doğru eğilmiş, Michelle'le birlikte özlemini çektikleri, masum görünümlü, yarı müstakil evin dış cephesini inceliyordu. Tekliflerinin kabul edilmesinin ardından emlakçıdan çıktıkları caddede nasıl seke seke ilerlediklerini hatırlıyor.

Bu hatıra bile kutlama gecelerinin daha sonra mahvolmasıyla lekelenir. Anılarını silkeleyip atmaya çalışır, onlara dayanamaz. "Yarın seni ararım.

Paul bahçe yolunda ilerliyor. Emily arkasından geliyor. Yabani otları, kır çiçeklerini ve büyümüş bitkileri fark eder, sonra Bayan Fawcett'in gözleri sırtına dikilince arkasını dönmek zorunda kalır. İçinden gelen muzip bir dürtü ona el sallamasına neden olur.

Evine döndüğünde tüm pencerelerin perdeli olduğunu fark eder; meraklı gözleri dışarıda tutarken acı dolu anıları da içeride sabit tutmaktadır. Kapının kilidini açtığı anda anılar hızlı bir tren gibi üzerine gelir.

"İyi misin tatlım?" diye soruyor Emily'ye. 'Salondaki televizyonu açmak ister misin - üst kattaki ufaklık hala orada olmalı. Sana içecek bir şeyler getireyim. Gerçi su olması gerekebilir. Alışverişe gitmemiz gerekecek.

Salon kapısına doğru yürür. Carla, Paul'ün yanından ayrılmıyor.

Post yığnını toplayarak merdivenlerin dibindeki kalın yeşil halıya gömülür ve eski hayatından kalan kokuyu içine çeker.

Kardeşinin tüm koridorları düzeltmek için organize etmiş olması gereken yeni sıvanmış boyaya ve bir zamanlar mutlu resimlerin asılı olduğu duvarlardaki esneyen boşluklara dikkat ediyor. Bakışları koridordaki masanın üzerinde özenle istiflenmiş posta yığnına takılır. Bayan Michelle Jackson. Bir maaş bordrosu. Bay ve Bayan Jackson. Bir banka ekstresi. Sonra bir kart, sadece ona hitaben yazılmış. *En derin sempatilerimle.*

Titrek elleriyle kartı kavırıyor, gözyaşları görüşünü bulanıklaştırıyor. Emily görmeden önce göz kapaklarını sıkarak kapatır. Postayla daha sonra ilgilenecektir.

Şarap, deri ve prize takılı oda spreyinin kokusu son derece tanıdaktır. Merdivenlerde yükseldikçe Michelle'in parfümünü hissediyor. Ezici bir şekilde ev kokusu; dayanılmaz bir şekilde. Odalara girip çıkıyor. Her şey tuhaf ama tanıdaktır. Kareli nevresimli yatakları, Michelle'in tatile gitmek için toplandığı zamanlardan kalma, halıyı kirleten giysiler, Michelle'in saç fırçasına dolanmış saçlar.

Banyo küvetinde sabun izi kalmış. Michelle, onlar gitmeden önceki sabah burada banyo yapan son kişiydi. Küvetin yanında duran kupasında "Annemi Seviyorum!" yazıyor. Kahve kalıntıları katılaşmış ve tabanını küf kaplamış. Fincanları üst katta bıraktığı ve banyoyu durulamadığı için sürekli ona söylenirdi.

Seni benmerkezci aptal! Hep kendini düşünüyorsun! Ya ben ne olacağım? Dehşet içinde etrafına bakınır, onun sesini duyduğunu hayal eder. Sonra onun ağlama sesini.

Emily. Carla. Gel hadi. Biraz dışarı çıkalım.'

Anahtarlarını kapıp evden çıkarken ve arkalarından kapıyı kilitlerken onlar da ortaya çıkar ve itaatkâr bir şekilde onu takip ederler. Neyse ki David arabasını tatil parkından geri getirmiştir, böylece o yerle tekrar karşılaşmasına gerek kalmaz. Mucizevi bir şekilde Ford Focus ilk tıklamayla çalışır, o da kaloriferi açar. Araba kullanılmamış ve içinde yaşanmamış gibi kokmaktadır. Michelle'in parfümünden bir parça yayar. O her yerdedir, varlığının her köşesinde. Cebinden telefonunu çıkarır.

David. Bu gece sende kalmamızın bir sakıncası var mı? Evde kalmaya dayanamıyorum.'

Arabayı çıkmaz sokakta geri döndürdü. 'David Amca'da kalacağız. Sadece bu gece için.

Emily pencereden dışarı bakıyor.

'Emily'de alışveriş yapmıyoruz. Yarın geri döneceğiz. Söz veriyorum. Kızının cevap vermemesi onu hayal kırıklığına uğratmaya başlamıştır. Onunla konuşmak için yanıp tutuşuyor. "Arayı kapatmamız gereken bir sürü şey var. Konuşacak çok şey var. Dikiz aynasından ona gülümseyerek bir tepki vermesini umuyor.

Bu cidden garip. Tam bir geveze iken, gerçekten tek bir kelime bile etmiyor.

"Büyükannem artık konuşmadığını söylüyor. Annen için üzüldüğün için mi?

"Elbette öylesin. Paul sözlerinin bıraktığı boşluğa doğru cevap verir. "Yakında daha kolay olacağına söz veriyorum. Kardeşinin evinin önünde dururlar. "Artık döndüm ve benimle istediğin her şeyi konuşabilirsin.

Bunu yaptığında, Paul kendi kendine kim bilir neler çıkacak diye düşünür. Ona ne yapmışlar?

OceanofPDF.com

FIFTY-ONE

ALANA

Lee, koltuğuna çekilmeden önce akşam gazetesini ona fırlatırken Alana susuyor.

"Birinci sayfa," diye duyurdu. 'O birinci sayfa haberi. Ve sen de öylesin, her ne kadar görmek istediğim bir şekilde olmasa da. Adamın ona bakışı onu rahatsız eder.

Alana onu görmezden geliyor ve Paul'ün koluna tutunmuş gülümseyen resmine bakıyor. Dışarısı neredeyse karanlıktır ve öğleden beri üzerine çöken mutsuzluğu yansıtmaktadır. Paul'ü gördüğünden daha fazla göreceğini ummuştur ve Emily'ye karşı kıskançlıkla boğuşmaktadır. Paul sadece *ona* dönmek istemişti. Alana görünmez de olabilirdi. Birlikte çalıştıkları zamanlarda kendini Paul'e yakın hissedirdi ama işler değişmiş gibi görünüyor.

Geceler yaklaşıyor. Tıpkı kocasından uzaklaşma hissi gibi. Onun kötü huylu dış görünüşünün altında ne yattığını artık bilmemektedir. Bu onu son derece üzmektedir. Paul özgürdür ama o değildir. Lee'yle kalırsa evliliği de kendisi de tehlikeye girecektir.

On dört yaşından beri bir çifttirler ve ilişkilerini bu kadar uzun süre devam ettirmek için olasılıklara meydan okumuşlardır. Farklı insanlar olacakları konusunda uyarıldılar. Evliliklerinin yıllara dayanamayacağı söylenmişti. Paul'le hiç tanışmamış olsaydı bile, ihtimaller yine de Lee'yle onun aleyhineydi. Her ikisi de sorunlu bir geçmişten geliyordu; her iki ebeveyn grubu da çıktıkları dönemde ikisine de ısınamamıştı. Düğünde her türlü şey ters gitmişti. Uygun olmayan şeylerden

Önemli kişilerin orada olmaması, DJ'in akşam gelmemesi ile birleşti.
Sonra büyük bir şey oldu, 'bebek olayı'. Gazeteyi kucağında salladı.

KOCA BIÇAKLI CİNAYET SUÇLAMASINDAN AKLANDI

Bir tartışmanın ardından karısını bıçaklayarak öldürmekle suçlanan bir adam, cinayetten suçsuz bulundu.

Paul Alan Jackson, jüri kendisini aklarken başını ellerinin arasına aldı ve ağlıyor gibi görüldü.

Otuz yedi yaşındaki hukuk yöneticisi, Filey'deki Summerfield Holiday Park'taki tatil kulübelerinde meydana gelen bir tartışmanın ardından otuz altı yaşındaki eşi Michelle Marie Jackson'ı öldürmekle suçlandıktan sonra üç ay tutuklu kaldı.

York Crown mahkemesinden serbest bırakılan Jackson, avukatı aracılığıyla gazetecilere yaptığı açıklamada kendisini 'harika' hissettiğini ve şu andaki önceliğinin yedi yaşındaki kızını eve getirmek ve hayatlarını yeniden inşa etmek olduğunu söyledi. Medyadan karısının yasını tutması için kendisine zaman tanımlarını istedi. Depresyonun pençesindeyken kendi canına kıymış olabileceği yönünde spekülasyonlar ortaya çıkmıştır. Kendine zarar verme geçmiş i duruşma sırasında ortaya çıkmıştır.

Bay Jackson'ın avukatı John Gibbs, müvekkilinin evliliğinde 'tüm tahammül sınırlarını' zorladığını belirterek, üç aylık hapis cezasını 'korkunç' olarak nitelendirdi.

Bay Jackson'ın, çoğunlukla kadınların aile iç i şiddet riski altında olduğunu kabul eden bir sistem tarafından başarısızlığa uğratıldığını da sözlerine ekledi. Bay Jackson'ın davasının aile iç i şiddet mağduru diğer erkekler için emsal teşkil etmesini umduğunu ifade etti.

"Günaydın Gibbs, Brown ve Jackson?

Ertesi sabah 'John, ben Alana,' diye anons ediyor.

'Alana, ne oldu? Hasta mısın? Bu sabah sesin her zamanki gibi cıvıl cıvıl gelmiyor.

'Bu konuya giremem ama birkaç hafta izne ihtiyacım var. Bunu yıllık izin olarak alacağım.

Doğru. İyi olduğuna emin misin? Sesin berbat geliyor. Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?'

'Seni daha sonra bilgilendireceğim, söz veriyorum. Gitmem gerek. Cep telefonunu yatağın başucundaki masanın üzerine koyarak yatak başlığına yaslanır. Gözleri, Lee'nin kendi dolabının yarısını boşalttıktan sonra kapağını açık bıraktığı gömme dolaba takılıyor. Yüksek rafa baktığında Lee'nin tüm tatil çantalarını kullandığını görür. Çekmeceler aralık bırakılmış ve boşaltılmıştır. Banyo rafı bomboş. Onun evi kirlettiğinden yakındığı evraklar. Ona ait tüm izler; poşetlenmiş ya da kutulanmış.

Kalan her şey için daha sonra geri gelecek. Onun için paketleyecek. Onun orada olmadığı bir zamanda dönecek. Onu bir daha görmek istemiyor.

Alana'nın kendini bu kadar kötü hissetmesi şaşırtıcıdır. Karmakarışık zihni bunu analiz etmeye çalışıyor. Yatağın onun tarafına bakıyor, çarşafı iki gece önce üzerinde uyuduğu için buruşmuş. En azından onunla birlikteyken onun üzerinde belli bir kontrolü vardı.

Paul kanlı Emily'ye bu kadar odaklanmasaydı, Alana bu kadar depresif olmazdı. Sonunda hareket etti, bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve çarşafı çekştirmeye başladı. Sonra bir enerji patlamasıyla sabahı evin içinde oradan oraya koşturarak, hayır kurumu için bir şeyler poşetleyerek, çöp kutusuna bir şeyler atarak, temizleyerek, ortadan kaldırarak, uzaklaşarak geçiriyor. Sonra bitkin bir halde mutfakta yerde yatıyor, terk edilmiş bir köpek gibi, bir sonraki adımda ne yapacağını merak ediyor.

FIFTY-TWO

Paul uyandığında önce hücresinde olduğunu sanır. Dik oturarak etrafına bakar. Güneş ışığı perdelerin kenarlarından tutulmuş bir ay gibi sızmakta, kuş cıvıltılarının tadını çıkarırken sevinmek istemesine neden olmaktadır.

Sonra, kendine ne zaman mutluluk izni verse hissettiği o tanıdık suçluluk duygusu. *Michelle yerde yatıyor.*

Pantolonunu çekerek geriniyor ve kahve yapmak için David'in mutfağına giriyor. Kahvenin hoş kokusunu içine çekerken, ağırlığını iyimserlikle değiştirmeye çalışır. Düzgün bir fincan kahve içmek yeni bir deneyim gibidir ve bir daha hiçbir şeyi hafife almayacağını bilir.

Parmak uçlarında yukarı çıkıyor ve misafir odasının kapısından kafasını uzatıp yorganın altındaki Emily şeklindeki kucaklaşmaya gülümsüyor. Onu çok geçmeden normale döndürebileceğinden emindir. Carla onu fark ettiğinde gözlerini açıyor ve kulaklarını dikeyyor ama kıpırdamıyor. Sonra kardeşinin kapısına vurur. "David. Bir saatliğine dışarı çıkacağım. Emily hâlâ uyuyor. Sorun olur mu?"

"Hmm. Evet. Birazdan görüşürüz."

Saat sekiz buçuktaki açılışa hazır olmak için berber dükkânının önüne park eder. Paul beklerken gazetelere göz gezdirir. Haklılığı ulusal gazetelerden birinin dördüncü sayfasına çıkmıştır. İnce yüzü ona bakar ve kendini düzeltmesi gerektiğini fark etmesini sağlar. Atacağı ilk adım

evi satılığa çıkarmak için. O ve Emily'nin her şeyi geride bırakmak için yeni bir başlangıca ihtiyaçları vardır. Ama önce bir saç kesimi.

Berber aynayı başının arkasına tutarken Paul minnettarlıkla başını sallar. Birkaç kır saç dışında eski haline daha çok benzemektedir. Eylül havasına doğru adım atar, özgürlüğü gibi onu da açlıkla yutar. Bir gazete daha alır ve bir kafeye doğru yönelir. Davasıyla ilgili basılı her bilgiyi taramak istiyor. Hata yaptıklarına karar verip yeniden yargılayacaklarından endişeleniyor.

"*Dışarıda* oturmak ister misiniz?" diye sorar kafedeki garson, kendisine bir latte ve pastırmalı ekmek sipariş ederken. "Benden ziyade seni tercih ederim. Bu sabah hava serin!

Paul ellerini fincanın etrafında ısıtıyor, sonra aniden titreşen telefonunu cebinden çıkarıyor.

"Günaydın Susan. Nasılsın?"

'Emily olmadan ev bomboş ama alışacağım. Onu kontrol etmek istedim. Garip hissediyor olmalısın. Yani eve dönmek.

Telefonda kayınvalidesinin sesini duymak garip bir şekilde rahatlatıcıdır. "Uyuyor. Ya da en azından bir saat önce uyuyordu. Dün gece David'lere gittik, ben de saçımı kestirmek için dışarı çıktım. Geçen bir otobüs onu bir anlığına susturur. Parmağını kulağına sokar. "Nasıl olduğuna inanamıyorum. Sanki farklı bir kıza sahip olmak gibi.

"Biliyorum. Umarım seninle geri dönmesi bunu değiştirebilir'.

"Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim ve tabii ki onu uzman randevularına göndermeye devam edeceğim.

Teşekkürler. Muhtemelen annesine ne olduğunu aydınlayabilecek tek kişi o. Mahkemenin Michelle kendini öldürmüş gibi davrandığını biliyorum ama bunu asla kabul etmeyeceğim Paul. Asla.'

Paul kahvesindeki köpüğü bir kaşıkla iterken iç geçiriyor. *Yine mi bu?* Beraat etti. Kesin olmayan bir karar verdiler. İntihar ettiği ima edildi. Susan. Bence Emily soruşturmaya yardımcı olabilecek bir şey duymuş ya da görmüş olsaydı şimdiye kadar konuşurdu.

"Gerçeği öğrenene kadar rahat etmeyeceğim. Belli ki bir tür travma sonrası stres sorunu var.

"Önümüzdeki bir iki gün içinde sizi arar ve ziyaret için bir zaman ayarlarım. Telefonu masanın üzerine koyarken, evin diğer tarafında bir çiçekçi olduğunu fark eder.

ona bir sonraki adımda ne yapması gerektiğini hatırlatıyor.

Michelle Marie Jackson. Kızım. Anne. Arkadaş. Karısından hiç bahsedilmiyor. *Artık huzur içinde.* Parmağını pirinç levhadaki yazıların üzerinde gezdiriyor ve mezarını görmek için geri çekiliyor. İki Perspex vazo kırmızı karanfillerle dolu.

Onunkiyle aynı ambalajda büyük bir buket ve üzerinde 'Üzgünüm' yazan bir kart var. İncelemek için eline alıyor. *Özür mü?* Kim üzgün? Aklından sayısız olasılık geçer. Herkes öldüğü için *üzgün.* Karara üzülen biri mi var? Sözde bir kampanyacı mı? Yoksa daha derin bir şey mi? Kartı bir süre inceledikten sonra yırtıp atar.

Bir güneş lambasının toprağa mızrakla saplandığını fark eder. Susan muhtemelen Michelle'in karanlıktan korktuğunu onun dışında bilen tek kişidir. Kapıyı aralık bırakarak gece boyunca sahanlık ışığını hep açık tutmak zorunda kalırlardı.

"Michelle, benim, Paul. Sanki bir yanıt bekliyormuş gibi bekler. "Gitmeme izin verdiler. Orada hiç bulunmamalıydım. Ve sen de burada olmamalıydın. Etrafta onu dinleyen biri olup olmadığını merak eder. Tek ses sonbahar yapraklarının hışırtısı ve ara sıra duyulan kuş cıvıltıları. "Emily'i aldım. Kendinde değil ama onu düzeltereğim. Karısının yüzü zihninde belirir. Mutlu bir yüz. Ona olması gerekeni hatırlatır.

"Neden?" diye fısıldıyor. Serin hava gözlerinden süzülen yaşları soğuturken yanakları acıyor. 'Seni daha iyi yapabilirdik. Burada olmamalıydın. Mezar taşının önüne çöktüğünde boğazına bir hıçkırık düğümlenir. Elindeki gül demetini yere düşürür.

Emily saç örgüsünü parmaklarının arasında döndürürken diğer eliyle mısır gevreğini ağzına atıyor.

Paul masanın üzerinden ona gülümsüyor. 'Saçımı kestirmeye gittim. Biraz daha derli toplu görünüyor muyum Emily?'

Kardeşi bulaşık makinesini yerleştiriyor. 'Şimdi benden daha yaşlı görünüyorsun. Bugün ikiniz ne yapıyorsunuz?'

"Planlarım bir park, bir dondurma, bir köpek ve bir Emily içeriyor. Eğilir ve kızın saçlarını karıştırır.

"Buraya gel Emily. Sen onu yerken ben de kollarını sıvayayım. Yeni aldığı dondurmayla birlikte piknik masasına oturması için ona eliyle işaret eder.

"Annem hakkında konuşmamız gerek. Onun yüzünü inceliyor.

Gözlerine hüznün çöker ama o devam etmeye karar verir.

"Uzun süre üzgün olmanı istemezdi Emily. Senin yine o geveze, gürültücü halin olmanı isterdi. Senin büyümeni cennetten izliyor olacak.

Hala bir şey yok. Bu tek yönlü konuşma imkansız geliyor. Ondan çok az tepki gelir. Paul suçluluk duygusuyla yanıp tutuşuyor. O eski küçük kızın gölgesi gibi.

OceanofPDF.com

FIFTY-THREE

Kapı zili çaldığında Emily portatif televizyona yapışmış durumdadır. "Bu büyükannem olmalı, uğrayabileceğini söylemişti. Michelle'in kırdığı televizyonu hâlâ değiştirmesi gerekiyor. "Artık onu kapatabilirsin. Gazeteyi katlar. Kiralık evlere bakıyordu.

Emily cumbalı pencereden dışarı bakıyor.

Paul, kadının yüzündeki panikle kısa kesilir. "Sorun nedir?

Salon kapısının önünde durarak onu engelliyor. *Kim o? Ona ne oldu?* Pencereden bakıyor. "Sorun yok. Sadece Alana, kim olduğunu sandın?" Onu yolundan çekip ön kapıya yöneliyor.

Emily, Paul kapıyı açarken bacaklarının arkasına saklanır.

"Ne oldu? Alana arabanın arkasına baktı ve öne doğru bir adım attı. Endişeli görünüyor.

Dürüst olmak gerekirse emin değilim. Her neyse. Sizin için ne yapabilirim?" Onu içeri davet etmek için kapıyı aralık bırakır.

Kapıyı kapat, çabuk. Lee ve ben ayrıldık. Ama bazı şeyler için geri geldi. Yine tartıştık ve beni buraya kadar takip etmiş olabilir.

"Bu işe karışmamayı tercih ederim..." Alana kapıyı büyük bir gürültüyle kapatıp zinciri kaydırınca Paul şaşırır. Emily daha önce hiç görmediği bir ifadeyle mutfığa doğru çekiliyordu. "Neden oturmuyorsun Alana? Bu kızımı halletmem gerekecek.'

"Merhaba. Paul, Alana'nın yanından geçip Emily'ye doğru ilerlerken kazağının yumuşaklığını hissediyor. "Sorun nedir?

Emily duvardan aşağı kayar ve dibe çömelir.

"Emily. Ayağa kalk. Paul Emily'nin kolundan tutarak onu ayağa kaldırır ve önünde diz çöker. "Özür dilerim Alana. Gözleri kızının yüzünden ayrılmıyor. "O zamandan beri eskisi gibi değil... bilirsin işte.

Her şey yolunda. Yine de yardıma ihtiyacı var. Her şeyi berbat edemez.' "Her şeyi mahvediyor" da ne demek?

'Bizim için. Gelecek için.

Paul, Emily'nin ayaklarının etrafından sızan bir sıvı havuzunun hızla dizlerini ıslattığını fark etmeden önce bir fişkırtma ve damlama sesi duyar. "Emily! İdrar kokusuna karşı burnunu kırıstırır ve ayağa kalkar. "Bunu yıllardır yapmıyorsun!

"Gidip üstünü değiştirsen iyi olur. Alana onu duvardan uzaklaştırıyor, yüzünde tiksinti dolu bir ifade var. 'Çocuklar dinlemeden konuşmamız gerek. Git hadi.

"Evine git. Emily'nin dişleri takırdıyor. "Seni burada istemiyorum.

O konuştu! Paul onun sesini duymaktan duyduğu sevinç ile olanlardan duyduğu korku arasında kalmıştır.

"Buraya gel Emily. Paul öne çıkar.

"Gördüm," diye fısıldar Emily. "Hepinizi kavga ederken gördüm. Paul Alana ile yüzleşir ve Emily'yi kendi tarafına yönlendirir.

"Yine çenesini kapatması gerekiyor. Alana'nın sesinde artık bir keskinlik var. "Lee'nin de öyle. İkisini de susturmaktan korkmuyorum. Kalıcı olarak.

"Emily, yukarı çık. Paul onu bacağından kurtarır. "Şimdi. Bunu sakinleştirmeli. "Gördüklerin hakkında birazdan konuşacağız.

Alana onlara doğru bir adım atar.

'Alana, geri çekil. Onu korkutuyorsun.'

Kadının merdivenin dibindeki golf çantasına baktığını fark eder.

Hepsi sıçrar. Birisi kapıya vurup tekmelemektedir. "Aç kapıyı.

Lee'dir.

"Ne? Paul, Emily'yi merdivenlere doğru iter. "Emily. Odana git! Şimdi!"

"Git buradan Lee! Alana'nın sesi hırıltılı. "Sadece git buradan. Paul bunu iş yerindeki telefona cevap veren etkili ve rahat sesle bağdaştırmaya çalışır.

"Hayır! Baba! Alana, Paul'ün yanından ona doğru hamle yaparken Emily çığlık atıyor.

"Emily. Sana söyleneni yap.' Onu merdivenlere doğru çekiyor. "Neden kızıma ulaşmaya çalışıyorsun? Alana'yla yüzleşmek için arkasını döndü. Omurgasında bir karıncalanma hissediyor. Yüzleri öpüşecek kadar yakın. Onun ekşi nefesinin kokusunu alabiliyor. Sertçe yutkunuyor.

Hepimizi bu işin içine sokacak. Ya da o. *Benim kocam*. Biz zaten bittik. Ben ve o. Bizim için böyle olmak zorunda değil. Artık gidebiliriz. Sadece sen ve ben.'

Paul merdivenlerin dibine yığılır ve anıları aniden canlanınca kontrolsüzce hıçkırarak ağlamaya başlar. "Çok özür dilerim. Kusacakmış gibi hissediyor. Nefes alamıyor. "Bir anlık delilikti. Kendimi kaybettim. Pek çok hayatı mahvettim.

Michelle hayatını zindan ediyordu. Öyle olduğunu biliyorsun. Sen doğru olanı yaptın. Ben de öyle yaptım. Artık birlikte olabiliriz. Onu öpmeye çalışır.

Arkasına yaslanıyor. Göğsü çok sıkı.

"Tek yapmamız gereken buradan uzaklaşmak.

"Her şey bitti," diye hıçkırır Paul. "Bununla yüzleşmek zorundayım. İtiraf etmeliyim.

'Ne istiyorsan onu yap. Beni de alaşağı etmene izin vermeyeceğim. Hayatta olmaz. Ben buradan gidiyorum.'

Mektup kutusu yine tıkırdıyor. "Emily. Sen iyi misin? Polis geliyor. Yatak odana git.'

Paul kapıdan, kendisinden uzaklaşmış olan Alana'ya bakar ve şimdi ondan sadece birkaç santim uzakta olan Emily'ye gözlerini dikmiştir.

Alana, Paul'ün golf sopalarından birini çantasından çıkarır ve öne doğru bir adım atar. Silah havaya kaldırılırken bir hava sesi duyulur ve ardından kemiğin mektup kutusu metaline çarpmasıyla çatırdama sesi duyulur.

'Aaargh! Seni kötü kaltak! Parmağımı kırdın!'

"Baba! Carla salondan fırlayıp merdivenlerin dibinde havlarken Emily'nin hıçkırıkları çaresizlik içinde. "Ne olduğunu biliyorum. Annemi incittiğini gördüm. Bir daha gitmeni istemiyorum. *Onun gitmesini* istiyorum.' Üçüncü merdivene çömelen Alana, golf sopasını başının üzerinde sallayarak merdivenlere doğru adım atarken o da daha yükseğe kayıyor. Soplanın parıltısı süzülen güneş ışığında koridorun duvarına yansıyor. "Baba!

"Kızımdan uzak dur," diye bağılıyor Carla'nın havlamasının üzerine, Emily acı içinde inerken. Alana sırtına bir darbe indirdi. Tekrar vurmak için başının üzerine kaldırdığında, gözleri sakın ve bakıyor. Paul saldırıyor

Ona doğru. Ancak, sopa alnına isabet ettiğinde bir gümbürtü duyulur. Sersemlemiş bir halde, kadın sopayı tekrar kaldırırken onunla boğuşur. Sopa'nın ikinci kez Emily'nin üzerine düşmesini engellemek için kendini merdivenlere atıyor. Yüzünün yan tarafından kan damlamaktadır. Golf sopası tekrar ona saplanınca sendeleyerek geri çekiliyor.

Emily acıdan yüzü buruşmuş bir halde merdivenlerin başına kaçmayı başarmıştır. Paul, Alana'nın bacağını tutarak onu geçip Emily'ye doğru itmeye  alıyor. Emily merdivenlerde  ırpındık a Paul tutuşunu kaybediyor. Aya a kalkamayacak kadar başı dönüyor ama Emily  ı lık attıkça Carla'nın dişlerini Alana'nın bacağına geçirmiş olduğunu fark ediyor.   neye benzeyen tırnaklarını Paul' n yüzünün yan tarafına batırıyor, ta ki  n kapı duvara çarpıp alçı ya muru oluşana kadar.

Lee merdivenlere doğru fırlar ve Paul' n üzerine basar. Tek bir ustaca hareketle Alana'nın bileklerini başının üzerinde kavradı ve Paul ağırlığını Alana'nın ayaklarına vermeyi başardı. Kadın karaya vurmuş bir balık gibi çırpınmaya devam eder. " ekil üstümden," diye hırıltılı bir şekilde tekrarlıyor.

"Polisi aradım," diyor tekrar. "Artık bunu bilerek yaşayamazdım.

Alana, Lee'nin yüzüne tükürüyor. Lee kadının bileklerini bırakıyor ve onun yerine bir eliyle boğazını kavrayıp sıkıyor.

Alana onun avuçlarında gev iyor ve guruldayan bir ses çıkartıyor.

Hayır Lee. Sakin ol. Bitti artık.  şler yeterince kötü zaten. Paul' n kasları bacaklarını tutmanın stresıyla titriyordu.

Lee tutuşunu gev etir. Diğer elinin iki parmağı siyahtır ve yüzü pancar kırmızısıdır.

"Polis geldi. Emily sirenlerin   ultusuyla sahanlık penceresinden geri sıçradı.

FIFTY-FOUR

ALANA

Kaydın başladığını gösteren uzun bir bip sesi duyuldu. Vücut kokusu ve bayat sakız kokusu Alana'nın midesini bulandırıyor. Plastik bardaktan ılık sudan bir yudum alıyor ve yutmaya çalışıyor.

DC Calvert boğazını temizler. "Alana Noakes ile röportaj. Bugün 16 Eylül Pazar, saat 11.23 ve bu görüşme York'taki Fulford polis karakolunda yapılıyor. Ben Kuzey Yorkshire Polisi'nden Dedektif Memur Joseph Calvert; ayrıca bu görüşmede hazır bulunan...' Meslektaşına işaret eder.

"Kuzey Yorkshire Polisi'nden Dedektif Müfettiş Sarah Mexborough. "Ve..." Calvert Alana'ya bakar. 'Eğer tam adınızı söyleyebilirsiniz kaset.'

"Alana Elizabeth Noakes.

Teşekkür ederim. Bayan Noakes'u temsil eden...' Calvert bakışlarını avukata çevirir.

"Evet, ben Ford ve Hemmingway Avukatlık Bürosu'ndan Melissa Greenwood.

Alana bir yabancı tarafından yardım edildiği için öfkeli. Hem de görevli bir avukat. John reddetti. Görünüşe göre, aynı davada Paul'ü zaten temsil ettiği için bir çıkar çatışması olacaktır. Alana, eğer isterse onu temsil edebileceğinden emin. Şu anda ondan nefret ediyor.

"Haklarını tekrar gözden geçireceğim Alana," diye devam ediyor Calvert. 'Bildiğiniz gibi, şu anda tutuklusunuz. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Ancak sorgulandığında bir şeyden bahsetmezsen savunmana zarar verebilir.

daha sonra mahkemede güveneceğiniz. Söylediğiniz her şey kanıt olarak gösterilebilir. Anladınız mı?"

"Evet. Geceyi bir hücrede hantal bir şiltenin üzerinde geçirmiş, önceki akşamki olaylardan dolayı eziyet çekmiş ve bitkin düşmüştü. Lee bunun bedelini ödeyecek. Her şeyi mahvetti.

'Gözaltına alındığınız konusunda birilerinin sizi bilgilendirmesini isteme hakkına sahipsiniz. Şimdiye kadar bu hakkınızı kullanmayı reddettiniz. Bu doğru mu?"

"Evet.

'Bağımsız hukuki danışmanlık alma hakkına sahipsiniz. Bu hakkı kullanmayı seçtiniz ve avukatınızla konuşmak i s t e r s e n i z görüşmeye istediğiniz zaman ara vermekte özgürsünüz. Calvert Melissa'ya doğru işaret eder. 'Bu biz varken ya da yokken yapılabilir. Anladınız mı ya da herhangi bir açıklamaya ihtiyacınız var mı?"

"Anlıyorum. Parmaklarını saçlarının arasında gezdiriyor. Tanrım, çok güzel görünüyor olmalı. Banyoda yıkanmak için neler vermezdi.

"Tamam o zaman. Hadi başlayalım.' Sert gözlerle ona bakar. "Alana Noakes, 11 Haziran Pazartesi günü Filey'deki Summerfield Tatil Parkı'nda Michelle Marie Jackson'ı öldürmek için komplo kurduğunuz iddia edildiği için tutuklandınız. Ayrıca adaleti saptırmakla da suçlanacaksınız.

Küçük görüşme odası, kayıt makinesinin sürekli vızıltısı dışında ürkütücü bir sessizliğe sahip.

"Bu iddialara ne yanıt vermek istersiniz?" diye soruyor Calvert.

Alana'nın alt dudağı titriyor ve gözleri yaşlarla doluyor. *İnkâr etmenin bir anlamı var mı?* Eğer razı olur ve akıl sağlığı yoluna giderse, kendisine hoşgörölü davranılacaktır. Avukatına zaten yalan söylemişti ama aniden artık bir anlamı olmadığına karar verdi. 'Her şey çok ileri gitti. Bu şekilde olmaması gerekiyordu.'

DI Mexborough bir şeyler yazmadan önce iki memur karşılıklı bakışırlar. Melissa sandalyesinde kayar. Alana keşke itiraf etme konusunu onunla konuşmuş olsaydım diyor. Yarı yarıya onun şimdi bir şey söylemesini bekliyor ama söylemiyor. Belli ki rahatsız olmamış. Lanet olası görevli avukat.

"Doğru Alana," diye devam ediyor Calvert. 'Sanırım en baştan başlasan iyi olur. Filey'de ne yapıyordun?"

* * *

York'tan Filey'e tren yolculuğu sadece bir saat sürmüştü. Alana trenden indiğinde heyecanlıydı, Paul'den sadece birkaç dakika uzakta olduğunu biliyordu. Günlerden pazartesiydi ve iş yerinden izin almıştı. Kendini suçlu hissediyordu ama kordonda kahvesini yudumlarken, suçluluk duygusu akıntıya kapılıp gitti.

Otobüs durağını aramadan önce, Paul'ün yanında yürümesini dileyerek sahil boyunca bir gezinti yaptı. Summerfield Tatil Parkı'nı Google'da arattığında, saat başı kalkan bir otobüs bulmuştu. Saatine baktığında bir sonraki otobüsün yirmi dakika sonra geleceğini fark etti.

Zaman geçirmek için sahil boyunca yürürken, en iyi hareket tarzını düşündü. Paul'ü kendi başına görmesi ve onunla konuşması gerekiyordu. Nasıl birlikte olmaları gerektiğini; onları engelleyen tek şeyin sefil evlilikleri olduğunu. Paul onunla göz göze geldiğinde eriyecekti. Kısa bir süre önce Alana'nın kaotik hayatında bir vaha gibi sakin olduğunu söylemişti. Michelle'le geçirdiği son üç gün muhtemelen onun için cehennem olurdu. Ona yaşamaya değer bir hayat sunmak için buradaydı. Kendini bildi bileli ona aşıktı. Sadece tatil planlarını açıkladığında, kıskançlık onu artık baş edemeyeceği bir noktaya getirmişti. Kaçınılmaz yüzleşmeler ne kadar çabuk gerçekleşirse, hayatlarına o kadar çabuk devam edebileceklerdi.

Bu şok muhtemelen Michelle'i kendine zarar vermeye itecekti ama Alana bu ihtimalden etkilenmemişti. Paul yanında olmasa, Michelle'in muhtemelen psikiyatrik bakım için hastaneye yatırılması gerekecekti. Annesi bu kadar dengesizken, Alana Emily için de en iyisini yapıyordu. Onunla birlikte yemek pişirecek, kıyafetlerini dikecek, saçlarını kıvıracak ve ona masallar okuyacaktı. Emily'nin hak ettiği anne olacaktı.

Bir sonraki otobüse binen Alana, tatil parkının girişinde indi. Öğle yemeği vaktinin geçtiğini hatırlatırcasına midesi gurulduyordu. Planladığı şeyin büyüklüğünü düşünürken açlık sancılarına bir de endişe düğümü eklendi. Tatil parkının girişinin karşısında yemek servisi yapan bir bar vardı. Paul Michelle'le birlikteyken onunla karşılaşma riskini göze alamayacağını fark etti. Sürünerek içeri girdi, orada olup olmadıklarını kontrol etmek için etrafına bakındıktan sonra تنها bir köşeye yerleşti, kendini menünün ve bir vazo çiçeğin arkasına gizledi. Barın etrafına dağılmış birkaç aile daha vardı; yakında kendisi, Paul ve Emily'nin bir aile olarak öğle yemeğine oturacaklarını bilmek Alana'nın içini ısıttı.

Somonlu ve krem peynirli bir simit ve bir fincan çay sipariş etti. Sinirlerini yatıştırmak için şarap sipariş etmek istiyordu ama Paul'le konuşurken kafasının rahat olması gerektiğinin farkındaydı. şimdi onu bulması gerekiyordu.

Tatil parkında dolaşırken, dökümlü yeşil sundress elbisesi ve saçlarını içine soktuğu sarkık şapkasıyla diğer tatilcilere benzediğini umuyordu. Gözlerini güneş gözlüklerinin arkasına sakladığı için tanınmayacağını umuyordu.

Paul'ün Ford Focus'unun otoparktan ana yola doğru çıktığını görmek için tam zamanında parkın orta noktasına doğru yöneldi. Tanımadığı çevreyi incelemek için yakındaki bir bankın üzerine indi. Sonra Michelle'in kısa beyaz bir elbise giydiğini ve siyah saçlarını topuz yaptığını gördü.

On dakika sonra Alana, Michelle'in yalnız olduğundan emindi. Kederli bir şekilde şarap kadehine bakıyor, yanında uzanmış köpeğiyle derin düşüncelere dalıyordu. Kadın bunu hak etmişti. Burada, muhteşem kocası ve güzel kızıyla tatildehydi ve onlarla vakit geçirmek yerine kendi başına oturup içmeyi tercih ediyordu. Yanına gidip bu konuda onu sıkıştırma isteğine direnen Alana, bunun yerine 'Sahile' tabelasına doğru yöneldi.

Bir şezlong kiraladı, bir dondurma aldı ve yerleşti. Yanında bir aile kumdan kale yaparak eğleniyordu. Anne elinde bir kitapla şezlonga uzanmış, baba ise küçük kızına yardım ediyordu. Muhtemelen Emily'den biraz daha küçüktü, ilek sarısı saçları ve bir tutam ili vardı. Kumdan kalesi için deniz kabukları bulmak ve hendek için kovaşını deniz suyuyla doldurmak üzere koşturup duruyordu.

Alana onları izlerken babasına gülerek, "Bütün ayak işlerini küçük kızına yaptırmakla doğru yapıyorsun," dedi.

"Biliyorum," diye cevap verdi ona gülümseyerek. Annesi kitabının arkasından ona ters ters baktı. *Başka bir Michelle!* diye düşündü Alana. Kocası ve kızıyla ilgilenmek yerine kitabıyla yatmayı tercih ediyor. *Bencil inek!*

Alana kumdan kalenin şekillenmesini izlemekten keyif alıyordu. Yapımına yardım etmek ve küçük kızla konuşmak için can atıyordu ama kendini tuttu. Paul gerekenleri yaptıktan sonra bu tür şeyler için bolca zamanı olacaktı.

Kaderin en acımasız cilvesiydi, ona annelik armağan edilmemişti. Olanlar bunun değerini asla bilememişti, oysa o harika bir anne olabilirdi. Bu ona acı veriyordu.

Sular çekiliyor ve insanlar toparlanıyordu. Alana neredeyse iki saattir uyuyor olmasına şaşırmıştı. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, yaklaştıkça devrilen dalgalara bakıyordu. Dalgaların yükselip alçalma sesleriyle sakinleşerek daha uzun süre kalabilirdi ama bir oda ve kahvaltıda yer ayırtması gerekiyordu. Sonra da Paul'ü bulmalıydı.

OceanofPDF.com

FIFTY-FIVE

ALANA

Alana denize bakan şirin odaya onaylayan bir bakış fırlattı. Tatil parkından bir taş atımı uzaklıktaydı.

"Sadece bu gece için mi?" diye sordu otelci anahtarları şingırdatırken. Yanakları elma gibi parlıyordu.

"Emin değilim. Gözleri takdirle su ısıtıcısına ve Shrewsbury bisküvilerine kaydı. "Bu gece için yer ayırtabilir ve yarın için sizi haberdar edebilir miyim?"

'Sorun değil,' diye cevap verdi, ellerini pötikareli çantasının içine sokarak. 'Olduğumuz kadar sessiz kaldığımız sürece. Eğer dolmaya başlarsak daha sıkı bir taahhüt için seni zorlamam gerekebilir. Bay Noakes size katılıyor mu?'

"Muhtemelen bu gece değil. Alana gizlice gülümsedi. "Ama umarım yarına kadar. Küçük kızımızı getiriyor olmalı.

'Onun için her zaman bir kamp yatağı yapabiliriz. "Kaç yaşında?"

"Altı," diye yanıtladı Alana, bir heyecan hissederek. Gece çantasını yatağın üzerine bıraktı. 'Ve hiç sorun çıkarmayacak. Çok sevimli bir şey.

"Mükemmel," diye gülümsedi bayan. 'Kahvaltı yedi ile dokuz arasında ve ön kapı on birde kilitleniyor. O saatten sonra dışarı çıkarsanız odanızın fobunda bir anahtar var. İyi eğlenceler.

"Yapacağız.

Hangi kulübede kaldıklarını tespit etmesi gerekiyordu. Kadın niyetini açıklar açıklamaz, o kaltak karısından kurtulmak için can attığı bahaneye kavuşacaktı. Birkaç kulübe kümesi vardı ama hiçbiri

Ford Focus'un işareti. Hâlâ Emily ile dışarıda olmalı. Cep telefonu çaldığında yerinden sıçradı. "Alo," dedi sessizce.

"Hangi cehennemdesin?" diye tısladı kocasının sesi. "Neden işte değilsin?"

"Size de merhaba. Etrafına bakındı. "Ne istiyorsun?" "Nerede olduğunu bilmek istiyorum Alana. Hasta falan mısın?" "Hayır, evet. Bak ben iyiyim. Her şey yolunda."

"Eve ne zaman geliyorsun?"

Bilmiyorum. Sonra görüşürüz. Ne zamandan beri benim bekçim oldun?" Hayır! Tepemizde bir martı ciyakladı.

Alana. Neredesin? Martı mıydı o?" "On üzerinden on."

"Tatilde o uzay israfını mı takip ettin?"

Bok, bok, bok. "O yer israfı değil. "Demek öyle?"

Alana iç çekti. "Bugün için bir molaya ihtiyacım vardı."

"Sen benim karımsın. Başka bir adamın peşinden koşuyorsun ve benden arkama yaslanıp hiçbir şey yapmamamı bekliyorsun."

"Kimseyi kovalamıyorum. Alana oyun alanının kenarındaki bir banka doğru yürüdü. 'Kovalayan sensin. Beni rahat bırak Lee."

"Bu gece eve geliyor musun?"

"Bak, bilmiyorum. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Konuşmamız gerek. Bana nerede olduğunu söyle. Bunu

halletmeliyiz.' 'Asla olmaz. Beni yalnız bırakmanı istiyorum."

"Bana nerede olduğunu söyle. İşlerin iyi gitmediğini biliyorum ama - Filey'desin, değil mi?"

"Nereden biliyorsun?"

"Tren tarifi sayfasını silmediniz. Hâlâ bilgisayar geçmişinde duruyor."

Lanet olsun! "Ne olmuş yani?"

Alana titredi, otelde kot pantolon ve kazak giydiği için memnundu. Saçlarını toplamış ve Paul'ü görmeye hazırlanmak için biraz makyaj yapmıştı. Tatilde onu takip etmek için bu kadar çaba sarf etmesine çok şaşırıyordu. Onun yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyordu.

Ama Lee'nin telefonu sinirlerini bozmuştu. Bir kadeh şarabın aslında o kadar da kötü bir fikir olmadığına karar verdi. Blöf yaparak kulübe girmeyi başardı. "Kocam içeride. Korumaya tatlı tatlı gülümsedi. "Cüzdanında kartım var. Kendine karanlık bir köşe buldu ve etrafındaki doldurulmuş hayvan pisliği ve vahşi çocuklardan uzaklaşmaya çalıştı. Düzgün düşünmesi gerekiyordu. Lee'nin ortaya çıkmayacağını umuyordu. Eğer gelirse, onu bulmak için mücadele edeceğinden emindi. Ama her ihtimale karşı omzunun üzerinden bakmaya devam edecekti.

Tüm bunlarla birlikte harekete geçmek için yeterli cesareti topladığında, bir saatten fazla zaman geçmişti. Bir adam ona içki ısmarlamayı teklif etmiş, o da kabul etmişti ama adam onunla sohbet etmeye çalışmaktan çabucak vazgeçmişti. Kadın havasında değildi. Ya da kendisiyle sohbet edilmesine. Paul'ün şu anda kulübede olup olmadığını öğrenmenin zamanı gelmişti. O zaman ne yapacağına karar verebilirdi.

Paul'ün arabasını Alana ilk olarak bir dizi kulübenin sonunda fark etti. Bütün ışıkları yanan tek bir kulübe vardı. İçeride hareket eden birinin şeklini hemen hemen seçebiliyordu. Yaklaştı. Bunu daha fazla ertelemenin bir anlamı yoktu.

Alana, Michelle'in bağırışlarını dinledi.

"Sanırım benimle hiçbir şey yapmak istememenin nedeni Alana! Bu yorum onu memnun etmişti - belli ki Alana hâlâ aralarında bir sorundu. "Bırak iki kadını, bir kadını bile tatmin edemiyorsun!

"Kes şunu Michelle. Paul'ün daha kısık bir sesle karşılık olarak ne söylediğini duymak için kendini zorladı.

"Sanırım bana karşı dürüst olmanın zamanı geldi.

"Michelle, yine başlama.

Alana'nın öfkesi, muhtemelen günlük bir olaya ilk elden tanık olduğu için artıyordu.

"Şimdi olmaz, burada olmaz, Emily içeride.

Zavallı adam, diye düşündü Alana. *Seni gerçekten hak etmiyor!*

'Bunun için biraz geç değil mi? Bu yüzden mi artık benimle seks yapmak istemiyorsun? Alana, Michelle'in rahatsız edici sesine zorlukla dayanabildi. "Onun yüzünden mi?

"Hayır. Senin yüzünden!

Güzel, diye düşündü Alana. Artık kesinlikle seks yapmıyorlar.

"Seni piç! Küfrün  iddeti sakin Haziran ak amında çınladı. Etrafta birileri olsaydı, bunu duyarlardı.

Alana bir kapının çarpmasıyla sıçradı.  p kutusunun arkasına çömelerek, kulübeden hızla uzaklaşan öfkeli ayak seslerini dinledi.

Her zaman yaptığı gibi üzüntülerini bo maya gitmiştir, diye düşündü Alana kendi kendine. En azından şimdi gidip onunla konu abilirim.

Bir süre her şey sessizdi. Alana bunun bir fırsat olduğunu bildiği halde kullanmaya cesaret edemeyerek çöp kutusunun arkasında kaldı.  nce biraz dolaşmaya, kafasını toparlamaya ve cesaretini toplamaya karar verdi. Eğer bara geri d necekse Michelle bir süreliğine gitmiş olacaktı.

Yarım saat sonra Alana'nın deri sandaletleri kulübenin kapısına çıkan basamaklara çarptı. Birkaç dakika dinledi, hiçbir şey duymadı, bu yüzden kapıya vurdu, sonra hemen panikledi ve kaçma dürtüsüne direndi.

"Paul," diye seslendi usulca. " ceride misin?"

"Sen!" diye bağırdı Michelle kapıyı açarken. 'Ne halt ediyorsun Burada ne yapıyorsun?"

"Dışarı çıktığını sanıyordum," diye kekeleydi Alana, vücudu çoktan kaskatı kesilmişti. Bu onun planının bir parçası değildi.

Michelle, Alana'yı bile inden tutup kulübenin içine çekti. "Git o zaman! Gözlerinden  fke fi kırıyordu. 'Bir açıklama bekliyorum! Ve iyi bir açıklama olsa iyi olur!"

" u haline bak! Alana sakince Michelle'i bir a a ı bir yukarı s zdd . Bununla başa çıkmanın en iyi yolu buydu. Onunla a a ıdan konuşmak. Bu zor olamazdı. 'Sen bir yüz karasınsın. Paul' n çekip gitmesine  a mamalı. Beyninden vurulmu a d nm    n. Tek umursadı ın şey içki.'

Michelle sessizce, "Bu doğru değil," dedi. Sonra sesi yükseldi. "Peki bunun seninle ne ilgisi var?"

Alana, Michelle'in öfkeyle çarpılmış yüzüne bakarak, "O benim arkadaşım," diye karşılık verdi. Belki de her şeyin böyle olması gerekiyordu. "Ve ona değer veriyorum.

"Eminim öyledir," diye cevap verdi Michelle, mutfak tezgahına yaslanıp kollarını kavu turarak rakibini incelerken dudakları öfkeyle kıvrıldı. 'Alana, ailece tatil yapıyoruz. Burada ne yaptığını bilmek istiyorum!"

"İyi olup olmadığını kontrol etmeye geldim. Alana'nın sesi eşitti. Öfkeli haliyle belki Michelle gider ve Alana da Paul dönene kadar Emily'yle bekleyebilirdi.

"TAMAM MI? Michelle bağırdı. "Kim? Kocam mı? Tabii ki iyi, seni aptal inek! Neden olmasın ki?"

"Çünkü sen şiddet yanlısı, zorba bir kaltaksın, işte bu yüzden! Alana sesini yükselterek karşılık verdi. Kendini kontrol ederek sesini tekrar alçalttı. "Yaptığın şey hakkında benimle konuşmadığını sanma. Seninle o kadar mutsuz ki, birilerine güvenmek zorunda!

"Seninle konuşuyordu! Bir an için Michelle'in içindeki öfke boşalmış gibi göründü.

"Elbette," dedi Alana kendini beğenmiş bir şekilde. "Yakınlaştık.

"O benim kocam! Michelle'in gözleri Alana'nın kıskançlıkla parıldadığını görebiliyordu. Dik durdu ve kollarını iki yanına indirdi. İki eli de yumruk şeklinde kıvrılmıştı. "Sana güvenilemeyeceğini hep biliyordum.

"Sesini alçaltman gerektiğini düşünmüyor musun? Alana kulübenin koridorundan aşağıya baktı. "Emily uyumuyor mu?

"Kızımın adını ağzına alma! Michelle Alana'ya yaklaşırken çığlık attı. "Onun seninle hiçbir ilgisi yok!

"Aslında onunla çok zaman geçiriyorum. Alana gülümseyerek kulübeye doğru ilerledi ve el çantasını tekrar omzuna aldı. Tetikteydi; Michelle'in her an ona saldırabileceğini biliyordu. "Birbirimizin arkadaşlığından zevk alıyoruz. Böyle devam edersen onu hak etmiyorsun!

"Buraya bak sen. Michelle daha kontrollü bir sesle konuştu. 'Emily benim kızım ve Paul benim kocam. Buraya bu şekilde gelerek ne iş yaptığınızı sanıyorsunuz bilmiyorum ama gitmenizi istiyorum. Şimdi!"

"Hiçbir yere gitmiyorum. Alana açık kapıdan geriye doğru baktı. "Paul'le konuşana kadar olmaz.

"Neden? Kocamdan ne istiyorsun?

"Göreceksin. Alana sırtıttı ve Michelle'in ne kadar endişeli görüldüğünü fark etti. Ve endişelenmeliydi de. Alana ne pahasına olursa olsun onu kazanacaktı.

"Sen zaten evlisin, değil mi? Michelle elleri titreyerek şarap şişesinden bir kadeh doldurdu. "Kendi kocana defol git ve benimkini rahat bırak!

Zavallısın. Elinde şarap şişesiyle şu haline bak. Paul'a sahip olmak için uygun değilsin. Ona nasıl davranıyorsun. Ve bu konuda Emily. Onlar

benimle daha mutlu!"

"Seninle! Michelle şişeyi yere çarptı. 'Saçmalama. Eğer bir çocuk istiyorsan, o zaman kendinin bir çocuğu olsun!"

Alana o tanıdık bulutun üzerine çöktüğünü hissetti.

"Neyin var senin? Michelle alay etti. 'Birden ne diyeceğini şaşırdın mı? Bu sen değilsin! Alana'nın durduğu yere bir adım daha yaklaştı ve konuşurken elindeki şarap kadehini salladı. "Ah, tabii ya. Şimdi hatırladım. Lee seni kandıramaz, değil mi?"

Alana karşılık verecek bir şey bulamadı.

"Sende o yürek yok, değil mi? Şarabından bir yudum aldı ve kahkahalarla güldü.

"Kapa o pis çeneni! Alana Michelle'e yaklaştı, böylece yüzleri neredeyse birbirine değecekti. İçindeki zehir giderek artıyordu. Onu daha fazla zorlarsa Tanrı Michelle'e yardım etsin. "Tanrım, leş gibi kokuyorsun, kadın. Bayat alkolle dolu yüzünü içine çekerek yüzünü buruşturdu. "Paul'ün artık senden hoşlanmamasına şaşmamalı!"

"En azından ona bebek verebilirim. Yüzü sertleşti ve Alana'nın omzuna vurdu. "Ne oldu? Kocamı ve kızımı benden almana izin vereceğimi mi sanıyorsun? Devam et...' Başını kapıya doğru eğdi. "Buradan defol git ve kendini bir kısırlık kliniğine falan yazdır.

"Seni kötü inek! Alana tısladı ve Michelle'e tokat atmaya çalıştı ama Michelle onu bacaklarının arasından yakalayıp olabildiğince sert bir şekilde ısırınca çığlık attı.

"Kısır kaltak!"

"Çek o pis ellerini üzerimden," diye homurdandı ve boş şarap şişesine uzanıp onu yakalamaya çalıştı. Bunu ödeyecekti. Şişe elinden kaydı ve yere düştü, kıymıklar her yöne uçtu. Michelle daha sıkı sıkı.

"Ne haltlar dönüyor burada? Paul kulübenin kapısında belirdi. "Ne yapıyorsun burada?"

Alana kasıklarının kavrandığı yerden acı çekiyordu. "O bir hayvan. Paul'e doğru hamle yaptı. "Ben gidiyorum Lee. Artık onu bırakabilirsin.

Michelle avucunu doğrama tahtasının üzerine atılmış bir bıçağın sapına vurdu.

"Peki bununla ne yapacaksın? Michelle Paul'ün karşısında dururken Alana güldü.

Michelle. Delirdin mi sen? Bırak şu lanet bıçağı. Bunu halledebiliriz.'

Alana, bıçağın ağzı çenesine yansırken Paul'ün göğsünün hızla inip kalktığını fark etti. "Yeter Michelle. Alana onlardan uzaklaştı. "Çok ileri gidiyorsun.

"Ne zaman çok ileri gittiğime ben karar veririm. Sonra dikkatini tekrar Paul'e çevirerek, 'En azından artık delirmedığımı biliyorum. Başından beri oydu, değil mi?

"Hayır. O sadece bir arkadaş.

'Benimleyken sertleşmemene şaşmamalı. O sürtükle birlikte olmayı dilerken olmaz. Diğer elinin küçük parmağını salladı, bıçak hâlâ onun göğsünü gösteriyordu. 'Zaten yatakta berbatsın. Kaç kere numara yaptım biliyor musun?'

Alana durup birbirlerinin yüzüne bakarak nefes alıp vermelerini izledi ve sonra Paul aniden bıçağın sapını tutup Michelle'e doğrultunca nefesi kesildi.

'Hayatımı yeterince uzun süre cehenneme çevirdin. Artık dayanamıyorum. Sapı sıkıca kavıyor gibi görünüyordu. Michelle'in çılgılığı havayı delip geçerken dirseğini geri çekti.

Alana aralarına atladı, bıçak Michelle'in göğsüne saplanırken ayakkabıları kırık camları fayanslara sürttü. Alana büyük bir kan fişkırmasının tüm gücünü üzerine çekti. Nefes nefese kalan Michelle sendeleyerek geri çekildi, bir çöp kutusunu devirdi ve dolaptan yere düştü.

Alana, Paul'ün yaptığı şey karşısında hem heyecanlanmış hem de aynı ölçüde midesi bulanmıştı. Kusmuk ağzına doldu ve geri yuttu. Hayatında hiç bu kadar çok kan görmemişti. Bir havlu kaptı ve gözleri aynı hizaya gelene kadar Michelle'in üzerine eğildi.

"Bana yardım et," diye mırıldandı Michelle. Alana havluyu bıçağın sapına sardıktan sonra parmaklarını bıçağın etrafına doladı. Dişlerini sıkarken Michelle'in hırıltısını duydu ve bıçağı daha da içine soktu, bir engele çarptı ve kemiğin çatırtısını duydu. Daha fazla kan fişkırdı. Bezi çözerken bıçağı da döndürdü. Michelle bilincini kaybetti. Kadın durdu ve birkaç dakika boyunca ona baktı.

"Biz ne yaptık?

Alana çömeldiği yerden kalktı ve biriken kandan uzak durmaya dikkat etti.

"Aman Tanrım. Biz ne halt ettik böyle? Paul tekrarladı.

Alana kulübenin kapısına doğru geri geri gitti. Sonra Michelle'e ve çalışma yüzeyini kavrayarak karısına bakan Paul'e son bir kez bakarak sandaletlerini çıkardı ve bir elinde havlu, diğerinde sandaletleri, alacakaranlığın gölgesinde uzaklaştı.

OceanofPDF.com

FIFTY-SIX

ALANA

Calvert, Alana'nın anlattıklarını dikkatle dinliyor gibi görünüyordu. "Peki sen ne yaptın?"

"Koşmaya başladım," diye itiraf ediyor Alana. 'Oyalanmayacaktım, değil mi? Polis her an gelebileceğini biliyordum.

"Tüm suçu Paul'ün üstlenmesine mi karar verdin? Calvert kaşlarını çatı. "Ona aşık olduğumu sanıyordum.

"Öyleydim. Öyleyim. Alana bitkin bir halde başını ellerinin arasına aldı. "Panikledim! Michelle'i öldürmeyi planlamamıştık. O ikimizi de uçurumun kenarına itti. Açıkçası tüm suçu Paul'ün üstlenmesini istememiştim. Yüzünü ellerinin arasından çıkardı, saçları ter ve gözyaşlarıyla ıslanmıştı, yüzünün kenarlarına yosunların uçuruma yapışması gibi yapışmıştı. "Kendine zarar verdiğini biliyordum ve bunun suçlanacağını düşündüm.

"Peki," diye devam ediyor Calvert. "Paul'ün Michelle'i öldürmekten tutuklandığını öğrendiğinizde, o zaman neden ortaya çıkmadınız?"

Onu ilk bıçaklayan oydu. Ben sadece işini bitirdim. Dürüst olmak gerekirse, kefaletle serbest bırakılacağını düşünmüştüm. Zaman geçtikçe,' diye hıçkırıyor Alana, 'itiraf etmekten daha çok korktum. Özellikle de o öldükten sonra. Onun öleceğini hiç düşünmemiştim.

'Birisi göğsünden bıçaklandığında ne olur sizce? Sonra nereye gittiniz? Kan içinde kalmış olmalısın.'

* * *

Michelle'in çığlığı, duyamayacak kadar uzaktayken bile Alana'nın kulaklarında yankılanmıştı. Muhtemelen hayatının sonuna kadar bu çığlığı duyacağını dışındı. Tatil parkını çevreleyen ormana doğru koşarken, her an arkasından birinin geleceğinden emindi ama Michelle'in kan kokusu onu alt etti. Durmak zorunda kaldı, bir ağaca yaslandı ve içindekileri kustu; sıcak sıvı burnundan fışkırdı ve ayaklarının üzerine sıçradı. Ağlayarak ormanda açıklık gibi görünen bir yere doğru koşmaya devam etti. Denizin akıntısını duyabiliyordu.

* * *

"Sonra ne olacak? Calvert'in sesi onu odaya geri döndürür.

Bu, asla tekrar yaşamak istemediği bir şeydi. "Cebimde bir taşıma çantası vardı, ceketim havluyla birlikte oraya girdi, bağladım ve çöpe gitti. Sonra kanı temizlemek için denize koştum. Kan içinde kalmaktansa otele dönüp sırlısklam olduğumu ve denize düştüğümü söylemek daha kolay olurdu. Alana o gecenin yalnızlığını hatırlıyor ve gözyaşları yüzünden aşağı szlyor. "Sahilde kaldım ve bir süre kurudum. Siren seslerini duyabiliyordum - ölüp ölmediğini bilmiyordum.

"Otele ne zaman döndünüz?

"Bilmiyorum. Geç olmuştu. Kimseye görünmeden odama gitmeyi başardım.

"Hiç ortaya çıkmayı düşünmediniz mi?

Alana duraksıyor. "Kocam orada olduğumdan şüpheleniyordu," diye yanıtlıyor. "İtiraf etmek istedim ama beni durdurdu. Onu da kendisiyle birlikte dibe çekecek. Elinden geldiğince. "Michelle'in mezarına bir demet iek bırakmanın bizi bir şekilde temize çıkardığını düşünüyor gibiydi.

'O da sorgulanıyor. Ertesi gün eve gittiğinizi ve normal hayatınıza devam ettiğinizi düşünmekte haksız mıyım?

"Evet. Alana kısıık bir sesle konuşur. Notlar yazmakta olan DI Mexborough'ya bakar.

"Burada bırakalım," diye duyurdu Calvert. "Saat şu anda," saatini kontrol ediyor, "12.37. Bu görüşme sona ermiştir. Calvert durdurma düğmesine basıp iki kaseti çıkarırken kayıt makinesinden uzun bir ses duyulur.

Alana gözyaşlarının arasından, o mühürleyip paraflarken onu izliyor.
"Ne olacak?

"Hücrenize geri gönderileceksiniz. Sizi suçlama yetkimiz olduğunda tekrar dışarı çıkaracağız. Kasetleri meslektaşına uzatır. "Sabah mahkemeye çıkacaksınız ve şüphesiz duruşmanıza kadar gözaltında tutulacaksınız. Melissa'ya doğru bakar. "Onu tekrar içeri kilitlemeden önce müvekkilinizle birkaç dakika görüşmek ister misiniz?

OceanofPDF.com

FIFTY-SEVEN

MELISSA

Melissa bir esnemeyi bastırır ve polis personeli yerlerini boşaltırken gerinir. "Evet, sakıncası yoksa, teşekkürler. Uzun bir sabah olmuştu. Başını yine ellerinin arasına almış olan Alana'ya bakar. Güzelliğın sadece derinin altında olduğunu söyledikleri doğıuydu. Alana'nın istasyona ilk geldiğinde, biraz dağınık olmasına rağmen ne kadar güzel olduğunu görünce şaşırmıştı. Karşısındaki bu ağırbaşlı kadının böyle bir şiddet uygulayabileceğine hâlâ inanamıyordu.

"Bu bir sürpriz oldu. Sessizce oturup uzun süre dinledikten sonra Melissa'nın sesi gırtlaktan geliyor. "Görüşmeden önce bana masum olduğunu söylemiştin.

"Biliyorum. Ama şimdi gerçeğı söyledim.'

Melissa titreyen kadına bakar. "En başta gerçeğı söylemeliydin.

"Benim tarafımda olduğunu sanıyordum. Alana'nın alt dudağı titriyor.

'Bunun taraflarla ilgisi yok. Sizi temsil etmek için para alıyorum ve bunu ancak bana karşı dürüst olursanız yapabilirim. Görüşme boyunca aldığı kapsamlı notlara göz atıyor. "Bilmem gereken başka bir şey var mı?

Alana başını sallar. 'Her şey ortada. Sence ne olacak?'

Melissa bir an düşünür. 'Sonunda itiraf etmiş olman senin lehine olacak. Ama gerçeğı söylemeden önce bu kadar zaman geçmesine izin vermiş olman senin aleyhine olacak. Duraklıyor. "Yapamam

Dürüst olmak gerekirse. Tahminimce on yıl kadar yatarsınız ve şansınız yaver giderse bunun beş yılını yatarsınız.

"Beş yıl," diye nefes nefese kalıyor Alana, hıçkırıklarla omuzları titriyor. "Bunu yapamam. Delireceğim."

Melissa soğukkanlılıkla, "Şaşırsınız," dedi. "İnsanlar hayal ettiklerinden çok daha fazlasına katlanabilirler."

Alana bir an için neşelenir gibi oldu. "Paul'ün beni beklediğini bilirim, her şeyin üstesinden gelebilirim."

Melissa, müşterisiyle konuşmasını bitirdiğini belirtmek için görüşme odasının kapısına yönelirken, "Ben olsam buna güvenmezdim," diye mırıldanıyor.

OceanofPDF.com

EPILOGUE

Eş Katilleri Nihayet Adalete Kavuştu

Michelle Marie Jackson'ın ölümünden sorumlu olan kişiler nihayet bugün erken saatlerde adalete teslim edildi.

Geçen yıl Haziran ayında otuz altı yaşındaki Michelle, Filey'deki tatil evlerinde altı yaşındaki kızının gözleri önünde bıçaklanarak öldürüldü. Olay, çift arasında çıkan ve komşu tatilciler tarafından duyulan bir tartışmanın ardından meydana gelmişti.

Osballdwick, York'tan Paul Jackson, daha önce karısını öldürmekle suçlanmış ve beraat etmiş olduğu için zaten dört ay tutuklu kalmıştı.

Aleyhinde somut delil bulunmaması nedeniyle, jüri makul şüphenin ötesinde bir karar verememiştir. O dönemde, Michelle'in uzun yıllar boyunca kendine zarar verdikten sonra bu yarayı kendi kendine yapmış olabileceği kabul edilmiştir.

Çiftin kızı travma sonrası stres bozukluğundan muzdaripti ve bu nedenle saldırı gecesinden bu yana konuşmamıştı. Eylül ayında Jackson'ın suç ortağı Alana Elizabeth Noakes ile yüz yüze getirildiğinde sessizliğini bozdu.

Mahkeme, 37 yaşındaki Jackson'ın yıllarca eşiyle aile içi şiddet yaşadktan sonra kendini kaybettiğini itiraf ettiğini duydu. Üçü arasında çıkan öfkeli bir tartışmanın ardından karısının göğsüne bir bıçak saplamış ve karısı önce onu bıçakla tehdit etmişti. Daha fazla dayanamayacağını söylerken ağlamıştı.

Noakes, Jackson'a aşık olduğunu ve uzun yıllar onunla birlikte çalıştığını itiraf etmiştir. Bıçakla son darbeyi vurduğunu ve bıçağı kurbanı daha fazla sapladığını itiraf etmiştir. Cinayetin muhtemelen önceden planlanmadığı kabul edilmekle birlikte, Yargıç Cole kapanış yorumlarında Michelle'in Noakes tarafından nasıl ölüme terk edildiğinin altını çizmiştir.

Jackson'ın ayrıca bir dereceye kadar travma sonrası stres bozukluğu yaşadığı ve yaptıklarını hatırlamamasına neden olduğu kabul edilmiştir. Tahrik gerekçesi hüküm verilirken kabul edilmiştir. Jackson beş yıl hapis cezasına çarptırıldı ve bunun dört ayını tutuklu olarak geçirdi. Bu, yaklaşık iki yıl sonra şartlı tahliye için uygun olacağı anlamına geliyor.

Noakes, kasıtlı adam öldürmekten ve adaletin işleyişini saptırmaktan suçlu bulunmuş ve yedi yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Bu süre, akıl sağlığı üzerinde çalışılabilecek güvenli bir hastanede başlayacaktır. Yargıç Cole son sözlerinde "Başkaları için tehlikelisiniz" dedi. "Kuruntulu düşüncelerin birçok insanın hayatını mahvetti.

Noakes'in kocası 39 yaşındaki Lee Noakes, adaleti saptırmaktan suçlu bulunduktan sonra ertelenmiş hapis cezasına çarptırıldı. Yargıç Cole ona 'ahlaki değerlerden yoksun olduğunu ve daha önce harekete geçmeme kararının korkunç bir durumu daha da kötü hale getirdiğini' söyledi.

Merhumun annesi Susan Duffy bugün mahkeme önündeydi. Duffy şunları söyledi: 'Kızımın bu şekilde canına kıymayacağını her zaman biliyordum. Olanlar karşısında yıkılmış durumdayım ve şu anda tek endişem, tüm bu olanların en büyük mağduru olduğunu düşündüğüm torunuma bakmak. Kızımı geri getiremem ama en nihayetinde

sorumlu kişiler yaptıklarından dolayı cezalandırılmaktadır'.

Sanığın kardeşi David Jackson'dan da mahkeme dışında tepkisini dile getirmesi istendi. O, 'Kardeşim kötü bir adam değil, sadece içinde bulunduğu koşulların stresıyla kendini kaybetti. Sempati ve desteği hak ediyor, hapis cezasını değil. Bu davada bir erkek yerine aile içi şiddete maruz kalan bir kadın söz konusu olsaydı, destek ve sonuç muhtemelen çok farklı olurdu. Sistemin değişmesi gerekiyor.

Evli ift sizi koltuğunuzun ucuna oturtup sayfaları çılgınca evirmenize neden olduysa, Maria Frankland'ın zekice yazılmış bir başka psikolojik gerilim romanı olan [*Onu İçeri Aldım*](#)'ı deneyin.

[**Buradan alın**](#) veya özel bir alıntı için okumaya devam [**edin**](#).

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

I LET HER IN

A TOTALLY GRIPPING PSYCHOLOGICAL THRILLER WITH COMPLETELY
UNEXPECTED TWISTS

Bu yapmam gereken son şeydi.

OceanofPDF.com

CHAPTER 1

CASSIE

Jon, nakliye kamyonunun arkasına park ederken, "Buraya dönmek tuhaf bir duygu," diyor.

"Nasıl yani?" Koltuğumda dönüyorum, önce ona bakıyorum, sonra Teddy'yi kontrol ediyorum. Araba koltuğunda hâlâ mışıl mışıl uyuyor. Yorkshire'ın bu yeni bölgesine yaptığımız yolculuğun çoğunda uyudu. Bu, yeni evimizin tuhaflığıyla birlikte, muhtemelen bu akşam onunla doğru bir zaman geçireceğimiz anlamına geliyor.

Suki onun arkasından fırlıyor, kulakları beklenti içinde dikilmiş. Başlangıçta, Jon uzakta çalışırken son evimizde daha güvende hissetmek için onu evlat edindim, ancak kısa sürede herhangi bir koruyucudan çok ailenin sevilen bir üyesi haline geldi.

"Bu *iyi* bir tuhaflık. Motoru kapattı ama direksiyona tutunmaya devam ediyor. "Sadece, bir yanım annemin hâlâ orada olmasını bekliyor. Bir parça teslimiyetle nefes veriyor. "Keşke her şey farklı olsaydı - yani sonunda.

El frenine uzanarak parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum. "Herkes ölümü kendi yöntemiyle karşılar. Bana yaygara koparılmasını istemiyormuş gibi geldi.

'Belki ona yardım edebilirdim. Eğer beni içeri alsaydı. Sözlerinde kızgınlığa varan bir şeyler var.

Jon eve bakmaya devam ediyor, ifadesini çözmek zor. Kendini 'tuhaf' hissediyor olabilir ama bana göre ev baştan aşağı mükemmel.

Taştan örölmüş duvarları ve zarif panjurlu pencereleriyle. İçinin boşaltılması gerekse bile, taşınmak için çok az iknaya ihtiyacım olurdu.

Ziyaret ettiğimiz nadir durumlarda, buralarda huzur ve en önemlisi de gelişen bir topluluğun parçası olma hissini yaşadım. Benim 'eve dönüş' hissim de muhtemelen Jon'unki kadar güçlü.

Need2Move web sitesine göre Rawdale, birçok şeyin olup bittiği, gelişmekte olan bir bölge; Y kuşağından arkadaşlarla ve küçük çocuklu ebeveynlerle dolup taşıyor. Eski evimizin içinde ve çevresinde bildiğim izolasyondan milyonlarca kilometre uzakta olacak, özellikle Jon'un çok çalışması ve hafta boyunca sık sık uzakta olması nedeniyle. O yokken tek ebeveyn olma duygusundan nefret ediyordum ve hafta sonu dönmesini bekleyerek yaşıyordum.

"Peki plan nedir? Elini sıkıyorum, sadece sessizleşip içine kapandığı komik ruh hallerinden birine girmediğine dair güvence vermek için bile olsa göz göze gelmeyi arzuluyorum. Annesini sık sık azarladığı gibi onu okumak da imkansız.

"Kanepeyi getiriyorlar. Boynunu minibüse doğru uzatıyor. "İlk yükledikleri şeylerden biri buydu, yani neredeyse bitirmiş olmalılar.

Kanepeyi kapının önünde yere koyan görevlilerden birine el sallıyorum.

"Bavulları boşaltma çılgınlığı başlasın. Arka koltuğa uzanıp Teddy'yi dürtüyorum. 'Geldik, tatlım. Yepyeni evimizdeyiz. Uyan bakalım.'

Jon'un bir sonraki bölümümüzün başlangıcına gelişimize biraz ılık tepki vermesine rağmen, karnımda heyecan kabarcıkları var. Gelecek hafta yeni işime başlıyorum ve bu topluluğun bir parçası olmayı çok seveceğimi biliyorum. Şarap geceleri, kitap kulüpleri ve anne grupları olacak. Harika olacak.

Teddy yükseltici koltuğundan bacaklarını uzatıyor ve gözlerini ovuşturuyor, Suki salyalı diliyle başının üstünü yalamak için arka koltuğa doğru eğilirken yüzünü buruşturuyor. 'Ugh! Suki!'

"Tamam, hadi. Jon kapısını açar. "İşimize baksak iyi olacak. Sonra açtığı gibi hızla tekrar kapattı ve torpido gözünü karıştırmak için yanıma doğru eğildi.

"Ne arıyorsun? Bir an arabadan iniyor, sonra çaresizce bir şey bulmaya çalışıyor.

"Sadece evle ilgili bazı evrak işleri.

"Ah. Doğru. *Torpedo gözünde* mi?" Kendimi koltuğuma geri itiyorum ve bizim evin yanındaki evden çıkan bir kadına gülümsüyorum. 'Oooh bak, yandaki kadın benim yaşlarımda gibi görünüyor. Harika!

İki evimizin arasındaki boşlukta, çamaşır ipinden çamaşırları çıkartışını izliyorum. Sürekli bize bakıyor - sanırım yeni komşularının kim olacağını merak ediyor. "Gidip merhaba demeliyiz.

"Şimdilik bırak Cassie. Yukarı bakar, sonra tekrar torpedo gözüne döner. 'Yapacak çok işimiz var. Tüm bunlar için daha sonra bolca vaktimiz olacak.

"Neyin var senin? Aradığını iddia ettiği şey her neyse orada görünmüyor. Onu izlemeye devam ediyorum. "Onu zaten tanıyorsun, değil mi?

Eskiden öyleydim. Birazcık. Ama onu uzun zamandır görmedim. Annem hala burada yaşadığını hiç söylemedi. Belki de sadece ziyarete gelmiştir.

Jon torpedo gözünü kapatır ve koltuğunda Teddy'ye doğru döner. "Yeni odanı görmeye hazır mısın?

"Evet!" Heyecanla kendini koltuğunun arkasına yasladı.

"Onu nereden tanıyorsun? Jon ile kaçıyor gibi görüldüğü bu kadın arasında kesinlikle bir geçmiş olduğu hissine kapılıyorum. Ona bakınca, at kuyruğu şeklinde toplanmış boyasız saçları ve bol spor kıyafetleriyle onun tipi gibi görünmüyor. Kadınların -benim- tertemiz görünmemi tercih ediyor.

'Oh, o aslında hiç kimse değil. O sadece komşu kızıydı.'

'*Komşu kızı mı?* Benim zamanımda tüm dergiler romantik bir ilgiyi böyle tanımlardı. Endişelenmeli miyim?' Harika. Satır aralarını okuyunca, bahse girerim eski kız arkadaşlarından birinin yanına taşınıyoruz. Belli ki bu yüzden torpedo gözüne tırmanmış.

"Saçmalama. Çocukken pek iyi anlaşılamadık, hepsi bu. Sesinde bir hikâye olabileceğini düşündüren bir kenar var ama kapalı ifadesi bunu anlatmak istemediğini söylüyor.

"Oh - doğru. Eski bir kız arkadaşım olmadığı için kesinlikle rahatladım. Umarım Jon'la çocukken iyi geçinememiş olmamız onunla arkadaş olmamızı engellemez. Her ne kadar kocam işte ya da golf sahasında olmadığı zamanlarda onunla vakit geçirmemden hoşlansa da, kız kıza sohbetler, alışveriş ve spa günleri gibi şeyleri gerçekten özlüyorum.

Tekrar içeride kaybolur.

Teddy, "Çişimi yapmam lazım," diyor.

"Sen çocukla ilgilen. Jon'u dürtüyorum. "Ben köpeğe bakarım.

"Dürüst olmak gerekirse..." Kapısını tekrar açmadan önce yüzünü buruşturdu. "Oyalanıyorum çünkü oraya girdiğimizde nereden başlayacağımıza dair hiçbir fikrim yok.

"Kesinlikle iyi olacağız. Arabanın tavanından ona göz kırpıyorum. "Takım çalışması stratejilerimizi uyguladığımız sürece.

Suki'yi bagajdan çıkardım. Hemen yan komşumuzun bahçe duvarının dışındaki eşiğe işeyerek yeni sokağımızı vaftiz ediyor. Penceresindeki tül perdeden yeni komşumuzun şeklini görmek için yukarı bakıyorum.

"Özür dilerim," diyerek özür dileyen bir gülümsemeyle ona bakıyorum ama tepkisini göremiyorum. Suki'nin tuvaletini bizim evin önü yerine komşunun evinin önündeki çimlere yapmasına izin vermek pek de iyi bir başlangıç sayılmaz.

"Adını hatırlayabiliyor musun? Jon'un ardından sesleniyorum. Teddy'yi elinden tutmuş, ortasında muhteşem vitray penceresi olan yeni ön kapımıza doğru götürüyor.

"Kimin adı?

"Komşu kadın.

Belki oraya bir şey götürürüm, bir pasta, bir bitki ya da başka bir şey, tanışma amacıyla. Biri yeni bir eve taşındığında tam tersi olması gerekse bile, birimizin buzları eritmesi gerekir. İlk izlenimlerim onun olmayacağını söylüyor.

"Dürüst olmak gerekirse hatırlayamıyorum. İsimler konusunda nasıl olduğumu bilirsin.

Suki'ye ipi verirken oğlum ve kocamın yeni evimizde gözden kayboluşunu izliyorum. Zihnim Jon'un beni eşikten geçirip yeni evimize taşıyabileceği zamanlara geri dönerken g ö ğ s ü m d e beklenmedik bir hüznün kabarıyor. Ama bu, o petrol şirketinde ortak olmadan ve Teddy doğmadan önceydi. Hayatlarımız bizi bütünüyle yutmadan ve ilişkimiz değişmeden önceydi.

Elbette, bir baba ve koca olarak harika bir sağlayıcı, ancak dürüst olmak gerekirse, eskiden sahip olduğumuz kıvılcım azaldı. Ancak eminim ki bu yeni dönem ve benim burada kendime daha fazla hayat kurmam, çoğu zaman olmam gerektiğini düşündüğüm mükemmel versiyonumdan ziyade onun benimle daha fazla ilgilenmesini sağlayacaktır.

Bazen onu izliyorum, sabahları kravatını düğümlerken ya da televizyondaki spora dalmışken. Eskiden nasıl bir çocuk olduğunu ve ileride nasıl bir adam olacağını görmeye çalışıyorum. Ancak zaman zaman o kadar kapalı bir kitap ki bu her zaman kolay olmuyor. Onun iç çekirdeğine ulaşmak benim için neredeyse bir proje haline geldi.

Varlığının tüm içsel yönlerini ve onu böyle olmaya iten şeyin ne olduğunu öğrenene kadar dinlenmeyeceğim.

Belki de memleketine dönmek ve çocukluğunun geçtiği evde yaşamak onun başka yönlerini ortaya çıkaracaktır. Yan komşusu dışında geçmişinden kalan insanlar olacaktır. Çocuk Jon'u ve genç Jon'u hatırlayacak insanlar.

Kardeşinin olmaması çok üzücü. Ayrıca babasına dair gördüğüm tek şeyin fotoğraflar olması da üzücü. Jon'la nişanlandıktan hemen sonra cenazesine katılmışım, ön sırada yanında dururken Jon'dan kederden çok rahatlama hissi almışım.

Jon'un kendi babasının uzak izinden gitmesi utanç verici olur. Oğlumuzla *ya da benimle*. Umarım burası aramızdaki şeyleri değiştirir ve eskiden olduğumuz kadar yakın oluruz.

Bu düşünceler zihnimde dönüp dururken derin bir nefes alıyorum. Bir kuşun ritmik cıvıltısı ve ön bahçemizdeki ağacın hışırtısı dışında sokak sessiz. Yeni maceramıza atılmaya hazırım. Bu ev çok şey vaat ediyor - sadece kendimizi yeniden keşfetme şansı değil, aynı zamanda gerçekten evim diyebileceğim bir yerin özlemini giderme şansı da sunuyor.

Yeni ön kapıma doğru merdivenleri çıkarken, izlendiğime dair tanıdık bir his içimi ürpertiyor. Etrafıma baktığımda yan komşum olan kadının penceresinin önünde durmuş bana baktığını görüyorum.

[Burada okumaya devam edin!](#)

OceanofPDF.com

HEAR MORE FROM MARIA

Maria Frankland'ın en son yayınlarından haberdar olmak ister misiniz?

Buradan [kaydolun!](#)

E-postanızı asla başka biriyle paylaşmayacağımıza ve yalnızca yeni bir kitap çıktığında sizinle iletişime geçeceğimize söz veriyoruz.

OceanofPDF.com

BOOKS BY MARIA FRANKLAND

[*Evli Çift Alınan Çocuk*](#)

[*Geçen Noel'de*](#)

[*Girmesine İzin*](#)

[*Verdiğim*](#)

[*Tavuk Partisi*](#)

Sesli olarak mevcuttur

Onu İçeri Aldım ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

[*OceanofPDF.com*](#)

A LETTER FROM MARIA FRANKLAND

Sevgili okuyucu,

Evli Çift'i okumayı seçtiğiniz için size çok teşekkür ederim. Eğer hoşunuza gittiyse ve son çıkan kitaplarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterli. E-posta adresiniz asla paylaşılmayacak ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Buradan kaydolun!

Evli Çift ilk olarak *Kapalı Kapılar Ardındaki Adam* olarak biliniyordu ve yazdığım ilk romandı. Romana 2012 yılında mutsuz bir ilişkinin içinde sıkışıp kalmışken başladım ve ayrılık, bekarlık ve birkaç yıl sonra şans eseri bulduğum sonsuza dek mutlu yaşamım boyunca devam ettim.

Bu hikayenin büyük bir kısmı üzerinde Yaratıcı Yazarlık yüksek lisansım sırasında çalıştım ve sonuçta, birçok düzenleme ve yeniden yazma ile birlikte, hikayeyi tamamlamam altı yılımı aldı. (Neyse ki bugünlerde çok daha hızlı bir yazarım!)

Bu benim zanaatımı öğrendiğim, ilk romanım ve kalbimde her zaman özel bir yere sahip olacak bir roman. Aynı zamanda, eskiden yaşadığım zehirli ve kapana kısılmış yerimden kaynaklanan kendi endişelerimin çoğunu içine döktüğüm bir hikaye - sonuçta tavsiye 'bildiğinizi yazın'!

Evli Çift hiç planlamadığım bir şey oldu - çünkü toplumsal (ve kendi) normu değiştirdim, karı ve kocayı kurban ve istismarcı rollerinde s u n d u m , ta ki kitap güçlü bir mesaj verene kadar - 'erkekler de kurban olabilir'.

Kapalı Kapılar Ardındaki Adam 2017 ve 2020 yılları arasında yayıncılara sunulduğunda kırk altı ret cevabı aldı ve eğer birkaç ıskalama ve uluslararası bir ilk roman yarışmasında son on listesinde yer almasaydı, hikaye sonsuza kadar çekmeceye oturabilirdi.

Ancak, Autonomy Press'i kurarak kitabı kendim yayınlamaya karar verdim ve iyi ki de öyle yapmışım - yayımlandıktan üç yıl sonra, Bookouture'dan Susannah tarafından fark edildi ve dedikleri gibi, gerisi tarih oldu. Ayrıca e-postasının bana ellinci doğum günümde geldiğini de belirtmeliyim - bundan daha iyi bir hediye olabilir mi?

Susannah ve Bookouture'daki ekiple birlikte çalışarak bu kitabı parlayana kadar parlatmaktan ve bir düzenleme, yeni bir başlık ve muhteşem yeni bir kapakla size geri sunmaktan mutluluk duyuyorum. Bu hikâyenin gücüne her zaman inandım ve umarım siz de bunu hissetmişsinizdir. Amazon ya da Goodreads'e yorum yazarak ya da sosyal medya veya 'iletişimde kalalım' listem aracılığıyla benimle bağlantı kurarak düşüncelerinizi duymak isterim. Bağlantılar aşağıda:

www.mariafrankland.co.uk

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BOOK CLUB DISCUSSION QUESTIONS

1. Ulusal İstatistik Ofisi'ne göre, her yıl 16-59 yaş arası 1,9 milyon yetişkin aile içi istismar mağduru olmaktadır. ¹ Bunların 700.000'i erkektir. Sizce bu doğru bir rakam mı? günümüz toplumunun bir yansıması mıdır? Bu rakamın yükselişte olup olmadığını ve neden yükselişte olduğuna inandığınızı tartışınız.
2. Michelle'e karşı ne ölçüde sempati duyuyorsunuz?
3. Hikaye boyunca aile içi istismarın çeşitli biçimleri nasıl ortaya çıkıyor?
4. Çiftin kurtarılmaya değer bir evliliği var mıydı? Onlara yardımcı olabilecek bir şey var mıydı?
5. Romanda zaman zaman bir bölüm boyunca farklı bakış açıları kullanılmış. Bunu nasıl buldunuz?
6. Geçmişin arka planını şimdiki hikayeye karşılaştırdığınızda ton ve duygu açısından nasıl bir fark vardı? Birbirlerine nasıl bağlandılar?
7. Romandaki kurbanlar ve kötüler kimlerdir? Gri alanlar nerede?
8. Hafızanın geri kazanılması açısından bayılma ve dilsiz kalma hakkında ne düşünüyorsunuz?
9. Alana olmasaydı sonuç nasıl farklı olabilirdi?
10. Kendi duygularınız sizi hikayeye nasıl bağlıyor?
11. Michelle ve kızı Emily arasındaki ilişkiyi tartışınız.
12. Sizce bundan sonra Paul'e ne olacak?
13. David'in sonsözdeki yorumlarına ne ölçüde katılıyor ya da katılmıyorsunuz?
14. Emily'nin yaşadığı travmanın etkileri büyüdükçe nasıl en aza indirilebilir? Neye ihtiyacı olacak?
15. Toplum kendine zarar verme konusunu nasıl ele alıyor? Sizce bunun başlamasının ve devam etmesinin arkasındaki nedenler nelerdir?
16. Bu hikayede daha mutlu bir sonla sonuçlanabilecek ne olabilirdi?

¹ <https://www.mentalhealth.org.uk/explore-mental-health/statistics/domestic-violence>

THE TAKEN CHILD

Göle doğru koşarken, Toby'nin bu dünyaya geldiği günden okuldaki ilk gününe kadar olan hayatı gözlerimin önüne seriliyor. Lütfen onu bulmama izin ver.

Her şeyi yaparım. Ama benim küçük tatlı oğlum ortalıkta yok.

Oğlum **Toby** ile doğru düzgün vakit geçirebilmemin tek yolunun okul kampına yardım etmek olması beni kahrediyor. Zümrüt yeşili çam ağaçlarının altında oturuyorum ve Toby'nin küçük yüzü yanımdan koşarak geçip etrafımızdaki diğer geveze, mutlu çocuklara katılırken aydınlanıyor. Sonra eski sevgilim **David**'in bana ters ters baktığını görüyorum ve kalbim sıkışıyor. Velayetin tamamı onda olabilir ama benim ortadan kaybolmamdan başka bir şey istemez. Sonsuza kadar.

Bu izole kamptaki ilk günün heyecanı azalırken, güzel küçük oğluma uzun uzun sarılabildiğim iyi geceler öpücüğünün kıymetini biliyorum. Ben
olsam

Toby'i geri almak için *her şeyi* yaparım.

Ancak ertesi sabah şok ve kaosla sona erdiğinde bizim için hayallerim paramparça oldu. **Bir ceset bulundu.** Kampta bir katil var. Kimseye güvenemeyiz. Ve sonra en kötü kabuslarım gerçek oluyor: **Toby ortadan kayboluyor.**

Çocuğum katilin elinde mi? Toby'yi korumak için çok yol kat ettim.

**Onu sağ salim geri almak için daha ne kadar ileri gitmem
gerekecek?**

Mark Edwards, T.M. Logan ve Freida McFadden hayranları için mükemmel olan bu kitap, inanılmaz sürprizlerle dolu, tamamen sürükleyici ve sayfaları çeviren bir psikolojik gerilim.

[Buradan alın!](#)

OceanofPDF.com

THE HEN PARTY

'Gelin adayı' kuşağını takmış ve heyecanla dolup taşan Caitlyn'i gördüğü an, ona çarpıyor. Caitlyn'den nefret ediyor. Küçük Bayan Mükemmel'in gerçekte kim olduğunu biliyor - gerçekte ne sakladığını. Ve bu konuda bir şeyler yapmanın cazibesi karşı konulamayacak kadar güçlüdür...

İlk prosecco şişesi açıldığında rahat bir nefes alıyorum. Baş nedime olarak, en yakın arkadaşım **Caitlyn**'in düğününden önceki büyük kutlamasını organize etmek için çok çalıştım. Her ne kadar okul arkadaşları

Benim gibi nedime olmadıklarını ve kız kardeşlerinin göz teması kurmayacaklarını kışkırdığım için yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirip herkesin gözlüğünü dolduruyorum. Bu özel hafta sonunu *hiçbir şey bozamayacak.*

Ancak sevimli karı-koca oyunlarına başladığımızda, Caitlyn'in baldızı şok edici derecede acımasız bir şey açıkladı. Bunu takip eden sessizlikte, hazırladığım küçük soru kartları unutulmuş bir şekilde yere düşüyor. Yaklaşan düğününü kutluyor olmamız gerekiyordu ama Caitlyn yıllardır bana yalan söylemişti. **İlişkisi, anlattığı o büyülü rüyadan çok uzaktı.**

Birdenbire odadaki herkes tartışmaya başlar. Tüm sırlarımız ve yalanlarımız açığa çıktı. Hiçbirimizin birbirimizi ya da Caitlyn'i gerçekten tanımadığı açık.

Ertesi sabah Caitlyn'i yatağında güzel, solgun ve hareketsiz buldum. **Gelin öldü. İçimizden biri onu öldürdü.** Ama hangi yıkıcı gerçek

**öldürmek için yeterince tehlikeli mi? Ve hepimiz burada sıkışıp kaldık.
katil bulunursa, başka birinin canının yanması ne kadar sürer?**

***Kusursuz Evlilik*, Lucinda Berry ve Freida McFadden hayranları için
mükemmel olan bu kitap, şaşırtıcı derecede beklenmedik kıvrımlara
sahip, son derece zorlayıcı ve şok edici bir psikolojik gerilim.**

[Buradan alın!](#)

OceanofPDF.com

LAST CHRISTMAS

Kapı zili, dışarıda uğuldayan rüzgârın sesini kesiyor.
Polise kapıyı açtığımda dondurucu Aralık havasında kar taneleri evin
içine doğru süzülüyor. Yüzlerindeki ifade her şeyi anlatıyor. Kocam
öldü. Ve onu ailemden birinin öldürdüğünü biliyorum...

Sadece birkaç saat önce hepimiz ateşin başında kutlama yapıyorduk, Noel ışıkları ağaçta parıldıyordu. Şimdi hayatım paramparça oldu. Ve biliyorum
ki

Buradaki herkes - zor küçük kız kardeşimden sert içici büyük kız
kardeşime, hiç göz göze gelmediğim kayınbiraderlerime ve hatta kocamla
bana kadar - sır saklıyor.

Göründüğümüz gibi sevgi dolu bir aile değiliz.

Yıkıcı suçlamalar ortaya atılırken ve korkunç gerçekler gün yüzüne
çıkarken, dünyam gözlerimin önünde parçalanıyor. Ama kimin sırrı uğruna
öldürülecek kadar tehlikeliydi? Sonunda ortaya çıktığında, herhangi
birimiz hayatta kalabilecek miyiz...?

**Kocam hakkındaki gerçeği öğrenmek için ne kadar ileri gitmem
gerekecek?**

**Daniel Hurst, Mark Edwards ve K.L. Slater hayranları için
mükemmel olan bu kitap, beklenmedik sürprizlerle dolu, son derece
sürükleyici bir psikolojik gerilim.**

Buradan alın!

OceanofPDF.com

ACKNOWLEDGMENTS

Harika kocam Michael'a tüm yardımları ve yazdıklarına olan inancı için teşekkür etmek istiyorum. İlk taslaklarımın ilk okuyucusu olarak hareket ediyor ve inanılmaz bir destek.

Ardından, Bookouture ekibine, özellikle de psikolojik gerilim türüne dair inanılmaz bilgeliği ve içgörüsü ve bana verdiği tüm destek için Susannah'ya çok teşekkür ederim. Ayrıca Liz Hatherell ve Laura Gerrard'a değerli uzmanlıklarını katarak taslağı redakte ettikleri ve harika kapak tasarımları için Ghost Design'a teşekkür ederim.

Leeds Trinity Üniversitesi'nde Yaratıcı Yazarlık yüksek lisansım boyunca üzerinde çalıştığım bu romanı şekillendirmeme yardımcı olan ilham verici öğretmenim Martyn Bedford'a da teşekkürler.

Bu kitabın ilk basımında yer alan iki beta okuyucum Jack Donovan ve Jane Wing'e hikâyeyle ilgili ilk geri bildirimleri için ve Steve Whitaker'a (*Yorkshire Times*'da gazeteci) bana ayırdığı büyük zaman ve detaylı eleştirileri için özel olarak teşekkür etmeliyim.

Ve özellikle de siz okuyuculara teşekkür ederim. Bunu okumaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Umarım hoşunuza gitmiştir.

OceanofPDF.com

PUBLISHING TEAM

Bir el yazmasını kitaba dönüştürmek birçok kişinin çabasını gerektirir.

Bookouture yayın ekibi, bu yayına katkıda bulunan herkese teşekkür eder.

Ses

Alba Proko
Sinead O'Connor
Melissa Tran

Ticari Lauren

Morrisette
Hannah Richmond
Imogen Allport

Kapak tasarımı

Hayalet Tasarım Ltd

Veri ve analiz

Mark Alder
Mohamed Bussuri

Editorial

Susannah Hamilton
Nadia Michael

Metin Editörü

Liz Hatherell

Düzeltilen

Laura Gerrard

Pazarlama

Alex Crow

Melanie Price

Occy Carr

Cíara Rosney

Martyna Młynarska

Operasyonlar ve dağıtım

Marina Valles

Stephanie Straub

Yapım Hannah

Snetsinger Mandy

Kullar

Jen Shannon

Tanıtım

Kim Nash

Noelle Holten

Jess Readett

Sarah Hardy

Haklar ve sözleşmeler

Peta Nightingale

Richard King

Saidah Graham

OceanofPDF.com

Biz - hem yazar hem de yayıncı - bu kitabı beğeneceğinizi umuyoruz. Hayatınızın herhangi bir döneminde bir okur olabileceğinize inanıyoruz, ancak gelecek nesle bir başlangıç yapmak için yardımınızı isteriz.

Çocukların %7'sinin evinde kendilerine ait bir kitap olmadığını ve bu oranın dezavantajlı ailelerde %12'ye çıktığını biliyor muydunuz*? Bu durumu değiştirmeye çalışmak için sizden, aşağıdaki kitapların oluşturulmasında oynayabileceğiniz rolü düşünmenizi istiyoruz geleceğin okuyucuları.

Hayatınızdaki bir çocukla bir kitabı paylaşarak, ödünç alarak, okuyarak, satın alarak veya hakkında konuşarak ve okuma sevgisini yayarak dahil olmanızı çok isteriz. Gelecek neslin, nereden gelirse gelsin kitaplara erişmeye devam etmesini sağlamak istiyoruz.

Goodreads okuyucuları tarafından oylanan, bir çocukla paylaşılabilir harika kitapların listesi için [BURAYA](#) tıklayın.

Teşekkür ederim.

*National Literacy Trust tarafından 2023 yılında bildirildiği üzere

OceanofPDF.com

Bookouture tarafından 2024 yılında

Storyfire Ltd'nin bir baskısı olarak

yayımlanmıştır.

Carmelite Evi

50 Victoria Embankment

Londra EC4Y 0DZ

www.bookouture.com

Telif Hakkı © Maria Frankland, 2020, 2024

Maria Frankland, bu eserin yazarı olarak tanınma hakkını ileri sürmüştür. İlk

olarak 2020 yılında Autonomy Press tarafından *The Man Behind Closed Doors*

adıyla yayımlanmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

e-Kitap ISBN: 978-1-83525-166-9

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.